T.C.
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ-CERRAHPAŞA
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İLKOKUL 4.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OYUN TERCİHLERİ VE ANNE BABA TUTUMLARINA İLİŞKİN ALGILARININ İNCELENMESİ

HATİCE HAMZAOĞLU

DOÇ.DR.SERHAT ARMAĞAN KÖSEOĞLU
DANIŞMAN

EĞİTİM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI

EĞİTİMDE PSİKOLOJİK HİZMETLER PROGRAMI

İSTANBUL-2019

T.C
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ-CERRAHPAŞA
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İLKOKUL 4.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OYUN TERCİHLERİ VE ANNE BABA TUTUMLARINA İLİŞKİN ALGILARININ İNCELENMESİ

HATİCE HAMZAOĞLU

DOÇ.DR.SERHAT ARMAĞAN KÖSEOĞLU
DANIŞMAN

EĞİTİM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI

EĞİTİMDE PSİKOLOJİK HİZMETLER PROGRAMI

İSTANBUL-2019

Bu çalışma 01.07.2019 Tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitimde Psikolojik Hizmetler Tezli Yüksek Lisans Programı Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

TEZ JÜRİSİ

Doç. Dr. S.Armağan KÖSEOĞLU
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
HAYEF

Doç. Dr. Gamze SART
İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
HAYEF

Dr.Öğr.Üyesi Müge AKBAĞ
Marmara Üniversitesi
Atatürk Eğitim Fakültesi

ÖNSÖZ

Her aşamasında çok emek verdiğim, büyük bir sabırla ve heyecanla yol aldığım yüksek lisans tezimi tamamlamanın sevincini yaşıyorum. Çalışma sürecimin her aşamasında desteklerini esirgemeyen herkese çok teşekkür ederim.

Öncelikle çalışmanın ve ders sürecinin başından itibaren kendi çalışmalarının yoğunluğuna rağmen her zaman sabırla bana zaman ayıran, kıymetli bilgi ve tecrübelerini tüm içtenliğiyle paylaşan, her kapısını çaldığımda beni güler yüzüyle karşılayan tez danışmanım Sayın Doç. Dr. Serhat Armağan KÖSEOĞLU hocama en derin saygı ve şükranlarımı sunarım.

Yüksek lisans eğitim sürecinde kıymetli bilgi ve deneyimlerini paylaşan Sayın Prof. Dr. İrfan ERDOĞAN başta olmak üzere tüm bölüm hocalarıma teşekkür ederim. Her zaman sahip olduğu bilgi ve tecrübeleri paylaşan, bu süreçte yol gösteren, ufkumu açan kıymetli hocalarım Prof. Dr. Ayşe Esra ASLAN'A ve Doç. Dr. Coşkun KÜÇÜKTEPE'YE teşekkür ederim.

Her düştüğümde elimden tutan, beni her zaman destekleyen, bugünlere gelmemde büyük emekleri olan canım annem Nurulhuda CAN'A, babam İzettin CAN'A ve aileme minnettarım. Bu zorlu tez sürecimde yanımda olan, benimle birlikte tez sürecinin tüm zorluklarını göğüsleyen, her zaman destekleyen, bana güç veren sevgili eşim Mehmet Emin HAMZAOĞLU'NA ve bu süreçte hayatıma renk katan canım oğluma sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Hatice HAMZAOĞLU

Canım Anneme

ve Tüm Annesiz Çocuklara…

ÖZET

İLKOKUL 4.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OYUN TERCİHLERİ VE ANNE BABA TUTUMLARINA İLİŞKİN ALGILARININ İNCELENMESİ

Bu araştırma, 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumlarına ilişkin algılarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya ilkokul 4. sınıfa devam eden İstanbul örnekleminden 130 kız, 138 erkek, Mardin örnekleminden 192 kız 183 erkek olmak üzere toplam 643 öğrenci katılmıştır. Araştırmada Anne Baba Tutum Ölçeği, Oyun Formu, Oyun Anketi ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde Shapiro Wilk's, Bağımsız Grup t-testi, Tek Boyutlu Varyans Analizi (ANOVA), Tukey HSD Analizi, Ki-Kare Bağımsızlık Testi, Tamhane's Analizi, Mann Whitney-U, Kruskall Wallis-H ve Post-Hoc LSD Karşılaştırma Testleri istatistiki teknikleri kullanılmıştır.

Mardin ve İstanbul örnekleminde oyun türlerine göre farklı tercihler olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre kız ve erkek öğrencilerin oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre öğrencilerin oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır.

Mardin ve İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarına bakıldığında annelerin ve babaların demokratik olma oranları açısından anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Genel anlamda bakıldığında ise annelerin ağırlıklı olarak demokratik, babaların ise otoriter oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde, erkek öğrencilerde baba tutumu demokratik olma boyutu daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri, demokratik ve otoriter anne baba tutumuna göre farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Oyun ve anne baba tutumları

ABSTRACT

INVESTIGATION OF PRIMARY SCHOOL 4TH GRADE STUDENTS' GAME PREFERENCES AND PERCEPTIONS REGARDİNG PARENTAL ATTİTUDES

This study was done with the aim of the analyzing fourth grade students' play preferences and perceptions about parental attitudes. In Istanbul sample 130 female and 138 male, in Mardin sample 192 female and 183 male, in total 643 students who are studying fourth grade participated the study. Parental Attitude Scale, Game Form, Game Questionnaire and Personal Information Form were used in the research. In the analyzing the gathered data, Shapiro Wilk's, independent samples t-test, One-Dimensional Variance Analysis (ANOVA), TukeyHSD Analysis, Chi-Square Independence Test, Tamhane's Analysis, Mann Whitney-U, Kruskall Wallis-H and Post-Hoc LSD Comparison Tests statistical techniques were used.

In Mardin and Istanbul samples, the conclusions that there are different choices according to game types were reached. In Mardin and Istanbul samples according to gender variable, a meaningful difference between female and male fourth grade students' play preferences was determined. In Mardin and Istanbul samples according to age variable, a meaningful difference between fourth grade students' play preferences was determined.

When the parental attitudes of Mardin and Istanbul samples were examined, any significant difference was not found in terms of mothers' and fathers' democratic attitudes rates. In general terms, the result that mothers were mainly democratic and fathers were authoritarian was gained.

When the parental attitudes of the fourth grade students inMardin sample were examined according to the gender variable, the conclusion that democratic dimension of father attitude was higher in male students was attained. In the Mardin and Istanbul samples, the result that play preferences of fourth grade students vary according to democratic and authoritarian parental attitudes was obtained.

Keywords: Play and parental attitudes.

ÖNSÖZ ..... **IV**
ÖZET ..... **VI**
İLKOKUL 4.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OYUN TERCİHLERİ VE ANNE BABA TUTUMLARINA İLİŞKİN ALGILARININ İNCELENMESİ ..... **VI**
ABSTRACT ..... **VII**
INVESTIGATION OF PRIMARY SCHOOL 4TH GRADE STUDENTS' GAME PREFERENCES AND PERCEPTIONS REGARDING PARENTAL ATTITUDES ..... **VII**
TABLOLAR LİSTESİ ..... **XII**
ŞEKİLLER LİSTESİ ..... **XXXI**
BÖLÜM I: GİRİŞ **32**
1.1. PROBLEM DURUMU **32**
1.2. ARAŞTIRMANIN AMACI **35**
1.3. ÖNEM **36**
1.4. SAYILTILAR **37**
1.5. SINIRLILIKLAR **37**
1.6. TANIMLAR **37**
BÖLÜM II: ALAN YAZIN VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR **39**
2.1.OYUN NEDİR? **39**
2.1.1.Oyunun Önemi 42
2.1.2.İnsanlar Neden Oyun Oynar? 45
2.1.3.Oyunun Sınıflandırılması 47
2.1.4.Oyunun Geçmişi ve Oyuncaklar 50
2.1.5.Çocukların Değişen Oyun Oynama Alışkanlıkları 54
2.1.6.Oyunun Yararları ve Çocuk Gelişimine Etkisi 57
2.1.7.Yaşlara Göre Oyun 61
2.1.8.Oyun Tercihini Etkileyen Faktörler 66
2.1.8.1.Cinsiyet 66
2.1.8.2.Yaş 67
2.1.8.3.Anne Baba Tutumu 68
2.1.8.4.Kültür 68
2.1.8.5.Sosyo-ekonomik Faktörler 69

2.1.9.Oyun Kuramları 70
2.1.9.1.Klasik Kuramlar 72
2.1.9.1.1.Yetişkin Hayatına Hazırlık, Alıştırma Kuramı 72
2.1.9.1.2.Tekrarlama Kuramı (Rekapitülasyon) 73
2.1.9.1.3.Yeniden Yaratma/Rahatlama Kuramı 73
2.1.9.1.4. Fazla Enerji Kuramı 74
2.1.9.2.Dinamik Kuramlar 74
2.1.9.2.1.Psikoanalitik Yaklaşıma Göre Oyun (Sigmund Freud) 74
2.1.9.2.2.Psikososyal Gelişim Kuramına Göre Oyun (EricErikson) 75
2.1.9.2.3.İçten Uyarılma Kuramına Göre Oyun (E.Berlyne) 75
2.1.9.2.4. Bilişsel Gelişim Kuramına Göre Oyun (Jean Piaget) 75
2.1.9.2.5.Sosyo-Kültürel Gelişim Kuramına Göre Oyun(Lev Semyonovich Vygotsky) 81
2.1.9.2.5.1.Yakınsal Gelişim Alanı 82
2.1.9.2.5.2. Bebekler ve Yeni Yürümeye Başlayan Çocuklar: Oyuna Hazırlık 83
2.1.9.2.5.3.Okul Öncesinde Oyun 83
2.1.9.2.5.4.İlkokulda Oyun 84
2.1.10.Oyunla ile İlgili Araştırmalar 85
2.2.ANNE BABA TUTUMLARI 90
2.2.1.Anne Babaların Çocuk Yetiştirme Tutumları 92
2.2.1.1.Baskıcı-Otoriter Anne Baba Tutumu 93
2.2.1.2.Destekleyici-Yetkili ve Güvenilir (Demokratik) Anne Baba Tutumları 94
2.2.1.3.Aşırı Korumacı Anne Baba Tutumu 95
2.2.1.4.İlgisiz ve Kayıtsız Anne Baba Tutumu 97
2.2.1.5.Tutarsız ve Kararsız Anne Baba Tutumu 98
2.2.2.Ülkemizde Sıkça Görülen Anne Baba Tutumları 99
2.2.3.Anne-Baba Tutumları ile İlgili Araştırmalar 100
III. BÖLÜM YÖNTEM 105
3.1. Araştırma Modeli 105
3.2. Araştırmanın Evren ve Örneklemi 105

3.3. Araştırmada Kullanılan Veri Toplama Araçları 105

3.3.1.Kişisel Bilgi Formu (KBF)..... 106

3.3.2.Oyun Anketi (OA)..... 106

3.3.3.Oyun Formu (OF) 106

3.3.4. Ana Baba Tutum Ölçeği (ABTÖ) 107

3.3.4.1. Örneklem Grubu için Anne Tutum Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması..... 108

3.5. Verilerin Çözümlenmesi 112

IV. BÖLÜM BULGULAR..... 114

4.1.Betimsel İstatistiklere İlişkin Bulgular..... 114

4.1.1.Kişisel Bilgi Formuna İlişkin Bulgular 114

4.1.2. Oyun Anketine İlişkin Bulgular 118

4.1.3.Oyun Formuna İlişkin Bulgular 120

4.2.Araştırmanın Amaçlarına İlişkin Bulgular..... 136

4.2.1.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık var mıdır?..... 136

4.2.2.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, gelir düzeyi, kardeş sayısı gibi demografik değişkenlere göre farklılaşmakta mıdır? 143

4.2.3.Mardin ve İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarında anlamlı bir farklılık var mıdır? 249

4.2.4. Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne-baba tutumları, yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, gelir düzeyi, çocuk sayısı gibi demografik değişkenlere göre farklılaşmaktamıdır? 250

4.2.5.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri, anne baba tutumuna göre farklılaşmakta mıdır? 265

BÖLÜM V: TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER..... 290

5.1.TARTIŞMA 290

5.1.1.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerine ilişkin tartışma ve yorum..... 290

5.1.2.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerinin yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, gelir düzeyi, kardeş sayısı gibi demografik değişkenlere ilişkin tartışma ve yorumu 291

5.1.3. Mardin ve İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarına ilişkin tartışma ve yorum 299

5.1.4. Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerininanne-baba tutumlarının yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, gelir düzeyi, çocuk sayısı gibi demografik değişkenlere ilişkin tartışma ve yorumu 300

5.1.5. Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerinin demokratik ve otoriter anne baba tutumuna ilişkin tartışma ve yorumu 304

5.2. SONUÇ VE ÖNERİLER 306

5.2.1. SONUÇ 306

5.2.2. ÖNERILER 308

5.2.2.1.Resmi ve Özel Kurumlara Yönelik Öneriler 308

5.2.2.2. Anne-Babalara Yönelik Öneriler 308

5.2.2.3. Psikolojik Danışmanlara ve Öğretmenlere Yönelik Öneriler 309

5.2.2.4. Araştırmacılara Yönelik Öneriler 310

KAYNAKLAR 311

EKLER 343

ÖZGEÇMİŞ 347

TABLOLAR LİSTESİ

Tablo 3.2: Anne baba Tutumu Ölçeğinin Maddelerine ait Regresyon ve T Değerleri 111

Tablo 4.1.1.1: Öğrencilerin Yaş Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 114

Tablo 4.1.1.2: Öğrencilerin Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 115

Tablo 4.1.1.3: Öğrencilerin Anne Baba Hayatta Olup Olmadığı Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 115

Tablo 4.1.1.4: Öğrencilerin Anne Baba Birlikte Olma Durumu Değişkenine İlişkin Frekans veYüzde Değerleri 116

Tablo 4.1.1.5: Öğrencilerin Anne Baba Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 116

Tablo 4.1.1.6: Öğrencilerin Anne Baba Çalışma Durumu Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri……...……117

Tablo 4.1.1.7: Öğrencilerin Ailelerinin Aylık Gelir Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 117

Tablo 4.1.1.8: Öğrencilerin Kardeş Sayısı Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 118

Tablo 4.1.2.1.: Öğrencilerin Oyun Oynar mısınız ve Evde Size Ait Oyuncaklarınız Var mı? Sorusuna ilişkin Frekans ve Yüzde Değerleri……118

Tablo 4.1.2.2.: Öğrencilerin Sahip Oldukları Oyuncaklara İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 118

Tablo 4.1.2.3: ÖğrencilerinEvde En Çok Oyun Oynanan Kişilere İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 119

Tablo 4.1.2.4: Öğrencilerin Günlük Oynanan Oyun Sürelerine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri……119

Tablo 4.1.2.5: Öğrencilerin Annem ve Babam ile Birlikte Daha çok Oyun Oynamak İsterim sorusuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 119

Tablo 4.1.3.1.: Basketbol Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 120

Tablo 4.1.3.2: Futbol Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 121

Tablo 4.1.3.3: Hentbol Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 121

Tablo 4.1.3.4: Voleybol Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 122

Tablo 4.1.3.5: Kale Kuşatması Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri ……..123

Tablo 4.1.3.6: Yakalamaca/Ebelemece Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 124

Tablo 4.1.3.7: Hırsız Polis Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 125

Tablo 4.1.3.8: Mendil Kapmaca Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri ……..…125

Tablo 4.1.3.9: Saklambaç Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 126

Tablo 4.1.3.10: Tenis Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 127

Tablo 4.1.3.11: İp atlama Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 128

Tablo 4.1.3.12: Haftanın Günleri Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 129

Tablo 4.1.3.13: Kurt Baba Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 129

Tablo 4.1.3.14: Sıcak Soğuk Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri …….....130

Tablo 4.1.3.15: Şarkılı Yerden Yüksek Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 131

Tablo 4.1.3.16: Bilgisayar Oyunları Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 132

Tablo 4.1.3.17: Seksek Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 132

Tablo 4.1.3.18: Puzzle Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 133

Tablo 4.1.3.19: Evcilik Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 134

Tablo 4.1.3.20: Parkta Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 135

Tablo 4.1.3.21: Kutu Oyunları Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 135

Tablo 4.2.1.1: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 136

Tablo 4.2.1.2: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 137

Tablo 4.2.1.3: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 138

Tablo 4.2.1.4: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 138

Tablo 4.2.1.5: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 139

Tablo 4.2.1.6: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 140

Tablo 4.2.1.7: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 140

Tablo 4.2.1.8: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 141

Tablo 4.2.1.9: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 142

Tablo 4.2.2.1.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 143

Tablo 4.2.2.1.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 143

Tablo 4.2.2.1.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 144

Tablo 4.2.2.1.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 145

Tablo 4.2.2.1.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 145

Tablo 4.2.1.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 146

Tablo 4.2.2.1.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 147

Tablo 4.2.2.1.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 147

Tablo 4.2.2.1.9: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 148

Tablo 4.2.2.1.10: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi……..149

Tablo 4.2.2.1.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 149

Tablo 4.2.2.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 150

Tablo 4.2.2.1.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 151

Tablo 4.2.2.1.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 152

Tablo 4.2.2.1.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 153

Tablo 4.2.2.1.16: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 154

Tablo 4.2.2.1.17: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 155

Tablo 4.2.2.1.18: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 156

Tablo 4.2.2.2.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 157

Tablo 4.2.2.2.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 157

Tablo 4.2.2.2.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 158

Tablo 4.2.2.2.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 159

Tablo 4.2.2.2.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 159

Tablo 4.2.2.2.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 160

Tablo 4.2.2.2.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 161

Tablo 4.2.2.2.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 162

Tablo 4.2.2.2.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 162

Tablo 4.2.2.2.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 163

Tablo 4.2.2.2.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 164

Tablo 4.2.2.2.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 165

Tablo 4.2.2.2.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 166

Tablo 4.2.2.2.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 167

Tablo 4.2.2.2.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 168

Tablo 4.2.2.3.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 169

Tablo 4.2.2.3.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 169

Tablo 4.2.2.3.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 170

Tablo 4.2.2.3.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 171

Tablo 4.2.2.3.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 171

Tablo 4.2.2.3.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 172

Tablo 4.2.2.3.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 173

Tablo 4.2.2.3.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 174

Tablo 4.2.2.3.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 174

Tablo 4.2.2.3.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 175

Tablo 4.2.2.3.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 176

Tablo 4.2.2.3.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 177

Tablo 4.2.2.3.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 177

Tablo 4.2.2.3.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 178

Tablo 4.2.2.3.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 179

Tablo 4.2.2.4.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 180

Tablo 4.2.2.4.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 181

Tablo 4.2.2.4.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 182

Tablo 4.2.2.4.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 183

Tablo 4.2.2.4.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 184

Tablo 4.2.2.4.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 184

Tablo 4.2.2.4.7: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 185

Tablo 4.2.2.4.8: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 186

Tablo 4.2.2.4.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 187

Tablo 4.2.2.4.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 188

Tablo 4.2.2.4.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 189

Tablo 4.2.2.4.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 190

Tablo 4.2.2.4.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 191

Tablo 4.2.2.4.14: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 192

Tablo 4.2.2.4.15: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 193

Tablo 4.2.2.4.16: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 193

Tablo 4.2.4.17: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 194

Tablo 4.2.2.4.18: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 195

Tablo 4.2.2.4.19: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 196

Tablo 4.2.2.4.20: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 197

Tablo 4.2.2.4.21: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 198

Tablo 4.2.2.4.22: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 199

Tablo 4.2.2.4.23: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 200

Tablo 4.2.2.4.24: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 201

Tablo 4.2.2.4.25: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 202

Tablo 4.2.2.4.26: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 203

Tablo 4.2.2.4.27: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 203

Tablo 4.2.2.4.28: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 204

Tablo 4.2.2.5.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 205

Tablo 4.2.2.5.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 206

Tablo 4.2.2.5.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 206

Tablo 4.2.2.5.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 207

Tablo 4.2.2.5.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 208

Tablo 4.2.2.5.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 208

Tablo 4.2.2.5.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 209

Tablo 4.2.2.5.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 210

Tablo 4.2.2.5.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 210

Tablo 4.2.2.5.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 211

Tablo 4.2.2.5.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 212

Tablo 4.2.2.5.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 212

Tablo 4.2.2.5.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 213

Tablo 4.2.2.5.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 214

Tablo 4.2.2.5.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 215

Tablo 4.2.2.5.16: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 215

Tablo 4.2.2.5.17: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 216

Tablo 4.2.2.5.18: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 217

Tablo 4.2.2.5.19: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 217

Tablo 4.2.2.5.20: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 218

Tablo 4.2.2.5.21: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 219

Tablo 4.2.2.5.22: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 219

Tablo 4.2.2.5.23: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 220

Tablo 4.2.2.5.24: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 221

Tablo 4.2.2.5.25: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 221

Tablo 4.2.5.26: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 222

Tablo 4.2.5.27: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 223

Tablo 4.2.2.5.28: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 223

Tablo 4.2.2.5.29: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 224

Tablo 4.2.2.5.30: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 224

Tablo 4.2.2.5.31: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 225

Tablo 4.2.2.5.32: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 226

Tablo 4.2.2.6.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 226

Tablo 4.2.2.6.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 227

Tablo 4.2.2.6.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 228

Tablo 4.2.2.6.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 229

Tablo 4.2.2.6.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 230

Tablo 4.2.2.6.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 230

Tablo 4.2.2.6.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 231

Tablo 4.2.2.6.8: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 232

Tablo 4.2.2.6.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 233

Tablo 4.2.6.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 233

Tablo 4.2.2.6.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi…….234

Tablo 4.2.2.6.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi…….235

Tablo 4.2.2.6.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi…….236

Tablo 4.2.2.6.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi…….237

Tablo 4.2.2.7.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 237

Tablo 4.2.2.7.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 238

Tablo 4.2.2.7.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 240

Tablo 4.2.2.7.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 240

Tablo 4.2.2.7.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 241

Tablo 4.2.2.7.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 242

Tablo 4.2.2.7.7: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 243

Tablo 4.2.2.7.8: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 244

Tablo 4.2.2.7.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 245

Tablo 4.2.2.7.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi…….246

Tablo 4.2.2.7.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi…….247

Tablo 4.2.2.7.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi…….248

Tablo 4.2.3.1: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne- Baba tutumları Mardin ve İstanbul Örneklemlerin Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi ve Anne Baba Tutumlarına İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri 249

Tablo 4.2.4.1: ABTÖ Puanına İlişkin Frekans Dağılım Tablosu…….250

Tablo 4.2.4.2:Baba Tutum ABTÖ Puanına İlişkin Frekans Dağılım Tablosu 250

Tablo 4.2.4.3: Anne Tutum ABTÖ Puanına İlişkin Frekans Dağılım Tablosu 251

Tablo 4.2.4.4: Cinsiyet İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Student T Testi Sonucu 251

Tablo 4.2.4.5: Anne Baba Birlikte Olma Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Mann Whitney U Testi Sonucu 252

Tablo 4.2.4.6: Anne Eğitim Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin ANOVA Testi Sonucu 252

Tablo 4.2.4.7: Baba Eğitim Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin ANOVA Testi Sonucu 253

Tablo 4.2.4.8: Anne Çalışma Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Student t Testi Sonucu 254

Tablo 4.2.4.9: Baba Çalışma Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Mann Whitney U Testi Sonucu 254

Tablo 4.2.4.10: Aylık Ortalama Gelir Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin ANOVA Testi Sonucu 255

Tablo 4.2.4.11. Kardeş Sayısı İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Kruskall Wallis H Testi Sonucu 255

Tablo 4.2.4.12: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 256

Tablo 4.2.4.13: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 257

Tablo 4.2.4.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 259

Tablo 4.2.4.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 260

Tablo 4.2.4.16: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Baba tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 261

Tablo 4.2.4.17: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 262

Tablo 4.2.4.18: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Baba tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 263

Tablo 4.2.4.19: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 264

Tablo 4.2.5.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 266

Tablo 4.2.5.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 266

Tablo 4.2.5.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 267

Tablo 4.2.5.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 268

Tablo 4.2.5.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 268

Tablo 4.2.5.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 269

Tablo 4.2.5.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 270

Tablo 4.2.5.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 270

Tablo 4.2.5.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 271

Tablo 4.2.5.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 272

Tablo 4.2.5.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 273

Tablo 4.2.5.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 274

Tablo 4.2.5.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 274

Tablo 4.2.5.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 275

Tablo 4.2.5.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 276

Tablo 4.2.5.16: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 277

Tablo 4.2.5.17: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 277

Tablo 4.2.5.18: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 278

Tablo 4.2.5.19: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Test 279

Tablo 4.2.5.20: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 279

Tablo 4.2.5.21: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 280

Tablo 4.2.5.22: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 281

Tablo 4.2.5.23: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 282

Tablo 4.2.5.24: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 282

Tablo 4.2.5.25: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 283

Tablo 4.2.5.26: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 284

Tablo 4.2.5.27: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 285

Tablo 4.2.5.28: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 285

Tablo 4.2.5.29: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 286

Tablo 4.2.5.30: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 287

Tablo 4.2.5.31: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi 288

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 3.1: Anne tutum ölçeğine ait Path Diyagramı…….109

Şekil 3.2: Baba tutum ölçeğine ait Path Diyagramı……..……..110

BÖLÜM I: GİRİŞ

1.1. PROBLEM DURUMU

Bir insanın gelişim süreci; bebeklik, çocukluk, okul dönemi, ergenlik yetişkinlik, yaşlılık gibi dönemlere ayrılır. Yaşamın sihirli yılları olarak adlandırılan çocukluk dönemi sonraki gelişim süreçlerinin sağlıklı bir şekilde devam edebilmesi için oldukça önemli bir dönemdir. Bu dönemde çocukların sağlıklı bir biçimde gelişmeleri için beslenme, bakım, sevgi gibi çeşitli ihtiyaçları vardır. Bu ihtiyaçlardan biri de oyun oynamaktır. Oyun oynamak çocuk için bir hak varsayılmasının yanı sıra doğasında var olan bir eylemdir.

Çocuklar oyun içinde oynadıkları rollerin aracılığı ile ileriki yaşamları için deneyim kazanırlar. Bu deneyimler onlara gerçek yaşam için uygun davranış biçimleri geliştirmelerinde yardımcı olmaktadır(Tamer,1990)

*"Çocuğun birlik ve bütünlüğünün gelişimi, yani davranışlarla diğer dışavurumların eş güdümüyle belli bir modelin oluşması, çocukluğun oyun döneminde başlar. Yaşamın gerektirdikleri, çocuğa belli tepkilerde bir birlik ve bütünlük sağlamaya zorlar. Belli durumlar karşısında birlik ve bütünlük içindeki bu tepki türleri çocuğun karakterini oluşturmakla kalmaz, bütün davranışlarını bireyselleştirir ve başka çocukların davranışlarından ayırır."(*Adler, 2010).

20. yüzyılın başından itibaren bu konu ile ilgili bilim adamları Oyunun nasıl bir işlevi vardır? "Oyun nasıl ortaya çıkmıştır?", "Oyunun gelişimi nasıldır?", "Neden her çocuk oynar?", "Getirdiği hazdan başka yapıcı bir özelliği var mı?", "Varsa bu değerler nelerdir? Sorularının cevaplarını aramaktadırlar. Bu durum, yalnızca araştırmacıları değil, doğrudan çocuklarla ilgilenen politika üreticilerini ve bir dizi uygulamacıyı da içine almaktadır (Nicolopoulou, 1993).

Çocuklar her şeyin farkındadır, gerçeğin ne olduğunu çok iyi bilmektedir. Fakat onlar büyüklerden çok daha özgün buluşları olan, daha yetenekli, dünyaya onlardan daha egemen tiyatro oyuncusudurlar. Ne bir seyirciye ihtiyaç duyarlar, ne alkış beklerler, istedikleri sahne ve dekorla, her şeyi oyuncağa dönüştürerek oyun

oynayabilirler (Ergün, 1980).Çocuk oyunda kendini yaşının ve günlük davranışlarının üzerinde yaşar. Oyun yoğunlaştırılmış bir şekilde tüm gelişim alanlarına etki yapar. Çocuk oyunda normal davranış seviyesinin üstünde davranışlarda bulunur. Çocuklar günlük hayatta kurallara uymazken, oyunda kurallara uyarlar. Çocuk oyunun kuralları ve kendiliğinden hareket etmek arasında bir anlaşmazlıkla karşılaşır. Oyunda büyük bir öz-denetim oluşur ve iradesini üst seviyede kullanır. Çocuk, oyunda bir kurala itaat ve dürtülerinden vazgeçme üst düzey memnuniyet anlamındadır (Vygotsky, 1979).

Çocuklar arkadaşlarıyla oyun oynarken sosyal becerilerden olan paylaşma, çevre ile olumlu ilişkiler kurma, yardımlaşma, başkalarının haklarına saygı gösterme gibi beceriler öğrenmektedir. Çocuklar atlama, koşma, sıçrama, tırmanma, sürünme gibi fiziksel hareketlerde bulunurken vücutta dolaşım, solunum, sindirim ve boşaltım gibi sistemlerin düzenli çalışmasını sağlarken oksijen alımı, kan dolaşımı ve dokulara besin taşımasını da artırmaktadır. Ayrıca çocuklar gerçek yaşamda kendisini rahatsız eden durumları ve diğer insanlarla paylaşamadığı duygularını, oyun yoluyla ifade edebilmektedir (Arnas, 2007).

Montessori'ye göre oyun; çocuklar için bir iş ve mutluluk kaynağıdır, çevreye uyum sağlamasına yardım eden, eğitim değeri çok önemli olan etkinliklerdir. Frobel'e göre oyun esnasında öğrenilen her şey kalıcı hale gelir, bu nedenle çocuğa her şeyoyun yolu ile verilmelidir. Eğitici oyuncaklarla oyun oynayan çocukların kendi çabalarıyla öğrenmeyi sağladığı ve altyapısını bu şekilde oluşturduğunu savunmuştur. (Sevinç, 2004; Dönmez, 1999). Freud, oyunu; çocukların öz benliklerini keşfetmelerini sağlayan bir etkinlik olarak ifade etmektedir. Freud'a göre oyun, çocuğun davranışının ve kişiliğinin bir aynasıdır. Oyunda yinelenen davranışların etkisiyle çocuğun kaygı durumunun azaldığını ve çocuğun kendini duruma hâkim kıldığını belirtmektedir (Sevinç, 2004). Erikson oyunu terapide kullanan ilk bilim adamıdır. Biyolojik ve sosyo-kültürel faktörlerin davranışı etkilediğini belirtmektedir. Davranışın biyolojik ve sosyo- kültürel faktöre bağlı olduğundan söz etmektedir. Erikson kız ve erkek çocuklarının oyunları arasında bir takım farklılıkların olduğunu ifade etmektedir (Erikson, 1950, 1968). Pestalozzi, oyunun, çocuğun hareket etmesini sağlayan bir güç olduğunu ifade etmektedir. Lazarus, oyunu; çocukları mutlu eden, amaçsız etkinlikler şeklinde tanımlamaktadır

(Aral,vd., 2001;Dönmez, 1999; Sevinç, 2004; Poyraz, 1996).Schiller'e (1990) göre insan, oyun oynadığında tüm insan olur. İnsan, insan olduğu vakit oyun oynar.

"Eğer mantıksal açıdan bakılırsa, doğanın kendi yarattıklarına gereksiz enerjileri sarf etmeye, gerilimden sonra gevşemeye, hayatın gereklerine hazırlanmaya ve gerçekleştirilmesien güç olan arzuları telafi etmeye yarayan tüm bu işlevleri, basit uygulamalar ve mekanik tepkiler halinde verebileceği düşünülebilirdi. Bunun tamamen tersine, doğa bize oyunu, heyecan, sevinç ve "matraklıkla" (grap) birlikte vermiştir." (Huizinga, 2006)

Piaget(1962a), oyunu bilişsel gelişimin ve olgunlaşma sürecinin temeli olarak değerlendirerek oyun evrelerini üç aşamada incelemiştir: *Alıştırma Oyunları*: 0-2 yaş dönemini kapsamaktadır. Bu aşamada çocuk bağımsız oynamayı tercih etmektedir. *Sembolik Oyunlar*: Çocuğun 2-11 yaş arasındaki devresini kapsamaktadır. Bu dönemde başka birinin rolünü üstlenmeye dayalı sembolik oyunlara başlamaktadır. *Kurallı Oyunlar*: 12 yaş ve sonrasında, sembolik oyunların yerini kuralları olan oyunlara terk etmektedir. Bu dönemde, ben-merkezciliğin azalmasıyla birlikte işbirliğine dayalı oyunlar ön plana çıkmakta, zihinsel ve dil bakımından uzmanlaşmanın başlaması oyuna ait sosyal bakış açısının kurulmasını ve oyun kurallarının anlaşılmasını sağlamaktadır (Barnes, 2004).

Vygotsky'ye göre, gerçek oyun 3 yaş dolaylarında -mış gibi oyunla başlar. Küçük bir çocuk yalnız başına oynadığında bile, Vygotsky bu tür oyunun, oyunun konuları ve parçaları sosyokültürel öğeleri ifade ettiği için oyunu temelde toplumsal bir etkinlik olarak görmektedir (Nicolopoulou, 2004).Oyun toplumsal bir etkinlik olmakla birlikte, çocuğun kişiler arası ilişkilerdeki tutum ve davranışları da etkileyen önemli bir araçtır. Çocuğun anne ve babasıyla iletişim kurma ve kendini onlara ifade etme yollarından birisi olan oyun, anne ve babaların sahip oldukları tutum ve davranışlara göre şekil alabilmektedir. Bu noktada anne baba tutumları olarak ifade edilen kavram öne çıkmaktadır.

Darling ve Steinberg'e (1993) göre, anne-baba tutumları, çocuğun farklı durumlarına karşı gösterilen tavır olarak tanımlanabilir. Literatürde varolan çalışmalarda anne-baba tutumları farklı şekillerde incelenmiştir. Bakhla ve ark., (2013), anne-baba tutumlarını demokratik, otoriter ve izin verici olarak ele alırken,

Baumrind, Larzelere ve Owens (2010) ise, otoriter, yönlendirici, izin verici, demokratik, yeterince iyi, ilgisiz ve güvenilir anne-baba tutumları şeklinde bir sınıflama yapmışlardır. Hibbard ve Walton'a (2014), göre demokratik, otoriter, izin verici-düşkün ve ihmalkâr-reddedici şeklinde bir sınıflama söz konusudur.

Çocukların sosyal beceri, iletişim becerisi ve duygusal zekâ gibi birçok yönden gelişimi, hayatta herhangi bir durum karşısında nasıl bir tepki vereceği anne baba tutumuna bağlıdır. Çocukların birçok farklı alanda gelişimini desteklemek için oyuna ihtiyaç duyulmaktadır. Başal ve ark. (2014), göre anne-babanın çocuğa yaklaşım tutumu oynadığı oyunları ve çocuğun oyun içindeki davranış biçimini etkilemektedir. Anne baba tutumları ile ilgili literatür araştırıldığında çocukların saldırganlık düzeyleri, internet bağımlılığı, akademik başarısı, gibi konularla anne baba tutumu arasındaki ilişki incelendiği görülmektedir. Oyun ile ilgili literatür incelendiğinde okul öncesinde oyun ve bilgisayar oyunlarıdaha fazla ön plana çıkmaktadır. Oyun tercihleri ve anne baba tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesine dair araştırmaya pek rastlanılmamaktadır. Çocuğun tutum ve davranışlarını etkileyen, anne babasıyla iletişim kurmasını sağlayan oyun, anne ve babaların sahip oldukları tutum ve davranışlara göre şekil alabilmektedir. Bu nedenle 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri veanne baba tutumlarına ilişkin algının incelenmesi bu araştırmanın temel amacını oluşturmaktadır.

1.2. ARAŞTIRMANIN AMACI

Bu araştırmanın temel amacı ilkokul 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumlarına ilişkin algılarını incelemektir. Ayrıca araştırmada, öğrencilerin oynadıkları oyunlar ile cinsiyet, ailenin gelir düzeyi, ebeveyn eğitim ve çalışma durumları, oyun oynama süresi, öğrencilerin oyun arkadaşı, öğrencilerin oyun oynadığı yer gibi değişkenler acısından da ilişkiler ele alınmıştır. Amaçlar doğrultusunda yanıtlanması beklenen araştırma soruları şunlardır:

1.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık var mıdır?

2.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma

durumu, gelir düzeyi, kardeş sayısıgibi demografik değişkenlere göre farklılaşmakta mıdır?

3.Mardin ve İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarında anlamlı bir farklılık var mıdır?

4.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne-baba tutumları, yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, gelir düzeyi, çocuk sayısı gibi demografik değişkenlere göre farklılaşmakta mıdır?

5.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri, anne baba tutumuna göre farklılaşmakta mıdır?

1.3. ÖNEM

Günümüzde bilgi ve iletişim teknolojilerindeki hızlı değişim ve gelişmeler görülmektedir. Bu hızlı değişim günlük yaşamın her alanına yansımaktadır. Kentleşmenin hızlanması ve çarpık kentleşmenin yaygınlaşmasıyla çocuklar, oyun alanları olan sokaklarını kaybetmişlerdir. Yoğun ve uzun süren çalışma saatleri, anne babanın çocukla oynama süresini oldukça sınırlandırmaktadır. Akademik başarının çok fazla önemsendiği çocukların oyun oynama hakkının ihmal edilmesine yol açmaktadır. Eğer çocuk oyun oynamaz ise fiziksel, bilişsel, duygusal ve sosyal yönden gelişimini tam olarak sağlayamaz. Bu nedenle oyun ihtiyacını karşılayamayan bir çocuğun, bedensel ve ruhsal açıdan sağlıklı olduğu ifade edilemez.

Anne baba çocuğu bedensel ve ruhsal açıdan sağlıklı yetiştirmekle sorumlu olmaktadır. Anne babaların tutumları çocuğun sağlıklı bir gelişim sağlamasını ve sağlam sosyal ilişkiler kurmasını etkileyeceğinden çok dikkat edilmesi gerekmektedir. Olumlu çocuk yetiştirme tutumları, çocuğun ileride mutlu ve sağlıklı bir çocuk olmasına katkı sağlayacağı gibi olumsuz çocuk yetiştirme tutumları da farklı davranış problemlerine neden olabilmektedir.

Oyun ile ilgili literatür araştırıldığında oyunun bir araç olarak incelendiği araştırmaların oyunun esas amaç olarak incelendiği araştırmalardan daha fazla

olduğu görülmektedir. Bilgisayar oyunları ve okul öncesi döneminde oyun ile ilgili birçok araştırma göze çarpmaktadır. 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumlarına ilişkin algının incelenmesine dair araştırmaya pek rastlanılmamaktadır. Bu araştırmanın bundan sonra yapılacak araştırmalara kaynak teşkil edeceği ve bu araştırmaların geliştirilmesine katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

1.4. SAYILTILAR

Katılımcı öğrencilerin verdikleri cevaplar, onların gerçek görüş ve düşüncelerini yansıtmaktadır.

1.5. SINIRLILIKLAR

1.5.1. Bu araştırma 2016-2017 eğitim-öğretim yılında, İstanbul ili dâhilinde yer alan ilkokullar arasında belirlenen ilkokul 4.sınıf öğrencileri ileMardin ili dâhilinde yer alan ilkokullar arasında belirlenen ilkokul 4.sınıf öğrencileri ile sınırlıdır.

1.5.2. Bu araştırmada kullanılan ölçekler ölçtüğü özellikler ile sınırlıdır.

1.6. TANIMLAR

Oyun: Her tür maddi çıkar ve yarardan arınmış, biçim açısından özgür kurmaca ve rutinin dışında yer aldığı hissedilen buna rağmen oyuncuyu tamamen özümleme yeteneğine sahip bir eylem olarak tanımlanmaktadır (Huizinga, 2006).

Anne Baba Tutumu: Çocuğa bakım veren anne ve babaların kendi hayatlarında yaşamış oldukları tecrübe ve deneyimlerinden yola çıkarak, çocuklarının sergiledikleri davranış ve tutumlarının gelişmesinde etkili olan ruhsal bir hazırlanma durumudur (Yıldız, 2004).

Otoriter Anne-Baba Tutumu: Çocuğundan çoğunlukla gelenek, görenek, örf, adetveya kanunlarca belirlenmiş kurallara uygun davranışlar bekleyen anne-baba tutumudur(Yavuzer, 2014).

Demokratik Anne-Baba Tutumu: Çocuklarını ayrı bir kişi olarak kabul edip onlara değer veren ve bağımsız bir kişilik geliştirmelerini teşvik eden anne baba tutumudur(Yılmazer, 2007).

BÖLÜM II: ALAN YAZIN VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1.OYUN NEDİR?

Oyun; çocuklarla iletişime geçmenin en doğal şekli, en çok kullanılan ve en olumlu sonuç veren yoldur. (Dönmez, 1999). ‘’Oyun, belli bir amaca yönelik olan veya olmayan, kurallı ya da kuralsız gerçekleştirilen fakat her durumda çocuğun isteyerek yer aldığı fiziksel, bilişsel, sosyal, dil, duygusal ve sosyal gelişiminin temeli olan gerçek hayatın bir parçası ve çocuk için en etkin öğrenme süreci’’şeklinde ifade edilmektedir (Dönmez, 1999; Koçyiğit ve diğ., 2007; Pehlivan,2016).

Oyun sağlıklı bireylerin gelişiminde önemi göz ardı edilmez bir unsurdur. Bu düzlemde düşünüldüğünde yetişkinler ve çocuklar için ayrı ayrı oyunun tanımı yapılabilir. Yetişkinlere göre oyun, oynayış biçimi ve amacına göre değişiklikler gösterebilir. Bunlar beden ve zihin sağlığını olumlu yönde etkileyen, hoş zaman geçirten, kısmen estetik duygusunu geliştiren aktivitelerdir. Çocuklar açısından düşünüldüğünde, çocuğun yaratıcılığını, bedensel gelişim ve değişimlerini olumlu yönde etkileyen aktivitelerden oluşmaktadır (Seyrek ve Sun, 2003).

Çocuğun günlük hayatta gördüklerini, öğrendiklerini uyguladığı ve sağlamlaştırdığı deney ortamı olarak ta tanımlanan oyun, geçmiş ile ilişki kurup, gelecek içinde bir kaynak oluşturmaktadır. Ayrıca oyun yaratma, tecrübe edinme, iletişime geçebilme yetisini güçlendiren, yorgunluk ve stresten kurtuluş, gönüllü bir şekilde yapılan, haz veren, çocuğu geliştirirken aynı zamanda eğlendiren bir aktivite olarak kabul görmektedir(Doğanay, 1998).

Çocuk oyun oynadıkça duyuları ve kabiliyetleri gelişir. Çünkü oyun, çocuğun kendini en rahat hissettiği öğrenme alanıdır. Günlük hayatta gördüklerini, duyduklarını uygulama ve pekiştirme şeklidir. Özetleyecek olursak, çocuk için oyun; kendi kurallarının hüküm sürdüğü, sınırlarının kendisi tarafından belirlendiği, kendi egemenliğinde, giriş çıkışları kendi kontrolünde tuttuğu bir dünyadır. Bu kurulan dünyada, çizilen sınırlarda, yetişkinlerin kısıtlamalarından, müdahalelerinden eser yoktur. Bu nedenle oyun çocuğun özgürlüğüdür (Yörükoğlu, 2011, s.67).

Oyun, çocuğun hem özgürlüğü hem de hakkıdır. 1989 yılında Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilen metnin 31. Maddesi de oyunu bu bağlamda ele almış olup, çocuğun oyun oynama hakkını ve bu hakkın sağlanması için uygun ortam oluşturulmasını hukuki bir yükümlülük olarak görmüştür(Unicef org). Yani çocuklara oyun oynama olanağının sağlanmaması bu yükümlülüğün yerine getirilmemesi hukuksal bir suç işlemektir.

Dünyanın her yerinde ortak özellikler gösteren oyun, kendiliğinden ortaya çıkan, çocuğa mutluluk ve rahatlık veren bir etkinliktir. Bununla birlikte duyu organlarında, sinir ve kaslarda, zihinsel düzeyde oluşur ve bu üç düzey birlikte isler. Böylece oyunda deneyimler tekrarlanır, yeni şeyler denenir ve keşfedilir (Yavuzer, 2000).

Çocuk oyun oynarken bilgi edinme, dayanışma, deneyim kazanma, İnsan ilişkilerini kavrar. Yine oyun esnasında çocuğun kişiliğine dair ipuçları belirir ve bunlar belirginleşir. (Seyrek ve Sun, 2003).

Oyun kişilik rollerinin provasının yapıldığı, yaşamın deneyimlendiği bir aktivite olarak görülmelidir. Oyun sayesinde kendini geliştirme fırsatı bulurken, ilk deneyimlerini kazanır. Çocukların yaratıcı düşünme, duyuşsal alan becerilerinin gelişiminde önemli bir etkisi olan oyun, karışık durumları, soyut kavramları anlamalarında en önemli öğelerden biridir (Varışoğlu ve ark., 2013).

Her yaratıcılığın merkezinde oyun vardır denilebilir aslında. Yaratıcılıkla deyince zihnimizde beliren resim, çizgilerle, renklerle oynanan bir oyun değil midir? Müzik seslerle, notalarla, şiir sözcüklerle oynanan bir oyun sayılmaz mı? Sanatçı da hayal gücünü özgürce kullanarak, kendi egemen olduğu, kurallarını kendi belirlediği dünyasında seslerden, notalardan, sözcüklerden kurulu özgün bir ürün sunar. Bir çocuk gibi olaylar, çizgiler, renkler ve notalarla dilediğince oynar(Yörükoğlu, 2011, s.69).

Piaget(1962a) oyunu, kendiliğinden meydana gelen, zevk almak amacıyla yapılan, bir düzenlemeye ihtiyaç duyulmayan, eğlenceli bir davranış olarak ifade etmekte olup, bilişsel gelişimin bir parçası olarak tanımlamaktadır. Vygotsky

(2016),oyunun okul öncesi dönemde, gelişimin temeli olduğuna ve soyut düşüncenin gelişiminde önemli olduğuna dikkat çekmektedir.

Garvey oyunun özelliklerini şu şekilde ifade eder: (1) Oyun zevklidir. Neşe belirtileri görünmese de oyuncu oyunu olumlu bir şekilde değerlendirir. (2) Oyunun dışsal değildir, motivasyonları içseldir ve başka amaçlara hizmet etme gibi bir durum söz konusu değildir. Gerçekte bu, belirli bir sona erdirilmiş çabadan daha çok keyfidir. Faydacı terimlerle, kendi doğası gereği bağlantılı değildir. (3) Oyun kendiliğinden ve gönüllü oynanan bir kavramdır. (4) Oyun oynayan kişi üzerinde bazı etkin etkileşimler içerir. (5) Oyun, oyun olmayanla ile ilgili kesin sistematik ilişkilere sahiptir.

Ellis (1973), oyunun içeriği ile ilgili şu özelliklerinden bahseder: (1) oyun, bir ihtiyaç ya da müdahaleye gerek duymaksızın kendiliğinden meydana gelen, mutluluk verici ve rahatlatıcıdır, (2) oyunda; duyu organları, sinir ve kaslar ile zihinsel düzey birlikte hareket eder, (3) oyunda tecrübeler tekrar edilir, çevrede gerçekleşen taklit edilir ve yeni durumlarla ilgili keşifler yapılır, (4) oyun, çocuğun iç dünyasında var olanı dış dünyaya yansıtarak sosyal deneyimler kazanmasını sağlar, (5) oyun, zamanını ve mekânını kendisi seçer, (6) oyunun düzenli gelişim aşamaları bulunur (Özdoğan, 2014, s.113).

Blasi, Hurwitz, ve Hurwitz'a göre oyunu diğer etkinliklerden ayıran beş özellik vardır: 1) Oyun bir süreçtir ve süreç, sonuçtan daha mühimdir. 2) Oyunu çocuk kendisi tercih eder. 3) Oyun esnasında her şey mümkün. Örneğin: Üzerinde örtü olan bir masa kale olup, küçük bir kız da içindeki prenses olabilir. 4) Oyunda kuralların mantıklı olup olmadığı önemsenmez, bu kuralları denemek için bir ortamdır. Kurallar oyun içerisinde gelişir, değişir veya yok olur. Kolay veya zor olabilirler, çocukların daha önceki deneyimlerinden yeni kurallar ortaya çıkabilir. 5) Oyun zekâ ile ilişkilidir. Çocuk oyun esnasında keşfeder ve sorgular.

Huizinga (2006), oyunun özelliklerini şu şekilde ifade etmektedir: 1.Oyun ciddi olmayan derken ciddi değildir anlamına gelmez, bununlar belirtilmek istenen doğruyu-yanlışı, erdemi-günahı içerisinden bulundurmamaktan gelmektedir.2.Oyun isteğe bağlı gönüllü bir eylemdir. Ödev ve ya görev değildir, fakat kültürel bir işlev olduğunda görev ve ödev gibi kavramları

kapsamaktadır.3.Oyun gerçek yaşamdan soyutlanılarak kendi düzeninin, kendi dünyasının içine girer. Çocuk oynarken gerçeğin dışında olduğunun farkındadır bu yüzden oyun çıkarcı değildir. Oyun günlük yaşamda bir ara veriş, günlük yaşamın süsü gibidir.4. Oyun günlük yaşamdan mekân ve zaman bakımından ayrılır. Oyun alanı ritüel gibi, fiziki olarak, oyun kuralları açısından belirlenmiştir. Oyun yeri, oyun masası, perde gibi. Oyunun kendi düzeni ve belirli kuralları bulunmaktadır.

Oyun okul öncesi dönemlerinin yegâne uğraşıdır. Ancak okula başlayınca çocukluk bitmediği gibi oyun ihtiyacı da sona ermez. Çocuk geliştikçe, büyüdükçe oyun ihtiyacı da bu gelişime paralel olarak değişir. İlkokul öğrencisini saatlerce bir sıraya, sınıfa mahkûm etmek çocuğun hayal dünyasını kısıtlamak ve öğrenme isteğini mahkûm etmekle eş değer olup, kötü bir eğitimin de göstergesidir (Yörükoğlu, 2011, s.71).

Çocuğun gelişmesi ve kişilik kazanması için sevgiden sonra gelen en önemli etkiye sahip bilişsel ve duyuşsal araç oyundur. Sevgi insanoğlunun yetişirken kök aldığı toprak olduğunu varsayarsak, oyun da bu alegoride kendisine ışık veya su olarak yer bulacaktır denilebilir. S.Freud'un ruh sağlığını 'sevmek ve çalışmak' olarak tanımlamaktadır. Bu tanımı çocuğa şu şekilde uyarlanabilir: 'Çocuk ruh sağlığı, sevilmek ve oynamaktır (Yörükoğlu,2011, s.72).

2.1.1.Oyunun Önemi

Oyun, bütün gelişim dönemleri için önemli bir aktivitedir. Okul öncesi dönemde çocukların, oyun aracılığıyla fikirlerini, duygularını, hayallerini, aktarabilmelerinin dışında, ayrıca dış dünyayla etkileşim kurmaları ve iletişimde bulunmaları ergenlik, ilk gençlik, orta yaş ve yaşlılık döneminde de farklı oyun biçimlerinde sürer. Oyun çocuklara bazı rolleri benimseterek çocuğun toplumsallaşmasını sağlayarak, yetişkinlik yaşamına hazır hale gelmesine yardımcı olur. Yaşlılık dönemimde oyunun verdiği kazanımlar daha farklıdır; akranlarıyla vakit geçirme, boş zamanı verimli hale getirme, zihinsel aktiviteleri sürdürme ve yaşanan durumlara karşı benlik bütünlüğünü koruma ve oyundan alınan psikolojik doyumdur (Eroğlu, 2009).

Yetişkinler çalışarak yaşamını sürdürdüğü gibi çocuklarda, duyuşsal ve bilişsel bütünlüğünü oyunla birlikte zenginleştirmektedir. Hayatında oyuna yer vermeyen veya daha az veren çocuğun ruh sağlığında problem olduğu düşünülebilir (Adler, 2007, s.82; Davaslıgil, 1989;Pehlivan, 2005; Uluğ, 2013, s.13)Oyun oynayarak büyüyen çocukların daha girişken, yaratıcılık yönlerinin daha çok geliştiği, iletişim becerilerinin daha güçlü, kelime hazinelerinin daha zengin olduğu görülmüştür (Davaslıgil, 1989).

Çocuk oyunda özgür bir şekilde, bağımsız hareket eder ve başarısı diğer çocuklarla olan ilişkisiyle teşvik edilerek, kendini ifade edebilme şansı bulmaktadır. Yaratıcı bir eğilim olan bağımsız hareket etmeyi güçlendiren birçok oyun vardır. Gelecekte bir mesleğe hazırlık olma açısından çocuğun yaratıcı yönlerini geliştirme olanağı veren oyunlar oldukça önemlidir (Adler, 2007, ss.82-83) .

Razon (1985), oyun esnasında çocuğun çoğu şeyi kendi başına deneyerek öğrendiğini ve kendisinde bulunan fakat henüz açığa çıkmamış becerileri geliştirip, birden fazla yeteneği güçlük çekmeden elde ettiğini ve kendi dışındaki dünyanın stresiyle başa çıktığını ifade etmektedir. Cole'a (2005), göre embriyonun devinimleri fetüsün gelişiminde önemli olduğu kadar çocuğun gelişiminde oyun da o kadar önemlidir.

Oyun insanın varlığıyla yaşıttır, çağdaş medeniyet oyunun önemini gün ışığına çıkarmaktadır ve oyunu değerlendirme çalışmalarında bulunmaktadır. Birçok bilim dalı araştırmaları için oyunlar, ilginç bir hareket noktası meydana getirmektedir. Antropologlar göç yollarını araştırırken oyun aktivitelerinden faydalanmışlardır ve oyunlar aracılığıyla bir kültürün, uygarlığın imgelerini, izlerini açığa çıkarmışlardır (And, 2012, ss.46-47; Pehlivan, 2005; Onur, 2010, ss. 19-25). Oyunlar filologlar açısından da oyunda var olan tekerlemeler, bilmeceler, maniler gibi söz öbekleri bakımından çok önemlidir. Çünkü bu kelimelerin kuşaktan kuşağa çocuklar ve yetişkinler tarafından değiştirilmeden iletildiği gözlenmektedir (And, 2012, s.47).

Oyunların şekli, nitelikleri, oyun materyalleri dönemden döneme, kültürden kültüre farklılık gösterse de çocuğun var olduğu her yerde oyunun ve oyun materyallerinin olması evrensel bir ilkedir. Oyun dünyanın her köşesinde, her

dönemde, her uygarlıkta oynanmıştır. Bundan dolayı, oyun kültürel öğeleri içermekle beraber evrensel öğeleri de kapsamaktadır (Doğanay, 1998).Oyun, evrensel olan, milliyete ve kültüre bağlı olmayan, yaşa ve ırklara herhangi bir imtiyaz göstermeyen bilişsel ve dil gelişimi bakımından gerekli ve kültür iletiminin ana unsuru olarak belirtilmiştir (Frost ve Sunderlin, 1985).

Oynayan bir çocuğu oyunundan alıkoymak, onu rahatsız etmek önemsiz değerlendirilebilecek bir durum değildir. Çünkü oyun ruhla yoğun bir şekilde ilişkilidir, bir tür meslek gibidir. Her çocukta ilerdeki yetişkin döneminden bir şeyler bulunmasının nedeni oyunda, gelecek için hazırlanma gibi bir amaç vardır. Bu nedenle bir insanın çocukluk dönemi ile ilgili bilgiler var olduğunda o insanı değerlendirmek daha kolay olacaktır (Adler, 2007, s.83).

Bir çocuğu oynarken gözlemlemekle soysal duygusunun ne düzeyde olduğu anlaşılabilir. Sosyal duygulardan biri olan çocuğun liderlik eğilimiyle amacı üstünlüktür. Lider olabilmesini sağlayan oyunları ne düzeyde tercih ettiğine bakılarak başkalarını yönetme eğilimi ortaya çıkabilir. (Adler, 2007, s.82).

Toplumdaki kişilerin oyunla ilgili ifadeleri; oynadıkları oyunların özelliği ve oyunun niteliğini bozup bozmadığı açısından önemli belirtiler vermektedir. Oyunun çocuğun tüm gelişim dönemleri boyunca hak ettiği değeri görmesi çocukların gelişiminin doğal bir şekilde desteklenmesi bakımından çok mühimdir. (Tuğrul vd.,2014).

Çocuk uygun ortam ve materyale sahip olduğunda bedeniyle, davranışlarıyla, duyuları, duyguları kavraması ve ifade etmesiyle, bütün varlığıyla daima yeni şeyler meydana getirmektedir. Bu nedenle oyun çocuğun yaratma alanıdır. Çocuk sadece yetişkinlerden öğrendiğini ve gözlemlediğini oyuna aktarmaz, ayrıca kendi becerilerini de ekleyerek yeni şeyler üretmektedir. Oyun öğretmenlere, anne babalara çocukların gizil güçlerini keşfetme olanağı vermektedir. Böylelikle çocukların eğitimlerine bu açıdan destek verilebilir (Poyraz 2003; Öztürk 2001).

Çocuğu geleceğe hazırlayan hayatında oldukça önemli olay oyundur. Bu sebeple oyunlar ebeveynlerin, eğiticilerin rastgele düşünceleri olarak görülmemelidir. Oyunlar eğitime destekleyici, çocuğun yaşama becerisini, şevkini, hayal gücünü

teşvik eden araçlar olarak değerlendirilmelidir. Bir çocuğun bir oyuna karşı olan tavrı, tercih ettiği ve önemsediği oyunlar, çocuğun çevresi ile olan ilişkilerini diğer insanlarla nasıl bir bağı olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla bir çocuğu oyun sırasında gözlemlemekle, hayata karşı nasıl bir tavır takındığını öğrenilebilir. Bu nedenle oyun istisnasız her çocuk için son derece önemlidir (Adler, 2007, ss.81-82)

2.1.2.İnsanlar Neden Oyun Oynar?

Bazı teorilere göre oyunun kökeninin yaşam enerjisi fazlalığından kurtulma, bazıları oyun oynarken taklit eğilimiyle gevşeme ihtiyacını gidermek, başka varsayımlar oyunun kökeninin hükmetme isteği, yarışma ihtiyacıyla bir şey yapabilmeye dönük olduğundan kendiliğinden yatkınlıkta kaynaklanmak olarak ifade etmektedirler (Huizinga, 2006, ss.17-18).

Bu açıklamalar oyunun nedenini araştırmaktadır. Bu açıklamalardan biri eksiksiz olsaydı diğerlerini yok sayar veya onları kapsar, üst birimde özümlerdi. Bu açıklamaların birçoğu oyunun kendi doğası ve oyuncular için yüklediği anlam üzerinde ikincil olarak ifade etmektedir. Bunlar oyuna, öncelikle estetiğin derinlerine gitme özelliğine hiç dikkat etmeden deneysel bilimin ölçüleriyle yaklaşmaktadırlar. Oyunun asıl tanımı ifade bile edilmemiştir. Oyunun zevk veren kısmı nedir? Bebek neden zevkten bağırır? Oyuncunun neden hırstan gözü döner? Neden binlerce insan futbol maçında çılgınlık düzeyinde bir heyecan yaşar? Oyunun yoğunluğu biyolojik olarak açıklanamamıştır. Zaten oyunun özü, bütünüyle onun kökünde bulunan kısmı, tam olarak bu yoğunlukta, bu aşırı tahrik etme gücünde yer almaktadır. “ Eğer mantıksal açıdan bakılırsa, doğanın kendi yarattıklarına gereksiz enerjileri sarf etmeye, gerilimden sonra gevşemeye, hayatın gereklerine hazırlanmaya ve gerçekleştirilmesi en güç olan arzuları telafi etmeye yarayan tüm bu işlevleri, basit uygulamalar ve mekanik tepkiler halinde verebileceği düşünülebilirdi. Bunun tamamen tersine, doğa bize oyunu, heyecan, sevinç ve "matraklıkla" (*grap*) birlikte vermiştir.” (Huizinga, 2006, ss.18-19).

İnsanların oyun oynama nedenleri şu şekilde belirtilebilir: Oyunun tarihsel izleri, oyunun ne kadar faydalı bir alan olduğu, insan yaşamındaki değeri, kültürel ve toplumsal önemi, belli hastalıkların tedavisinde kullanılması insanların neden oyun oynama ihtiyacı içerisinde olduklarının cevabı olarak belirtilebilir. Oyunlar, eski din,

dil inanç ve ritüelleri araştırmak amacıyla referans oluşturmuş, antropologlar oyunlar aracılığıyla kültür yayılmalarını ve göçlerini incelemişler, farklı kültür şekillerini sınıflandırıp uygarlıkların özelliklerini tespit etmişlerdir (And, 2012).

Oyun büyük bir risk almadan bireyin duygusal yüklerini boşaltmasını sağlar. Bireyin sırtına yük olan endişeleri, problemleri, üzüntüleri, sırları ortadan kaldırır. Gerginliğin ortaya çıkardığı enerji oyuna aktarılmış olur. Oyunun vermiş olduğu rahatlama duygusu uzun sürer, günlük hayatta peşinden gidilen hedefler unutulmuş olur. Gülmek, bir topa vurmak, sararmış çiçekleri toplamak, bedeni ve düşünceleri serbest bırakmak, taklit etmek… Bütün bunlar kafada olan meşguliyeti ortadan kaldırarak bireyi rahatlatır ve bir sonraki gün için hazır hale getirir. Oyun bireye keyif verir, bütünlük duygusu ve bir yere ait olma duygusunu kazandırır, bir şeyler öğrenme olanağı sunar. İşte bu nedenlerden dolayı oyun oynamak nasıl bir çocuk için ihtiyaçsa yetişkinler için de bir ihtiyaçtır (Terr, 2000).

Prensky (2001),"Dijital Oyun Tabanlı Öğrenme" adlı kitabında, video oyunlarının en ilgi çekici eğlence etkinliği olduğunu ve bunun için on iki neden olduğunu belirtmektedir.

1. Oyunlar bir eğlence biçimidir. Bu insana zevk ve haz vermektedir.
2. Oyun bir oynama yapısıdır. Bu insana yoğun ve tutkulu bir ilişki sunmaktadır.
3. Oyunun kuralları vardır. Bu belirli bir yapı vermektedir.
4. Oyunların hedefleri vardır. Bu insana motivasyon sağlamaktadır.
5. Oyunlar etkileşimlidir. Bir etkinlik olmaktadır.
6. Oyunlar uyarlanabilir. Bu bir akış sunmaktadır.
7. Oyunların sonuçları ve geri bildirimleri var. Bu sayede öğrenme gerçekleşir.
8. Oyunlar kazanma duygusunu yaşatarak ego tatmini sağlar.
9. Oyunlarda çatışma, rekabet, meydan okuma, karşıt olma durumu vardır. Böylece adrenalin hissi vermektedir.
10. Oyunlarda problem çözme bulunur. Bu sayede yaratıcılık harekete geçmektedir.
11. Oyun etkileşimi olduğundan sosyal gruplar oluşturmaktadır.

12. Oyunların temsili, sembolü ve hikâyesi vardır. Bu insana duygu vermektedir.

Sherry ve Lucas (2003), Greenberg'in (1974), orijinal televizyon kullanımlarını ve memnuniyetlerini geliştirmek için kullanılan ölçeğine benzer bir metodoloji kullanılarak kapsamlı bir oyuncu tabanlı video geliştirmişlerdir. Odak grup oturumları ve yapılandırılmış görüşmeler doğrultusunda altı ilkeyi meydana getirmektedir. İnsanların video oyunu oynamasının nedenleri şu şekilde ifade edilmektedir: Rekabet (oyunun en iyisi olmaya çalışmak), meydan okuma (oyunu yenmesi ya da bir sonraki en üst aşamaya ulaşmayı hedeflemek), sosyal etkileşim (arkadaşlarla sosyal bir deneyim elde etmek), yönlendirme (zaman geçirme ya da can sıkıntısını hafifletmek), hayal gücü (gerçek hayatta yapılamayacak şeyleri yapmak için, sürüş yarışı arabalar veya uçaklar gibi), uyarılma (heyecan verici olduğu için oynamak).

İnsanların oyun oynama nedenleri oyun oynamanın oluşturduğu şu özelliklerinden kaynaklanmaktadır: Oynamak insanı canlandırarak zihninde bir kapı açılmasını ve problemleri daha kolay çözmesini sağlamaktadır. Oyunun, yokluğu insanı köreltmektedir, genel bir oyunun yokluğu toplumu bile köreltip donuklaştırmaktadır. Oynarken insan bütün sınırlamalardan, kendinden bile sıyrılır, farkındalık ortadan kaybolur. Oyun geçmişte olan yaşananları, kendi varlığını unutturur. "Oyunun içinde öylesine kayboluruz ki kuşlar kadar özgür oluruz" (Terr, 2000).

2.1.3.Oyunun Sınıflandırılması

Çocukların gelişimi ve farklılaşmasıyla birlikte oyunlar da karmaşık ve daha farklı hale gelmektedir. Oyunun literatürde yaygın olarak bilinen oyun türleri incelenecektir. Parten(1932), çocuklarda oyunda görülen sosyal gelişim aşamalarını incelemiştir. Parten, çocukların yaklaşık olarak 2,5 yaşına kadar yalnız oyunu oynadığını ifade etmektedir. Çocuklar yalnız oyundan sonra paralel oyuna, ilişkisel oyuna ve ardından işbirliğine dayalı oyuna geçmektedirler.

1.Yalnız Oyun: Çocuklar tek başına oynamakta ve çoğunlukla etraflarında oynayan çocuklardan farklı oyuncaklarla oynamayı tercih etmektedirler. Bu evrede

bulunan çocuklar başkalarına yaklaşmaya veya onlarla iletişime geçmeye girişmemektedir. Bu aşamada sosyal etkileşim düzeyi oldukça düşüktür. Bununla beraber sosyal değeri olmamasına rağmen, yalnız oyunun küçük bir çocuğunun etkinliklerinin bir parçası olarak desteklenmesi gerektiğini anlamak önemlidir. Yalnız oyunda rahat olmayı öğrenen çocuklar ilerde bağımsız olarak çalışmayı başarması daha mümkündür.

2.Paralel Oyun: 2,5 ile 3,5 yaş arasındaki çocuklar bağımsız olarak, yalnız olarak oynamaya devam etmekte fakat çevresindeki çocuklarınkine benzer oyuncaklarla oynamaya başlamaktadır. Paralel çizgiler gibi yan yana oynarlar ama etkileşim görülmemektedir.

3.İlişkisel Oyun: Çocuklar yaklaşık 3,5 yaşında ilişkisel oyuna başlamaktadır. Bu tür oyunda çocuklar başkalarıyla bir aktivite içinde oynamaktadır. Çocuklar arasında oyuncak alışverişi olmaktadır. Parten bu noktada grupların, oyun etkinliğinden daha önemli olduğunu ifade etmektedir. Çocuklar küçük oyun grupları meydana getirmekte ve aynı oyun arkadaşlarıyla bir oyundan diğerine geçmek için epey zaman harcamaktadırlar.

4.İşbirlikçi Oyun: Yaklaşık 4,5 yaşında oynanmaya başlanılır. Parten, bu oyun türünü en yüksek sosyal oyun düzeyi olarak kabul etmektedir. İlişkisel oyunda olduğu gibi grup olarak oynayan çocuklar, ilişkisel oyundan farklı olarak bir ekip projesi üstünde çalışarak, ortak bir amaca ulaşmak hedefiyle işbirliği yaparak, iş bölümüyle oynarlar. İşbirlikçi oyun, iki veya daha çok çocuk arasında fikir alışverişi süreci olduğundan dolayı daha karmaşık bir oyun çeşididir.

Piaget'e (1999), göre oyunlar üç bölüme ayrılmaktadır: 1. Alıştırma Oyunu 2. Sembolik Oyun, 3. Kurallı Oyun. Bu bölümler sırayla gelişen oyun türleri olarak tanımlanır ve bir düzeyde bulunan zihinsel yapılar çocuk büyüdükçe sonraki düzeyle bütünleşir.

1.Alıştırma Oyunu (0-18 Ay): Çocukların tekrarlanan devinimleri fiziksel etkinliğe odaklanır. Bu aşamada uzanma, yakalama, vurma, objeleri atma gibi davranışlardan zevk alır. Çocuk hareket etmek için hareket ettiğinde alıştırma oyunu başlamış demektir. Tekrar edilen hareketin oyun olmasının nedeni özümleyici

olmasıdır. Özümleme, bilginin içselleştirilerek, bilgiyi alarak bir yaşantının benliğin yararına olacak biçimde dönüştürülmesini içermektedir. Örneğin, parmağını emen bir bebek, bu parmağı emilecek bir nesne haline dönüştürmüştür. Çocuk yeni bir beceri edindiğinde alıştırma oyunları tekrar gözlemlenir, alıştırma oyunuyla taklit de yapmaya başlar. Taklitle birlikte nesneleri üretebilmeye ve kelimeleri nitelediği nesnelerden ayırt edebilmeye başlar. Bu ayırım tam olarak işlevsel hale geldiğinde, 2 yaş dolaylarında sembolik oyun evresine geçmeye başlar (Elkınd, 1999; Saracho ve Spodek, 1995; Sevinç, 2004,).

2.Sembolik Oyun (2-7 Yaş): Sembolik oyun taklit etmeyle başlar. Çocuk 2-4 yaş döneminde çocuklar daha çok –mış gibi oyunlar oynarken 4-7 yaş arasında gerçeğin tam taklidini yapmaya çalışmaktadır. Örneğin 2-4 yaş döneminde çocuk sopayı at gibi kullanırken 4-7 yaş döneminde ise sopayı sopa olarak kullanmaya başlamaktadır. 2-4 yaş döneminde çocuk çevresinde olan kişilerin kimliğine bürünerek yansıtır. 4-7 yaş arasında ise sembolik oyunlar sosyal özellik taşır, gerçeğe uygun detaylara dikkat edilir. Detaylar daha önemli hale gelir(Elkınd, 1999; Sevinç, 2004).

Çocuklar sembolik oyunlarda gerçeği tamamen değiştirebilirler, kendi istediklerine göre değiştirebilirler. Başa çıkamadıkları korku, üzüntü gibi kavramları ayırarak, kendi diledikleri hale getirebilirler, hoşlarına gitmeyen olayları, kabul edilebilir duruma getirip tekrar canlandırabilirler(Elkınd, 1999; Sevinç, 2004).

Piaget'e göre simgesel oyun, bütünüyle toplumsallaşmamış, bundan dolayı da toplumsallaşmış anlatım gücü ve çatışma çözümüne sahip olmayan bir birey için isteklerle, çatışmalarla baş etmede gerekli bir yöntem olarak önemlidir. Çocuklar 6 ya da 7 yaşlarında somut işlemleri elde ettikçe simgesel oyunun yerine kurallı oyunlar oynamaya başlar.(Elkınd, 1999; Sevinç, 2004).

3. Kurallı Oyun (7-12 Yaş): Kurallı oyunlar, sosyal sözleşmelere ve etkileşimlere dayanır. Bu oyun türü, Piaget'in 6-7 yaş dolaylarında başlayan somut gelişimsel aşamayla birlikte gelişir. Bu tür oyunlar 2 ya da daha çok çocuğun katılımıyla gerçekleşir. Kurallı oyunlara örnek olarak dama, satranç, kart oyunları verilebilir. Kurallı oyunlar meydana geldikçe, alıştırma oyunu ve sembolik oyun yaşam boyunca sürmelerine rağmen azalır (Saracho ve Spodek, 1995).

Smilanksy (1968), oyunda görülen bilişsel gelişim aşamaları incelemiştir. Smilansky, birbirinden farklı 5 temel oyun biçimi olduğunu belirtmektedir.

1. **İşlevsel oyun veya Keşif oyunu**. Bu oyun çeşidi çocuğun kendi dışındaki dünyayı öğrendiği duyusal-devinimsel yaklaşımdır. Örnek olarak doldurma, boşaltma, toplama, su oyunu ve açık hava oyunları verilebilir.

2. **Yapı-İnşa oyun**. Blok gibi parçaların bir araya getirildiği oyunlardır. Bu tür oyunların amacı bir ürün elde etmek veya bir probleme çözüm getirmektir.

3. **Dramatik oyun**. Çocuk bu tür oyunlarda istediği kişinin, hayvanın veya nesnenin yerine geçebilir. -Mış gibi oynanan oyunlardır. Bu tür oyunlarda çocukların oyun sırasında birbirleriyle herhangi bir iletişimde olmaları gerekmez.

4. **Sosyo-dramatik oyun:** Bir konuda sosyal olarak etkileşim içerisinde olan birden fazla oyuncunun ve oyunun sürdüğü ve geliştiği bir zaman diliminin bulunduğu dramatik bir oyun biçimidir. Çocuklar, oyundaki etkinlikleri gerçek dünyada bulunduğu biçimiyle canlandırılmaya çalışmaktadır.

5. **Kurallı oyun:** Kazanan ve kaybedenlerin olduğu birlikte, ortak oyunları içermektedir. Bu tür oyunlar çocukların kontrolünde olan kurallarla, spor olarak tanımlanan rekabetçi oyunlardan farklıdır. Çocuklar kurallı oyunlara yaklaşık olarak 6 yaşında başlarlar. Çocuklar, erken çocukluktan orta çocukluğa geçtikçe kurallı oyunlar daha çok göze çarpmaya başlar. Bu tür kurallı oyunlar sayesinde çocuklar toplumda olan sosyal kuralları anlamayı öğrenir.

2.1.4.Oyunun Geçmişi ve Oyuncaklar

Oyun türleriyle oyun materyalleri arasında yakın bir ilişki olduğu bilinmektedir. Oyunun kum, su, çamur gibi doğal gereçlerle oyun, yaratıcı düşünme becerileriyle oynanan hayali oyunlar, dramatik oyunlar, öğretmen tarafından biçimlendirilmiş oyunlar gibi farklı türleri vardır. Oyun türüne bakarak oyuncak ve oyun materyalleri sınıflandırılabilir. Çocuklar oyunları tek başına ve grupla; materyalle ve materyalsiz; kapalı ve açık alanda oynayabilmektedirler (Hobart ve Frankel, 1996).

Çocukların vakit geçirmelerini sağlamak, eğlendirmek, eğitmek, için üretilen tüm oyun materyalleri oyuncak olarak tanımlanabilir.(Onur, 2010). Yetişkin çevresinde olan olayları konuşarak, okuyarak öğrenmektedir, çocuk ise çevresini oyuncaklar aracılığıyla anlamaya çalışır. Oyuncaklar duyuları ve duyguları uyaran, çocuğun hayal gücünü zenginleştiren, bilişsel, ruhsal, sosyal alanın gelişimini sağlayan çocukluk döneminin en değerli materyallerindendir (Kandır, 2000; Tezel Şahin, 2003).

Miscurcova (1986), oyuncaklar ve oyunun birbirinden koparılmayacak bir şekilde çocukluk ve ergenlikle ilişkili olduğunu ifade etmiştir. Oyuncaklar diğer çocuklarla ve yetişkinlerle iletişim kurmasını sağlayarak, çocukların sosyalleşmelerini desteklemektedir. Böylelikle oyuncaklar çocuğun gelişimi için güçlü bir destek olmaktadır. Oyuncak, oyunun çevresinde döndüğü materyal nesnesidir. Çocukların işleri yönetmesi için teşvikte bulunur ve sayısız harekete zorlar. Çocukların kendi dışındaki dünyayı algıladığı, öğrendiği, muhakeme ettiği ve bildiği, bilmediği şeyleri yaşadıkları deneyime katmayı oyuncaklar yardımıyla sağlamaktadır. Çocuklar ve oyuncaklar arasında onları etrafında bulunan insanlara ve nesnelere bağlayanlara benzer duygusal bağlantılar bulunmaktadır.

Çocukların ilerde motivasyonu yüksek, aktif ve bağımsız düşünebilen yetişkinler olabilmelerini sağlamak için uygun bir oyun alanı ve bu oyun alanın olabilmesi için de oyuncak ve oyun materyalleri ile büyümeleri gerekmektedir. Çocuklara sağlanan oyuncak ve oyun materyallerinin çeşitlerinin fazla olmasına paralel olarak elde edecekleri deneyim de o düzeyde farklı olur, duygu düşüncelerini ifade etme becerisi de o kadar desteklenmiş olacaktır. Bundan dolayı çocuklar için oyun alanı düzenlemek ve bu alanda oynayabileceği oyuncakları sağlamak oldukça önemlidir (Poyraz,2003).

Çocuk oyunları ve oyuncakları, çocuklukta olduğu gibi, tarihsel süreçte farklı anlamlar atfedilmiş, özellikleri farklılaşmıştır. Bu nedenle çocukluğun değişimi oyun ve oyuncak dünyasından da gözlenebilir (Vanobbergen, 2004).

Yazılı dokümanlar ve arkeolojik çalışmalar günümüzde var olan oyunları 2000 ve öncesiyle ilişkilendirmektedir. Örnek olarak topaç çevirme, saklambaç,

körebe oyunları çok eski oyunlardır. Bu oyunlar çoğunlukla ülkeden ülkeye benzer biçimde ve benzer nesnelerle oynanmaktadır (Poyraz, 2003).

Niemann'a (1991), göre eski oyuncakların üretildiği materyaller nedeniyle aynı biçimleriyle bugüne kadar var olmaları olanaksızdır. Ancak oyuncağın evrensel olmasından dolayı tarihteki değişimi, gelişimi araştırılabilmektedir. Oyuncağın tarihsel süreci hakkında geçmişten yakın dönemlere kadar insanların oyuncağı merak etmeyişlerinden dolayı oyun ve oyuncaklarla ilgili kuramsal bilgi eksikliği olduğu görülmektedir (aktaran Onur, 2010).

Bugün oynanan birçok oyunun eski çağlarda da oynandığı ve en eski oyun gereçlerinden birisinin taşlar olduğu, en eski taş oyunun da "Beş Taş" olduğu ifade edilmektedir (Akandere, 2004). Tahiti, Japonya, İngiltere, Avustralya'da taşların yerine küçük patatesler, fındık, ceviz, fasulye gibi objeler kullanılmıştır. Çin belgelerine göre uçurtma ile oynanan oyunların iki bin veya üç bin seneden fazla bir mazisi olduğu ifade edilmektedir (Dönmez, 1999; Hughes 1995; Poyraz 2003; Sel, 1986). Top ve ipte çocukların en eski oyun nesnelerindendir(Akandere, 2004).

Bazı araştırmalar ilk oyuncağın taştan, kilden veya kurutulmuş meyvelerden yapılan bilyelerin olduğunu belirtirken, bazı araştırmalar üstünde insan ve hayvan şekli olan Sümer dönemindeki tabletlerin en eski olabileceğini belirtmektedir. Bununla beraber 2011 yılında Mardin'de yapılan kazılarla bulunmuş olan, pişmiş çamurdan üretilen 7500 senelik oyuncak araba şimdilik dünyanın en eski oyuncağı olduğu ifade edilmektedir (Ergin, 2015).

18. yüzyılda kâğıt oyuncak üretiminde dekoratif bir malzeme olarak yaygınlaştığı ayrıca hareketli oyuncağın geliştiği gözlenmiştir. 19. asırda ileri geri hareket edebilen oyuncaklar üretilmiş gölge oyunlarından farklı olarak el kuklaların yaygınlaşmaya başladığı gözlemlenmiştir (Hughes, 1995; Yalçınkaya 1996).

Frobel oyuncakları bir çok oyuncağın temelini meydana getirdiği belirtilebilir. Frobel çocukların bir nesnenin dışından sonra içini de keşfetmek istediğini bundan dolayı oyuncağı parçalara bölmeye uğraştığını belirtmektedir. Bu sebeple çocuğu bütünüyle şekil verilmiş bir oyuncak verildiğinde, keşfedeceği bir

şey kalmadığından çocuğun oyuncakla iletişimi sonlanmış olacağını ifade etmektedir (aktaran Niemann, 1991).

Montessori, çocukların duyularını ve duyulara ilişkin becerilerini geliştirme amacıyla, didaktik oyuncaklar veya diğer ismiyle Montessori oyuncaklar yapmıştır (aktaran Niemann, 1991).

1750'li yılların ardından ailelerin ve toplumun farklılaşan çocuk anlayışı ile birlikte oyuncak sektöründe de gelişimin yaşandığı gözlemlenmiştir (Poyraz, 2003). Fakat Türkiye'de oyuncak sanayinin çok eski bir geçmişi olmadığı görülmektedir (Onur, 2010). Başlarda yetişkinler ve çocuklar kendi oyuncağını yaparken 1919 yılından itibaren "Eyüp Oyuncakları" ismiyle Eyüp Oyuncakçılığının ilerlemeye başladığı gözlemlenmekte ve Eyüp'te darbuka, atlı araban, tahta kamyon, düdüklü testi gibi oyuncakların yapılıp satışa sunulmaya başlandığı gözlenmektedir(Sevinç, 2004). Eyüp oyuncakları mekanik tasarımıyla çocuğun taklit becerisini geliştirmesi, hareket eden oyuncaklarla ince ve kalın kas gelişimini desteklemesi, el ve göz koordinasyonunun gelişimine katkısı, ritim becerisini geliştirmesi gibi niteliklerinden ötürü eğlendirici, eğitici oyuncaklardır (Yalçınkaya, 2002).

Oyuncaklar başlarda yetişkinler tarafından üretilirken daha sonra bu işle uğraşan ustalarla oyuncak atölyelerinde bez, tahta, demir, tel kullanılarak hızlı bir çalışmaya geçilmiştir. Oyuncak atölyelerin ardından oyuncak yapımı fabrikalaşmıştır. Oyuncak sanayisine plastiğin girmesiyle seri üretime geçilmiştir. Oyuncak teknolojisi son zamanlarda oldukça gelişmiştir fakat bu gelişme teknik esaslarla ilgili olup çocuk psikolojisi dikkate alınmamaktadır (Ergün, 1980).

Çocuk kendi eli, ayağıyla, anne babası, kardeşleriyle de oynayabilir. Yaşının ilerlemesiyle arkadaşlarıyla birlikte grup oyunları da oynayabilir, fakat toplumsal değişimler sonucu, yaşıtlarıyla oynama olanağı giderek sınırlandırılmıştır. Bu nedenle çocuk oyunlarında oyun materyallerinin sayısı gün geçtikçe artmakta, çocuğa arkadaş olarak verilmekte, ebeveynler çocuklarla daha az vakit ayırmak için çocukları oyuncağa boğmaktadırlar (Ergün, 1980).

Oyuncak alırken yetişkinin dikkat etmesi gereken bazı kurallar vardır: Çocuğun yaşı, cinsiyeti, ilgileri, zekâsı göz önüne alınarak oyuncak alınmalıdır

(Yalçınkaya, 1993). Önemli olan oyuncağın pahalı ya da uygun olması değil işlevsel olmasıdır. Çocuğun gelişimini desteklemeli, yaratıcılıklarını geliştirmelidir. Çocuğun gelişim düzeyine ve yaşına uygun olmalıdır(Tezel Şahin, 1993). Oyuncak her zaman ödüllendirme aracı olarak kullanılmamalı, oyuncak seçiminde rehberlik edilmelidir (Doğanay, 1998).

2.1.5.Çocukların Değişen Oyun Oynama Alışkanlıkları

Oyun oynamanın çok fazla yararı söz konusuyken, oyunun dijital alana geçmesiyle oyunla ilgili olumsuz nitelendirmeler yapılmaya başlanmıştır. Bilgisayarlar günümüzün en gelişmiş araçlarından biridir ve günlük yaşamımızın her alanında etkisi göze çarpmaktadır. Bilgisayarın kullanımının ardından bilgisayar oyunları da ortaya çıkmıştır. Literatürde dijital oyunların yararları ve zararları olduğunu belirten çalışmalara rastlanılmaktadır. Özellikle bilgisayar oyunlarının bağımlılık yapma ihtimali, şiddet öğeleri barındıran oyunların saldırgan davranışlara sebep olup olmadığı, bilgisayar oyunlarını çok fazla oynayan kişilerin yaşayabilecekleri sağlık problemleri birçok çalışmada ele alınmıştır.(Bal ve Metan, 2016).

Geçmişten bugüne doğru oyun; şekil, içerik, oyun alanı, oynanılan kişi sayısı, gerekli olan materyal açısından başkalaşmaya dönüşmeye başlamıştır. Eski materyallerin yerini uzaktan kumandalı oyuncaklar, robotlar, yap-bozlar, legolar, bilgisayar oyunları kaplamıştır. Çocukların bilgisayar bağımlılığı sebebiyle arkadaşlarıyla karşılıklı etkileşimde bulunduğu dış mekân oyunlarının azaldığı görülmektedir. Bu yüzden çocuk oyunlarının giderek yozlaştığı, grup oyunlarının azaldığı, tek başına oynanan oyunların ise arttığı gözlenmektedir (Yavuzer, 2003,2005).

Günümüzde hızlı kentleşmeyle birlikte şehirlerde çocuklar doğayla daha az bağ kurabilmekte, kuralların olmadığı dış mekânlarda kendi doğallığında oynamak yerine kurallarla kısıtlanmış evlerinde, kapalı ortamlarda ya da standart oyun mekânlarında oynamaya özendirilmektedir (Özgüner ve Şahin, 2009, s.129).

Bilgisayar oyunları, çocukların sınırlı bir mekânda kalmasına sebep olan bireysel oyunlardır ve giderek tehlikeli boyutlara ulaştığı görülmektedir. Çocuklar ilk

yıllarında tek başına oynarken daha sonra kolektif oynama dönemine geçmektedirler. Bilgisayar oyunları tek başına oynandığından dolayı çocuğu arkadaşlarından soyutlayarak sosyal gelişimini olumsuz yönde etkilemektedir, çocukların yaratıcılık yönlerinin gelişmesine de engel olmaktadır (Yavuzer,2015, s.186).

Video oyunları ve dijital oyuncaklar gibi etkileşimli teknolojiler, çocuk oyun kültürünün önemli bir parçası olmaya başlamıştır. Video oyunları, çocukların hayali figürlerini denetleyip onlarla etkileşim içinde olabileceği ve etkileşimlerine göre geri dönüt alabileceği sanal bir dünya vermektedir. Oyun teknolojilerinin iki yeni önemli özelliği geri bildirim ve kontroldür. Oyun gereçleri ve ortamları büyük oranda değişmiştir, etkileşimli teknolojiler çocukların yaşamına girmesi önemli bir durumdur (Calvert, 1999). Yetişkinlerin tam tersine, çocuklar bilgisayar ortamında ve diğer programlanabilir araçlarda kendilerinin tehdit altında olduğunu bilmezler; keşiflerden ve bu araçlarla etkileşimlerden hoşnut olurlar. Bugünlerde büyüyen çocuklar için teknoloji, günlük yaşamlarının bir parçası haline gelmiştir(Kafai, 2006).

Bağımlılık nedeniyle kişiler giderek daha fazla haz almaya ve bu nedenle daha fazla oynamaya başlamaktadır. Bilgisayarla oyun oynamakla vakit geçiren çocuk veya yetişkinde, sosyal çevresiyle iletişiminin bozulması, okul ve iş hayatının değişmesi ya da bu kişilerin bağımlı olması gibi sorunlarla karşı karşıya gelebilir (aktaran Horzum, 2011; NIMF, 2005).

Tokyo'da 1999'da yapılan uluslararası konferansa Amerika'dan katılan B.A.Wright Amerikalı çocukların günümüzde üç farklı yalıtılma maruz kaldıklarını ifade etmektedir. Bunlar "kuşak içi kopukluk", "kuşaklar arası kopukluk" ve"doğadan kopukluktur". Çocukların dışarıda başkalarıyla işbirliği içerisinde oynamak yerine bilgisayar oyunlarıyla oynamasından dolayı kuşak içi kopuklukyaşanmaktadır. Eskiden çocuklar ve yetişkinler aynı oyunları oynamaktaydılar, alan oyunları, piknikler gibi etkinlikler vardı ve aynı boş zamanları paylaşılmaktaydı. Piknik gibi etkinliklerin unutulup gitmesiyle etkinliğin sağladığı kuşaklararası arkadaşlık yok olmaktadır. Teknolojinin gelişimiyle birlikte doğadan uzaklaşılmaktadır, çocuklar doğadan kopuk oyunlar oynamaktadırlar. Çocuklar

sadece doğal çevrede oynama sayesinde doğal dünyanın bilincini, anlayışını, beğenisini ulaşabilmektedir (Napier ve Sharkey, 2004).

Oyunlar birden fazla duyuyu harekete geçirmektedir, yaparak yaşayarak öğrenmeyi sağladığından, öğrenmeyi anlamlı ve kalıcı hale getirmektedir. Bundan dolayı oyunlar eğitim amacıyla kullanılmış ve eğitsel oyunlar doğmuştur. Teknolojinin ilerlemesi ile birlikte eğitsel oyunlar sanal ortama aktarılmıştır. Fakat temeli eğlenceyle ilgili oyunlar eğitsel oyunlara göre daha çok tercih edilmektedir. Bundan dolayı eğitsel oyunların daha çok tercih edilmesi için ticari oyunlarda bulunan eğlence ve ilgi öğelerinin eğitsel oyunlara aktarılması gerekmektedir (Esgin vd., 2011).

Bilgisayar oyunlarının güdümleyici özelliklerini kullanarak oluşturulacak eğitsel amaç ve içeriğe uygun olan oyunlar eğitime destek sağlayabilir. Oyunlarda bulunan motivasyon ve güdülenme faktörlerindeki yüksek düzey, eğitimin ana problemlerinden olan bir eğitim süresince öğrencilerinin dikkat ve ilgisini derste olmasını sağlayarak kalıcı ve tam öğrenmeyi meydana getirebilir(İnal ve Çağıltay, 2005).

Gelecekte oyuna büyük etkileri olma potansiyeli olan iki mevcut kavram ifade edilebilir. Bunlardan biri karmaşık ve gelişmekte olan teknolojinin, insanların daha çok boş zamana sahip olmalarını (ya seçilmeleri ya da ekonomik değişimden dolayı zorlanmaları) dünyada bulunan diğer insanlarla daha yoğun iletişim kurmalarını (bilgisayar ve televizyon aracılığıyla) daha çok yere seyahat etmelerini (daha hızlı taşıma seçenekleri ile) daha geniş eylem ve düşünmeyi olanaklı hale getirmesidir. Diğer bir bilgi patlaması, sağlıkta fırsat pencerelerini (genetik değerlendirme ve onarımlarla birlikte yeni ilaçlar), bilişsel bilimi (anlama, hafıza ve diğer bilgi işlem alanları) ve sosyal kişilik psikolojiyi (zihinsel sağlığı geliştirmek, sosyal çekim ve çatışmayı anlamak), oluşturan psikobiyolojidir. Bu faktörlerden her biri geliştirilirse, çocuk oyununun geleceğiyle ilgili çok olumlu veya çok olumsuz bir tahminde bulunmaya neden olur(Bergen ve Fromberg, 2006).

Olumlu yönleri şu şekilde belirtilebilir: çocukların daha fazla oyun oynayabilmeleri için boş zaman, sağlık ve teknolojik kaynaklara sahip olacak, oyun yetişkinler için değerli hale gelecek, çocuklar için oyunun değeri daha yaygın olarak

kabul edilecektir. Çocukların kuşaklararası ve kültürlerarası oyunda yetişkinleriyle düzenli olarak etkileşime girmeleri, yeni oyun materyalleri ve süreçleri kullanmaları, kendi öğrenmelerinin tüm yönleriyle oynamaları için teşvik edileceklerdir. Gerçek savaş yerine, sembolik oyunlarda çatışmalar eline alınacak ve çatışmaların çözümü düşük riskli bir bağlamda yönetilecektir. Bu sayede çocuklar bilişsel sorunların yanında sosyal sorunlarını da çözebilecekleri oyunları öğrenebileceklerdir (Bergen ve Fromberg, 2006).

Olumsuz yönleri de şu şekilde belirtilebilir: Nüfus bir bütün halinde daha yaşlı olacağından, yetişkinlerin gereksinimleri daha çok ön plan olacak; bundan dolayı çocukların fikri önemsenmeyecektir. Bugün çocuk oyunlarında var olan cinsiyet bölünmeleri medya tarafından pekiştirilerek sürdürülecek, özellikle erkekler için daha rekabetçi, yetişkinler için spor oyunları, kızlar için de alışveriş oyunlarının streotipleriyle sonuçlanacaktır (Bergen ve Fromberg, 2006).

Yetişkinler dünya genelinde daha çok oynadıklarında, genişletilmiş teknolojiyle günlük hayattaki can sıkıntısından kurtarıldıklarında, çocuklar mümkün olanı ve şimdi imkânsız olanı hayal etmeyi sürdürebilmeli ve kendi kendini güçlendirme için oyunu kullanarak saf neşeyi ve üstün deneyimleri tatmasına imkan yaratmak gerekir (Bergen ve Fromberg, 2006).

2.1.6.Oyunun Yararları ve Çocuk Gelişimine Etkisi

Geçmişten bugüne kadar oyunun çocuk için oldukça yararlı olduğu bilimsel birçok araştırma ile ortaya çıkarılmıştır. Bu nedenle ebeveynler de çocukları için uygun oyun alanları oluşturmalı, oyun için gerekli materyalleri sunarak çocuklara gereken olanağı vermeli ve oyunlarını desteklemelidirler (Tezel Şahin, 1993).

Oyun çocukların dil, bilişsel, sosyal, motor ve öz bakım gelişim alanlarını olumlu yönde etkilemektedir. Anne babalar çocuğun gelişiminde oyunun önemli olduğunu, okul öncesi öğretmen ve yöneticilerinin çocuk gelişiminde oyunun etkilerine yönelik görüş birliğinde oldukları incelenmiştir (Kaytez ve Durualp, 2014).

Çocuk oyunun neler kazandıracağını düşünmeden, kendisini bütünüyle oyuna verir, oyunla birlikte farkında olmadan edindiği deneyimler çocuğa gelecekteki yaşamında oldukça yarar sağlar. Oyun, çocuk karşılık beklemeden bir şeyler

yapmayı ve bundan mutlu olmayı öğretir. Bunu öğrenen çocuk, büyüdüğünde fedakâr olmayı, bazen ön planda bazen de geri planda kalmayı öğrenir (Poyraz, 2003, s.40).

Çocuğu tanımak ve onu oyun yoluyla eğiterek kendini geliştirebilmesine izin vermek için kullanılabilecek en elverişli araçlardan biri, çocuğun oynadığı oyunlardır. Toplumsal özellikler taşıyan çocuk oyunları; bir yandan çocuğun kendini ve içinde yaşadığı toplumu tanıması ve o toplumda kendine verilen yeri anlayabilmesine yardımcı olurken, bir yandan da çocuğu dramatik nitelikteki bir eylem yoluyla etkin kılmaya çalışır. Dramatik niteliğindeki eylemler, toplumsal gerçekliğin taklidi niteliği taşır. Çocuk bu taklit etkinliğini dönüştürebilir, toplumsallaşmayı sağlayan da dönüştürebilme yeteneğidir. Çocuk oyunla birlikte kendini ifade edebilme fırsatı bulur böylece toplumsal öğeler ve kendi arasında bir bağ kurmuş olur. Oyun (Sağlam, 1997;Adler, 2010).

Arkadaşlarıyla oynamak çocuğaişbirliğini, toplu yasam için gerekli kuralları ve ahlak kurallarına uyum sağlamayı öğretir. Çocuk çevresinde neyin doğru neyin yanlışgörüldüğünü fark eder (Yavuzer, 2015, s.176).

Çocuklar yaşama dair becerileri oyunla deneyimlerken, çocuklar bununla birlikte paylaşmayı, yardımlaşmayı, hak ve özgürlüklere saygılı olmayı, kazanmayı, kaybetmeyi, cinsel rolünü kavramayı, arkadaşlık kurmayı, işbirliğin, sıralarını beklemeyi, başkalarının isteklerini dikkate almayı, kendi haklarını korumayı öğrenir. (Poyraz, 2003, s.41; Saracho, 1996; Yavuzer, 1996).

Oyun sosyal yeterliliği geliştirmeyi sağlar. Sosyal beceriler oyun yoluyla doğal bir şekilde öğrenilmektedir (Barblett, 2010; Darwish ve diğerleri 2001; Swindell ve Stagnitti, 2006). Oyunla çocuklar yeni davranışlar kazanmayı, konuşarak anlaşabilmeyi, birbiriyle ilişki kurmayı, problem çözebilmeyi öğrenirler. Çocuklar oyun sırasında seçim yapmak durumunda oldukları için, başarı ve güven duyguları artar. Oyun stresle başa çıkma becerisini artırarak, sağlıklı bir birey olarak yetişmesini sağlar (Barblett, 2010).

Saldırganlık dürtüsü, çocuğun en doğal ve en güçlü dürtülerinden biridir, oyun saldırganlık dürtüsünü sağlıklı bir şekilde boşaltmasını sağlar. Saldırganlık

çocuğun oluşumunda ve yapısında vardır. Bu saldırganlığın gizlenmesi ve yok sayılması halinde çocuk kendini kandırılmış hisseder. Çocuk, oyunla birlikte saldırganlık dürtülerini dışa vurma disiplinini kabul etmiş olur (Yavuzer, 2015, s.169).

Vgotsky (1962), oyunun kurgulanmış ve sembolik kısmına dikkat çekmektedir, bilişsel gelişim için eşsiz bir düzel olduğunu ifade etmektedir. Çocuğun bir sopayı, bir atın yerine kullanması çocuklar için hayali durumların gerçek kabul ettiğini gösterir. Bu hayali oyunlar çocukların oynaması için anne babalar tarafından teşvik edilmelidir. Çünkü hayali oyunlar çocukların bilişsel gelişimlerini bir üst düzeye çıkartarak yaratıcı düşüncelerini geliştirir (Santrock, 1988, s.314).

Çocukların öğrenebilmeleri için gereken merak, açıklık, iyimserlik, kararlılık, dikkat toplama ve yaratıcılık gibi nitelikler oyunla birlikte gelişmektedir (SACSA, 2009). Oyun aracılığıyla çocuklar, yeni düşünce ve kavramları test eder, problem çözme ve mantık yürütme becerilerini uygulamaya geçirir, dünyayla ilgili kafasında olan problemlere yanıt bulurlar (Akman,2002).

Doğal olaylar, canlılar, eşyalarla ilgili bilgi sahibi olmak için çocuk, etrafında bulunan varlıklar, eşyalar, olaylar hakkında sorulara cevaplar arar, öğrenmesini pekiştirmek için onlarla doğrudan temas etmeye çalışırken aslında oynamanın yolunu bulmaya çalışmaktadır (Oktay, 2004, s.254). Oyun çocuğun planlı hareket etmesini öğretir, dikkatini toplamasını, bir probleme odaklanmasını sağlar. Çocuk hayalinde ürettiği oyunu uygularken, bunu nasıl yapılacağını planlamakta ve organize etmektedir (Ertuğrul, 2016).

Kişinin hayatı için çok önemli olan kendi kendini eğlendirmeyi çocuk oyun sayesinde öğrenir. Öğrenmeyi öğrenme fırsatı bulur. Çocuk oyunun niteliğine bağlı olarak, çocuğun bilişsel yönü, motor becerileri, duygusal alışkanlıkları ve kişiliği gelişir (Uluğ, 2013, s.14).

Çocuk oyun esnasında imgelem gücünü kullanarak yeni bir nesne, fikir veya bilgi ortaya çıkarmaktadır. Zamanla bu bitimsiz uğraşlar birçok beceriyi kapsayan ustalaşmış bir ürüne dönüştürmektedir (Pehlivan, 2016).

Oyunlarla çocuk, bakmayı, görmeyi, hızlı ve doğru karar vermeyi, dokunmayı, oynarken çıkarttığı anlamlı olmayan, düzensiz hatta rahatsız edici sesler sayesinde vücut dilini kullanmayı öğrenmektedir. Bu oyunlar sayesinde çocuk, çok yönlü gelişmekte, hayatta fedakâr olabilmenin yollarını daha kolay bulmaktadır (Erdal ve Erdal, 2003).

Oyun ve oyuncaklar düşünme ve keşfetme ile birlikte çocuğun zihinsel gelişimini de destekler. Böylece çocuğun dili kullanarak iletişim kurmasına ve sosyalleşmesine katkıda bulunur. Çocuklar oyunlarında duygularını dışa vururlar. Yetişkinler rahatsız oldukları bir durumu defalarca düşünürler, rüyalarında bile görerek; yaşadıklarıyla geçmiş arasında bir çözüm üretene kadar ilgilenirler, çocuklar da oyunlarla kendilerine zor duygusal yaşantılarını tekrar deneyimleyerek korkularının ve acılarının üstesinden gelmeye çalışırlar. Örneğin yapmaması gereken bir şeyi yaptığı için annesinden ceza alan bir kız çocuğu evcilik oyununda anne rolünü alır ve bebeğine kızar. Burada kendisini suçlu olarak görmez cezalandırıcı olarak görür. Bu sayede çocuk suçluluk ve kızgınlık duygusuyla baş etmeyi öğrenir (Özdoğan, 2014, s.126).

Oyun etkinlikleri motor becerilerin gelişmesini sağlamakta ve çocuk dünyadaki etkisini ve kontrolünü fark etmektedir. Bu sayede kendi beden imajı ve becerilerine dair pozitif bir özgüven geliştirmektedir. Çocuk oyun aracılığıyla organlar arasında koordinasyon ve denge sağlarken, motor becerilerde esneklik ve atiklik kazanmaktadır (Aral vd., 2000; Seyrek ve Sun, 2003).

Fiziki açıdan boy ve ağırlık artar, solunum ve dolaşım sistemi, kaslar gelişir. Oyunlarda oynanan olay ve karakterler kendi ruh dünyasına etki eder, empati yeteneği gelişir, başka varlıklara değer vermeye başlar. Kendine güvenmesi ve kendi dışındakilere saygılı ve hoşgörülü olması gönlüne huzur verir. Oyun malzemelerinin biçimleri, renkleri, boyutları nesneler hakkında farklı algılamalara neden olur, hangi nesneyi nasıl kullanabileceğini öğrenir. Akıl yürütme ve muhakeme etme yeteneği gelişir. Oyun esnasındaki karşılıklı konuşmalar, tekerlemeler sözel ifade gücünü geliştirir ve karşıdaki kişiyle nasıl konuşabileceğini, onu anlayabilmeyi öğrenir, kelime dağarcığının zenginleşmesini sağlar (Kaya, 2009).

2.1.7.Yaşlara Göre Oyun

Çocuğun gelişim dönemlerinin özelliklerine göre oyunların türleri ve biçimleri farklılaşmaktadır. Oyundaki gelişim tek başına oynanan oyundan, işbirliğine dayalı kurallı oyuna doğru ilerler. Başta çocuklar tek başına oyun oynamakta ve arkadaşlarıyla oynama girişiminde bulunmayı tercih etmezler. Etraflarındaki nesne ve oyun materyaliyle oynamayı tercih ederler. Daha sonra çocuklar herhangi bir iletişime geçmeden diğer çocukların oyunlarını seyrederler. Ardından paralel oyunla aynı oyun malzemesini kullanmalarına rağmen etkinliklerini bağımsız bir şekilde sürdürürler. Birlikte oynanan oyunlarda çocuklar oyuncak alışverişinde bulunurlar. İşbirliğine dayalı kurallı oyunda ise birlikte hareket ederek belirli bir sonuca varmak hedeflenir (Yavuzer, 2005, s.173).

Yaşamın ilk birkaç ayında bebek alıştırma oyunları daha çok kendi bedenlerine odaklanır, bedenin kendisi oyunun malzemesidir. Bebekler motor davranışları sürekli tekrar ederler (Uzgiris & Hunt, 1975). Piaget (1962a, 1962b), bu gelişim dönemine birincil döngüsel tepkiler olarak tanımlamaktadır ve bebeklerin bunu içsel bir motivasyanla gerçekleştirdiğini ifade etmektedir. 2-3 aylık bir bebeğin oyun etkinliği etrafında bulunan insanları incelemek ve yakınındaki nesneleri yakalamak için hareket etmektir. İlk başta bir ayrım gözetmeksizin gördükleri her şeyi ağızlarına koyarak, sallayarak ve yere çarparak keşfetmeye çalışırlar. İlk yıldan sonra farklılıklar oluşur ve bebekler çıngırakları ve ses çıkaran oyuncakları sallamaya, biberon ve yemeği ağzıyla keşfetmeye başlar. Çevresinde bulunan nesneleri ve oyuncakları çarparak, keşfetmeye çalışmakta olup, bu dönemde oyunları serbest ve kendiliğinden gerçekleşmektedir. 18. aydan sonra özellikle keşfetme çocuk için çok önemli olduğundan farklı ebatlardaki blokları inşa etmekten ve etrafında bulunan oyuncakları birleştirerek şekil meydana getirmekten keyif almaktadırlar. (Uzgiris & Hunt, 1975;Yavuzer, 2005, ss. 171-173).

İkinci yıl süresince oyunda farklılıklar meydana gelse de oyunun merkezini objeler oluşturur ve bu tip manipulatif oyun ikinci yıl boyunca baskın olmayı sürdürmektedir. Keşfetme amacıyla ağız daha az kullanılmaya başlanılır ikinci yıldan sonra da ender görülür (Mayes, Carter ve Stubbe, 1993).

Çocuklar üç yaşına girdiklerinde çocuklar için kil, parmak boyaları, su oyuncakları, bloklar, kitaplar, bebekler, peluşlar ve yapbozlar gibi manipulatif materyaller daha çok önemli hale gelir. Küçük çocukların becerileri kontrol edebilecekleri aktivitelerin artmasıyla gelişir. Manipulatif ya da pratik oyun, 3 yaşındaki çocuklar için hala oyunun önemli bir parçasıdır, fakat artık oyunların büyük bir kısmı işlevseldir; yani çocuk sadece nesne özelliklerini keşfetmekten çok kendi seçtikleri oyunun amacını gerçekleştirmeye çalışmaktadır (Garner ve Bergen, 2006).

Sembolik oyun, erken bilişsel gelişimle en yakın bağlantılı olan oyun türüdür. Çok basit bir taklit oyunu 1 yaşına doğru belirgin bir hal almaya başlar. Rol yapma başlangıcı beklenmedik bir anda gerçekleşir ve evrenseldir, ilk şekliyle, bebekler kendilerine doğru yönlendirir (Fein, 1981).

Bu tür oyuncu odaklı taklit oyunu yaklaşık olarak 1 yaşında görünse de taklit oyunu baskın olan bir oyun biçimi değildir. Erken taklit oyunu yalnız bir oyun etkinliğidir; sosyal taklit oyunu 1 yıldan sonra gelişmeye başlar (Howes & Matheson, 1992; Howes, Unger ve Seidner, 1989).

2 yaşla beraber çocuklar çevrelerinde gördükleri kültürün izlerini taşıyan ve günlük yaşamlarını anlatan dramatik oyunlar oynamaya başlarlar. Başta kişileştirme (canlı olmayan nesnelere canlı özellik verme, bebeklerle konuşma gibi), nesneleri kullanma (sopanın at yerine kullanılması gibi) durumu söz konusuyken daha sonra insan ve hayvanları taklit eder. Dramatik oyunlarda başka birinin yerine geçerken kendini daha iyi tanıma fırsatı bulur ve kendini başkalarından ayıran özelliklerinin farkına varır (Yavuzer, 2005, s.172).

Gerçekçi objeler erken taklit oyunun oynanmasını teşvik eder. 2 yaşındaki çocuk ayakkabıyı yastık olarak kullanmakta zorlanırken 3 yaşındaki çocuklar ise nesne gerçek maddeye biraz benzerlik gösterdiğinde o nesneyi gerçek madde yerine kullanabilir. 3-4 yaş arasındaki çocuklar ise nesne gerçek maddeye benzemese bile o nesneyi gerçek madde kabul ettikleri üzerinde anlaşarak o nesneyi gerçek maddeymiş gibi kullanabilirler (Bretherton ve Beeghly, 1989).

2 ile 2,5 yaşları arasında çocuklar aynı oyunu oynuyorlarmış gibi görünürler ama her biri bağımsız davranır. Bu süreçte rol alma, sosyal davranış oyunun bir parçası olur (Howes, Unger ve Seidner, 1989). Çocuk 3 yaşlarına doğru sosyalleşmeye başlar, başlarda tek başına oynarken, arkadaşlarıyla bir arada bulunmaya gereksinim duymaya, onlarla oyuncakları paylaşmaya başlar (Oktay, 2004, ss.255-256).

Çocuklar 3-4 yaş arasındayken, birbiriyle bağlantılı, sıralı olaylara uygun nesneler kullanırlar. Örneğin oyunda bir bebek arkadaşlarıyla katılacağı bir partiye hazırlanabilir, ardından arabaya biner daha sonra partide yemek yer, dans eder ve daha sonra eve döner (Fensen, 1984).

3-6 yaş aralığında oyunda arkadaş aramaya ve ikili ve üçlü oyunlar oynamaya başlar. Yaşıtlarıyla etkileşimde olmaya, beraber oynamaya ve paylaşmaya eğilimlidir. Yani toplumun küçük bir üyesi olmaya doğru yol almaktadır. Benlik duygusu daha fazla gelişmeye başlar. Cinsel kimliğini ayırt eder, cinsiyetleri doğrultusunda ilgileri belirginleşir. Kız- erkek oyunları devam etse de erkeklerin ve kızların farklı gruplarda toplanmaya başladıkları gözlenmektedir.(Yörükoğlu, 2011, s.61).

4,5,6 yaşındaki çocukların kaba motor becerileri oldukça gelişmiştir. Bu çocuklar çoğunlukla tırmanma, zıplama, koşma, atlama (özellikle kız çocuklar) ve kovalama (özellikle erkekler) gibi fiziksel aktiviteler ilgilerini çeker. 6-8 yaş arasında bulunan çocuklar dış mekân oyunlarını ve fiziksel oyunlarda becerileri çok gelişmiştir (Johnson, 2006).

Okul öncesi döneminde bulunan çocuklar resimler ve renkler ile eşleştirme oyunlarını oynarlar daha büyük olduklarında basit harf ve rakamlar ilgilerini çekmeye başlar. 6-7 yaşındaki çocuklar için birkaç kural olan, daha az beceri ve strateji gereken, oldukça basit ve anlaşılır oyunlar uygundur. Bazı çocuklar satranç gibi daha karmaşık oyunlar oynayabilir ve öğrenebilirler (Johnson, 2006).

Yaklaşık 8 yaşlarında çocuklar somut işlemler dönemine girerler ve plan kurma, strateji oluşturma ve uygulama becerisine sahip olduklarında hayal gücüne dayalı daha karmaşık oyunlar da dâhil olmak üzere daha geniş bir oyun yelpazesiyle

oynama fırsatı bulurlar. Bu dönemdeki oyunlarda gerçek işbirliği ve rekabet söz konusudur, kurallara göre hareket edilir. Bilgisayar ve özellikle video oyunlar ilkokul çocukları arasında yaygındır (Children Now, 2001).

4 yaşlarında arkadaşlarıyla birlikte daha çok oynar ama oyun grupları tam olarak oturmamıştır. Arkadaşlarıyla birlikte oyuna başlar fakat daha sonra tek başına oyuna devam ettiği görülür. 4 yaşındaki çocuklar günlük hayatta karşılaştıkları mesleklerin, ailede bulunan üyelerin, süper kahramanların, televizyonda ve diğer medya araçlarında gözlemledikleri kişilerin rolüne girerler. 5 yaşlarında arkadaşlarıyla beraber olmak, onlarla oyun materyallerini ve oyundaki rolleri paylaşmak istemektedir. 5-6 yaşlarında –mış gibi oyunlara ilgi azalır, diğer oyun şekilleri daha cazip hale gelmeye başlar. Büyük çocukların taklit oyunu küçük çocukların oynadığı oyunlara göre daha zengin içerikler, daha çok biçimlendirilmiş senaryolar olarak gelişme gösterir.6 yaşındaki çocuk arkadaşlarıyla işbirliği içinde oynar, oyunlar daha uzun sürelidir ve daha iyi planlanmıştır. Oyun kuralları evrensel aşamada değildir. 6-8 yaş arasındaki çocuklar, dramatik performanslarda bulunurken oyunlarında yönetme ve yönlendirme konusunda becerileri daha çok gelişmiştir.7-8 yaşlarında bulunan çocuklar kurallara oldukça bağlıdırlar.(Johnson, 2006; Oktay, 2004, s. 256).

8-12 yaş arasında oyun genel itibariyle deneysel ve keşfedicidir. Çocuklar, dilin, yaşadıkları sosyal dünyanın ya da diğer fenomenlerin örtük ilkelerine dayanan seçenekleri denerler. Örneğin bu dönemdeki çocuklar bilmeceler meydana getirebilir ve tekrarlayabilir ya da bir top atmanın farklı yöntemlerini deneyerek yer çekimi gibi doğal olayları anlamaya çalışabilirler (Daiute, 1989).

Cohen (2002) daha büyük çocukların ve gençlerin gelişimlerine uygun oyuna gereksinimleri olduğunu ifade etmiştir. Kendileri tanımak, onları etkileyen problemlerle baş etmek, yetenekli oldukları alanları fark etmek, gelişimsel görevleri yerine getirmek için zamana ihtiyaçları vardır. Okul öncesi ve ilkokul döneminde bulunan çocuklarda oyunun özellikleri; içsel motivasyon vardır, kendiliğinden gerçekleşir, kendi koydukları hedefler vardır ve hayal kurmak ve amaçsız dolanmaktan çok aktif bir katılım söz konusudur (Rubin, Fein ve Vandenberg, 1983).

Okullar genellikle işbirliğinden çok rekabeti öne çıkaran oyun etkinliklerini destekler, çünkü kazananı ve kaybedeni belirlemek, sosyal becerilerin gelişimini değerlendirmekten daha kolaydır. Nedeni ne olursa olsun oyunun öncüleri ve savunucuları, 8-12 yaş arasındaki oyunun rekabetten çok işbirliğine dayalı davranışlara yönlendirilmesi gerektiğini belirtmektedir (Manning, 2006).

8-12 yaş arasındaki çocuklar işbirlikçi ve rekabetçi sosyal etkileşimlere girme eğilimindedirler, daha uzun soluklu hedefleri kapsayan aktiviteler planlayabilir, yürütebilir ve kendi kendini kontrol edebilir, kısıtlanmış etkinliklere gönüllü olarak katılır (Garvey, 1990).11-12 yaşlarına doğru kurallarda esneklik olabileceğini kavrayacak bilişsel düzeye ulaşmaya başlarlar(Oktay, 2004, s. 256).

Özetlemek gerekirse, yaşla birlikte gelen olgunlaşma, çocuğun arkadaşlarıyla beraber oynadığı oyunların sayısını ve çeşitlerini artırır ve yetişkin kontrolüne olan gereksinimi gittikçe azaltır. Oyun kuralları başta belirsiz ve keyfiyken, çocuk sosyal yönü arttıkça grubun ortak kurallarına doğru değişmeye başlar. Çocuğa oyun oynama fırsatı verilmesi, oyun oynaması için de gereken ortam yaratılması ve gereken materyal verilmesi, çocuğun gelişimi ve oyundan gerektiği kadar faydalanması için çok önemlidir (Oktay, 2014, ss.49-50).

Yetişkinlikte oyun kurallara ve amaçlara bağlı olarak oynanmaktadır. Yetişkinler, oyunun eğlenceli olması, can sıkıntısını gidermesi, zihin veya beden performansını artırması gibi nitelikleri oyunda aramaktadırlar. Oyun sadece bir iş olmamalı, bir işe yaramalıdır. Fakat bu durumda yetişkin özgürlüğünü kaybetmektedir (Benveniste, 1998). Artan yaşla ve gelişimin ilerleyen düzeyleriyle beraber yetişkin zihinler deneyimlerden faydalanarak uyum sağlamaya çalışır. Oyunu bir iş olarak gören yetişkin için oyun işe yaradığı müddetçe değerlidir (İnan Kaya, 2015). Yetişkin zihninin dünyayı anlamayı sağlayan yapılandırılmış modellerinin etkisi araştırıldığında, çocukluktaki kendiliğinden gelen yaratıcılığın ve tepetaklak görebilmenin yerini daha kurallı ve planlı düşünmeye bıraktığı görülmektedir (Illich, 2011).

Ne yazık ki insanlar oyuna yeterli değeri vermemektedirler. Yaşlandıkça daha az oynanılmaktadır. Bugünlerde çok sayıda orta seviyedeki Amerikan ailesinde, ebeveynlerin her ikisi de çalışmak zorunda kalmakta ve boş zaman lüks hale

gelmektedir. Daha çok para harcanmakta ve daha az boş zaman kalmaktadır. İnsanlar çok yorgun ve gergin olmaktadır. Giderek oyun oynamak unutulmaya yüz tutmaktadır. Oyunun ne kadar önemli olduğu anlaşılamamaktadır. Ormanda koşarken, ya da vücut geliştirme gereçlerinde kaslar şişirilirken oyun oynandığı düşünülmektedir. Fakat oyun bu değil (Terr, 2000).

Yetişkinler oyun oynamayı uzun zaman önce terk etti. Belki de oyun yetişkine çocukça gelmektedir ya da boşa geçirilmiş zaman olarak düşünülmektedir. Ölürken, yeterince çalışmadığını düşünen çok az insan bulunmaktadır. Fakat her şey için çok geç olduğu düşünülen anlarda en çok pişman olunan şey yeterince oyun oynamamış olmaktır. " Eğer oyunla yeterince içli dışlıysak, o zaman oyunumuzun kalitesini yükseltmeli ve onun için yeterli zaman ayırmaya devam etmeliyiz. Hiç oyun oynamıyorsak, hemen başlamalıyız. Bugünün dünyasında oyun kayıp bir anahtardır. İçimize giden yolda tüm kapıları açan anahtar" (Terr, 2000).

2.1.8.Oyun Tercihini Etkileyen Faktörler

Oyun tercihini etkileyen birçok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerden cinsiyet, yaş, anne baba tutumu, kültür ve sosyo-ekonomik faktörler incelenecektir.

2.1.8.1.Cinsiyet

Yaklaşık 24 aylık kadar küçük çocuklarda cinsiyete dayalı oyunların anne babalar tarafından teşvik edildiği gözlemlenmektedir (Fagot, 1973, 1974, 1978b). Bir araştırmada, anne babaların kızlara oyuncak vermesi daima yapılan birkaç davranıştan olduğu incelenmiştir. Teşvik edilen, pekiştirilen anne baba davranışlarının iki cinsiyet türünde de gözlemlendiğinde kızların bu davranışları tercih ettiği görülmüştür (Fagot, 1978b). Bunun sebebi ise erkek çocuklar oyuncak bebekle oynadığında ebeveynlerin olumsuz karşılık vermeleridir, özellikle babalar annelere oranla daha tepkili karşılık verdikleri görülmüştür. Bu şekilde ebeveyn tutarlılığı ve kararlılığı düşünüldüğünde, 24 aylık erkek bebeklerde oyuncak bebekle oyunun meydana gelmesi şaşırtıcı olduğu belirtilebilir. Fakat okul çağında, iyi kurgulanmış cinsiyete dayalı oyunlarda, öğretmenin erkek çocuklarda feminen tercih edilen davranışları pekiştirmesi onların davranışlarını etkilemiyor gibi görülmektedir (Fagot, 1978a).

Taklit oyunlarında cinsiyet farklılıkları gözlemlendiğinde bulgular sembolik davranışların kamyonlar ve taşıt oyuncaklarına (30 ay) göre oyuncak bebekler ve ev oyuncakların kullanımında (18 ay) daha erken yaşta oluştuğu ifade edilmektedir. Cinsiyete dayalı oyunlar; kızlarda oyuncak bebekler ve ev oyuncakların kullanımı (21 ay), erkeklerin kamyonlar ve taşıt oyuncakların kullanımından (30 ay) daha erken ortaya çıktığı incelenmiştir (Lowe, 1975)

Yıldız ve Kayılı'nın (2014), yapmış olduğu araştırmada okul öncesi çocuklarının oyuncak tercihlerinin farklı değişkenler açısından incelenmesinde de erkek çocuklarının kız çocuklarına göre daha çok elektronik oyuncaklar seçtiği görülürken, kız çocuklarının dramatik oyunlar oynadığı materyalleri daha çok tercih ettiği görülmüştür.

Arnold (1979), üç yaşından sonra cinsiyet farklılıklarının açık hale geldiğini ve bu nedenle de ailelerin yanlış davranışlar sergilediğini belirtmektedir. Kız çocukları çoğunlukla annelerle ilgili işlevlerin canlandırılması için pekiştirilirken erkek çocukların erkeksi davranışlar ve etkinliklere hazırlanması için öncülük edilmektedir.

Kız ve erkeğin cinsel içgüdüleri, onları anne veya baba taklidi yapmaya iter, fakat çocukların büyüme ve gelişme için gereksinim duydukları beceri ve deneyimler büyük ölçüde aynıdır. Bundan dolayı kız ve erkek çocukları için farklı oyuncaklar konusu esnetilmelidir. Çünkü erkeklerin bebeklerle, kızların da arabalarla oynaması gelecekteki yaşamlarında ev ortamında çoğu şeyi birlikte yapmaları ve paylaşmaları için birer ön hazırlıktır (Arnold, 1979, s.80).

2.1.8.2.Yaş

Çeşitli araştırmalarda incelenen oyun tercihlerini etkileyen faktörlerden biri de yaştır (Benjamin, 1932). Çocuklar yeni motor ve bilişsel beceriler kazandıkça daha komplike biçimde oynama potansiyeline erişmektedir ve bu yeni becerilerle zamanla daha karmaşık oyun tercih etmelerine neden olmaktadır. Çocuklar çevresindeki dünyayı keşfetmek ve öğrenmek amacıyla nesne oyununu kullanmaktadırlar. (Baranak vd., 2005; Flavell, Miller ve Miller, 2002; Pierce, 2000; Scarlett, vd., 2005; Siegler, 1991). Ardından çoklu nesnelerle ilişkisel oyun dönemi,

daha sonra da sembolik ve hayali oyun dönemi başlamaktadır (Baranak vd., 2005; Pellegrini ve Bjorklund, 2004; Scarlett vd., 2005). Açık hava oyun tercihleri ve itiş kakış oyun tercihleri, sembolik ve sosyal oyunlar gibi yaşla birlikte değişmektedir (Pellegrini, 1992; Scarlett vd., 2005).

Yaş ve oyuncak tercihi arasındaki bağlantı araştırıldığında, çocukların yaşı ilerledikçe oyuncaklara daha seçici davrandıkları ve oynadıkları oyuncak sayısının ve çeşitliliğin azaldığı görülmüştür. Ayrıca çocukların yaşı büyüdükçe oyuncağı tercih etmeme sebebi olan cinsiyetçi tercih konularına uygun cevaplarının yüzdesinin de artış gösterdiği incelenmiştir. Bu bulgu sonucunda çocukların yaşları büyüdükçe oyuncakları cinsiyetçi sebeplerden dolayı tercih etmedikleri, oyuncaklarla ilgili daha kalıp yargısal seçimlerde bulunduğu bu tutumun küçük yaşlarda pek rastlanılmadığı ifade edilmiştir (Güder ve Alabay, 2016).

2.1.8.3.Anne Baba Tutumu

Aile içi tutumların farklılığı, oyun çeşitliliğini, özgünlüğünü etkilemektedir. "Hoşgörülü ve anlayışlı" olarak tanımlandırılan aileler, çocuklarına kuralların sebeplerini anlatmakta ve gerekli kontrol etme durumunu belirlerken keyfi davranmamaktadırlar. Bu tür ailelerde yetişen çocuklar dışa dönüktürler, kişilikleri ve oyunları yaratıcı ve özgündür. Baskıcı aileler ise çocuklara kurallar koyarken, çocukların soru sormasını engellemektedirler. Bu tür ailelerin çocukları sessiz ve içe dönük bir yapıda olmaktadır (Uluğ, 2013, s. 139).

2.1.8.4.Kültür

Kültürler, kültürler arası etkilere ve teknolojik değişikliklere karşılık verdikleri sürece gelişmektedirler. Bununla beraber kültür bireyin deneyimlerine düzen ve anlam kazandırır, başkalarının belirli bir olay karşısında nasıl tepki vereceğini tahmin etmesini sağlar (Gollnick ve Chinn, 1998, s. 4). Kültürün nasıl işlediğini anlamak için hem açık hem de örtük olan özelliğini görmek gerekir (Garcia, 1990). Araçlar, ritüeller, dil, sanat, yapılar bir kültürü ifade eden örtük inançların, değerlerin açık tezahürüdür. Kültürün örtük ve açık yönleri çocuk oyununu etkiler (Ramsey, 2006).

Bu etkilere karşın, küçük çocuklar çoğunlukla kültür ya da ulusal köken kavramlarına bir anlam yüklememektedirler, çünkü ülke ya da bölgenin önemini henüz kavrayamamışlardır (Lambertve Klineberg, 1967; Piaget ve Weil, 1951). Bununla beraber farklı kültürel kökenlerden gelen kişilerin bilmedikleri davranışlarına, dillerine, kıyafetlerine tepkide bulunmaktadırlar ve genelde yabancı yiyecekler, müzik ya da isim gibi öğelere karşılaştıklarında huzursuzluk ya da alay ifade etmektedirler. Bu huzursuzluk mahalleler etnik kökene göre ayrıldığında artmakta ve ebeveynler sadece kendi kültürel grubuyla sosyalleşmektedir. Bu öğeler birlikte ele alındığında (Farver ve Shin, 1997), Doyle'un bulgularında (1982) görüldüğü gibi Fransız-Kanadalı ve İngiliz-Kanadalı çocukların kültürler arası dostlukların gelişmesi için gereken potansiyelleri vardı, hepsi iki dilde de akıcıydı ve aynı sınıftaydı fakat buna rağmen kendi etnik gruplarında oynama eğiliminde oldukları gözlemlenmiştir.

2.1.8.5.Sosyo-ekonomik Faktörler

Ekonomik koşullar çocukları derin bir şekilde etkilemektedir: bazıları sadece hayatta kalabilmek için mücadele ederken, bazıları refah ve tüketmekten kaynaklanan abartılı materyalist beklentiler içerisindedir. Kendi içinde fakir olmak mutlaka gelişmeyi engellemez. (Thompson, 1992). Birçok aile, yoksullukta bulunan zor koşullarla karşı karşıya gelmektedir ve çocuklarını en dezavantajlı etkilerinden korumaktadır. Bununla beraber, yoksullukla büyümenin ortak sonuçları olan yetersiz beslenme, yetersiz sağlık bakımı, güvenli olmayan yaşam koşulları, mahallenin kötü olması ve şiddet, evsizlik, sık taşınma ve kötü eğitim imkânları gibi etkenler çocuklar için büyük riskler yaratıyor (Brooks-Gunn, Duncan ve Maritato, 1997; Jackson, vd., 2000; Kohen, vd., 2002; McLoyd, 1998). İronik olarak, varlıklı çocuklar da risk altındadır. Araştırmalar, bu çocukların daha az mutlu olma eğiliminde oldukları ve uyuşturucu ve alkol kötüye kullanım risklerinin daha az refah düzeyindeki yaşıtlarına göre daha fazla olduğu görülmüştür (Csikszentmihalyi, 1999; Csikszentmihalyi & Schneider, 2000; Luthar ve Becker, 2002), tüketmenin çocuklara mutluluk getirmediğini, yeni arzuları teşvik ettiği savunulmaktadır.

Kültürel farklılıklarda olduğu gibi, çoğu zaman küçük çocuklar bilinçli bir şekilde sosyal sınıfın farkında değildir (Naimark, 1983; Ramsey, 1991). Bununla

beraber, çocuklar çoğunlukla çeşitli nedenlerle benzer sosyoekonomik kökenden gelen çocuklara yönelir. Çünkü çocuk yetiştirme hedefleri ve metotları, belirli grupların sosyal ve ekonomik rollerini yansıtmaktadır (Ogbu, 1983), çocukların değerleri ve davranışları sosyoekonomik duruma göre değişebilir. Mahalleler, sosyal kulüpler ve anaokulları genellikle ekonomik olarak birbirinden ayrılmaktadır bu da farklı sosyoekonomik gruplardan gelen çocukların birbirlerine daha farklı gelmesine neden olmaktadır (Ramsey, 2006).

Smilansky (1968), sosyo-ekonomik etkenlerin çocukların oyun aktivitesini belirlediğini ifade etmektedir. Alt sosyo-ekonomik ailelerden gelen çocuklar çok az oyun oynamakta olup, sosyo-dramatik oyuna katılmadıkları incelenmiştir.

Fein ve Stork (1981), tarafından yapılan araştırmanın amacı aynı okul öncesi sınıflarına giden orta ve alt sınıfta olan çocuklarda sosyo-dramatik oyun incelenmesidir. Bu araştırmanın sonucunda bireysel oyun bileşenlerinin analizi, orta sınıftaki çocukların daha çok sözle ifadede bulunmalarına rağmen, iki grubun kullandığı dilin niteliğinin farklı olmadığını ortaya koymuştur. Bu araştırmada sosyal sınıf farklılığının görülmemesinin sebebi çocuklar okula ilk başladığında incelenmediği ve grup katılım stratejileri sistematik bir şekilde çalışılmadığı için olabileceği belirtilmektedir. Sosyal etkileşimdeki ve bütünleşmiş okul öncesi sınıflara giden alt sınıf çocukların oyunlarındaki değişiklikleri gözlemlemek için birkaç ay devam eden uzunlamasına bir çalışma biçimine gereksinim duyabileceği ifade edilmektedir.

2.1.9.Oyun Kuramları

Gazali, oyunun çocuğun hafızasını canlandırdığını, öğrenme gücünü pekiştirdiğini ve çocuğu dinlendirdiğini ifade etmektedir. Bundan dolayı oyunun çocuğun eğitiminde önemli bir yerde olduğunu ifade etmektedir(Akandere, 2004).

İbni Sina eğitim etkinliklerinin belirli yöntemlerle yapılması gerektiğini ve bu yöntemlerden birisi de alıştırma ve oyun olduğunu ifade etmektedir. İbni Sina çocukken kendinden büyük yetişkinlere ders vermesi ve dersin ardından da yaşıtları ile oynaması eleştirilmiştir. İbni Sina kendisinden yaşça büyüklere ders vermesinin

başının, akranları ile oynamasının ise yaşının hakkının olduğunu belirterek kendisine yapılan eleştirilere cevap vermiştir (Mete, 2015).

İbni Sina'ya göre her yaşın kendine özgü davranışları bulunmaktadır. Oyun çocuklar için bir ihtiyaç olduğundan oyunla zaman geçirdiklerinde alay edilmemeli, bilakis desteklenmelidir (Akyüz, 2007).

Platon (2007), insanın en doğru yaşama biçimini anlatırken şunu ifade etmektedir."Oynar gibi yaşamalı; oyunlar oynamalı, şarkılar söylemeli, dans etmeli, böylece Tanrıların gönlü alınmış olur ve insan kendini düşmanlarına karşı savunur, yarışma kazanır." Platon en doğru yaşama biçimini oyun oynayarak mümkün olabileceğini belirterek oyunun insan hayatı için çok önemli bir ihtiyaç olduğunu ifade etmektedir. Ayrıca Platon 3-6 yaş arasında çocuklarının ruhunun oyuna ihtiyacı olduğunu belirtmektedir.

Aristoteles, insan eğitiminde üç ana bölüm olduğunu belirtmektedir. Bunlar; alışkanlıklar, beden ve zihnin eğitimidir ve eğitimin buna göre farklılaştırılması gerektiğini ifade etmektedir. Beş yaşına kadar çocukların öğretim görmemesini, bu dönemde çocuğa oyun ve diğer çalışmaların fırsatlarının verilmesi gerektiğini belirtmektedir (Tüfekçioğlu, 2013).

Montaigne, öğretilen bilgilerin yalnızca öğretilmemesini, uygulanmasına ve yaşama geçirilmesinin gerektiğini ifade etmiştir. Bununla beraber çocuk oyunlarının amaçsız ve boş bir çalışma olduğunu varsayan geçmişten gelen görüş açısını değiştirerek, oyunu, çoğun öğrenme alanı ve gerçek işi olarak görmüştür (Montaigne, 2017).

Comenius bütün çocukların cinsiyetine, ekonomik durumu göz önüne alınmadan erken yaşta eğitim almaların gerektiğini ve oyunun da eğitimin bir parçası olduğunu ifade etmektedir. İlk resimli çocuk kitabını yazmıştır. Okul öncesi eğitim döneminde okulu oyunla bir saymaktadır, müzikle beraber dramatik oyunların çocukların kişiliğinin gelişimini, ahlak ve değer eğitimini desteklediğini belirtmektedir (Comenius, 1954).

Rousseau oyunun çocuğun kendi içinden gelen, kendiliğinden başlayan özgür bir eylem olduğunu ifade etmektedir(Yavuzer, 2015, s.182).Pestalozzi, oyunun çok

fazla doğal ortama bırakılmaması gerektiğini, oyunun amaçlı, belirli bir hedefe yönelik olmasını, topluma yararlı olacak aktiviteler içermesi gerektiğini ifade etmektedir. Pestalozzi oyunu, Rousseau'nun düşüncelerinin aksine doğal etkinliklerden çok içerisinde bulunan zamanın sosyal tutumlarıyla uyumlu olması, topluma yararlı olması gerektiğini belirtmiştir(Akandere, 2004).

Çocuk bahçelerinin kurucusu olan Frobel, oyunu bir eğitim aracı olarak ele almaktadır, çocuk oyunlarını insanın hayatının çekirdeği olarak ifade etmektedir, insanların gizil yeteneklerinin oyun aracılığıyla ortaya çıktığını belirtmektedir. Frobel bu düşüncelerini teorik olarak ifade etmenin yanında kurduğu çocuk bahçelerinde hayata geçirmiştir(Ergün, 1980). Oyun ortamında yaratıcılığını ortaya çıkardığını belirtmektedir. Çocuğun oyununda yetişkinin çocuğu yönetmemesi, desteklemesi gerektiğini, çocuk isterse oyuna katılımda bulunabileceğini ifade etmektedir. Oyun alanında içten güdümlü, kendiliğinden gelen davranışlarla başlatılan ve bir sürecin ardından bitirilen senaryoların iç denetimin elde edilmesinde pozitif etkileri gözlenmektedir (Sevinç, 2004, s.50). Frobel yönteminin geliştiricisi olan Montessori dünyanın her yerine yaygınlaştırdığı Montessori okullarından önceden seçilmiş oyun materyalleriyle çocuğun özgür gelişimini sağlamayı hedeflemiştir (Ergün, 1980).

2.1.9.1.Klasik Kuramlar

Klasik oyun kuramlarını ileri süren araştırmacılar Darwin'in "Türlerin Kökeni" kitabından ilham alarak oyunun neden oynandığı sorusuna yanıt bulmaya çalışmışlardır. Oyun evrimsel ve antropolojik bakış açısına göre; oyun davranışları insanlar dışında hayvanlarda da gözlenen bir davranış şeklidir(Aslan,2013).

2.1.9.1.1.Yetişkin Hayatına Hazırlık, Alıştırma Kuramı

Basel Üniversitesi profesörü Karl Gross tarafından, 1896'da hayvanlarda oyun, 1898 yılında ise insanlarda oyun konusuyla ilgili bir teori ileri sürmüştür **(**Uluğ,2013). Gross' a göre çocuk için oyun bir işi bitirme zorunluluğundan doğmayan, eğlencenin içindeki rekabet duygusundan arınmış, bütünüyle kendi içinden gelen bir etkinliktir, iş ve insanın eğlenmek için oynadığı oyunlardan farklı olduğunu belirtmektedir (Tezel Şahin, 1993; Özdoğan,2014).

Gross, hayvanların oyun oynamasını, oyunun yaşamın devamı için faydalı bir tür mücadelesinin bir işareti olarak görmektedir. Çünkü yetişkinlik dönemi için gereken becerileri yavruya öğreten oyundur. Bebeklerin, sürekli ellerini, parmaklarını, ayaklarını oynatarak sesler oluşturmaya çalışmasının amacı kendi bedeninin kontrolünü sağlamaktır **(**Mangır ve Silleli, 1987; Uluğ,2013).Gross, oyunu içgüdülerin eğitimi için bir okul olarak tanımlamaktadır. Tuzak kuran, bir kedi yavrusu özünde bir farenin nasıl yakalanacağını öğrenmektedir, bebeğiyle oynayan küçük bir kız annelik için ön hazırlıkta bulunmaktadır. Özetle oyun, çocukluğun ardından kazanılan olgunluk için ön denemelerdir denilebilir(Özdoğan,2014).

2.1.9.1.2.Tekrarlama Kuramı (Rekapitülasyon)

Hall tarafından ortaya atılan tekrarlama teorisine göre, oyun hayvan ve insan arasında bir bağlantı oluşturmaktadır, ana rahminde bulunan cenin, olgunlaşması esnasında evrim aşamalarını da geçirmiş olur. Bir bireyin gelişiminin tür gelişimine bağlı olduğu gözlendiğinden çocuğun da türünün tarihini yaşamakta olduğu belirtilmektedir. Atalarının tecrübeleri çocuğa aktarılmıştır ve çocuk tarih öncesi dönemin yaşantılarını, ilkel insanın hobilerini ve meşguliyetlerini sanki oyunda tekrar canlandırmaktadır. İlkel uygarlıklardan daha karmaşık uygarlıklara doğru giden düz bir ilerleme çizgisi yoktur, çocuklar da küçük vahşiler değildir(Mangır ve Silleli, 1987; Uluğ, 2013).

Çocukların farklı yaşlardaki farklı davranışlarına yaklaşma ihtiyacı Hall'ın teorisiyle ortaya çıkmıştır**(**Uluğ, 2013).

2.1.9.1.3.Yeniden Yaratma/Rahatlama Kuramı

MoritLazarus tarafından ortaya atılan rahatlama kuramı, kişilerin enerjisi bittiğinde tekrar eski haline getirmek gerektiği görüşünü ileri sürmektedir. Oyun oynamayla çalışırken kaybedilen enerjinin tekrar elde edilmesini sağlamaktadır. Modern toplumlarda iş hayatı fiziksel zorlanmaya sebep olduğundan bireyin beyin bölgesi ve ince kasları enerjiyi tekrar kazanmada güçlük çekmektedir. Yeniden yaratma kuramı kaba motor etkinliklerin enerjinin kazanımında etkin olduklarını, bedenin bu etkinleri yapmaya çalışırken daha çok rahatladığını savunmaktadır (Aksoy ve Dere-Çiftçi, 2014, s.25).

2.1.9.1.4. Fazla Enerji Kuramı

Herbert Spencer ve Friedrich Schiller tarafından öne sürülen Fazla Enerji Teorisine göre oyun, fazla enerjidir ve çocuk hareket ederek, koşarak fazla enerjisini atar. Spencer sinir hücrelerinin hareketle yorulduğunu ve bu sayede kendini yenilediklerini, daha sonra tekrar harekete hazır hale gelmekte olduklarını ifade etmektedir. Harekete hazır hale gelen sinir hücreleri denetlenemezler ve enerji ortaya çıkarmak için eyleme gereksinim duyarlar. Bu eylem gereksinimi oyunun tek sebebidir ve bununla birlikte oyun içgüdüsel bir dışa vurum neticesinde ortaya çıkmıştır. Yenilenme olduğundan fazla enerji teorisi çocuğu sağlıklı çocuk olarak nitelemiştir(Mangır ve Silleli, 1987; Saracho ve Spodek, 1998; Tüfekçioğlu, 2013).

2.1.9.2.Dinamik Kuramlar

Psikoanalitik kuramı (Sigmund Freud), Psikososyal Gelişim kuramı (EricErikson),İçten uyarılma kuramı (E.Berlyne), Bilişsel Gelişim kuramı (Jean Piaget) ve Sosyo- Kültürel Gelişim kuramıdır (LevSemyonovich Vygotsky). Bu kuramlarda çocuğun neden oynadığından ziyade oyunun içeriği araştırılmaktadır.

2.1.9.2.1.Psikoanalitik Yaklaşıma Göre Oyun (Sigmund Freud)

Psikanalitik kuramcıların öncüsü olan Freud'a göre oyun, çocukların doğumdan altı yaşa dek kişilik gelişimleri boyunca yüz yüze kaldıkları, olumsuz kaygılarını ve duygularını doğrudan yaşayabilecekleri alandır. Oyun aracılığıyla çocuk müdahalelerden, gerçek dünyanın baskısından sıyrılarak, toplumda kabul edilmeyen, saldırgan davranışları güvenli bir alanda sergilemiş olur. Oyun sırasında tekrarlanan davranışlar sayesinde çocuğun kaygıları azalmış olur ve çocuk var olan durumu kontrol etme şansı bulur. Böylece çocuk olumsuz durumların etkisini kişiliğinin başa çıkabileceği biçimde yaşamayı öğrenmiş olur (Elkınd,1999).

Freud hayal-imge davranışlarla oyun arasındaki bağlantıyı gözlemlemiş ve çocukların oyunlarında bilinç dışı istek ve güçlükleri yaşadıklarını öne sürmüştür (Özdoğan, 2014).

Freud, oyun esnasında çocuğun isteklerine göre değiştirilen olaylar ve oyunda uygun olmayan yaşantıların sürekli tekrarı çocuğun psikolojik problemleri ile ilgili

mesaj verdiğini belirtmektedir. İlaç kullanmayı sevmeyen çocuklar bebeklerine ilaç vermeye çalışır ve bunu tekrarlar (Uluğ,2013).

2.1.9.2.2.Psikososyal Gelişim Kuramına Göre Oyun (EricErikson)

Erikson oyun çocuğun psikososyal gelişimin yansıması olduğunu ve gelişim dönemleri boyunca farklılık gösterdiğini belirtmektedir. Oyun aracılığıyla çocuk gerçek duygu, düşünce ve olayların üstesinden gelebilmek için yeni modeller üretir. Erikson benlik gelişiminin sosyal deneyimlerle elde edileceğini, duygusal yönden sağlıklı bireylerin bu yolla yetişebileceğini belirtmektedir. Bu dönemlerin uyumlu sonuçları biyolojik ve sosyal alandaki işlevlerin kaynaşmasını gerçekleştirmektedir. Oyun, bu kaynaşmayı geçmişte olan, şimdi ve gelecekte olabilecek olayların üretilmesiyle elde edilmektedir. Oyunda çocuk benliğinin belirsizliklerini, kaygılarını ve isteklerini tasvir eder. Çocuklar kendi kendilerine ve başkalarıyla oynama gereksinimi içindedirler. Erikson'a göre oyun, hayal gücünün dünyaya hükmetmek ve uyumu gerçekleştirmek amacıyla kullanılmasıdır (Duman, 2010; Sevinç 2004; Tüfekçioglu, 2008).

2.1.9.2.3.İçten Uyarılma Kuramına Göre Oyun (E.Berlyne)

Berlyne (1969), göre oyunda görülen işleyişi organizma denetler ve işlem sonucunda zevk veren bir duygu yaşanır. Bu kuram oyun sürecinde yapılan eylemlerin nedeni üzerinde durmaktadır. Örneğin bir çocuk kaydıraktan kaymaktan kaygı duyduğu halde kaymak ister ve bu davranışı tekrar eder. Bir süre sonra farklı şekilde kayar ve her farklı hareket yeni bir belirsizlik ortaya çıkarır ve bununla baş etmeye çalışır. Kaydırak yeni bir gereç olmadığı ve ilgi uyandırmaması gerektiğine rağmen çocuk kendi davranışlarını farklılaştırarak etkinliğe yenilik getirmektedir. Bu kuram Piaget'in tekrar yoluyla özümleme işleyişine paralellik göstermektedir.

2.1.9.2.4. Bilişsel Gelişim Kuramına Göre Oyun (Jean Piaget)

Piaget oyunu çocuğun bilgilerini, görüşlerini, tecrübelerini bir araya getirdiği bir kavram olarak ifade etmektedir. Çocuk bu olguları oyun aracılığıyla denetler ve bunu yaparken bildiği şemalardan yararlanarak dengeleme sürecine girer. Bu denge her zaman değişebildiği için serbest oyunda sonuçtan ziyade süreç önemlidir. Piaget bu oyunların hayali oyunlardan kurallı oyunlara doğru bir gelişim gösterdiğini ifade

etmektedir. Oyun gelişimiyle zihinsel gelişimin paralellik gösterdiğini belirtmektedir. Özümseme ve uyumsama davranışları çoğunlukla aynı anda eyleme geçer. Bazen biri daha etkin olur ve bu durumda öğrenme isteği baskın olduğundan oyun unsuru meydana gelir. Bunun sonucunda yeni edinilen bilgilerin var olan şemalar kapsamında özümlenmesini gerektirir. Bu evrede çocuk dış dünyayı kendi bakış açısıyla algılar ve düşünce yapısında bir değişiklik yapma ihtiyacı hissetmez. Uyumsama davranışını gerektiren koşullarda ise oyun taklit gerektirir. Çocuk değişiklik yapma gereksinimi duyar ve bu davranış özümlenip oyun faktörünü başlatana kadar tekrar edilir (Sevinç, 2004; Tüfekçioğlu, 2013).

Piaget' e göre çocuğun oyun süreci:

1. Saf tekrardan önce rastlantısal ardından da amaçlı eylem ve manipülasyon kombinasyonlarına geçer ve bundan sonra çocuk hedef bulur, alıştırma oyunları yapılara çevrilir.

2. Çocuğun meydana getirdiği yapılar sembolik hale dönüştüğünden saf alıştırma oyunları da sembolik şekle bürünebilir.

3.Oyun etkinlikleri kolektif hale dönüşebilir ve kurallar ortaya çıkar ve böylece "kurallı oyunlara geçilebilir (Nicolopoulou,2004).

Çocukların oyunlarını karakterize eden ve detaylı sınıflandırmalarını belirleyen üç ana tip yapı vardır. Bunlar alıştırma oyunları, sembolik oyunlar ve kurallı oyunlardır. Yapı-inşa oyunları yapıları üçünün tamamından uyarlanmış davranışlara geçişi oluşturur. Bazı oyunlarda belirli bir teknik söz konusu değildir (Piaget, 1999).

2.1.9.2.4.1.Alıştırma Oyunu (Duyusal-Devinimsel Gelişim Evresi, 0-2 yaş)

Sadece "alıştırmalar" olduğundan adaptasyonun bu kısmında yapısını değiştirmeden birçok davranış gruplarını aktif hale getirirler. Bundan dolayı tek başına işlev bu oyunları farklılaştırır. Alıştırma oyunlarında belirli bir amaç yoktur, zevk verdiği için tekrarlanır. Örneğin bir çocuk derenin üstünden atladıktan sonra geri atlar ve tekrar başlar, atladığı zaman aynı eylemleri sürdürür çünkü diğer tarafa geçmek ister fakat bunu sadece zevk için yapar yeni bir davranışı öğrenmek için veya

gerektiği için değil. Ancak bir çocuk yeşil bir yaprağı yiyormuş gibi hareket edip ıspanağı çağırdığında yeme davranışının duyusal- motor betimlemesiyle birlikte, yapının özelliğini yansıtan sembolik bir çağrı söz konusuduruyarlanmış olan hayali oyun dışında, çünkü genelleme kavramı gibi değil, özümsemenin dengesinin bozulması sonucunda oluşmuştur. Aynı şekilde, oyun kuralları yalnızca ödünç alınmış etik veya yasal kurallar değildir, oyunun kendisinin ötesinde etik değerlere neden olsa da oyunun hedefleri için özel olarak oluşturulmuş kurallardır (Piaget, 1999).

Semboller, mış gibi oyunlar veya kurallar olmadan sadece pratik oyun, özellikle hayvan davranışlarının karakteristik özelliğidir. Bir yavru kedi solmuş bir yaprak üzerinde veya yünlü bir top üzerinde koştuğunda, bu nesnelerin fareleri nitelediğini kabul etmek için hiçbir nedene sahip olunmadığını ifade etmektedir. Bir kedi, kendi kedi yavrusuyla oynadığı zaman, pençeleri ve dişleri kullanarak dövüşün ciddi olmadığının farkındadır, fakat kedinin dövüşün gerçekte nasıl olduğunu hayal edeceğini açıklamak gerekli değildir. Bu uyum için çoğunlukla kediye gereken hareketlerin anne sevgisiyle kontrol edilmesi bu sebeple tehlikeli bir düşman varlığında olduğu gibi "yüklenmemiş" olarak gerçekleşmesi yeterli bir durumdur. Bu durumda şemanın kendi başına eyleme geçtiği durum oyun için bir sebep oluşturur (Piaget, 1999).

Çocuğun ilk duyusal motor oyunları ile hayvanların geneli arasında gözlemlenebilir bir farklılık mevcuttur. Sonrakinde, boşlukta gerçekleştirilen motor şemaları genellikle refleks veya içgüdüseldir(dövüş, avlanma, vb.). Fakat çocuklarda oyun davranışları, refleks şemalarına göre çok daha geniş ve işlevseldir, neredeyse tüm eylemlerin devamı niteliğindedir. Alıştırma oyunu, "egzersiz sonrası" ve "marjinal egzersiz" olarak "egzersiz öncesi" kadar kolay olabilir. Kısaca, pratik oyun aslında duyusal-motor olmasına rağmen, daha yüksek fonksiyonlar biçiminde kullanılabilir: Problemi veya cevabı merak etmeden sadece eğlenmek için soru sorma oyunu bu duruma örnek verilebilir (Piaget, 1999).

Alıştırma oyunları, tutma, bakma, emme gibi beden hareketlerinin motor faaliyetleridir ve bundan haz alınarak bu eylemlerin tekrar edilmesidir. Bu evrede bebekler hareket eder ve dış dünyadan duyularıyla algıladığı uyaranları bir araya

getirerek, kategorize eder (Yavuzer, 2000). Alıştırma oyunları işlevsel ve pratik oyun olarak da belirtilmektedir. Alıştırma oyunlarında çocuk ne yapabileceğini, ne yapamayacağını fark eder, yapabildiğinden haz alır ve bu hareketi tekrarlar. Çocuğun çevresine egemen olma ve çevresindeki malzemeleri kontrol etme dürtüsü yüksektir. Çocuk beş duyusuyla çevresini gözlemler ve gözlem yaparken bedenini kullanır. Ardından haz aldığı davranışları tekrarlayarak oyuna dönüştürür. Çocuğun hareket ettirdiği zaman ses çıkaran bir objeyi fark ederek onu sallamayı sürdürmesi bu davranışa örnek verilebilir (Saracho ve Spodek, 1998).

2.1.9.2.4.2. Sembolik Oyun (Somut İşlem Öncesi 2-7 yaş)

İkinci bir çocuk oyunları kategorisi sembolik oyunlardır. Alıştırma oyunlarının aksine, sembolik oyunlar ne düşünce olarak ne de özel olarak oyun davranışlarının yapısından farklı oyunlardır. Sembolik oyunlar belirli bir nesle ile hayal edilen kavram arasında bir kıyas söz konusu olduğundan, bulunmayan bir nesnenin temsili anlamına gelmektedir. Karşılaştırma özümsemenin dengesini bozduğundan -mış gibi oyunları da işaret etmektedir. Örneğin bir kutuyu iterek ve onu bir araba olarak hayal eden bir çocuk, sembolik olarak kutu arabayı temsil etmektedir ve çocuk bu durumdan hoşnuttur çünkü kullanılan nesne ve benzetilen nesne arasındaki bağlantıyı kendisi seçmiştir ve tamamen özneldir (Piaget, 1999).

Sembolik oyun hayvanlar arasında yoktur ve yalnızca çocuğun ikinci yılında meydana gelir. Bununla beraber doğru biçimde tanımlanan sembol ile alıştırma oyun arasında, üçüncü bir terim olan, gösterilmeyen eylemde olan sembol söz konusudur. Örneğin uykuya giderken yapılan davranışların ritüeli ilk aşamada sadece bağlamından çıkarılır ve yastık bakışta bir oyun olarak çoğaltılır ve daha sonra başka nesnelerle taklit başlar ve bu sembol oyunların başlangıcını gösterir. Bu süreklilik sembolün duyusal-motor oyun davranışlarının özümlemede zaten bulunduğunu kanıtlamaz (Piaget, 1999).

Bununla beraber, sembolün duyusal-motor uygulamasının bir parçası olduğunda, duyusal motor kavramının yerine geçmediğini, yalnızca ona bağlı olduğu belirtilebilir. Tamamen hayali oyunlar dışında, sembolik oyunun büyük bir bölümü oyunun karmaşık hareketlerden faydalanır. Bundan dolayı bunlar duyusal motor olmakla birlikte aynı zamanda semboliktir, yalnız sembolizm diğer öğeleri

birleştirdiğinde onları sembolik olarak tanımlarız. Ayrıca işlevleri sadece alıştırma oyunundan daha fazladır (Piaget, 1999).

Sembolizm, taklitin iç içe geçmesini sağlayan bireysel davranışlarla başlar (insanların yanı sıra şeylerin taklidi) ve birden fazla içeren sembolizm, ilk sembollerin yapısında çok az değişiklik yapar. Büyük çocuklar, örneğin okul hayatını, düğünleri vb. canlandırdıkları sahnelerde olduğu gibi gerçek kısımları oynadıklarında, sembolizm küçük çocuklara göre çok daha geliştirilmiştir. Çocukların sembolik oyunda giderek taklit etme, rol oynama becerisi gibi beceriler gelişir. Küçük çocuğun binadaki kaba çabası ile zamanla yetenekli bir ahşap ve taş yapı ustası haline gelir. Bir oyunda rol alan parçalar sembolik oyunda ortaya çıkarken, yapıcı etkinlik veya iş yönünde gelişen yaratıcı oyunların sadece özel bir biçimidir (Piaget, 1999).

2-4 Yaş: Çocuğun dış dünyada gözlemlediği olayları o kişilerin rolüne bürünerek simgeler. Annesinin konuşma biçimini özümlemesi, itfaiyeci hareketlerini özümleyip oyuna aktarması, bir objeyi başka bir objenin yerine kullanması örnek olarak verilebilir (Rogers ve Sawyers, 1988).

Çocuklar oyunda dört tür sembolik bileşim yapmaktadırlar:

1. Basit bileşimler, çocukların var olan gerçeği bütünüyle değiştirdikleri ya da hayali kişileri ekledikleri oyunlardır.

2.Telafi edicibileşimler, çocukların gerçeği, yasak veya gerçekte olmayan davranışları kapsayacak biçimde değiştirerek meydana getirdikleri oyunlardır.

3.Dengeleyici bileşimler, duygusal olayların korku, şiddet, üzüntü gibi faktörlerden ayrıştırılarak istenilen biçime dönüştürülmesidir. Geçirilmiş bir kazanın, oyunda hafifletilerek canlandırılması örnek verilebilir.

4.Geleceğe dönük olaylar bileşimi, hayali bireylerin kurallara karşı çıkması ve cezalandırılmasıdır.

Bu bileşimlerle çocukların duygusal gelişimi dengelenir. Çocukların oyunda role bürünmeleri, nesnelerin ve karakterlerin yer değiştirmesi, çocuğun üstesinden gelemediği duygularla baş etmesi kolaylaşır (Sevinç, 2004).

4-7 Yaş:Bu dönemdeki dramatik oyunlar gerçeğe yakın olarak organize edilir, sembolik oyunlar sosyal nitelik kazanır. Okulculuk, itfaiyecilik, doktorculuk örnek verilebilir. 4-7 yaş dönemindeki dramatik oyunların üç özelliği olduğu belirtilmektedir: **Düzenlilik,** her şeyin düzenli olmasının istenmesidir. **Gerçeğin tam taklidi,** yolcu rolünü oynayan çocukların otobüs kabul ettikleri objeye bilet vererek binmek zorunda olmalarıdır. **Farklı ve birbirlerini tamamlayan rollerin uyumu ile bir tema temsil etme,** oyunda rollerin önceden dağıtılması ve çocukların hep beraber bir konu sergilemesidir. Evcilik oyununda anne, baba, çocuk, kardeş; hastanecilik oyununda hemşire, hasta, doktor örnek verilebilir (Sevinç, 2004).

2.1.9.2.4.3. Kurallı Oyun (Somut İşlemler Evresi 7-12 Yaş)

Son olarak gelişim sürecinde sembolik oyunlara, kurallı oyunlar üçüncü kategori olarak belirtilmektedir. Sembollerin tam tersine, kurallar sosyal veya bireyler arası ilişkileri belirtmektedir. Bir çitin her parçasına tek tek dokunurken dokunma gibi basit bir alıştırma oyununda, zorunluluk söz konusu olmadığı için bu durumda kuraldan bahsedilemez (Piaget, 1999).

Kurallar, grup tarafından konulan ve uygulanan bir düzenlemedir ve kurallara uyulmadığında belirli bir yaptırım söz konusudur. Her ne kadar kurallı oyunlar, çocuklar ve yetişkinler için ortak olsa da birçoğu yetişkinin etkisi olmadan nesilden nesile aktarılan özel bir çocuktur. Sembolik oyunlar çoğunlukla alıştırma oyunları içermesi gibi kurallı oyunlarda önceki oyunlarla aynı içeriğe sahip olabilir: Örneğin misketler alıştırma oyunlarında mevcuttur ve sessiz sinema oyunu sembolik hayal gücünden faydalanır. Fakat yeni bir öğe eklenir, semboller gibi sembollerden farklı olan kurallar katıksız uygulamadır ve oyun davranışlarının kolektif örgütlenmesinden kaynaklanır (Piaget, 1999).

2.1.9.2.5.Sosyo-Kültürel Gelişim Kuramına Göre Oyun(Lev Semyonovich Vygotsky)

Vygotsky'nin sosyo-kültürel gelişim kuramına göre, bireyin çevreyle ilişkisi, bireyin çevreden etkilenmesiyle başlamaktadır daha sonra birey çevreye egemen olması ile değişim meydana gelmektedir. Oyun bu bilişsel sürecin işlemesine uygun olan ortamı sağlamaktadır. Oyun aracılığıyla çocuk elde etmeye çalıştığı isteklerden ve sosyal çevrede tatmin edilmeyen olayların ortaya çıkardığı gerilimden kurtulur. Çocuk özgür iradesiyle deneyimlerinden kazandığı sebep-sonuç ilişkilerini kullanarak yeni davranışlar geliştirir. Bu sayede çocuk olumsuz dürtüleriyle baş etme becerisi kazanır ve oyunla mutluluk veren bir duyguyu yaşamış olur. Bundan dolayı oyun yüksek düzeyde güdümlü bir davranış oluşumu olarak ifade edilmektedir (Vygotsky,1979).

Vygotsky; oyunu yalnızca haz veren bir davranış olarak tanımlamamaktadır ve bunun iki nedeni olduğunu belirtmektedir. Birinci nedeni kendilerine daha büyük zevk veren eylemlerin olması, ikincisi ise zaman zaman oyunların zevk vermeyen sonuçlar getirmesi olarak belirtmiştir (Vygotsky,2016).

Vygostky; çocuğun gelişimini belli başlı evrelere ayırmamış bir bütün olarak ifade etmiştir. Çocuğun gelişimsel açıdan ilerleme kaydettiğini anlamak için, çocukların gereksinimlerine ve onları eyleme geçiren itici güçlerin araştırılması gerektiğini ileri sürer. Bu itici güçler belirgin olan değişimlerle dolaysız bir şekilde ilişkilidir. Gelişimsel aşamada ihtiyaçların olgunlaşması ve bu ihtiyaçların giderilmesi oyun açısından önemlidir (Vygotsky,1979).

Eylemin "oyun olarak nitelendirilebilmesi için, örtük kuralları vardır, rolleri belirli hayali bir durum meydana getirmeyi ve dili kullanmayı kapsayan belirli özelliklere sahip olması gerekir. Başlangıç olarak, oyun, çocukların –mış gibi davrandığı hayali bir durum oluşturmalıdır. Çocuklar büyüdükçe, bu hayali durumlar daha ayrıntılı bir şekle bürünür ve oyun arkadaşları arasında paylaşılır. Bu hayali durum, çocuklar yeni nesnelerle oynadıklarında, farklı alışkın olmadıkları biçimde kullanılmadıklarında ya da bir nesnenin fonksiyonunu değiştirmek için dil kullandıklarında ortaya çıkar. Örneğin " Kaşık sihirli bir değnek olsun" şeklinde ifade edilebilir. Her rol örtülü kurallarla tanımlanmıştır, neyin yapılıp neyin

yapılmayacağı belirlidir. Örneğin bir çocuk, öğretmen rolüne girdiğinde öğrenci olarak davrandığından farklı davranacağı anlamına gelir. Rolü yerine getirmenin kuralları mutlaka bir yere kaydedilmemiştir, fakat bir çocuk kurallara uymadığında görülebilir. "Öğretmen" okula " bebek" ile geldiğinde, diğer çocuklar öğretmenin bebeğinin olmadığını belirterek duruma itiraz eder fakat "öğretmen" "anne ve öğretmenim" şeklinde çocuk ifade ettiğinde bu ihlale izin verilir. Çocuklar rollerini kendine göre uyarlayabilir ya da başka bir rol üstlenebilir bu da kuralların da değiştiği anlamı taşır(Vygotsky, 1979, ss.93-95).

Oyun dili içermelidir. Çocuk hayali oyunda rolü tanımlayabilmeli ve etiketleyebilmelidir. Çocuk hayali oyunda hem başkalarıyla konuşmakta hem de roller ve hayali durumlar hakkında görüşmektedir veya çocuk kendi kendini yönlendiren konuşmaya katılabilir. Çocuklar oyunun oluşturulmasını ve korunmasını sağlamak için dilden yararlanırlar. Bundan dolayı şapka ile meşgul olan bir çocuğun "şapka dükkânı oynuyorum ve bir partiye gitmek için kendime güzel bir şapka alacağım" şeklinde bir açıklama yapmadığında oynama olarak kabul edilmeyeceğini belirtmektedir. Dil kullanılmadığında çocuk sadece materyali keşfetmiş olmaktadır, oynadığı anlamına gelmez. Hem dil hem de çocuk oyunun içeriği oyunun gelişim aşamasını değerlendirmek için incelenebilir olanaklar sunmaktadır (Bodrova ve Leong, 2006).

Vygotsky, gelişimi, çocuğun herhangi bir zamanda gerçekleştirebileceği iki düzey ile ifade eder. Alt seviye, kimsenin desteği olmadan çocuğun bağımsız olarak, kendi başına yapabileceği şeydir. Çocuğun yeteneğinin üst seviyesi, aynı çocuğun doğrudan ya da dolaylı bir şekilde başka bir insandan yardım alarak yapabileceği şeydir (Vygotsky, 2016).

2.1.9.2.5.1.Yakınsal Gelişim Alanı

Yakınsal gelişim alanı, alt ve üst seviyeler arasındaki mesafedir. Çocuğun öğrenmesinin nerede olacağını ifade eder. Yakınsal gelişim alanı dinamik bir yapıdır, çünkü çocuk daha önce yardım edilen becerileri kazandığından bölgenin daha üst seviyelerinde yeni beceriler ortaya çıkar. Batı literatüründe verilen yakınsal alanı örneklerinin birçoğu, sınıfta destek sağlayan yetişkinleri ya da akranları işaret etmektedir. Bununla beraber, Vygotsky için yakınsal gelişim alanı, yetişkinler,

kardeşler ve akranlar ile oyun etkileşimi gibi formal olmayan ortamlara uzanır. Birçok davranışa, yakınsal gelişim alanı en üst seviyede destek sağlamaktadır. Örneğin 5 yaşındaki çocuk grup çalışması boyunca öğretmenin sözünü kesebilir fakat aynı çocuk okulu başka bir başka arkadaşıyla canlandırırken parmak kaldırarak konuşmaya çalışarak model bir öğrenci rolünü oynayabilir. Çocuğun özdenetim becerileri oyun yoluyla gelişme kaydettikçe, ilerde çocuğun konuşmak için sırasını beklemesi mümkündür (Vygotsky, 1979, ss.86-90).

2.1.9.2.5.2. Bebekler ve Yeni Yürümeye Başlayan Çocuklar: Oyuna Hazırlık

Bebekler herhangi bir sembolik davranış kapsamayan, duyusal motor davranışları kullanılan nesneleri keşfettiğinden, Vygotsky bunu oyun olarak görmemektedir. Bebekler, nesneleri rol amacıyla değil, nasıl kullanacaklarını henüz bilmedikleri için farklı bir şekilde kullanabilirler. Oyuna hazırlık bebeklik döneminde oluşur. Bebeklik döneminde oluşan etkileşimler ile ilgili en önemli şey bakıcı ile sıcak, şefkatli bir bağın kurulmasıdır. Bu bağ, Vygotsky'e göre her zaman sosyal bir bağlamda gerçekleşen sonraki öğrenmelerin temelini oluşturur. Bu sayede bebek, nesneleri nasıl kullanacağını ve başkalarıyla nasıl iletişim kuracağını öğrenir. Nesneleri manipüle etmeyi ve bu nesnelerle ilgili başkalarıyla iletişim kurmayı öğrenmek, nesneleri taklit oyunda kullanabilmenin ön koşullarıdır. Ayrıca, bebekler diğerleriyle etkileşime geçtiklerinde oyunun üçüncü özelliği olan dilli de kullanmış olurlar. Örneğin bir önlük giymek çocuğu anne rolüne girmesine neden olur fakat bu rol konuşma ve davranışla ilgili değildir; önlük yeterlidir. Kısaca yürümeye başlayan çocuklar bu dönemde ana dilini öğrenmektedirler ve yaptıklarını etiketlemek için dili kullanmaya başlamaktadırlar (Bodrova ve Leong, 2006).

2.1.9.2.5.3.Okul Öncesinde Oyun

Okul öncesi dönemde oyun oldukça gelişmiştir. Çocuklar 4 ve 5 yaşlarındayken, kompleks roller ve genişletilmiş senaryolar kapsayan detaylı hayali oyunlar oluşturmayı öğrenirler. Oyun konuları bir gün başlar ve ertesi gün yeniden düzenlenir. Okul öncesi dönemindeki çocuklar rolleri tartışabilmektedir, bu sayede birçok ortak fikir bütün konuyla bütünleşebilmektedir. Oynanması gereken hareketleri ve roller tanımlamak için dili kullanırlar. Bunlar ayrıntılı olarak

tartışılmakta ve eylemlerin ve rollerin gerçek temsili, kendinden önce gelen planlama ve tartışmaya ikincil bir rol oynamayla başlar. Çocuklar 6 yaşına geldiğinde, gerçek zaman aşımına uğramış eylemler çocuklarının zamanının büyük bir kısmını almaya yönelik tartışma ve hazırlıklarla kısaltılabilir (Bodrova ve Leong, 2006).

2.1.9.2.5.4.İlkokulda Oyun

Okul öncesi dönemde oluşan hayali oyun ilkokulda ölmüyor, yalnızca sosyal ve bilişsel gelişimdeki öncü rolünü kaybetmektedir. Vygotsky çocukların hayali oyunları oynamaya devam ettiklerini savunmaktadır. İlkokul döneminde başka bir oyun türü olan oyunlar, daha baskın bir hale gelmektedir. Piaget (1932), gibi Vygotsky de kuralların oyunu yönettiğini düşünmekteydi. Vygotksy'ye göre, hayali oyunlarındaki kuralların varlığı oyunların daha önceki oyun türlerinin doğal bir uzantısı olduğunu göstermektedir. Oyunlarda, hayali durumlar gizlenir ve kurallar ise açıktır. "Örneğin, satranç oynamak hayali durumlar yaratır. Neden? Çünkü kral, kraliçe, şövalye ve diğerleri yalnızca belirli bir şekilde hareket edebilir; çünkü koruma ve parça alma yalnızca satranç kavramlarıdır. Satranç oyununda, gerçek hayat ilişkilerinin doğrudan bir örneği olmasa da yine de bir çeşit hayali durumdur (Vygotsky, 1979, s. 95).

Oyunlar, çocukların kurallar ile ilgili daha çok bilgi sahibi oldukları bir bağlamdır: kurallara nasıl uyulacağı, kuralların nasıl tartışılacağı ve kuralların yeniden nasıl inşa edileceği. Bu çocukların doğal bir şekilde motive edici bağlamda öz düzenlemeyi uygulamaya devam ettiği anlamı taşır. Çocuklar kendi kendini düzenlemeyi yalnızca hayali oyunda olduğu gibi kendilerini ve başkalarını düzenlemeyi uygulayarak öğrenebilirler (Bodrova ve Leong, 1998).

Vygotsky oyunun bilişsel gelişimi yansıttığı belirtmekten ziyade, bilişsel gelişime önemli bir şekilde katkı sunduğunu ifade etmektedir. Oyunu toplumsal bir aktivite olarak nitelendirmektedir. Fakat bu becerilerin gerçekleşmesinin ve şekillenmesinin, toplumsal öğelerin ortak ve detaylı bir şekilde oluşturulmuş sembolik ve kuramsal sistemlerinin aracı olduğu toplumsal bir süreci kapsadığını ifade etmektedir (Vygotsky,1979).

2.1.10.Oyunla ile İlgili Araştırmalar

Türkiye'de okul öncesi döneminde oyun hakkında yapılmış lisansüstü eğitim tezlerinin konu dağılımlarının incelendiği bir araştırmada örneklemi, okul öncesi döneminde oyun ile ilgili yapılmış 32 yüksek lisans, 6 doktora tezi olmak üzere toplam 38 lisansüstü meydana getirmektedir. Araştırmanın sonucunda oyunun çocukların sosyal, motor, öz bakım, dil ve bilişsel gelişim alanlarını olumlu anlamda etkilediği, anne babaların çocuğun gelişimi için önemli gördükleri, okul öncesi öğretmen ve idarecilerinin oyunun çocuk gelişimindeki etkileri ile ilgili aynı görüşte oldukları ve oyunun özel eğitimde etkili bir metot olduğu ifade edilmiştir(Kaytez ve Durualp, 2014).

Ahmad ve ark., (2016), yaptığı çalışmanın amacı, çocukların bilişsel gelişiminde oyunun rolünü incelemektir. Lahore şehrinin hem devlet okullarından hem de özel sektör okullarından üç yüz öğrenci seçilmiştir. Çalışmanın sonucunda, öğrencilerin yeni şeyler keşfetmeye meraklı oldukları, oyuna göre yeni fikirleri olduğunu göstermiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre, öğrencilerin yaş düzeylerine göre ezberleme becerileri, keşif yetenekleri, yeteneklerini anlama ve problem çözme becerileri arasında anlamlı bir fark olmadığı sonucuna varılmıştır. Ancak, ezberleme becerileri, keşif yetenekleri, yeteneklerini anlama ve problem çözme becerileri arasında oyun sürelerine göre anlamlı bir fark vardı. Bir günde oynamaya daha fazla zaman ayıran öğrencilerin bilişsel gelişim yeteneklerinin oyun süresi nedeniyle hızla arttığı ve başarı seviyelerinin yüksek olduğu incelenmiştir.

Türkiye'de ve Amerika Birleşik Devletlerinde anasınıfına giden çocukların serbest zaman esnasındaki oyun davranışlarını ve oyun davranış özellikleri incelendiği araştırmanın örneklemi Konya'da anasınıfına devam eden beş yaş grubu iki kız, iki erkek çocuğu ile Arizona'da anasınıfına devam eden beş yaş grubu iki kız, iki erkek çocuğu, çocukların öğretmenleri ve anneleri oluşturmaktadır. Çocukların oyuncak tercihi, oyun türü, oyun dışı davranışlar, serbest zaman oyun davranışları, oyun alanı ve oyun davranış özellikleri incelenmiştir. Çalışmanın sonucunda aynı gelişim özellikleri olan farklı kültürdeki çocuklar arasında gerçekleştirilen program ve cinsiyete göre oyun alanı kullanımı, oyuncak tercihleri, oyun türleri, oyun dışı

davranışları ve oyun davranışları arasında farklılıklar olduğu gözlemlenmiştir (Duman, 2010).

Okul dönemindeki çocukların oyun ile ilgili algılarının, oyun tercihlerinin ve oyun oynama nedenlerinin bazı faktörlere göre farklılık gösterip göstermediğinin değerlendirilmesi ve bu verilerin oyunun bir öğretim metodu olarak kullanılmasına bir kaynak olacak şekilde yorumlanması için yapılan araştırmanın sonucunda çocukların, herhangi bir etkinliğin oyun olup olmadığına karar vermede esas aldıkları kriterin eğlence olduğu görülmüştür. Stresli ortamlar, katılımın zorunlu ve kontrolün yetişkinlerde olması, çocukların derslerdeki oyunlara katılımını zorlaştırmaktadır (Pilten ve Pilten, 2013).

Duch ve ark., (2019), yaptığı çalışmada okul öncesi çocukların sosyal-duygusal gelişimlerini teşvik etmek amacıyla önleyici, oyun temelli, ebeveyn-çocuğu kapsayan Caring adlı bir program uygulamışlardır. Çalışmanın evrenini 111 Latin kökenli okul öncesi çocuklar ve ebeveynleri oluşturmuştur ve bu aileler Caring okul öncesi programının etkinliği hakkında daha geniş bir çalışmaya katılmıştır. Bu ailelerin 40'ı bu nitel çalışmaya katılmıştır. Aileler bir odak grubuna katılmıştır. Tematik kategorileri tanımlamak için tümevarımsal yaklaşım temelli teori kullanılmıştır. Ebeveynler Caring'e çocuklarıyla birlikte katılımlarının sonucunda çocuklarında ve ilişkilerinin niteliğinde önemli değişiklikler olduğunu ifade etmişlerdir. Evde müdahale esnasında öğrenilen beceriler ve ebeveyn-çocuk iletişiminin güçlendirilmesiyle çocuklarının ihtiyaçlarını, yeteneklerini daha iyi anladıklarını ifade etmişlerdir. Ayrıca ebeveynler çocukların sosyal becerileri ve öz düzenleme yeteneklerini bildirmişlerdir. Bu bulgular önleyici müdahale programlarının, sosyoekonomik ve psiko-sosyal problem yaşayan ailelere düşük maliyetli müdahaleler ile ebeveyn- çocuk ilişkilerini güçlendirmedeki potansiyel rollerinin önemini vurgulamaktadır.

Onur ve Güney'in (2004), Türkiye'de Çocuk Oyunları adlı kitabında Türkiye'de 1930- 2001 yılları arasında yapılan bütün oyun derlemeleri bir araya getirilmiştir. Kitapta 99 oyun ve tekerleme derlemesi toplanmıştır. Bu kitapta toplanan çalışmalar, Türkiye'de oyunlarının Batı'ya benzer bir modernleşme

evresinden geçtiği, geleneksel niteliklerin gittikçe kaybolduğu, oyunların içeride hapsolduğu, doğal çevreden mahrum kaldığını, kurumsallaştığını göstermektedir.

Yapılan araştırmada, ebeveynlerin gelişimsel olarak ilişkilerini, ebeveynlerin küçük çocukların oyun oynamalarına ve buna duyarlı olmalarına ilişkin uygun inançları incelenmiştir. Çalışmaya Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Head Start programına 231 düşük gelirli ebeveynler ve çocukları katılmıştır. Duyarlı ebeveynlik becerileri (yüksek sıcaklık ve duyarlılık ve düşük düşmanlık düzeyleri ile karakterize edilmektedir), ebeveynlerin okul öncesi çocukların sosyal becerilerini ve okul hazırlığını teşvik etmek amacıyla oyunu değerli olarak gören inançlarıyla (oyun desteği) ile ilgili olduğu incelenmiştir. Ayrıca yüksek ebeveyn depresyon düzeylerinin oyun ile negatif ilişkili olduğu gözlemlenmiştir. Ebeveyn eğitimi oyun ile pozitif bir ilişki sağladı. İlgili inançlarla olumsuz ilişki kuran ebeveynlerin eğlenceli ortam sunmadan çocukların akademik hazırlığına odaklandığı incelenmiştir. (Akademik Odak). Oyun temelli yaklaşımları anlamak için yapılabilecek çıkarımlar olarak çocukların gelişimsel sonuçlarını erken yaşta teşvik etmek için çocuk programları ve aileye önleyici müdahaleler oldukça önemli olduğu ifade edilebilir (LaForett ve Mendez, 2017).

And (2012), "Oyun ve Bugü Türk Kültüründe Oyun Kavramı" adlı kitabında oyun olarak nitelenebilecek etkinlikleri geniş bir açılımla ele almaktadır. Oyunların farklı kültürlerde farklı isimlerle nitelenmesine rağmen oyunun içeriğinin benzer olduğunu incelemiştir.

Lillemyr ve ark., (2011), yaptığı çalışmanın amacı kültürlerarası olarak Avustralya, ABD ve Norveç'teki öğrenci gruplarının arasındaki kültürel profilleri oyunda ilgilerine göre belirlemek, öğrenme tercihi, benlik kavramı ve motivasyon yönelimleri incelenmesidir. Benzerlikler ve farklılıklar Aborjin, Navajo,ve Saimi öğrenciler, yerli olmayan (çoğunluk) öğrencilerle karşılaştırıldığında,serbest ve yönlendirmeli oyun ve öğrenme, kendilik kavramının yönleri ve motivasyonlarının farklı olduğu incelenmiştir. Yerli öğrencilerin, geleneksel öğrenme, öğretmenlere yönelik bir kavramı benimsemeleri Yerli olmayan öğrencilere kıyasla daha fazla olduğu görülmüştür. Ayrıca yerli olan öğrencilerin yerli olmayan öğrencilere kıyasla anlamlı bir şekilde daha düşük benlik kavramı olduğu gözlemlenmiştir.

Çocukların oyuncak tercihleri toplumsal cinsiyet bağlamında araştırıldığı çalışmanın sonucunda cinsiyete göre çocukların oyuncak tercihlerinin farklılaştığı ve çocukların toplumsal cinsiyetlerine uygun tercihlerde bulunduğu görülmüştür. Çocukların yaşı büyüdükçe oyuncakları cinsiyetçi nedenlerden dolayı tercih etmedikleri; daha kalıp yargısal tercihlerde bulundukları, bu davranışın küçük yaşlarda pek gözlenmediği incelenmiştir. Ayrıca, çocukların oyuncak tercihlerinin oyuncağın rengi, aile, yaşıtlarının ve sosyal çevrenin görüş açısından ve anne baba arasındaki geleneksel rol dağılımından etkilendiği belirlenmiştir (Güder ve Alabay, 2016).

Lai ve ark., (2018) yaptığı araştırmada dijital olmayan oyunları etkisini araştırmak amacıyla 4-9 yaş arası çalışmaları incelemişlerdir. Önerilenlere göre 43 çalışma tanımlanmıştır. Bunların sınıflandırma yaklaşımı ve analizi; yılı, yaş grubu, oyun türü, araştırma yöntemi ve öğrenme sonucuna göre yapılmıştır. Bulgular sonucunda dijital olmayan oyunların okul öncesi dönemindeki çocukların bilişsel gelişimini teşvik ettiği görülmüştür. Psiko-motor, iletişim becerileri gibi diğer gelişim alanlarında daha fazla çalışma her iki yaş grubundaki çocuklar için oldukça önemlidir.

Geçmişte var olan çocuk oyunlarının belirlenerek günümüzde olan çocuk oyunlarıyla karşılaştırılması, benzer ve farklı özelliklerinin tespit edilmesi için yapılan araştırmanın sonuçlarına göre 70 farklı oyun tespit edilmiş ve bunların büyük çoğunluğunun günümüzde oynanmadığı belirlenmiştir. Günümüzde oynanan oyun sayısı 33 olarak tespit edilmiştir. Çocukların, geçmişte boş zamanlarının hepsini, günümüzde ise % 66.67'sini oyun oynayarak geçirdikleri; geçmişte grupla oyun oynama daha yoğunken, günümüzde ise daha çok bireysel oynadıkları; geçmişte oyun malzemeleri doğal malzemelerken günümüzde daha çok hazır oyuncaklar kullanılmakta oldukları; günümüzde çocukların oyun oynayabilecekleri güvenli açık alanın yeterli olmadığı görülmüştür (Arslan, 2017).

Todd, Barry ve Thomessen (2016), yapmış oldukları araştırmada, kız ve erkek çocukların tercih ettikleri oyuncakları belirlemeyi amaçlamışlardır. Çalışmada toplumsal cinsiyet rolleri ile bağlantılı oyuncaklar kullanılmış ve bağımsız oyun oynayan kız ve erkek çocuklarının oyuncak tercihleri incelenmiştir. İncelenen toplam

101 kız ve erkek çocuk 9-17 ay (40 çocuk), 18-23 ay (29 çocuk) ve 24-32 ay (32 çocuk) olmak üzere toplam üç farklı yaş grubuna ayrılmıştır. Araştırma bulgularına göre her yaş grubunda bulunan erkek ve kız çocuklarının klasik oyuncak seçtikleri ve oyuncak seçiminde bulunan cinsiyet farklılıklarının gelişimin erken döneminde meydana geldiği gözlemlenmiştir. En küçük yaş grubunda (9-17) bile oyuncaklara ilişkin görsel olarak da olsa cinsiyetlerine göre tercih yapıldığı belirlenmiştir.

Şahin ve ark., (2015), yapmış oldukları çalışmada Erzurum örnekleminde şehir merkezi ve kırsal bölgedeyaşayan çocukların oyun ve oyuncak özelliklerinin ebeveyn görüşlerine göre incelenmesi(s.298), amaçlanmıştır. Okul öncesi kurumunda şehir merkezinde bulunan 162 çocuğun annesi ve kırsal bölgede bulunan 128 çocuğun annesi araştırmanın örneklemini meydana getirmiştir. Araştırmanın bulguları sonucunda, kırsalda yaşayan çocukların evde daha çok televizyon izleyerek, şehirdeki çocukların ise oyuncaklarıyla zaman harcadıkları, kırsalda annelerin çocuklarına dışarıda oynamalarına izin verdikleri, şehirde annelerin sadece bir yetişkinle beraber çocuklarının dışarı çıkmalarına izin verdikleri görülmüştür.

Okul öncesi döneminde bulunan çocukların oyuncak tercihlerinin ve akran etkileşimlerinin ebeveyn cinsiyet rolleri algısına etkisinin incelenmesinin amaçlandığı çalışmanın örneklemi, alt, orta ve üst sosyo ekonomik düzeye sahip ebeveynler ve onların çocuklarından meydana gelmektedir. Araştırma sonuçları, babaların erkek cinsiyet rol algısının sosyo-ekonomik düzeye göre farklılaştığını göstermiştir. Bulgular, kız ve erkek çocukların farklı aktiviteler seçtiklerini ve bu etkinliklerde geçirdikleri vaktin anlamlı bir şekilde farklılaştığı saptanmıştır. Erkekler güç, hız ve dayanıklılık ile ilgili oyunları seçerken, kızlar bakım vermeyi, ebeveyn rolünde olmayı ve grup içi etkileşimleri ile ilgili aktiviteleri seçmişlerdir. Ebeveynlerin kız ve erkek cinsiyet rol algısı ile çocukların tercih ettikleri bazı aktiviteler arasında anlamlı ilişki olduğu görülmüştür (Çiftçi ve Özgün, 2010).

Erbay ve Saltalı ‘nın (2012), yapmış olduğu araştırmanın amacı, anasınıfında bulunan altı yaş çocuklarının günlük yaşamlarında oyunun yerini ve annelerinin oyuna ilişkin algılarını saptamaktır. Bu amaç ışığında çalışmanın örneklemi, Konya ilinde Milli Eğitim Müdürlüğü bünyesinde yer alan anasınıflarında bulunan altı yaşında çocuğa sahip 88 anne meydana getirmektedir. Çocukların okul dışında

vakitlerini daha çok oyun oynayarak ve televizyon izleyerek geçirdikleri, oyunlarını en çok arkadaşlarıyla ve anne-babalarıyla oynadıkları, ev içerisinde daha çok kendi odaları ve salonda oyun oynadıkları görülmüştür. Anneler yorgun olduğu için çocuklarıyla yeterince oyun oynamadıklarını ifade etmişlerdir.

Smith ve Connolly'nin (1972), oyunu, yaş cinsiyet, yer(içerde ve dışarıda), yuvaya devam etmesi, günün hangi saatinde oynandığı açısından araştırmışlar, çocukların davranışlarını 60 kategoride sınıflandırmışlardır. Bulgular, 4 yaşındaki çocuklar grup halinde oynarken 3 yaşındakilerin daha çok huzursuzluk yaşadıklarını göstermiştir. Erkek çocuklar daha hareketli, kırıcı dökücü eylemleri tercih etmişlerdir.

Lagacé-Séguin ve d'Entremont'ın (2006), yaptığı araştırmada ebeveynlik stilleri ile çocukların olumsuz etkilerinin, suskun, yalnız aktif ve itiş kakış oynama davranışlarının öngörülmesindeki olumsuz etkileri incelenmiştir. Çalışmanın örneklemini 98 çocuk, anneleri ve okul öncesi öğretmenlerini içermektedir. Hiyerarşik çoklu regresyon analizleri ebeveynlik stilleri ile çocukların oyun davranışlarını öngörmedeki olumsuz etkileri arasında iki önemli etkileşimi olduğunu göstermiştir. Örneğin, duygu koçluğu ebeveynliğinin olumsuz etkisi düşük olan çocuklar için itiş-kakış oyunla olumsuz yönde ilişkili olduğu, ancak olumsuz etkisi yüksek olmayan çocuklar için negatif olduğu bulunmuştur. Araştırmanın bulgularına göre aşırı koruyucu ebeveynliğin, itiş kakış oyunlarında özellikle olumsuz etkide bulunan çocuklara zarar vermeyeceği anlaşılmaktadır. Olumsuz etkisi yüksek bir çocuk, ebeveynlerinin koçluk girişimlerine bakılmaksızın kaba ve takla davranışının cezp edici yönüne eğilimli olabilir. Özellikle, farklı ebeveyn stillerinin, farklı çocuk oyun türleri ile nasıl ilişkili olduğunu düşünmenin önemi açık bir şekilde gösterilmiştir.

2.2.ANNE BABA TUTUMLARI

Çocuğun sosyal becerilerini, kişilik özelliklerini, sosyal normlarını kazandığı, gelişimin çok hızlı olduğu 0-6 yaş döneminde dış dünyayla ilk etkileşimi ailede gerçekleşmektedir (Maccoby, 2002). Bireyin yaşamında, doğum öncesinden hayatın sonuna kadar etkisi devam eden bir kurum olarak aile, fizyolojik, ekonomik, kültürel

ve toplumsal bağlamda kişinin ruhsal gelişimini, davranışlarını şekillendirip yön verir (Yavuzer, 1996; Yörükoğlu, 2011).

Çocuğun ilk kez etkileşime girdiği kişiler aile bireyleri olmaktadır ve aile bireyleriyle olan etkileşimlerinin şekli çocuğun kişilik yapısının temelini meydana getirir ve ilerdeki eğitim hayatını, meslek seçimini etkiler. Bundan dolayı anne babanın çocuk üzerindeki oldukça önemlidir (Yörükoğlu, 2011).

Aile çocuğun yetişkin olmak için gereken ön hazırlığın yapıldığı yer olduğundan, bu ortamdaki etkileşim, deneyimler, değer ve beklentiler oldukça önemlidir. Çocuğun gözünü dünyaya açtığından itibaren karşılaştığı sosyal bir sistem olan aile, yaşam süresince beklenen ve beklenmeyen sayısız stres içeren ve çözüm gerektiren sorunlarla karşılaşabilmektedir. Bu sorunlarla etkili bir biçimde başa çıkmak ebeveyni güçlendirip bireysel farkındalığını geliştirir ve çocuğun kendine güvenen, sosyal çevresiyle uyumlu ve sağlıklı bir birey olarak yetişmesine olanak sağlayacak aile içi iklimini oluşturmada ve çocuk yetiştirme tutumlarını meydana getirmede önemlidir(Yıldız, 2004)

Tutum deneyimler sonucunda meydana gelen, ilgili olduğu nesne ve olaylara karşı kişinin davranışlarına yön veren ve ya dinamik bir etki söz konusu olan ruhsal ve sinirsel hazırlık durumudur(Freadman, Sears ve Carlsmith, 1998; Şerif, 1985).

Ebeveyn tutumu, anne babanın çocuğa karşı davranış biçimlerini, yaklaşımlarının şeklini belirtmektedir. Tutumun gerçekleşmesinde, mizaç, çocuğa karşı kullanılan ses tonu, beden dili, özenin, ilginin niteliği, çocuğun bakımına ait yaşantılar rol oynamaktadır (Bornstein ve Zlotnik, 2009).

Anne baba tutumları çocuğun davranışlarını biçimlendirmekle birlikte gelecekteki davranışlarını da etkilemektedir. Çocuğun toplumla uyumlu davranışlar göstermesi, kendi kendine yeterli olabilmesi, sağlıklı olarak sosyalleşmesi, bağımsız, dışa dönük bir birey olabilmesini sağlamak anne-babasıyla sağlıklı ilişkilerinin kurmasıyla bağlantılıdır (Akça, 2012, s. 2; Kuzgun ve Eldeleklioğlu, 2012).

Dünyaya gelen çocuğun, anne babanın hayal ettiği çocukla uyup uymaması, çocuğun yaşı ve cinsiyeti, anne babanın çocuklarının sayı, cinsiyet ve kişilik özelliklerinden hoşnut olup olmaması, ebeveynin cinsiyeti, çocuğun karakteri,

toplumun kültürel değerleri, anne babanın sahip oldukları ebeveyn rolünden memnun olma düzeyi, anne babanın kendi çocukluk deneyimleri, yetiştirilme şekli, anne babanın eğitim düzeyi, anne babanın arasındaki ilişki ve ailenin sosyo-ekonomik düzeyi anne babanın çocuğa olan tutumunu biçimlendiren faktörlerdir (Çağdaş ve Seçer, 2005; Grusec, 2002; Özyürek ve Tezel Şahin, 2010; Yavuzer, 2000).

Freud yetişkin kişiliklerin sıfır altı yaş aralığındaki yaşantılarla şekillendiğini öne sürmektedir. Adler çocuğun sonraki dönemlerde kişilik problemleri yaşamasının sebebini aşırı korumacı ve ilgisiz anne baba tutumu olarak görmektedir. Aşırı korumacı tutumun çocuğun bağımsız bir birey olmasını engellediğini, aşağılık duygularını pekiştirdiğini, bazı kişilik sorunlarının ana nedeni olduğunu ifade etmiştir. İlgisiz tutumun ise çocukları soğuk ve şüpheci davranmasına neden olduğunu, yetişkin olduklarında sağlıklı ilişkiler kurmakta zorlandığını, samimiyetten huzursuz olan, dokunulmaktan rahatsız olan bireylerin yetişmesine neden olduğunu ifade etmiştir. Horney anne babanın tutarsız davranışların, aşağılayıcı tutumların, sevgi ve saygı eksikliğinin, aşırı korumacılığın, ayrımcılığın, tartışma durumunda çocuklardan taraf tutmalarını talep etmelerinin çocuklardan istenmeyen davranışlar meydana getirdiğini öne sürmüştür (Burger, 2006).

2.2.1.Anne Babaların Çocuk Yetiştirme Tutumları

Baumrind (1991), anne baba tutumunu 4 boyutta ele almıştır. Ebeveyn-kontrol boyutu; çocukların, anne babanın koyduğu kurallara hangi düzeyde uymaları gerektiğini belirtmektedir. Ebeveyn-çocuk iletişiminde açıklık boyutu; anne-babaların çocuklarının düşüncelerine ne kadar saygı duydukları, önemsedikleri, düşüncelerini belirtmede ne düzeyde teşvik ettikleri, çocukların davranışlarını sınırladıklarında nedenlerini ne oranda açıkladıklarını ifade etmektedir. Olgunluk beklentisi boyutu; anne-babaların çocuklarının psikososyal ve zihinsel gelişimleri için ne düzeyde destek oldukları ile ilişkilidir. Bakım-destek boyutu; anne babaların çocukları ile olan ilişkilerindeki yakınlıkları, sevecenlikleri ile ilgilidir. Baumrind bu 4 boyutun kesişmesinden otoriter, demokratik ve izin verici 3 temel anne baba tutumunun oluştuğunu belirtmiştir (Baumrind, 1991).

Baumrind'in modelinden ölçülebilir bir model oluşturan Maccoby ve Martin (1983), anne-baba biçimini "duyarlılık/kabul" ve "talepkarlık/kontrol" boyutu olarak

ikiye ayırmışlardır. Duyarlılık ve kabul boyutu; ailenin çocuğun ihtiyaçlarına ve isteklerine ilgili olması, ailenin bireyselliğini, kendini düzenleme yeterliliğini çocuğuyla paylaşması, çocuğa verilen destek ve sıcaklık derecesiyle bağlantılıdır. Kontrol ve talepkarlık boyutu; istenilen olgun davranışı göstermesi için gereken disiplin ve kontrolü kapsar (Maccoby ve Martin, 1983).

Araştırmalar doğrultusunda; anne babaların çocuk yetiştirme tutumları; baskıcı-otoriter anne baba tutumu, destekleyici-yetkili güvenilir (demokratik) anne baba tutumu, aşırı korumacı anne baba tutumu, ilgisiz ve kayıtsız anne baba tutumu, tutarsız ve kararsız anne baba tutumu olarak ele alınabilir.

2.2.1.1.Baskıcı-Otoriter Anne Baba Tutumu

Otoriter ve baskıcı tutum sergileyen anne babalar çocuğun yaşını ve gelişim özelliklerini, çocuğun istekleri, beklentileri ya da kişilik özelliklerini önemsemez. Ebeveynler çocuklarla iletişim kurmayı reddetmekte ve kendi isteklerine şartsız, koşulsuz uyulmasını istemektedir. Anne babalar çocukları ve ödüllendirmeden ziyade daha çok cezalandırma yöntemini kullanmaktadır. Bundan dolayı çocuk kendini ifade etmede problem yaşar, yaşadığı duyguları yansıtamaz, kızgınlığını dışa vuramaz, çocuğun bağımsız bir birey olmasını engeller. Çocuk değer görmediği ve kendini ifade edemediğinden özgüveni düşük olur. Otoriter ailelerin çocuklarında saldırgan davranışlar, kaygı problemleri, psikolojik uyum sorunları, onay arama gereksinimi, isyankârlık ve düşük öz saygı gibi problemler meydana gelmektedir. Otoriter ebeveynlerin çocukları; çoğunlukla sinirli, mutsuz, iletişim problemi olan ve dışa bağımlı kişiler olmaktadır (Baumrind, 2013; Çağdaş ve Seçer, 2005; Darling ve Steinberg, 1993; Lamborn ve ark., 1991; Maccoby ve Martin, 1983; Sezer, 2010).

Otoriter ailelerde de demokratik ailelerdeki gibi çocukların üstünde kontrol kurmak istemekte fakat çocuklarının isteklerine karşı duyarlı olmayan bir tavır söz konusudur. Çocuğun ne hissettiğini dikkate almaz, ebeveynlerin isteklerine uyması beklenmekte ve çocuk sessiz ve uyumlu görünmesine rağmen gerçekte silik, telkine açık bir kişilik meydana gelmektedir. Özellikle ergenlikle birlikte, evde maruz kaldığı yalnızlık ve değer verilmeme duygusu çocuğun zararlı sosyal gruplara girmesine sebep olabilmektedir(Yavuzer, 2005).

Otoriter tutum gösteren anne babalar çocuğun üstünde yoğun bir baskı ve kontrol sağlamakla birlikte çocuğun ihtiyaçlarının giderilmesinde yeterli değillerdir ve çocuktan beklentileri çocuğun var olan gücünün üstündedir (Sertelin, 2003). Korkunun etkisiyle ebeveynlerinin muhtemel bir patlamasının oluşmaması için iyi davranan çocuklar, otorite olmadığında onların kişiliğine katkı sağlayacak olan içsel disiplini geliştirememektedirler(Pantley, 2002).

Sağlıklı olmayan ailede bir otorite figürü vardır ve aile üyelerinin yaşamlarına müdahale eder. Otorite figürü çoğu zaman babalardır. Otoritenin isteklerine ev halkı uyması zorunludur, otoriteye itiraz eden bireylere daha fazla baskı ve disiplin altına alınır. Otorite ile farklı düşüncede olunduğunda o düşüncenin bir değeri yoktur. Bu ortamda büyüyen bireyler kendi duygu ve düşüncelerinin değersiz olduğu duygusuna kapılır ve kendilerine olan güvenleri zedelenir(Cüceloğlu, 2002).

Otoriter ebeveyn tutumunun hüküm sürdüğü ailelerden gelen çocuk ve ergenler, problemli davranışlarda bulunmazlar, kabul edilir bir derecede okul başarısına sahip olurlar fakat özgüveni düşük, olumsuz değerlendirilme açısından kaygıları yüksek, depresyona girme olasılığı yüksek ve problem çözme becerileri düşük olmaktadır(Erdoğan ve Uçukoğlu, 2011, s. 54).

2.2.1.2.Destekleyici-Yetkili ve Güvenilir (Demokratik) Anne Baba Tutumları

Demokratik ebeveynler çocuklarına iyi bir rehber olmaktadırlar ve uyulması gereken kuralları uygun bir biçimde anlatırlar. Uygun olmayan davranışları ise nedenleriyle çocuğa ortaya koyarlar. Disipline önem verirler fakat özerklikle denge kurmaya çabalarlar (Baumrind, 1966).

Çocukların kişilik gelişimi açısından en uygun olan tutumdur ve bu tutumu sergileyen ebeveynler çocuklarına karşı koşulsuz saygı ve sevgi içerisindedirler. Çocuklarını kontrol etmekle birlikte ihtiyaçlarının karşılanmasına fırsat verirler. Anne babaların davranışları tutarlı, kararlı ve güven vericidir. Belirli sınırlar çerçevesinde çocukların bazı davranışları yapmasına imkân tanınır ve bu sayede sorumluluk bilincinin gelişmesi için uygun ortam sağlamış olunur. Ebeveynler her çocuğun kendine özgü bir potansiyeli olduğunu bilir, böylelikle çocukların özgür

olmasına, yeteneklerini keşfetmesi ve kendini gerçekleştirmesine olanak verilir. Demokratik tutum sergileyen ailelerin çocukları uyumlu, yaratıcı, bağımsız, sorumluluk sahibi, özgüveni yüksek, sevilen kişiler olarak yetişirler(Baumrind, 1966; Gander ve Gardiner, 2004; Meb, 2012, s. 32).

Demokratik ailelerde çocuklara anne babanın bir uzantısı olarak düşünülmemektedir, ebeveynle eşit hakları olan birey olarak görülmektedir. Çocuğa güvenilmekte ve desteklenmektedir, çocuğun yeni şeyler denemesine teşvik edilmekte, yaratıcılığının gelişmesine imkân verilmektedir. Kararlar bütün aile fertlerinin katılımıyla alınmaktadır (Tuzcuoğlu, 2003).

Demokratik ebeveynler çocuklarını bir birey olarak görür, değer verir ve bağımsız bir kişilik geliştirmesine katkıda bulunur. Her çocuğun kendine özgü, biricik olduğunu bilir ve kendini gerçekleştirmesine yardımcı olur. Çocuğun barınma, beslenme, korunma gibi fiziksel ihtiyaçlarını sağlarken bununla birlikte karşılıksız, koşulsuz bir sevgi de vermektedir (Aksaray, 2013).

Demokratik tutumun egemen olduğu ailelerde değerler kültürü vardır ve bu kültüre göre çocuk özünde iyidir ve bu iyi olan özünü geliştirecek ortam sağlamak gereklidir. Çocuğun sağlam bir karakter geliştirip birey olması ve toplumun aktif bir parçası olması için ait olmaya ihtiyacı vardır. Değişmeye, tartışmaya açık kurallar söz konusudur. Çocuğun duygularına, düşüncelerine değer verilip, sınırlanmadığından çocuk dinlenir ve söz hakkı, karşı çıkma hakkı verilir (Cüceloğlu, 2016).

Demokratik anne baba tutumun sergilendiği aile içinde sağlıklı bir iletişim söz konusudur ve çocuğa duygusal destekle çocuğun özerklik geliştirmesi sağlanmaktadır. Demokratik bir aile ortamında yetişen çocukların ebeveynlerinin değerlerini içselleştirerek olumlu gelişim ve uyum özellikleri sergiledikleri görülmüştür(Sümer, Gündoğdu Aktürk ve Helvacı, 2010).

2.2.1.3.Aşırı Korumacı Anne Baba Tutumu

Koruma-himaye etme normal bir ebeveyn davranışı olmasına karşın bu davranışı, çocuğun kendi gerçekleştireceği etkinlikleri yapmasını engelleyecek biçimde genellemek aşırı himayeci olarak davranmak demektir. Bu tutumu gösteren

ebeveyn çocuğun gelişimine özgü özerkliği elde etmesine engel olacak biçimde ona nasıl davranması, neleri nasıl yapması gerektiğini emreder (Kulaksızoğlu, 2002, s. 120).

Aşırı koruyucu anne-babalar çocuğa olması gerekenden daha çok özen ve ilgi gösterir, denetler. Çocuk ihtiyacı olmadığında da müdahale eder. Çocuğun bütün ihtiyaçları ebeveynleri karşılar, çocuğun kendi kendine yetmesine, araştırma yapmasına izin verilmez. Bu şekilde engellenme çocuğun bağımsız hareket etmesini, bireyselleşmesini, güven kazanmasını güçleştirir, sosyalleşmede problem yaşayan bireyler olmasına neden olabilmektedir (Işık Taner, 2011; Meb, 2012, s. 32; Navaro, 1989; Yaprak, 2007).

Aşırı korumayla çocuğun hata yaparak doğruyu bulması engellenmekte, kolaya alıştırılmaktadır. Dış dünyadan gelecek olumsuz durumlarla çocuk korkutulur ve çocuğun arkadaşlık etmesine, yaşıtlarıyla vakit geçirmesine, sosyalleşmesine ket vurmaktadır. Çocuğun gelişmesine engelleyen bu tutumlar hep çocuğun iyiliği düşünülerek yapılmıştır(Sargın, 2001).

Yavuzer (2005), aşırı koruyucu tutumun, çocuğun kendi kendini yöneten bir kişi olmasının önüne geçtiğini, çocuğun kendini gruba kabul ettirmek amacıyla bazen toplumdışı ve isyankâr davranışlar sergileyebileceğini ifade etmektedir.

Anne babasının ilgisini her zaman üstünde tutma gereksinimi olan aşırı korumayla büyüyen çocukların aile dışında sağlıklı ilişkiler kurabilmesi zorlaşmaktadır. Aşırı derecede korunmuş, her durumda hoş görülmenin ortaya çıkardığı bağımlı ilişkilerle girişimci yönünü geliştiremeyen bu tip çocukların özgüvenleri de düşük olmaktadır (Ersin, 2010, s.16).

Aşırı korunan çocuklar sürekli stresten uzak tutulduklarından stresli ortamda olduklarında kaygı yaşamakta ve çözümü ortamdan kaçmakta veya utangaçlıkta aramaktadırlar (Carducci ve Zimbardo, 1995). Ev ortamında aşırı bir koruma ve yardımla büyüyen çocuk, aile fertleriyle dengeli, iyi huylu ve mutlu bir tablo çizerken, ev dışında bu özenin olmadığı ortamda çekingen, mutsuz ve beceriksiz olabilmektedir (Altınköprü, 2003).

Anne babaların aşırı koruyucu olmasına bazı nedenleri olabilir. Çocuğun tehlikeli bir hastalık geçirmiş olması, ölen bir bebekten sonra dünyaya gelmesi, anne babanın çocukluklarında maruz kaldıkları ve bu biçimde olmasını istemedikleri ilgisiz veya otoriter bir tutumla büyümüş olması çocuğa aşırı ilgili olmasına sebep olmuş olabilir (Şendil, 2003).

2.2.1.4.İlgisiz ve Kayıtsız Anne Baba Tutumu

İlgisiz olan anne babalar çocuk yetiştirme konusunda hem isteksiz hem de sorumluluk almayan bir tutum içerisindedirler. Ebeveynlik rolünü özümseyememişlerdir, çocuğun gelişimini desteklemeye ilgisizdirler. Bu tip anne babaların çocuklarına verecekleri zaman ve enerji oldukça sınırlıdır. Çocukları denetlemede ve rehberlik etmede yetersizdirler. Yaşamları anne baba merkezlidir. Çocuğun ihtiyaçlarını değil kendi ihtiyaç ve ilgilerini önemserler. Zaman zaman bu tip ebeveynler çocuklarına karşı tutumlarını ihmalkâr düzeye kadar götürebilirler(Bornstein ve Zlotnik,2008).Disiplin neredeyse yoktur ve çocuğa belirli bir sınır çizilmeden çok fazla hak verilmiştir. Neyin doğru neyin yanlış olduğu öğretilmekte fakat kontrol etme düzenli değildir (Yörükoğlu, 1990).

İlgisiz anne-babalar çoğunlukla yaşamlarında stres vardır ve bu sebeple çocuklarıyla yeterince vakit geçirememektedirler. Bu tip anne babalar çocuklarının ödevlerine yardım etmek, tercihlerinde yol göstermek, düşüncelerini dinlemek gibi uzun süren etkinliklerine katkı sağlayamamakta, sadece anlık isteklerini gerçekleştirmektedirler(Bee, 1995; Berk, 2009).

Bir çocuğu reddetmenin birçok yolu bulunmaktadır. Korkusuna veya okulda maruz kaldığı kötü bir muameleye ilgisiz kalmakla da bir çocuğu reddetmek söz konusudur. Bir çocuğa, sadece uslu durduğunda, temiz kaldığında veya derslerinde başarılı olduğunda sevileceğini belirtmek de bir tür reddetmedir. İstediği her şeyi yapmak, susturmak veya başından savmak için her dediğini yapmak ve bu sebeplerle kusursuz göstermek de bir çocuk reddedilebilmektedir (Jersild, 1979). Çocuğa çok fazla düşkünlük ve toz kondurmama aşırı koruma gibi görünse de çocuğun kendi potansiyelini geliştirme, kendini koruma becerisini güçlendirme şansı vermemek anlamına geldiği için bir tür reddetmedir. Çocuk büyürken kendi potansiyelini ortaya

çıkarabilmesi için çocuğun bağımsız hareket edebilmesi, mantık yürütebilmesi ve hayatın getirdiği zorluklara göğüs gerebilmesi gerekir (Jersild, 1979).

Anne-baba tutumları ile ilgili çalışmalar incelendiğinde, çocuklara ilgisiz ve kayıtsız tutumlarda bulunmanın çocuğa kalıcı olumsuz etkileri olduğu, çocukların oldukça zarar gördükleri gözlemlenmiştir. Bu tutumla büyüyen çocuklar, ihmal ve kötü muamele gibi çocukların kişiliğini ve benlik yapısını olumsuz yönde etkileyecek tutumlarla karşı karşıya kalmaktadır. Bu tutumun egemen olduğu aile yapısında yetişen çocuklarda bağımlılık, kendini suçlu hissetme, değersiz görme, depresif davranışlar gözlenebilmektedir(Dursun, 2010).

2.2.1.5.Tutarsız ve Kararsız Anne Baba Tutumu

Dengesiz ve kararsız tutum sergileyen anne babalar birbirleriyle olan iletişimde tutarsızlık söz konusuyken, davranışlarında da değişkenlik görülmektedir. Bu tutumlar çocukların dengesiz huzursuz, tutarsız olmasına neden olmaktadır (Yavuzer, 2005). Aynı davranışa farklı zamanlarda farklı tepkiler verilmektedir, bir gün cezalandırılırken bir güngörmezden gelinmektedir. Anne babanın çocuğun yetiştirilmesiyle ilgili zıt görüşleri bulunmaktadır ve çocuğa verilen disiplinle ilgili farklı tutumlar sergilemelerine neden olmaktadır (Arı 2002, s.65; Aydın, 2002, s. 61).

Tutarsız ve dengesiz tutumu sergileyen ailelerde disiplinin ne zaman nerede uygulanacağı belirsizdir. Anne babanın tutumu bazen fazla hoş görüyle bazen de katı bir şekilde cezalandırma şeklindedir. Çocuk hangi davranışın ne zaman ve nerede yapılacağını öğrenemediğinden anne babanın duygusal durumuna göre davranışlarını düzenlemeye çalışır. Çocuk davranışın uygun olup olmamasına değil ne zaman cezalandırılmayacağına dikkatini verir (Yörükoğlu, 2011, Geçtan, 1997).

Anne babanın yanlarında çocuk varken çocukla ilgili birbirlerini suçlamaları, bir ebeveynin olumlu gördüğü bir davranışı diğer ebeveynin olumsuz olarak nitelemesi gibi tutumlar çok sık görülen hatalı davranışlardandır. Ebeveynlerin çocuğa istediği bir şey yaptırmak için başta tatlı dille daha sonra kızarak ardından çocuk henüz istenen davranışı gerçekleştirmemişse şiddet uygulayıp daha sonra pişmanlığını ifade etmesi dengesi ve tutarsız tutum sergileyen ailelerde çok sık karşılaşılan durumlardır. Bütün bu faktörler, başlangıçta çocukta iç çatışmalar ve

huzursuzluklara ilerleyen zamanlarda da dengesiz ve tutarsız tutumlar sergilemesine neden olabilir(Yavuzer, 2005).

2.2.2.Ülkemizde Sıkça Görülen Anne Baba Tutumları

Hızlı bir sosyal dönüşüm yaşayan ve geleneksel anne baba tutumlarıyla daha modern tutumları birlikte bulunduran ülkemizde ebeveynlerin çocuk yetiştirme biçimleri ve davranışlarının tarihsel bağlam veya kuşak bölge, alt kültür gibi pek çok niteliğe göre değişkenlik ortaya çıkacağı belirtilebilir (Sümer, Gündoğdu Aktürk ve Helvacı, 2010).

Ülkemizde aile yapıları araştırıldığında otorite tutumlu, müdahaleci davranışlara sahip aileler göze çarpmaktadır (Yavuzer, 2005). Ebeveynlerin çoğunlukla erkek çocuklarına daha fazla özgür olma hakkı verildiği, kızlara ise daha çok kısıtlamalar getirildiği ifade edilebilir. Çocuk ailesinin koyduğu kurallara ve isteklerine uymak zorundadır, aksi halde bir yaptırım uygulanacağını bilmektedir. Katı, esnekliği olmayan kurallarla yetişen bu çocuklar çabuk ağlayan, isyankâr davranışlar sergileyen ve aşağılık duygusu olan bireyler şeklinde büyümektedir(Yavuzer, 1998, s.127).

Otoriter ve kısıtlayıcı tutum sergileyen aileler, çocuklarına karşı aşırı bir koruma içinde olurlar, çocuklarının saygılı olmasını, ailenin benimsediği davranışları yapmasını talep etmektedir. Bu tip ailede büyüyen çocuklar ebeveynleriyle uygun ilişkiler kurmanın yanında ailelerinin onayladığı davranışlar gösterdiğinde ödüllendirilmektedir. Ailelerinin onaylamadığı davranışlar sergileyen aktif, sorgulayan çocuklara ise ceza verilmektedir(Göksel ve Coşkun, 2005).

Ülkemizde çok sık rastlanan bir diğer tutum koruyucu tutumdur. Çocuğun çevresinde bulunan anne, baba, büyük anne, büyük baba gibi yetişkinler çocuğun yapması gereken pek çok şeyi, çocuk yorulmasın, üzülmesin, zorlanmasın fikriyle kendileri üstlenirler. Fakat bu tutum içerisinde olan yetişkinler çocuğa gelecekte ne kadar zarar verdiklerinin farkında değillerdir (Tuzcuoğlu, 2003 s. 39).

Aşırı koruyucu anne baba tutumlarına sahip aileler çocuklarına karşı sevecen, ilgili ve sıkı bir disiplin göstermektedir. Çocuğun fizyolojik, psikolojik ihtiyaçları giderilir, sağlık ve eğitimleriyle oldukça ilgilidirler. Fakat çocukların ilgi ve

yeteneklerini dikkate almadan özel ders aldırma ve kurslara gönderme eğilimleri vardır. Bunu da çocuklarının iyiliği adına yaptıklarını ifade ederler. Aşırı koruyucu anne babalar aşırı verici olmakla birlikte verdiklerinin karşılığını da çocuktan isterler (Yörükoğlu, 1990, s.147).

Aşırı koruyucu aile tutumu çoğunlukla orta yaşın üstünde çocuk sahibi olmuş ya da yetişkin grubunun çok fazla olduğu ortamda büyüyen tek çocuklarda görülme olasılığı daha yüksektir. Bu tutumla büyüyen çocukların istekleri aile üyeleri koşulsuz kabul eder, çocuklar anne babalarını yönetir ve onlara az saygıda bulunurlar. Aşırı koruyucu aile ortamına sahip çocuklar zaman içerisinde ev dışındaki bireylere de hükmetmeye çalışırlar (Yavuzer, 2015).

2.2.3.Anne-Baba Tutumları ile İlgili Araştırmalar

Baumrind ve Black'in (1967), 95 aile ve okulöncesi çocuklarıyla yaptıkları araştırmada ebeveyn tutumlarının çocuklara olan etkilerini incelemişlerdir. Bulguların sonucunda, evdeki katı disiplinin erkek çocuklarda bağımlı davranışlara sebep olduğunu ancak kız çocuklarında bu şekilde bir bağlantının bulunmadığını ifade edilmiştir. Bu araştırmada, bağımsız, yetkin ve kendine güvenen çocuklar gruplanmış ve bu çocukların anne baba tutumlarının, tutarlı, sevgi dolu ve talepkar olduğu gözlenmiştir.

Yıldız'ın (2003), yaptığı çalışmada ebeveynin problem çözme becerisini geliştirecek bir eğitim programı hazırlamak ve etkisini kontrol etmek amacıyla İstanbul ili evreninden 20 deney ve 20 kontrol grubu olmak üzere 40 denek üstünde çalışma yapılmıştır. Bulgular sonucunda "Ebeveynin Problem Çözme Becerisini Geliştirme Programı"nın problem çözme becerisinin geliştirilmesinde etkili olduğu ve bu etkinin anne-babalığa ait deneyimlerde ve ebeveynliğin farklı boyutlarında olumlu değişikliğe neden olduğu incelenmiştir.

Xie vd.'nin (2017) yaptığı araştırmanın amacı ebeveynler arası farklılıkları ve Çin'deki ebeveynlik profilinin başlıca gruplarının incelenmesidir. Araştırmanın örneklemini Çin'de Shenzen şehrinde bulunan bir okul öncesi çocuklarının 86 Çinli anne babası oluşturmuştur. Araştırmanın sonuçlarına göre anneler babalara göre daha otoriter olduğu gözlemlenmiştir. Çocukların cinsiyet farklılıkları her iki ebeveyn için

anlamlı olduğu görülmüştür. Ebeveynlik stilinin çoğunluğunun otoriter olduğunu ve anne ebeveynliğinin baba ebeveynliğinden önemli ölçüde farklı olduğu incelenmiştir.

Banerjeee and Khanna'nın (2018), yapmış olduğu çalışmanın amacı Hindistan'ın Ludhiana kentinde çalışan ve çalışmayan annelerin kız ve erkek ergen çocuklarının sosyal becerilerinin boyutlarına farklı ebeveynlik stillerinin etkilerinin incelenmesidir. Çalışmanın örneklemini çalışan annelere (38 erkek ve 26 kadın) ve çalışmayan anneye (83 erkek ve 53 kadın) ait toplam 200 gönüllü ergen, okuldaki çocuklardan oluşmaktadır. Bulguların sonucunda sosyal beceri boyutlarının hiçbirinin annelerin her birindeki erkek ve kadın ergen çocuklar arasında anlamlı farklılık göstermediği gözlemlenmiştir. Fakat çalışan annelerin çocuklarında sosyal becerilerin çalışmayan annelere göre daha yüksek olduğu incelenmiştir.

Sertelin (2003), tarafından yapılan araştırmanın amacı ebeveynin çocuk yetiştirme tutumlarının içinde yaşanılan sosyo kültürel yapı ve aile ortamı ile ilişkisinin incelenmesidir. Araştırmanın örneklemini en az bir çocuğu ilköğretim birinci sınıfa devam eden Çanakkale'den 166 Trabzon'dan 163 anne olmak üzere toplam 329 anneden oluşmaktadır. Trabzon'da yaşayan anneler baskı-disiplin boyutlarını, Çanakkale'de yaşayan annelere oranla daha çok göstermektedirler. Çanakkale'de yaşayan annelerde ise demokratik davranma boyutu daha yüksek görülmüştür. Trabzon'da yaşayan anneler Çanakkale'de yaşayan annelere göre çocuklarına sevgilerini gösterme şekli olarak onları, öpme, saçını okşama gibi yöntemleri daha az sergiledikleri gözlemlenmiştir.

Emagnaw ve Hong'un (2018) yaptığı çalışmada gençlik okulunda ebeveyn tutumuyla olumlu sosyal davranış ve öğrencilerin okul performansı arasındaki ilişki incelenmiştir. Çalışmanın örneklemini Etiyopya'nın Woldia şehrindeki 7. ve 8. sınıflara devam eden üç tane ilkokuldan tesadüfî örnekleme ile 210 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın sonucunda ebeveynlerin tutumuyla çocuklarının okul performansı arasındaki ilişki oldukça anlamlı bulunmuştur. Evde farklı ebeveyn tutumlarına sahip öğrenciler arasında olumlu sosyal davranış ile anlamlı bir korelasyon göstermiştir. Ebeveynlerin çocuklarında ve ergenlerinde olumlu sosyal davranışın teşvik edilmesinde önemli rolü oldukları gözlemlenmiştir.

Akhtar, Malik ve Begeer'in (2017) tarafından yapılan çalışmada dede ile torunun duygusal yakınlığının çocuğun ve belirtilen ebeveynliğin çocukların sosyal yeterliliği üzerindeki etkileri incelenmiştir. Araştırma, hem ebeveynlerin ebeveynlik stilleri algısını hem de çocukların algılarını içerecek şekilde planlanmıştır.Çalışmanın örneklemini Pakistan'ın Rawalpinidi, İslamabad, Lahore ve Kasur şehirlerinden toplam 297 kişi olup (99 anne, 99 baba ve 99 ergen) üç kuşak birlikte, ortak aile sisteminde yaşayan (büyükanneler, büyükbabalar, aileler ve torunlar) 13-18 yaşları arasında en az bir çocuğu olan aileler oluşturmuştur. Büyükanne ve büyükbabanın duygusal yakınlığı, babaların yetki düzeyi ile çocukların uygunsuz atılganlığı arasındaki ilişkiyi azalttığı gözlemlenmiştir. Çocuğun bildirdiği annelerin otorite seviyesi, büyükanne ve büyükbabalarıyla yüksek duygusal yakınlık düzeyindeki çocuklarda güvene bağlı olarak azalmıştır.

Aydoğdu ve Dilekmen (2016), ebeveyn tutumlarının cinsiyet, yaş, çalışma durumu, kronik hastalık durumu, ailenin aylık geliri, eğitim düzeyi ve çocuk sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını saptamak için yaptıkları araştırmada çalışmanın örneklemini 2-6 yaş arası çocuğu olan toplam 462 anne ve baba meydana getirmiştir. Araştırmanın sonuçlarına göre cinsiyet, çalışma durumu, aylık gelir, eğitim durumu ve çocuk sayısı değişkenleri bakımından ebeveyn tutumları arasında anlamlı bir farklılaşmaya ulaşılırken; yaş, aile tipi ve kronik hastalık değişkenlerine göre ebeveyn tutumlarının anlamlı olarak farklılaşmadığı görülmüştür

Moghaddam, ve ark., (2017) yapmış olduğu araştırmada ebeveyn tutumları ile benlik saygısı arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırmanın örneklemini İran'ın Zahedan şehrindeki 2.sınıf, 3. Sınıf, 4.sınıf ve 5.sınıfa devam eden 150 çocuk ve annelerinden oluşmaktadır. Araştırmanın sonuçlarına göre okul çağındaki çocukların ebeveynleri arasında en sık sergilenen ebeveyn tutumunun otoriter ebeveyn tutumu olduğu, an az sergilenen de hoşgörülü ebeveyn tutumu olduğu bulunmuştur. Ayrıca en yüksek benlik saygısı aile benlik saygısıyla, en düşük benlik saygısı eğitsel benlik saygısıyla ilişkili olduğu gözlemlenmiştir.

Coşkun ve Baş'ın(2015), araştırmasında okul öncesi eğitime devam eden çocukların anne babalarının çocuk yetiştirmeyle ilgili görüşlerinin incelenmesi ve anne ile babanın görüşlerinin karşılaştırılması hedeflenmiştir. Bulgular sonucunda,

anne babaların çoğunlukla çocuk yetiştirmeye ilişkin eğitim almadıkları, çocuk yetiştirme ile ilgili yeterli düzeyde kitap okumadıkları görülmüştür. Anne babaların çocuk yetiştirmeyle ilgili bilgilerinin kaynağının genellikle kendi anne babaları olduğu, genellikle anne babaların çocuk yetiştirmeye ilişkin görüşlerinin paralel olduğu gözlemlenmiştir.

Dagnew'in (2015), yaptığı araştırmada ebeveynlik stilleri ile akademik benlik kavramı, akademik motivasyon ve öğrencilerin akademik başarısı arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırmanın örneklemini Etiyopya'da Fasilo şehrindeki okullardan 9. ve 10. sınıf öğrencilerinden 82 erkek ve 54 kız olmak üzere toplam 136 kişi oluşturmuştur. Akademik başarı ile olumsuz ebeveynlik stili dışındaki yordayıcı değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif ve negatif bir ilişki bulunmuştur, yani öğrencilerin akademik başarılarına ve başarılarına olumlu katkıları söz konusudur. Ebeveynlerinin tutumlarının özellikle çocuklarının eğitimine katıldığı ve çocuklarına okuldan sonra rehberlik eden ebeveynlerin çocuklarının okul başarısı üzerinde önemli bir etkisi olduğu görülmüştür. Çalışmanın bulguları sonucunda, velilerin öğrenciler arasında akademik başarı seviyesini belirlemede önemli bir rol oynadığı incelenmiştir. Bu sebeple ebeveynlerin, özellikle akademik başarıda, öğrencilerin olumlu gelişimi için daha iyi rehberlik yapabilmeleri açısından gerekli bilgi ve becerilere sahip olmaları oldukça önemlidir.

Özyürek ve Tezel Şahin'in (2005), 5-6 yaş grubunda çocuğu olan ebeveynlerin çocuklarına göstermiş oldukları tutumlarının incelendiği araştırmanın örneklemini, Karabük'te ikamet eden 381 ebeveyn meydana getirmiştir. Annelerin çocuklarına sergilemiş oldukları tutumlarının babalarla kıyaslandığında daha demokratik olduğu, anne-baba tutumlarının, anne-babanın öğrenim düzeyi, mesleği, çocuğun doğum sırası ve kardeş sayısı ile ailede diğer bireylerin olmasından etkilendiği incelenmiştir.

. Jago ve ark. (2011), yaptığı araştırmanın amacı ebeveynlik stilleri ve çocukların fiziksel aktiviteleri ile ilişki uygulamalarının olup olmadığının incelenmesidir. Çalışmanın örneklemini İngiltere'nin Bristol şehrindeki 10-11 yaş aralığındaki 792 çocuk oluşturmaktadır. Annelik lojistik desteği kız çocuklarının fiziksel aktivitesiyle ilişkiliyken, babanın lojistik desteği ise erkek çocuklarının

fiziksel aktivitesiyle ilişkili olduğu incelenmiştir. Araştırmada hoşgörülü ebeveynlik stiline sahip ebeveynlerin çocukların fiziksel aktivitelerinin daha yüksek olduğu incelenmiştir. Hoşgörülü anne stiline sahip olan kız çocukların, hoşgörülü anne stiline sahip olan erkek çocuklara göre daha yüksek fiziksel aktiviteye sahip oldukları bulunmuştur.

Ogelman ve ark. (2013), anne tutumlarının çocuklarının sosyal becerileri ve okula uyumları üzerindeki yordayıcı etkisi incelenmiştir. Araştırmanın örneklemini Denizli ilinin merkez ilçesinde ilköğretim okullarının anasınıflarına devam eden 85 çocuk ve annesi meydana getirmiştir. Araştırmanın sonuçları doğrultusunda, annelerin otoriter, yetkeci ve izin verici tutumları ile 5-6 yaşındaki çocuklarının sosyal beceri ve okula uyum düzeyleri arasında anlamlı düzeyde ilişki tespit edilmiştir. Otoriter ve izin verici tutumlar, sosyal beceri ve okula uyum değişkenleri ile olumsuz yönde anlamlı ilişki içinde olduğu; yetkeci tutum ise sosyal beceri ve okula uyum düzeyleri ile olumlu yönde anlamlı ilişki içinde olduğu gözlemlenmiştir.

III. BÖLÜM YÖNTEM

3.1. Araştırma Modeli

Bu araştırmada 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumlarına ilişkin algılarının belirlemeye yönelik betimsel araştırma modellerinden olan karşılaştırma tarama modeli kullanılmıştır.. Karşılaştırma da neden sonuç ilişkisi öngörülmeye çalışılır. Bağımsız değişkenin bağımlı değişkene göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenir. (Balcı, 2015; Karasar, 2010). Araştırmada 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumları; cinsiyet, ailenin gelir durumu, anne babanın eğitim düzeyi gibi demografik değişkenler açısından incelenmiştir. Araştırma nicel bir araştırmadır.

3.2. Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Araştırmanın evreni 2016-2017 öğretim yılında Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı devlet okullarından İstanbul ilindeki ve Mardin ilindeki ilkokullara devam eden 4.sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Araştırmanın örneklemi, İstanbul'un Fatih, Bayrampaşa, Bağcılar, Maltepe ilçelerinden seçilen 4 ilkokuldan ve Mardin'de bulunan 5 ilkokuldan 4.sınıfa devam eden öğrencilerden oluşmaktadır. Araştırmanın örneklemini ilkokul 4. sınıfa devam eden İstanbul örnekleminden 130 kız, 138 erkek, Mardin örnekleminden 192 kız 183 erkek olmak üzere toplam 643 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanının örneklemi basit tesadüfî örneklem yoluyla belirlenmiştir. Bu örnekleme türünde evrende var olan bütün birimlerin örnekleme seçilme olasılığı aynıdır. Örneklem olarak alınan bir birimin seçimi diğer birimlerin seçiminden bağımsızdır (Büyüköztürk vd., 2012; Miah,2016).

3.3. Araştırmada Kullanılan Veri Toplama Araçları

Araştırmaya katılan öğrencilerin demografik bilgilerini elde etmek üzere araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu; oyun oynanıp oynanmadığı, ne tür oyuncaklarının olduğunun belirlenmesi amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan "Oyun Anketi'' oyun sıklığının, oyunun kiminle, nerede oynandığının ve oyun türlerinin belirlenmesi amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan "Oyun

Formu" ve algılanan anne baba tutumlarını incelemek için Polat (1986)tarafından geliştirilen "Anne-Baba Tutum Ölçeği" kullanılmıştır.

3.3.1.Kişisel Bilgi Formu (KBF)

Araştırmada öğrencilerin demografik bilgilerini elde etmek için araştırmacı tarafından geliştirilen "kişisel bilgi formu" (Ek-1) kullanılmıştır. Araştırmanın amaçları doğrultusunda kişisel bilgi formu ile öğrencilerin cinsiyeti, yaşı, anne babanın hayatta olup olmadığı, anne babanın birlikte olma durumu, anne babanın eğitim durumu, anne babanın çalışıp çalışmadığı, ailesinin aylık ortalama gelir, kardeş sayısı hakkında bilgiler alınmıştır. Öğrencilerden gerçekçi cevaplar alabilmek amacıyla öğrencilerin kimlik bilgileri sorulmamıştır.

3.3.2.Oyun Anketi (OA)

Araştırmada öğrencilerin oyun ile ilgili bilgilerini elde etmek için araştırmacı tarafından geliştirilen "OyunAnketi" (Ek-2) kullanılmıştır. Oyun anketi öğrencinin oyun oynayıp oynamadığı, oyuncağının olup olmadığı, ne tür oyuncaklarının olduğu, evde en çok kiminle oyun oynadığı, günde yaklaşık kaç saat oyun oynadığı gibi bilgileribelirlemeye yönelik sorulardan oluşmaktadır

3.3.3.Oyun Formu (OF)

4.sınıfa devam eden öğrenciler arasından rastgele seçilen bir ilkokuldaki 100 öğrenciye, en çok oynadıkları 3 oyun sorulmuştur, daha sonra her öğrencinin yazdığı cevaplar doğrultusunda oyunlardan bir liste oluşturulmuştur. En çok oynanan oyunlar seçilip en az oynanan oyunlar elenerek Oyun Formu'nda(Ek-3) bulunan oyunlar oluşturulmuştur. Öğrencinin oynamakta olduğu fakat Oyun Formunda olmayan oyunları da yazabilmesi amacıyla "diğer" seçeneği eklenmiştir. Bir sonraki aşamada ise oyun formundan daha detaylı bilgi alabilmek amacıyla oyunların oynama sıklığı, nerelerde ve kiminle oynandığı eklenmiştir. Uzman görüşü alınarak oyun formu son haline getirilmiştir.

3.3.4. Ana Baba Tutum Ölçeği (ABTÖ)

Polat (1986), tarafından hazırlanan Anne Baba Tutum Ölçeğini, ebeveynlerin çocuklarına sergilemiş oldukları tutumlarını ve çocukların anne babalarının davranışlarını nasıl algıladıklarını belirleyen bir ölçme aracıdır.Ölçek, anne-babaların otoriter ve demokratik tutumlarını ölçmektedir. 1972 yılında Kuzgun tarafından ve 1984 yılında Bilal tarafındangeliştirilen Anne Baba Tutum Ölçeklerinden yararlanılarak otoriter ve demokratik anne baba tutumuna ilişkin maddelerden bazıları doğrudan alınarak, bazıları ise yeniden düzenlenmiştir ve ilgili literatürden yararlanılarak yeni maddeler eklenmiştir. Otoriter ve demokratik anne baba tutumuna ilişkin 57 madde 15 kişilik uzman grubuna verilerek otoriter ve demokratik anne baba tutumlarından hangisini yansıttığına dair değerlendirmede bulunmalarını ve tutumu ne düzeyde yansıttığını 3 dereceli bir ölçekle ifade etmeleri istenmiştir. Ardından uzmanların %70 'inin "kesinlikle yansıtıyor" biçiminde ifade ettikleri maddeler alınmıştır, "orta derecede yansıtıyor" şeklinde ifade edilen maddeler tekrar düzenlenerek alınmıştır, "az yansıtıyor" şeklinde ifade edilen maddeler ise çıkarılmıştır. Bu çalışmalar sonucunda 13'ü demokratik, 13'ü otoriter olmak üzere toplam 26 maddelik "Anne Baba Tutum Ölçeği" oluşturulmuştur.

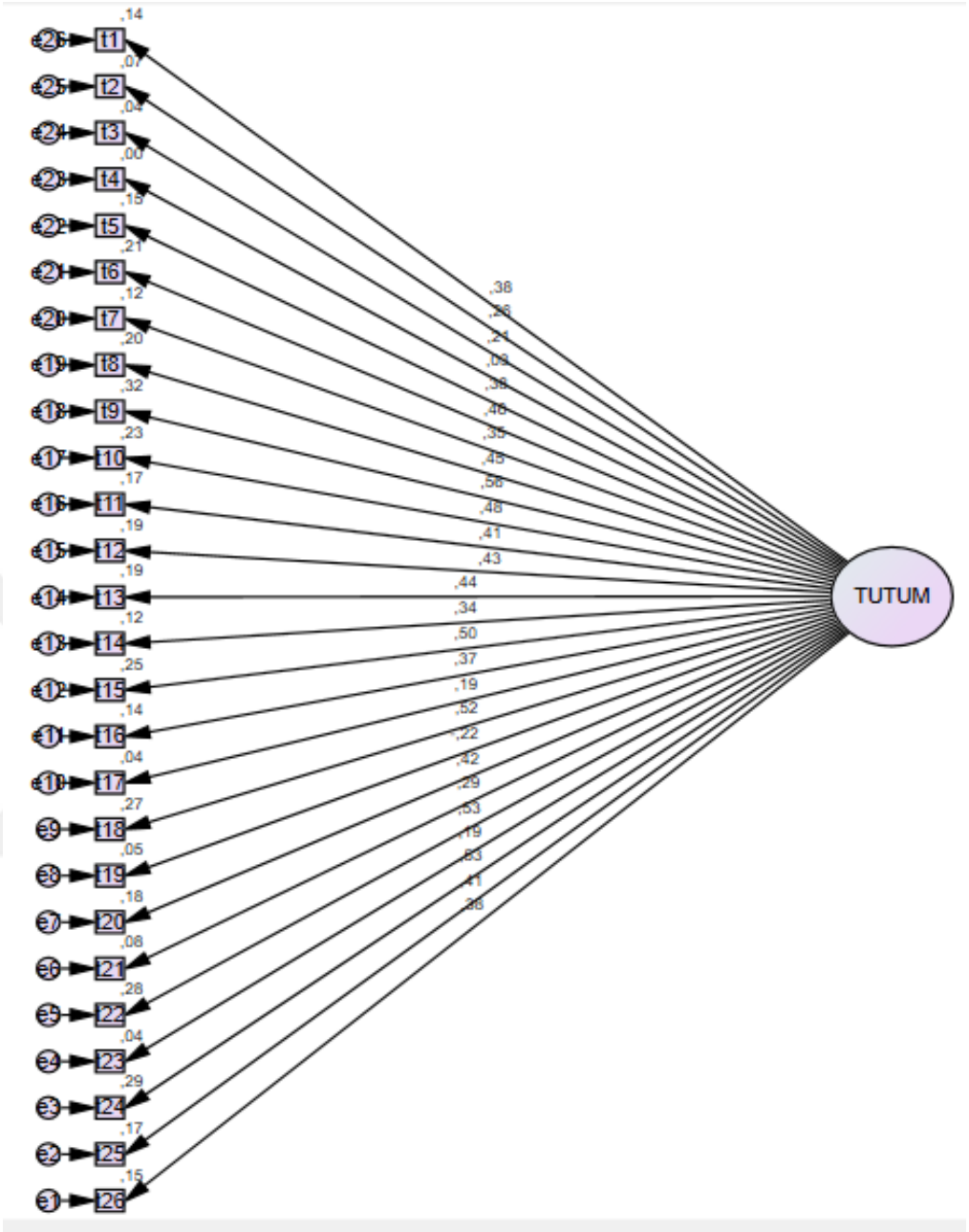
Ana Baba Tutum Ölçeği'nin (ABTÖ) güvenirlik katsayısıPearson Momentler Çarpımı yöntemiyle saptanmıştır. Bunun için, ölçek, 72 kişiyi kapsayan öğrenci grubuna 15 gün ara ile iki kez uygulanmıştır. Anne ve baba için iki ayrı güvenirlik katsayısı bulunmuştur. Elde edilen güvenirlik katsayıları; anne için 0,83, baba için ise 0,88'dir.

Ölçekte, otoriter tutumu ifade eden maddelere "1" puan, demokratik tutumu belirten maddelere ise "0" puan verilmiştir. Bu durumda ölçekte alınabilecek en yüksek puan 26'dır. Öğrencilerin ölçekten almış oldukları anne ve baba puanlarıönceden belirlenmiş olan kritere göre demokratik ve otoriter şeklinde gruplanmaktadır. Puanın anne için 8'den, baba için 9'dan yüksek olması anne ve/veya babanın otoriter olarak algılandığını, düşük olması ise demokratik olarak algılandığını ifade etmektedir.

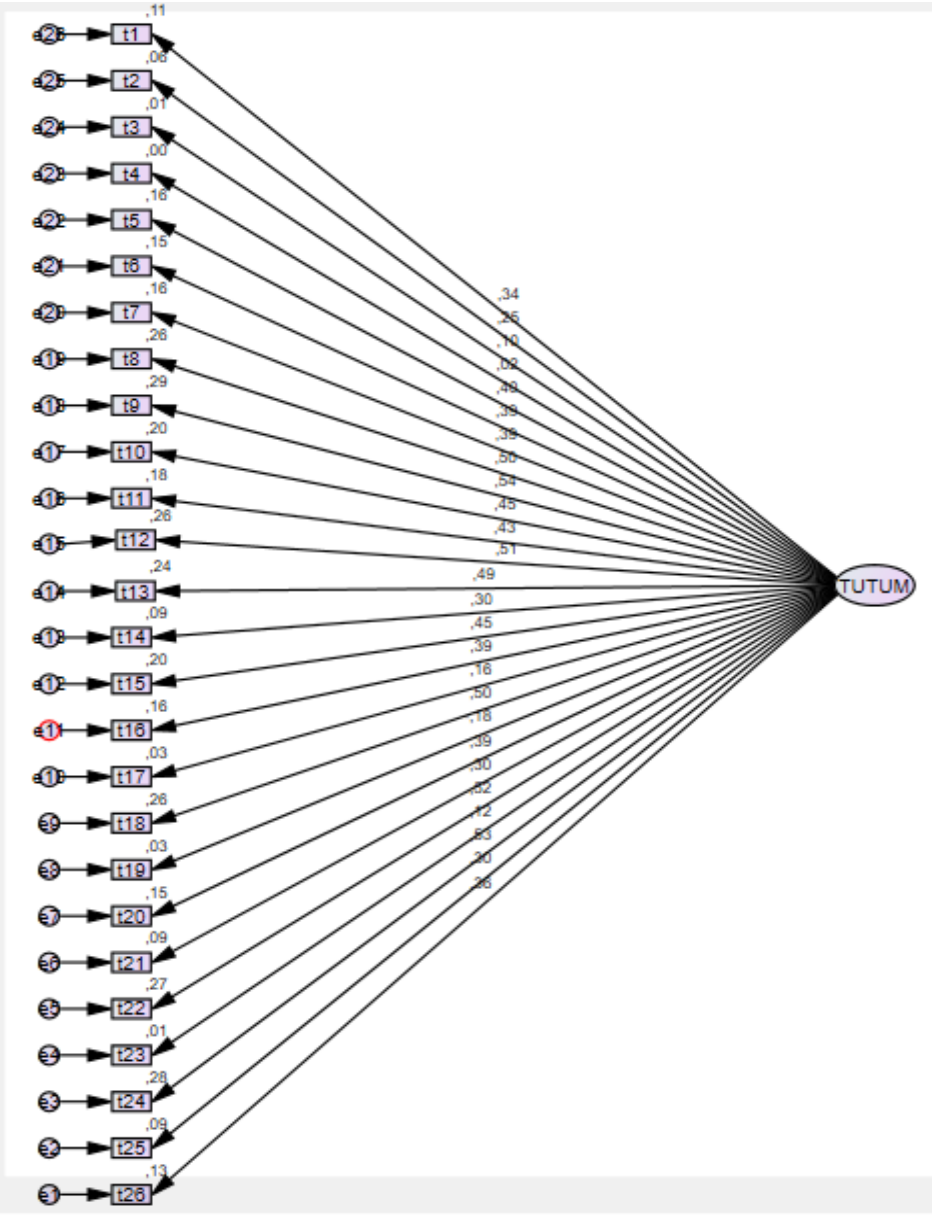
3.3.4.1. Örneklem Grubu için Anne Tutum Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Araştırmacı tarafından örneklem grubu için Anne Tutum Ölçeği'nin geçerlik ve güvenirlik çalışması için rastgele seçilen bir ilkokuldaki 114 öğrenciye uygulanmıştır. Ölçekte 26 madde bulunmaktadır ve tek boyuttan oluşmaktadır. Tek boyutlu yapının doğrulanıp doğrulanmadığının kontrolü birinci düzey doğrulayıcı faktör analizi (DFA) ile incelenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi (DFA), pek çok gözlenebilir modelin gerçek olan verilerle ne kadar uyum gösterdiğini değerlendirmeyi amaçlar. İncelenecek model, ampirik bir çalışmanın verilerinden yola çıkılarak belirlenmiş ya da belirli bir kurama göre kurgulanmış bir yapıyı ifade edebilir (Sümer, 2000). DFA'da modelin geçerliliğini değerlendirmek için birçok uyum indeksi kullanılmaktadır. Bunlar içinde en sık kullanılanları (Cole, 1987; Sümer, 2000); Ki-Kare Uyum Testi (Chi-SquareGoodness, $\chi 2$), Yaklaşık Hataların Ortalama Karekökü (RootMeanSquareError of Approximation, RMSEA), Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (ComparativeFıt Index, CFI), Normlaştırılmamış Uyum İndeksi (Non-Normed Fit Index, NNFI), Normlaştırılmış Uyum İndeksi (Normed Fit Index, NFI), İyilik Uyum İndeksi (Goodness of Fit Index, GFI). Ölçek modelinde gözlenen değerlerin $X2/d<3$; $0<RMSEA<0.05$; $0.97\leq NNFI\leq 1$; $0.97\leq CFI\leq 1$; $0.95\leq GFI\leq 1$ ve $0.95\leq NFI\leq 1$ aralıklarında olması mükemmel uyumu; $4<X2/d<5$; $0,05<RMSEA<0.08$; $0.95\leq NNFI\leq 0.97$; $0.95\leq CFI\leq 0.97$; $0.90\leq GFI\leq 0.95$ ve $0.90\leq NFI\leq 0.95$ ise kabul edilebilir uyumu ifade etmektedir (Kline, 2005; Sümer, 2000). Ayrıca, ölçeğin güvenirliğini belirlemek amacıyla Cronbach alfa iç tutarlılık güvenirlik katsayısı hesaplanmıştır.

Ölçeğin geçerliğinin belirlenmesinde birinci düzey doğrulayıcı faktör analizi uygulanmıştır. Ölçek boyutuna ait 26 maddelik yapısının doğrulanıp doğrulanmadığını değerlendirmek için DFA uygulanmıştır. Path diyagramı Tablo 3.1.'de ve 3.2'de yer almaktadır.

Şekil 3.1: Anne Tutum Ölçeğe ait Path Diyagramı

Şekil 3.2: Baba Tutum Ölçeğine ait Path Diyagramı

Uyum indeksleri anne tutumunun faktör yapısı için χ^2=888.752, X^2/sd=2.972, RMSEA=0.055, GFI=0.90 olarak bulunmuştur. Uyum indeksleri baba tutumunun faktör yapısı için χ^2=842.438, X^2/sd= 2.818, RMSEA=0.053, GFI=0.90 olarak bulunmuştur. Bu ölçeğin faktöriyel yapısını gösteren modelin gözlenen değişkenleriyle faktörleri arasındaki ilişkiyi gösteren katsayılar incelendiğinde, tüm katsayıların yeterli düzeyde olduğu sonucuna varılmıştır. DFA ile hesaplanan uyum

istatistikleri dikkate alındığında, ölçeğin daha önce belirlenen yapısının toplanan verilerle yüksek düzeyde uyum sağladığına karar verilmiştir.

Tablo 3.2: Anne baba Tutumu Ölçeğinin Maddelerine ait Regresyon ve T Değerleri

Maddeler	Anne formu İçin Regresyon D.	t	Baba formu için Regresyon D.	t Değerleri
Madde 1	0,379	6,729	0,338	6,063
Madde 2	0,259	5,21	0,252	4,984
Madde 3	0,205	4,336	0,104	2,332
Madde 4	0,13	2,21	0,109	2,435
Madde 5	0,384	6,783	0,398	6,651
Madde 6	0,463	7,496	0,389	6,565
Madde 7	0,35	6,414	0,394	6,615
Madde 8	0,453	7,416	0,505	7,421
Madde 9	0,562	8,163	0,542	7,627
Madde 10	0,479	7,624	0,449	7,056
Madde 11	0,408	7,018	0,43	6,911
Madde 12	0,431	7,228	0,512	7,46
Madde 13	0,439	7,303	0,494	7,356
Madde 14	0,343	6,341	0,296	5,577
Madde15	0,495	7,739	0,452	7,076
Madde 16	0,373	6,671	0,394	6,611

Madde 17	0,189	4,041	0,161	3,464
Madde 18	0,52	7,909	0,505	7,421
Madde 19	0,225	4,664	0,185	3,905
Madde 20	0,419	7,127	0,39	6,581
Madde 21	0,285	5,595	0,3	5,627
Madde 22	0,527	7,954	0,517	7,492
Madde 23	0,19	4,061	0,121	2,684
Madde 24	0,534	7,998	0,528	7,555
Madde 25	0,41	7,04	0,297	5,591
Madde 26	0,385	6,605	0,362	5,685

Tablo 3.2. incelendiğinde, elde edilen regresyon katsayılarının ve t değerlerinin anlamlı olduğu (t>1.96) ve modelin doğrulandığı belirlenmiştir.

Ölçeğin güvenirliğinin belirlenmesinde iç tutarlılık katsayısı olan Cronbach alfa hesaplanmıştır. Anne tutumuna ilişkin alfa değeri 0.769 olarak belirlenmiştir. Baba tutumuna ilişkin alfa değeri ise 0.751 olarak belirlenmiştir Likert tipi bir ölçekte yeterli düzeyde olduğunu belirtmek için güvenirlik katsayısının olabildiğince 1'e yakın olması gerekmektedir (Tezbaşaran, 1997, s. 47) Bu sonuçlara göre araştırma için kullanılan ölçme aracının güvenirliğinin yeterli düzeyde olduğu söylenebilmektedir.

3.5. Verilerin Çözümlenmesi

4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumlarına ilişkin algılarının incelendiği bu araştırmada elde edilen veriler SPSS 21 paket programı ile analiz edilmiştir. İlk aşamada uygulanan ölçek ve formlar ayrı ayrı incelenmiş ve

puanlaması eksik olan anket formları ayıklanmıştır Öğrencilere uygulanan ölçek ve formlardan elde edilen verilerin çözümlenmesinde verilere, araştırma sorularına uygun istatistiksel teknikler ve testler uygulanmıştır. Betimsel istatistikler verilmiştir, Shapiro Wilk's, Bağımsız Grup t-testi, Tek Boyutlu Varyans Analizi (ANOVA), Tukey HSD Analizi, Ki-Kare Bağımsızlık Testi, Tamhane's Analizi,Mann Whitney-U, Kruskall Wallis-H ve Post-Hoc LSD Karşılaştırma testi kullanılmıştır. Sonuçlar yorumlanırken anlamlılık düzeyi olarak 0,05 kullanılmış olup; $p<0,05$ olması durumunda anlamlı bir farklılığın/ilişkinin olduğu, $p>0,05$ olması durumunda ise anlamlı bir farklılığın/ilişkinin olmadığı belirtilmiştir.

Değişkenlerin normal dağılımdan gelme durumları araştırılırken birim sayıları nedeniyle Shapiro Wilk's' den yararlanılmıştır. Gruplar arasındaki farklılıklar incelenirken değişkenlerin normal dağılımdan gelmeleri nedeniyle Bağımsız Grup t-testi ve Tek Boyutlu Varyans Analizi'nden (ANOVA) yararlanılmıştır.

Tek Boyutlu Varyans Analizi'nde (ANOVA)anlamlı farklılıklar görülmesi durumunda grupların varyanslarının homojen olduğu durumlarda Tukey HSD ve varyansların homojen olmadığı durumlarda ise Tamhane's Analizlerinden yararlanılmıştır.

Gruplar arasındaki farklılıklar incelenirken değişkenlerin normal dağılımdan gelmemesi durumunda Mann Whitney U ve Kruskal Wallis-H Testlerinden yararlanılmıştır. Kruskal Wallis-H Testinde anlamlı farklılıkların görülmesi durumunda Post-Hoc Çoklu Karşılaştırma Testi ile aralarında farklılık olan gruplar belirlenmiştir

IV. BÖLÜM BULGULAR

Bu araştırma ilkokul 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumlarına ilişkin algılarını incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu bölümde araştırmanın amaçları doğrultusunda bulgulara yer verilmiştir. Araştırmanın amaçlarındaki sıra dikkate alınarak öncelikle Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık olup olmadığı incelenmiş ardından oyun tercihleri, kişisel bilgiler formundaki değişkenler açısından incelenmiştir. Daha sonra Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları incelenmiştir ardından anne baba tutumları, kişisel bilgiler formundaki değişkenler açısından incelenmiştir. En son olarak Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri, anne baba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir ve istatistiksel veriler belirtilmiştir.

Araştırmanın bulgular kısmında öncelikle araştırmaya katılan öğrencilerin yaşı, cinsiyet, anne baba birlikte olma durumu, anne baba eğitim düzeyi, anne baba çalışma durumları, kardeş sayısı, ailenin gelir düzeyi, oyun oynama süresi, öğrencilerin oynadığı oyunlar, öğrencilerin oyun arkadaşı, öğrencilerin oyun oynadığı yer gibi durumlar incelenmiş yüzde ve frekans değerleri verilmiştir.

Araştırmanın betimsel istatistikleri verildikten sonra araştırmanın amaçları doğrultusunda Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumları incelenmiş daha sonra Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri anne baba tutumu yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, aylık gelir düzeyi, kardeş sayısı gibi demografik değişkenlere açısından incelenmiş ve istatistiksel veriler belirtilmiştir.

4.1.Betimsel İstatistiklere İlişkin Bulgular

4.1.1.Kişisel Bilgi Formuna İlişkin Bulgular

Tablo 4.1.1.1: Öğrencilerin Yaş Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

	Yaş					
İl	n	Ortalama	Medyan	Enk.	Enb.	ss
İstanbul	268	9,40	9,00	8,00	12,00	,75

Mardin	375	9,77	10,00	8,00	12,00	,67
Toplam	643	9,62	10,00	8,00	12,00	,72

Tablo 4.1'de görüldüğü gibi örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin ortalama yaşı 10'dur. En küçük yaş 8 iken en büyük yaşın ise 12 olduğu görülmektedir.

Tablo 4.1.1.2: Öğrencilerin Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		İl					
		İstanbul		Mardin		Toplam	
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Cinsiyet	Kız	130	48,5	192	51,2	322	50,1
	Erkek	138	51,5	183	48,8	321	49,9

İstanbul örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 130'u (48,5) Kız; 138'i (%51,5) Erkektir. Mardin örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 192'si (%51,2) Kız; 183'ü (%48,8) Erkektir.

Tablo 4.1.1.3: Öğrencilerin Anne Baba Hayatta Olup Olmadığı Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		İl					
		İstanbul		Mardin		Toplam	
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Anne yaşıyor mu?	Sağ	267	99,6	375	100,0	642	99,8
	Ölü	1	,4	0	0,0	1	,2
Baba yaşıyor mu?	Sağ	267	99,6	373	99,5	640	99,5
	Ölü	1	,4	2	,5	3	,5

İstanbul örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 267'sinin (99,6) annesi sağ iken 267'sinin (99,6) babası sağ iken; 1'inin (%0,4) annesi vefat etmiştir, 1'inin (%0,4) babası vefat etmiştir. Mardin örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 375'inin annesi sağ iken, 0 (%0) kişinin annesi vefat etmiştir, 373' ünün (%99,5) babası sağ iken 2'sinin (0,2) babası vefat etmiştir.

Tablo 4.1.1.4: Öğrencilerin Anne Baba Birlikte Olma Durumu Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		İl					
		İstanbul		Mardin		Toplam	
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Anne -Baba Birlikte Olma Durumu	Birlikte	257	95,9	362	96,5	619	96,3
	Ayrı	11	4,1	13	3,5	24	3,7

İstanbul örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 257'sinin (95,9) anne baba birlikteyken 11'inin (4,1) anne babası ayrıdır. Mardin örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 362'sinin (96,5) anne baba birlikteyken 13'ünün (3,5) anne babası ayrıdır.

Tablo 4.1.1.5: Öğrencilerin Anne Baba Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		İl					
		İstanbul		Mardin		Toplam	
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Anne eğitim	İlkokul ve altı	80	29,9	133	35,5	213	33,1
	Ortaokul	78	29,1	105	28,0	183	28,5
	Lise	54	20,1	73	19,5	127	19,8
	Üniversite ve üstü	56	20,9	64	17,1	120	18,7
Baba eğitim	İlkokul ve altı	68	25,4	47	12,5	115	17,9
	Ortaokul	75	28,0	89	23,7	164	25,5
	Lise	62	23,1	97	25,9	159	24,7
	Üniversite ve üstü	63	23,5	142	37,9	205	31,9

İstanbul örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin anne eğitim düzeyinin; 80'i (%29,9) İlkokul ve altı; 78'i (%29,1) Ortaokul; 54'ü (%20,1) lise; 56'sı (%20,9) üniversite ve üzeri mezunu olduğu görülmektedir. İstanbul örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin baba eğitim düzeyinin; 68'inin (%25,4) İlkokul ve altı; 75'inin (%28) Ortaokul; 62'sinin (%23'1) lise; 63'ünün (%23,5) üniversite ve üzeri mezunu olduğu görülmektedir.

Mardin örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin anne eğitim düzeyinin; 133'ünün (%35,5) İlkokul ve altı; 105'inin (%28) Ortaokul; 73'ünün (%19,5) lise; 64'ünün (%17,1) üniversite ve üzeri mezunu olduğu görülmektedir. Mardin örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin baba eğitim düzeyinin; 47'sinin (%12,5)

İlkokul ve altı; 89'unun (%23,7) Ortaokul; 97'sinin (%25'9) lise; 142'sinin (%37,9) üniversite ve üzeri mezunu olduğu görülmektedir.

Tablo 4.1.1.6: Öğrencilerin Anne Baba Çalışma Durumu Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		İl					
		İstanbul		Mardin		Toplam	
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Anne çalışma durumu	Evet	82	30,6	88	23,5	170	26,4
	Hayır	186	69,4	287	76,5	473	73,6
Baba çalışma durumu	Evet	257	95,9	356	94,9	613	95,3
	Hayır	11	4,1	19	5,1	30	4,7

İstanbul örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 82'sinin (%30,6) annesinin çalıştığını; 186'sının (%69,4) annesinin çalışmadığını belirtmiştir. İstanbul örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 257'sinin (%95,9) babasının çalıştığını; 11'inin (%4,1) babasının çalışmadığını belirtmiştir.

Mardin örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 88'inin (%23,5) annesinin çalıştığını; 287'sinin (%76,5) annesinin çalışmadığını belirtmiştir. Mardin örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin 356'sının (%94,9) babasının çalıştığını; 19'unun (%5,1) babasının çalışmadığını belirtmiştir.

Tablo 4.1.1.7: Öğrencilerin Ailelerinin Aylık Gelir Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		İl					
		İstanbul		Mardin		Toplam	
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Ailenizin aylık geliri	0-1000 TL	114	42,5	119	31,7	233	36,2
	1000-3000	104	38,8	152	40,5	256	39,8
	3000 TL-Üzeri	50	18,7	104	27,7	154	24,0

İstanbul örneklem grubunu oluşturan öğrencilerinin ailelerinin gelir düzeyinin; 114'ünün (%42,5), (0-1000 TL) düşük; 104'ünün (%38,8), (1000-3000 TL) orta; 50'sinin (%18,7) (3000 TL ve üzeri) yüksek olduğu görülmektedir.

Mardin örneklem grubunu oluşturan öğrencilerinin ailelerinin gelir düzeyinin; 119'unun (%31,7), (0-1000 TL) düşük; 152'sinin (%40,5), (1000-3000 TL) orta; 104'ünün (%27,7) (3000 TL ve üzeri) yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 4.1.1.8: Öğrencilerin Kardeş Sayısı Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		İl					
		İstanbul		Mardin		Toplam	
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%
Kardeş sayınız: (siz hariç)	1 kardeş	35	13,1	18	4,8	53	8,2
	2-3 kardeş	174	64,9	217	57,9	391	60,8
	3+ kardeş	59	22,0	140	37,3	199	30,9
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0

İstanbul örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin kardeş sayısına bakıldığında; 35'inin (%13,1) 1 kardeşi; 174'ünün (%64,9) 2-3 kardeşi; 59'unun (%22) ise 3 veya daha fazla kardeşi vardır.

Mardin örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin kardeş sayısına bakıldığında; 18'inin (%4,8) 1 kardeşi; 217'sinin (%57,9) 2-3 kardeşi; 140'ının (%37'3) ise 3 veya daha fazla kardeşi vardır.

4.1.2. Oyun Anketine İlişkin Bulgular

Tablo 4.1.2.1: Öğrencilerin Oyun Oynar mısınız ve Evde Size Ait Oyuncaklarınız Var mı Sorusuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		n	%
Oyun Oynar mısınız?	**Evet**	643	100,0
	Hayır	0	0,0
Evde size ait oyuncaklarınız var mı?	**Evet**	626	97,4
	Hayır	17	2,6

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin % 100 ü "Oyun oynar mısınız?" sorusuna "Evet" cevabı vermiştir. Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin % 97,4 ü "Evde size ait oyuncaklarınız var mı?" sorusuna "Evet" cevabı verirken, %2,6 sı "Hayır" cevabı vermiştir.

Tablo 4.1.2.2: Öğrencilerin Sahip Oldukları Oyuncaklara İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

	n	%
Puzzle	622	96,7
Kutu oyunları	529	82,3
Araba, Helikopter, tren vb.	387	60,2
Bebek ve evcilik ile ilgili oyuncaklar	280	43,5
Hayvanlar	176	27,4
Kartlar	101	15,7
Top	42	6,5
İp	14	2,2

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin "Size ait oyuncaklar hangileri?" sorusunu %96,7 si Puzzle, %82,3 ü Kutu oyunları, %60,2 si Araba, Helikopter, tren vb., %43,5 i Bebek ve evcilik ile ilgili oyuncakları, %27,4 Hayvanları, %15,7 si Kartları, %6,5 i Topu, %2,2 si İpi olarak işaretlemiştir.

Tablo 4.1.2.3: Öğrencilerin Evde En Çok Oyun Oynanan Kişilere İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

	n	%
Evde en çok kiminle oyun oynarsınız: Annem	643	100,0
Evde en çok kiminle oyun oynarsınız: Babam	122	19,0
Evde en çok kiminle oyun oynarsınız: Kardeşlerim	43	6,7
Evde en çok kiminle oyun oynarsınız: Arkadaşlarım	30	4,7

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin "Evde en çok kiminle oyun oynarsınız?" sorusunu %100 ü Annem, %19 u Babam, %6,7 si Kardeşlerim, %4,7 si Arkadaşlarım olarak ifade etmiştir.

Tablo 4.1.2.4: Öğrencilerin Günlük Oynanan Oyun Sürelerine İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

	n	Mean	Median	Minimum	Maximum	ss
Günde yaklaşık kaç saat oyun oynarsınız (hafta içi)?	643	2	2	0	24	3
Günde yaklaşık kaç saat oyun oynarsınız (hafta sonu)?	643	3	2	0	24	3

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin "Öğrencilerin Günlük Oynanan Oyun Süreleri" hafta içi ortalama 2 saat ve hafta sonu ortalama 3 saattir. En az 0 saat en fazla 24 saat şeklinde ifade edilmiştir.

Tablo 4.1.2.5: Öğrencilerin Annem ve Babam ile Birlikte Daha çok Oyun Oynamak İsterim sorusunaİlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		n	%
Annem ile birlikte daha çok oyun oynamak isterim.	**Evet**	514	79,9
	Hayır	129	20,1
	Total	643	100,0
Babam ile birlikte daha çok oyun oynamak isterim.	**Evet**	522	81,2
	Hayır	121	18,8
	Total	643	100,0

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Annem ile birlikte daha çok oyun oynamak isterim." şıkkına %79,9 u Evet, %20,1 Hayır cevabı verdiği görülmektedir. "Babam ile birlikte daha çok oyun oynamak isterim." şıkkına ise %81,2 si Evet, %18,8 i Hayır cevabı vermiştir.

4.1.3.Oyun Formuna İlişkin Bulgular

Tablo 4.1.3.1: Basketbol Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Basketbol Oyun Formu (ne kadar sıklıkta)	n	%
Hiç Oynamam	188	29,2
Yılda 1-2 Kez	85	13,2
Ayda 1-2 Kez	82	12,8
Haftada 1-2 Kez	233	36,2
Hergün	55	8,6
Toplam	643	100,0

Basketbol Oyun Formu (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	91	20,0
Okulda Oynarım	223	49,0
Sokakta Oynarım	211	46,4
Annemle Oynarım	24	5,3
Babamla Oynarım	59	13,0
Kardeşimle Oynarım	157	34,5
Arkadaşımla Oynarım	361	79,3

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Basketbol oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 29,2 si "Hiç oynamam", %13,2 si "Yılda 1-2 kez" , %12,8 i "Ayda 1-2 kez", %36,2 si "Haftada 1-2 kez", %8,6 sı "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Basketbol oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna %20 si "Evde oynarım", %49 u "Okulda oynarım", %46,4 ü "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Basketbol oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna %5,3 “Annemle oynarım”, %13 ü “Babamla oynarım”, %34,5 i “Kardeşimle oynarım”, %79,3 ü “Arkadaşımla oynarım” şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.2: Futbol Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Futbol (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	183	28,5
Yılda 1-2 Kez	42	6,5
Ayda 1-2 Kez	47	7,3
Haftada 1-2 Kez	140	21,8
Her gün	231	35,9
Toplam	643	100,0

Futbol(nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	117	25,4
Okulda Oynarım	228	49,6
Sokakta Oynarım	268	58,3
Annemle Oynarım	12	2,6
Babamla Oynarım	71	15,4
Kardeşimle Oynarım	158	34,3
Arkadaşımla Oynarım	368	80,0

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Futbol oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?” sorusuna %28,5 i “Hiç oynamam”, %6,5 i “Yılda 1-2 kez” , %7,3 ü “Ayda 1-2 kez”, %21,8 i “Haftada 1-2 kez”, %35,9 u“Her gün” şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Futbol oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna %25,4 ü “Evde oynarım”, % 49,6 sı “Okulda oynarım”, % 58,3 ü “Sokakta oynarım” şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Futbol oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna %2,6 sı “Annemle oynarım”, % 15,4 ü “Babamla oynarım”, %34,3 ü “Kardeşimle oynarım”, %80 “Arkadaşımla oynarım” şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.3: Hentbol Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Hentbol (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	509	79,2

Yılda 1-2 Kez	40	6,2
Ayda 1-2 Kez	40	6,2
Haftada 1-2 Kez	36	5,6
Hergün	18	2,8
Toplam	643	100,0

Hentbol(nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	41	30,6
Okulda Oynarım	41	30,6
Sokakta Oynarım	59	44,0
Annemle Oynarım	11	8,2
Babamla Oynarım	17	12,7
Kardeşimle Oynarım	52	38,8
Arkadaşımla Oynarım	83	61,9

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Hentbol oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna %79,2 si "Hiç oynamam", % 6,2 si "Yılda 1-2 kez" , % 6,2 si "Ayda 1-2 kez", % 5,6 sı "Haftada 1-2 kez", % 2,8 i "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Hentbol oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna %30,6 sı "Evde oynarım", % 30,6 sı "Okulda oynarım", % 44 ü "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Hentbol oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna %8,2 si "Annemle oynarım", % 12,7 si "Babamla oynarım", %38,8 i "Kardeşimle oynarım", % 61,9 u "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.4: Voleybol Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Voleybol (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	238	37,0
Yılda 1-2 Kez	73	11,4
Ayda 1-2 Kez	112	17,4
Haftada 1-2 Kez	161	25,0
Hergün	59	9,2
Toplam	643	100,0

Voleybol(nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	73	18,0
Okulda Oynarım	141	34,8
Sokakta Oynarım	232	57,3
Annemle Oynarım	28	6,9

Babamla Oynarım	36	8,9
Kardeşimle Oynarım	116	28,6
Arkadaşımla Oynarım	316	78,0

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Voleybol oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna %37 si "Hiç oynamam", % 11,4 ü "Yılda 1-2 kez" , % 17,4 ü "Ayda 1-2 kez", % 25 i "Haftada 1-2 kez", %9,2 si "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Voleybol oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 18 i"Evde oynarım", % 34,8 i "Okulda oynarım", % 57,3 ü "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Voleybol oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 6,9 u "Annemle oynarım", % 8,9 u "Babamla oynarım", % 28,6 sı "Kardeşimle oynarım", % 78'i "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.5: Kale Kuşatması Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Kale Kuşatması (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	543	84,4
Yılda 1-2 Kez	22	3,4
Ayda 1-2 Kez	23	3,6
Haftada 1-2 Kez	29	4,5
Hergün	26	4,0
Toplam	643	100,0

Kale Kuşatması(nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	30	30,0
Okulda Oynarım	25	25,0
Sokakta Oynarım	59	59,0
Annemle Oynarım	5	5,0
Babamla Oynarım	7	7,0
Kardeşimle Oynarım	26	26,0
Arkadaşımla Oynarım	78	78,0

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Kale kuşatması oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 84,4 ü "Hiç oynamam", % 3,4 ü "Yılda 1-2 kez" , %3,6 sı "Ayda 1-2 kez", % 4,5 i "Haftada 1-2 kez", % 4 ü "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Kale kuşatması oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 30 u “Evde oynarım”, % 25 i “Okulda oynarım”, % 59 u “Sokakta oynarım” şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Kale kuşatması oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 5 i “Annemle oynarım”, % 7 si “Babamla oynarım”, % 26 sı “Kardeşimle oynarım”, % 78 i “Arkadaşımla oynarım” şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

. Tablo 4.1.3.6: Yakalamaca/Ebelemece Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Yakalamaca/ebelemece (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	49	7,6
Yılda 1-2 Kez	46	7,2
Ayda 1-2 Kez	74	11,5
Haftada 1-2 Kez	253	39,3
Hergün	221	34,4
Toplam	643	100,0

Yakalamaca/ebelemece(nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	143	24,1
Okulda Oynarım	313	52,7
Sokakta Oynarım	330	55,6
Annemle Oynarım	16	2,5
Babamla Oynarım	19	2,9
Kardeşimle Oynarım	127	19,7
Arkadaşımla Oynarım	355	55,2

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Yakalamaca /Ebelemece oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?” sorusuna % 7,6 sı “Hiç oynamam”, % 7,2 si “Yılda 1-2 kez” , %11,5 i “Ayda 1-2 kez”, % 39,3 ü “Haftada 1-2 kez”, %34,4 ü “Her gün” şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Yakalamaca /Ebelemece oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 24,1 i “Evde oynarım”, % 52,7 si “Okulda oynarım”, % 55,6 sı “Sokakta oynarım” şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Yakalamaca /Ebelemeceoyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna %2,5’i “Annemle oynarım”, % 2,9’u “Babamla

oynarım", %19,7'si "Kardeşimle oynarım", %55,2'si "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.7: Hırsız Polis Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Hırsız Polis (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	218	33,9
Yılda 1-2 Kez	88	13,7
Ayda 1-2 Kez	116	18,0
Haftada 1-2 Kez	135	21,0
Hergün	86	13,4
Toplam	643	100,0

Hırsız Polis(nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	123	28,9
Okulda Oynarım	159	37,4
Sokakta Oynarım	206	48,5
Annemle Oynarım	13	3,1
Babamla Oynarım	18	4,2
Kardeşimle Oynarım	125	29,4
Arkadaşımla Oynarım	358	84,2

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Hırsız Polis oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 33,9 u "Hiç oynamam", % 13,7 si "Yılda 1-2 kez" , % 18 i "Ayda 1-2 kez", % 21 i "Haftada 1-2 kez", % 13,4 ü "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Hırsız Polis oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 28,9 u "Evde oynarım", % 37,4 ü "Okulda oynarım", % 48,5 i "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Hırsız Polis oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 3,1 i "Annemle oynarım", % 4,2 si "Babamla oynarım", % 29,4 ü"Kardeşimle oynarım", % 84,2 si "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.8: Mendil Kapmaca Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Mendil Kapmaca (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	166	25,8
Yılda 1-2 Kez	100	15,6
Ayda 1-2 Kez	131	20,4
Haftada 1-2 Kez	185	28,8

Hergün	61	9,5
Toplam	643	100,0

Mendil Kapmaca(nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	76	15,9
Okulda Oynarım	317	66,5
Sokakta Oynarım	165	34,6
Annemle Oynarım	12	2,5
Babamla Oynarım	18	3,8
Kardeşimle Oynarım	113	23,7
Arkadaşımla Oynarım	416	87,2

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Mendil Kapmaca oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 25,8 i "Hiç oynamam", % 15,6 sı "Yılda 1-2 kez" , % 20,4 ü "Ayda 1-2 kez", % 28,8 i "Haftada 1-2 kez", % 9,5 i "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Mendil Kapmaca oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 15,9 u "Evde oynarım", % 66,5 i "Okulda oynarım", % 34,6 sı "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Mendil Kapmaca oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 2,5 i "Annemle oynarım", % 3,8 i "Babamla oynarım", % 23,7 si "Kardeşimle oynarım", % 87, 2 si "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.9: Saklambaç Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Saklambaç (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	49	7,6
Yılda 1-2 Kez	40	6,2
Ayda 1-2 Kez	109	17,0
Haftada 1-2 Kez	255	39,7
Hergün	190	29,5
Toplam	643	100,0

Saklambaç(nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	216	36,4
Okulda Oynarım	247	41,6
Sokakta Oynarım	326	54,9
Annemle Oynarım	36	6,1
Babamla Oynarım	41	6,9
Kardeşimle Oynarım	259	43,6
Arkadaşımla Oynarım	474	79,8

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Saklambaç oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?” sorusuna % 7,6 sı “Hiç oynamam”, % 6,2 si “Yılda 1-2 kez” , % 17 si “Ayda 1-2 kez”, % 39,7 si “Haftada 1-2 kez”, % 29,5 i “Her gün” şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Saklambaç oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 36,4 ü “Evde oynarım”, % 41,6 sı “Okulda oynarım”, % 54,9 u “Sokakta oynarım” şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Saklambaç oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 6,1 i “Annemle oynarım”, % 6,9 u “Babamla oynarım”, % 43,6 sı “Kardeşimle oynarım”, % 79,8 i “Arkadaşımla oynarım” şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.10: Tenis Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Tenis (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	457	71,1
Yılda 1-2 Kez	62	9,6
Ayda 1-2 Kez	47	7,3
Haftada 1-2 Kez	54	8,4
Hergün	23	3,6
Toplam	643	100,0

Tenis (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	63	33,9
Okulda Oynarım	87	46,8
Sokakta Oynarım	58	31,2
Annemle Oynarım	20	10,8
Babamla Oynarım	29	15,6
Kardeşimle Oynarım	69	37,1
Arkadaşımla Oynarım	120	64,5

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Tenis oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?” sorusuna % 71,1 i “Hiç oynamam”, % 9,6 sı “Yılda 1-2 kez” , % 7,3 ü “Ayda 1-2 kez”, % 8,4 ü “Haftada 1-2 kez”, %3,6 sı “Her gün” şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Tenis oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 33,9 u "Evde oynarım", % 46,8 i "Okulda oynarım", % 31,2 si "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Tenis oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 10,8 i "Annemle oynarım", % 15,6 sı "Babamla oynarım", % 37,1 i "Kardeşimle oynarım", % 64,5 i "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.11: İp atlama Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

İp Atlama (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	278	43,2
Yılda 1-2 Kez	50	7,8
Ayda 1-2 Kez	82	12,8
Haftada 1-2 Kez	139	21,6
Hergün	94	14,6
Toplam	643	100,0

İp Atlama (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	136	37,3
Okulda Oynarım	138	37,8
Sokakta Oynarım	192	52,6
Annemle Oynarım	29	7,9
Babamla Oynarım	9	2,5
Kardeşimle Oynarım	136	37,3
Arkadaşımla Oynarım	271	74,2

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "İp Atlama oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 43,2 si "Hiç oynamam", % 7,8 i "Yılda 1-2 kez" , % 12,8 i "Ayda 1-2 kez", % 21,6 sı "Haftada 1-2 kez", % 14,6 sı "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "İp Atlama oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 37,3 ü "Evde oynarım", % 37,8 i "Okulda oynarım", % 52,6 sı "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "İp Atlama oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 7,9 u "Annemle oynarım", % 2,5 i "Babamla oynarım", % 37,3 ü "Kardeşimle oynarım", % 74,2 si "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.12: Haftanın Günleri Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Haftanın günleri (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	403	62,7
Yılda 1-2 Kez	36	5,6
Ayda 1-2 Kez	59	9,2
Haftada 1-2 Kez	92	14,3
Her gün	53	8,2
Toplam	643	100,0

Haftanın günleri (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	41	17,1
Okulda Oynarım	142	59,2
Sokakta Oynarım	95	39,6
Annemle Oynarım	12	5,0
Babamla Oynarım	6	2,5
Kardeşimle Oynarım	68	28,3
Arkadaşımla Oynarım	202	84,2

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Haftanın Günleri oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 62,7 si "Hiç oynamam", % 5,6 sı "Yılda 1-2 kez" , %9,2 si "Ayda 1-2 kez", % 14,3 ü "Haftada 1-2 kez", % 8,2 si "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Haftanın Günleri oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 17,1 i "Evde oynarım", % 59,2 si "Okulda oynarım", % 39,6 sı "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Haftanın Günleri oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna %5 i "Annemle oynarım", % 2,5 i "Babamla oynarım", % 28,3 ü "Kardeşimle oynarım", % 84,2 si "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.13: Kurt Baba Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Kurtbaba (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	216	33,6
Yılda 1-2 Kez	104	16,2
Ayda 1-2 Kez	131	20,4
Haftada 1-2 Kez	126	19,6
Her gün	66	10,3
Toplam	643	100,0

Kurtbaba (nerede, kiminle)	n	%

Evde Oynarım	90	21,1
Okulda Oynarım	243	56,9
Sokakta Oynarım	162	37,9
Annemle Oynarım	20	4,7
Babamla Oynarım	19	4,4
Kardeşle Oynarım	119	27,9
Arkadaşla Oynarım	363	85,0

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Kurt Baba oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 33,6 sı "Hiç oynamam", % 16,2 si "Yılda 1-2 kez" , % 20,4 ü "Ayda 1-2 kez", % 19,6 sı "Haftada 1-2 kez", % 10, 3 ü "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Kurt Baba oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 21,1 i "Evde oynarım", % 56,9 u "Okulda oynarım", % 37,9 u "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Kurt Baba oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 4,7 si "Annemle oynarım", % 4,4 ü "Babamla oynarım", % 27,9 u "Kardeşimle oynarım", % 85 i "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.14: Sıcak Soğuk Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Sıcak soğuk (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	173	26,9
Yılda 1-2 Kez	90	14,0
Ayda 1-2 Kez	144	22,4
Haftada 1-2 Kez	155	24,1
Hergün	81	12,6
Toplam	643	100,0

Sıcak soğuk (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	228	48,5
Okulda Oynarım	194	41,3
Sokakta Oynarım	118	25,1
Annemle Oynarım	35	7,4
Babamla Oynarım	38	8,1
Kardeşimle Oynarım	190	40,4
Arkadaşımla Oynarım	332	70,6

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Sıcak Soğuk oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 26,9 u "Hiç oynamam", % 14 ü "Yılda 1-2 kez" ,

% 22,4 i “Ayda 1-2 kez”, % 24,1 i “Haftada 1-2 kez”, % 12, 6 sı “Her gün” şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Sıcak Soğuk oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 48,5 i “Evde oynarım”, % 41,3 ü “Okulda oynarım”, % 25,1 i “Sokakta oynarım” şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Sıcak Soğuk oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 7,4 ü “Annemle oynarım”, % 8,1 i “Babamla oynarım”, % 40, 4 ü “Kardeşimle oynarım”, % 70,6 sı “Arkadaşımla oynarım” şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.15: Şarkılı Yerden Yüksek Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Şarkılı yerden yüksek (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	354	55,1
Yılda 1-2 Kez	47	7,3
Ayda 1-2 Kez	82	12,8
Haftada 1-2 Kez	102	15,9
Her gün	58	9,0
Toplam	643	100,0

Şarkılı yerden yüksek (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	47	16,3
Okulda Oynarım	137	47,4
Sokakta Oynarım	144	49,8
Annemle Oynarım	10	3,5
Babamla Oynarım	11	3,8
Kardeşimle Oynarım	80	27,7
Arkadaşımla Oynarım	252	87,2

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Şarkılı Yerden Yüksek oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?” sorusuna % 55,1 i “Hiç oynamam”, % 7,3 ü “Yılda 1-2 kez” , % 12, 8 i “Ayda 1-2 kez”, % 15, 9 u “Haftada 1-2 kez”, % 9 u “Her gün” şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Şarkılı Yerden Yüksek oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 16,3 ü “Evde oynarım”, % 47,4 ü “Okulda oynarım”, % 49,8 i “Sokakta oynarım” şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Şarkılı Yerden Yüksek oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 3,5 i “Annemle oynarım”, % 3,8 i “Babamla oynarım”, % 27, 7 si “Kardeşimle oynarım”, % 87,2 si “Arkadaşımla oynarım” şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.16: Bilgisayar Oyunları Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Bilgisayar Oyunları(ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	141	21,9
Yılda 1-2 Kez	64	10,0
Ayda 1-2 Kez	90	14,0
Haftada 1-2 Kez	198	30,8
Her gün	150	23,3
Toplam	643	100,0

Bilgisayar Oyunları (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	477	95,0
Okulda Oynarım	17	3,4
Sokakta Oynarım	0	0
Annemle Oynarım	28	5,6
Babamla Oynarım	42	8,4
Kardeşimle Oynarım	327	65,1
Arkadaşımla Oynarım	199	39,6

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Bilgisayar Oyunlarını ne kadar sıklıkta oynarsınız?” sorusuna % 21,9 u “Hiç oynamam”, % 10 u “Yılda 1-2 kez” , % 14 ü “Ayda 1-2 kez”, % 30,8 i “Haftada 1-2 kez”, % 23, 3 ü “Her gün” şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Bilgisayar Oyunlarını nerede oynarsınız? Sorusuna % 95 i “Evde oynarım”, % 3,4 ü “Okulda oynarım”, % 0 ı “Sokakta oynarım” şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, “Bilgisayar Oyunlarını kiminle oynarsınız? Sorusuna % 5,6 sı “Annemle oynarım”, % 8,4 ü “Babamla oynarım”, % 65,1 i “Kardeşimle oynarım”, % 39,6 sı “Arkadaşımla oynarım” şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.17: Seksek Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Seksek (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	294	45,7

Yılda 1-2 Kez	75	11,7
Ayda 1-2 Kez	78	12,1
Haftada 1-2 Kez	123	19,1
Her gün	73	11,4
Toplam	643	100,0

Seksek (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	61	17,5
Okulda Oynarım	184	52,7
Sokakta Oynarım	185	53,0
Annemle Oynarım	14	4,0
Babamla Oynarım	5	1,4
Kardeşimle Oynarım	104	29,8
Arkadaşımla Oynarım	313	89,7

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Sek sek oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 45,7 si "Hiç oynamam", % 11,7 si "Yılda 1-2 kez" , % 12,1 i "Ayda 1-2 kez", % 19,1 i "Haftada 1-2 kez", % 11,4 ü "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Sek sek oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 17,5 i "Evde oynarım", % 52,7 si "Okulda oynarım", % 53 ü "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Sek sek oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna %4 ü "Annemle oynarım", % 1,4 ü "Babamla oynarım", % 29,8 i "Kardeşimle oynarım", % 89,7 si "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.18: Puzzle Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Puzzle (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	282	43,9
Yılda 1-2 Kez	89	13,8
Ayda 1-2 Kez	88	13,7
Haftada 1-2 Kez	122	19,0
Her gün	62	9,6
Toplam	643	100,0

Puzzle (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	338	93,6
Okulda Oynarım	16	4,4
Sokakta Oynarım	18	5,0
Annemle Oynarım	78	21,6

Babamla Oynarım	75	20,8
Kardeşimle Oynarım	243	67,3
Arkadaşımla Oynarım	82	22,7

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Puzzle oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 43,9 u "Hiç oynamam", % 13,8 i "Yılda 1-2 kez" , % 13,7 si "Ayda 1-2 kez", % 19 u "Haftada 1-2 kez", % 9,6 sı "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Puzzle oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 93,6 sı "Evde oynarım", % 4,4 ü "Okulda oynarım", % 5 i "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Puzzle oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 21,6 sı "Annemle oynarım", % 20,8 i "Babamla oynarım", % 67,3 ü "Kardeşimle oynarım", % 22,7 si "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.19: Evcilik Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Evcilik (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	374	58,2
Yılda 1-2 Kez	31	4,8
Ayda 1-2 Kez	42	6,5
Haftada 1-2 Kez	111	17,3
Her gün	85	13,2
Toplam	643	100,0

Evcilik (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	231	85,9
Okulda Oynarım	29	10,8
Sokakta Oynarım	43	16,0
Annemle Oynarım	31	11,5
Babamla Oynarım	15	5,6
Kardeşimle Oynarım	168	62,5
Arkadaşımla Oynarım	151	56,1

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Evcilik oyununu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 58,2 si "Hiç oynamam", % 4,8 i "Yılda 1-2 kez" , % 6,5 i "Ayda 1-2 kez", % 17,3 ü "Haftada 1-2 kez", % 13,2 si "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Evcilik oyununu nerede oynarsınız? Sorusuna % 85,9 u "Evde oynarım", % 10,8 i "Okulda oynarım", % 16 sı "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Evcilik oyununu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 11,5 i "Annemle oynarım", % 5,6 sı "Babamla oynarım", % 62,5 i "Kardeşimle oynarım", % 56,1 i "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.20: Parkta Oyun Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Parkta oyun (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	135	21,0
Yılda 1-2 Kez	49	7,6
Ayda 1-2 Kez	129	20,1
Haftada 1-2 Kez	223	34,7
Her gün	107	16,6
Toplam	643	100,0

Parkta oyun (nerede, kiminle)	n	%
Annemle Oynarım	27	5,3
Babamla Oynarım	23	4,5
Kardeşimle Oynarım	227	44,7
Arkadaşımla Oynarım	394	77,6

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Parkta oyunu ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 21 i "Hiç oynamam", % 7,6 sı "Yılda 1-2 kez" , % 20,1 i "Ayda 1-2 kez", % 34,7 si "Haftada 1-2 kez", % 16,6 sı "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Parkta oyunu kiminle oynarsınız? Sorusuna % 5,3 ü "Annemle oynarım", % 4,5 i "Babamla oynarım", % 44,7 si "Kardeşimle oynarım", % 77,6 sı "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

Tablo 4.1.3.21: Kutu Oyunları Formuna İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

Kutu oyunları (Bil bakalım, tabu vb.) (ne kadar)	n	%
Hiç Oynamam	322	50,1
Yılda 1-2 Kez	52	8,1
Ayda 1-2 Kez	77	12,0
Haftada 1-2 Kez	124	19,3

Her gün	68	10,6
Toplam	643	100,0

Kutu oyunları (Bil bakalım, tabu vb.) (nerede, kiminle)	n	%
Evde Oynarım	301	93,8
Okulda Oynarım	15	4,7
Sokakta Oynarım	31	9,7
Annemle Oynarım	122	38,0
Babamla Oynarım	116	36,1
Kardeşimle Oynarım	193	60,1
Arkadaşımla Oynarım	150	46,7

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Kutu Oyunlarını ne kadar sıklıkta oynarsınız?" sorusuna % 50,1 i "Hiç oynamam", % 8,1 i "Yılda 1-2 kez" , % 12 si "Ayda 1-2 kez", % 19,3 ü "Haftada 1-2 kez", %10,6 sı "Her gün" şeklinde ifade etmiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Kutu Oyunlarını nerede oynarsınız? Sorusuna % 93,8 i "Evde oynarım", % 4,7 si "Okulda oynarım", % 9,7 si "Sokakta oynarım" şıkkını işaretlemiştir.

Örneklem grubunu oluşturan öğrencilerin, "Kutu Oyunlarını kiminle oynarsınız? Sorusuna % 38 i "Annemle oynarım", % 36,1 i "Babamla oynarım", % 60,1 i "Kardeşimle oynarım", % 46,7 si "Arkadaşımla oynarım" şeklinde cevapladığı belirlenmiştir.

4.2.Araştırmanın Amaçlarına İlişkin Bulgular

4.2.1.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık var mıdır?

Araştırmanın ilk amacı doğrultusunda Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri incelenmiş ve bulgular aşağıda verilmiştir.

Tablo 4.2.1.1: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	İl						Ki-Kare Analizi	
	İstanbul		Mardin		Toplam		Ki-Kare	p
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		

Basketbol	Hiç oynamam	65	24,3	123	32,8	188	29,2	6,1	0,196
	Yılda 1-2 kez	36	13,4	49	13,1	85	13,2		
	Ayda 1-2 kez	38	14,2	44	11,7	82	12,8		
	Haftada 1-2 kez	106	39,6	127	33,9	233	36,2		
	Her gün	23	8,6	32	8,5	55	8,6		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	66	24,6	117	31,2	183	28,5	7,9	0,095
	Yılda 1-2 kez	15	5,6	27	7,2	42	6,5		
	Ayda 1-2 kez	23	8,6	24	6,4	47	7,3		
	Haftada 1-2 kez	54	20,1	86	22,9	140	21,8		
	Her gün	110	41,0	121	32,3	231	35,9		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf oyun tercihleri arasındaki farklılığın anlamlı olup olmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır, bunun sonucunda 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.1.2: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İl						Ki-Kare Analizi	
		İstanbul		Mardin		Toplam		Ki-Kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Hentbol	Hiç oynamam	199	74,3	309	82,6	508	79,1	9,2	0,055
	Yılda 1-2 kez	20	7,5	20	5,3	40	6,2		
	Ayda 1-2 kez	24	9,0	16	4,3	40	6,2		
	Haftada 1-2 kez	15	5,6	21	5,6	36	5,6		
	Her gün	10	3,7	8	2,1	18	2,8		
	Toplam	268	100,0	374	100,0	642	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	91	34,0	147	39,2	238	37,0	6,8	0,141
	Yılda 1-2 kez	38	14,2	35	9,3	73	11,4		
	Ayda 1-2 kez	49	18,3	63	16,8	112	17,4		
	Haftada 1-2 kez	61	22,8	100	26,7	161	25,0		
	Her gün	29	10,8	30	8,0	59	9,2		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf oyun tercihleri arasındaki farklılığın anlamlı olup olmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır, bunun sonucunda 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol" ve "Voleybol" oyunlarının oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.1.3: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İl						Ki-Kare Analizi	
		İstanbul		Mardin		Toplam		Ki-Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	220	82,1	323	86,1	543	84,4	2,1	0,701
	Yılda 1-2 kez	11	4,1	11	2,9	22	3,4		
	Ayda 1-2 kez	10	3,7	13	3,5	23	3,6		
	Haftada 1-2 kez	14	5,2	15	4,0	29	4,5		
	Her gün	13	4,9	13	3,5	26	4,0		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		
Yakalamaca-E.	Hiç oynamam	20	7,5	29	7,7	49	7,6	2,3	0,665
	Yılda 1-2 kez	24	9,0	22	5,9	46	7,2		
	Ayda 1-2 kez	31	11,6	43	11,5	74	11,5		
	Haftada 1-2 kez	105	39,2	148	39,5	253	39,3		
	Her gün	88	32,8	133	35,5	221	34,4		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf oyun tercihleri arasındaki farklılığın anlamlı olup olmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır, bunun sonucunda 4.sınıf öğrencilerinin "Kale Kuşatma" ve "Yakalamaca-ebelemece" oyunlarının oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.1.4: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İl						Ki-Kare Analizi	
		İstanbul		Mardin		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Hırsız polis	Hiç oynamam	89	33,2	129	34,4	218	33,9	9,5	0,059
	Yılda 1-2 kez	49	18,3	39	10,4	88	13,7		
	Ayda 1-2 kez	42	15,7	74	19,7	116	18,0		
	Haftada 1-2 kez	51	19,0	84	22,4	135	21,0		
	Her gün	37	13,8	49	13,1	86	13,4		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		
Mendil k.	Hiç oynamam	72	26,9	94	25,1	166	25,8	9,8	0,054
	Yılda 1-2 kez	50	18,7	50	13,3	100	15,6		
	Ayda 1-2 kez	52	19,4	79	21,1	131	20,4		
	Haftada 1-2 kez	63	23,5	122	32,5	185	28,8		
	Her gün	31	11,6	30	8,0	61	9,5		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Saklambaç	Hiç oynamam	19	7,1	30	8,0	49	7,6	1,5	0,809
	Yılda 1-2 kez	20	7,5	20	5,3	40	6,2		
	Ayda 1-2 kez	43	16,0	66	17,6	109	17,0		
	Haftada 1-2 kez	108	40,3	147	39,2	255	39,7		
	Her gün	78	29,1	112	29,9	190	29,5		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf oyun tercihleri arasındaki farklılığın anlamlı olup olmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır, bunun sonucunda 4.sınıf öğrencilerinin "Hırsız Polis", "Mendil Kapmaca" ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.1.5: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İl						Ki-Kare Analizi	
		İstanbul		Mardin		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Tenis	Hiç oynamam	196	73,1	261	69,6	457	71,1	5,9	0,201
	Yılda 1-2 kez	26	9,7	36	9,6	62	9,6		
	Ayda 1-2 kez	12	4,5	35	9,3	47	7,3		
	Haftada 1-2 kez	23	8,6	31	8,3	54	8,4		
	Her gün	11	4,1	12	3,2	23	3,6		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	118	44,0	159	42,5	277	43,1	0,81	0,938
	Yılda 1-2 kez	23	8,6	27	7,2	50	7,8		
	Ayda 1-2 kez	33	12,3	49	13,1	82	12,8		
	Haftada 1-2 kez	55	20,5	84	22,5	139	21,7		
	Her gün	39	14,6	55	14,7	94	14,6		
	Toplam	268	100,0	374	100,0	642	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	199	74,3	203	54,3	402	62,6	28,2	0,0001
	Yılda 1-2 kez	11	4,1	25	6,7	36	5,6		
	Ayda 1-2 kez	18	6,7	41	11,0	59	9,2		
	Haftada 1-2 kez	23	8,6	69	18,4	92	14,3		
	Her gün	17	6,3	36	9,6	53	8,3		
	Toplam	268	100,0	374	100,0	642	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf oyun tercihleri arasındaki farklılığın anlamlı olup olmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır, bunun sonucunda 4.sınıf öğrencilerinin "Tenis" ve "İp Atlama" oyunlarının oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı

görülmektedir (p>0,05). 4.sınıf öğrencilerinin "Haftanın Günleri" oyununun oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Haftanın Günleri" oyununun hiç oynanmama oranı İstanbul örnekleminde daha yüksek oranda (%74,3) görülürken, Haftada 1-2 kez oynama oranı Mardin örnekleminde (%18,4) İstanbul iline göre daha yüksek görülmektedir.

Tablo 4.2.1.6: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İl						Ki-kare Analizi	
		İstanbul		Mardin		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kurtbaba	Hiç oynamam	74	27,6	141	37,7	215	33,5	10,1	0,039
	Yılda 1-2 kez	44	16,4	60	16,0	104	16,2		
	Ayda 1-2 kez	64	23,9	67	17,9	131	20,4		
	Haftada 1-2 kez	52	19,4	74	19,8	126	19,6		
	Her gün	34	12,7	32	8,6	66	10,3		
	Toplam	268	100,0	374	100,0	642	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	73	27,2	100	26,7	173	26,9	8,8	0,064
	Yılda 1-2 kez	45	16,8	45	12,0	90	14,0		
	Ayda 1-2 kez	60	22,4	84	22,4	144	22,4		
	Haftada 1-2 kez	51	19,0	104	27,7	155	24,1		
	Her gün	39	14,6	42	11,2	81	12,6		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf oyun tercihleri arasındaki farklılığın anlamlı olup olmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır, bunun sonucunda 4.sınıf öğrencilerinin "Sıcak Soğuk" oyunun oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt Baba" oyununun oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05)."Kurt baba" oyununun hiç oynanmama oranı (%37,7) Mardin örnekleminde daha yüksek görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.1.7: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İl						Ki-Kare Analizi	
		İstanbul		Mardin		Toplam		Ki-Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Şarkılı Y.Y.	Hiç oynamam	140	52,2	214	57,1	354	55,1	2,1	0,713
	Yılda 1-2 kez	23	8,6	24	6,4	47	7,3		
	Ayda 1-2 kez	37	13,8	45	12,0	82	12,8		

	Haftada 1-2 kez	43	16,0	59	15,7	102	15,9		
	Her gün	25	9,3	33	8,8	58	9,0		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		
Bilgisayar O.	Hiç oynamam	52	19,4	89	23,7	141	21,9	16,1	0,003
	Yılda 1-2 kez	25	9,3	39	10,4	64	10,0		
	Ayda 1-2 kez	28	10,4	62	16,5	90	14,0		
	Haftada 1-2 kez	81	30,2	117	31,2	198	30,8		
	Her gün	82	30,6	68	18,1	150	23,3		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf oyun tercihleri arasındaki farklılığın anlamlı olup olmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır, bunun sonucunda 4.sınıf öğrencilerinin "Şarkılı Yerden Yüksek" oyunun oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir. 4.sınıf öğrencilerinin "Bilgisayar oyunlarının" oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$). "Bilgisayar oyunlarının" hiç oynanmama oranı Mardin örnekleminde (%23,7) İstanbul örneklemine göre (%19,4) daha yüksek görülürken, her gün oynanma oranı İstanbul örnekleminde (%30,6) Mardin örneklemine göre (%18,1) daha yüksek görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.1.8: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İl						Ki-Kare Analizi	
		İstanbul		Mardin		Toplam		Ki-Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Seksek	Hiç oynamam	126	47,0	167	44,7	293	45,6	2,03	0,729
	Yılda 1-2 kez	35	13,1	40	10,7	75	11,7		
	Ayda 1-2 kez	31	11,6	47	12,6	78	12,1		
	Haftada 1-2 kez	46	17,2	77	20,6	123	19,2		
	Her gün	30	11,2	43	11,5	73	11,4		
	Toplam	268	100,0	374	100,0	642	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	124	46,3	158	42,1	282	43,9	3,1	0,533
	Yılda 1-2 kez	41	15,3	48	12,8	89	13,8		
	Ayda 1-2 kez	33	12,3	55	14,7	88	13,7		
	Haftada 1-2 kez	45	16,8	77	20,5	122	19,0		
	Her gün	25	9,3	37	9,9	62	9,6		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf oyun tercihleri arasındaki farklılığın anlamlı olup olmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır, bunun sonucunda 4.sınıf öğrencilerinin "Sek sek", " ve "Puzzle" oyunlarının oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.1.9: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri Arasındaki Farkın Anlamlılığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İl						Ki-kare Analizi	
		İstanbul		Mardin		Toplam		KayKare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Evcilik	Hiç oynamam	161	60,1	213	56,8	374	58,2	0,92	0,921
	Yılda 1-2 kez	12	4,5	19	5,1	31	4,8		
	Ayda 1-2 kez	18	6,7	24	6,4	42	6,5		
	Haftada 1-2 kez	43	16,0	68	18,1	111	17,3		
	Her gün	34	12,7	51	13,6	85	13,2		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	52	19,4	83	22,1	135	21,0	11,2	0,054
	Yılda 1-2 kez	28	10,4	21	5,6	49	7,6		
	Ayda 1-2 kez	47	17,5	82	21,9	129	20,1		
	Haftada 1-2 kez	104	38,8	119	31,7	223	34,7		
	Her gün	37	13,8	70	18,7	107	16,6		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	113	42,2	209	55,7	322	50,1	14,4	0,006
	Yılda 1-2 kez	28	10,4	24	6,4	52	8,1		
	Ayda 1-2 kez	31	11,6	46	12,3	77	12,0		
	Haftada 1-2 kez	62	23,1	62	16,5	124	19,3		
	Her gün	34	12,7	34	9,1	68	10,6		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf oyun tercihleri arasındaki farklılığın anlamlı olup olmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır, bunun sonucunda 4.sınıf öğrencilerinin "Parkta Oyun" ve "Evcilik" oyunlarının oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Kutu oyunlarının" oynama sıklıklarında Mardin ve İstanbul örneklemi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05)."Kutu oyunlarının" Mardin örnekleminde hiç oynanmama oranı (%55,7) İstanbul örneklemine göre anlamlı derecede yüksek görülmektedir.(p<0,05)

4.2.2.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, gelir düzeyi, kardeş sayısı gibi demografik değişkenlere göre farklılaşmakta mıdır?

Araştırmanın ikinci amacı doğrultusunda Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, kardeş sayısı, gelir düzeyi gibi demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiş ve bulgular aşağıda verilmiştir.

Tablo 4.2.2.1.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul										Kİ-Kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Kİ-Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	9	34,6	29	23,6	22	20,6	5	41,7	65	24,3	*	0,458
	Yılda 1-2 kez	3	11,5	13	10,6	19	17,8	1	8,3	36	13,4		
	Ayda 1-2 kez	3	11,5	18	14,6	15	14,0	2	16,7	38	14,2		
	Haftada 1-2 kez	10	38,5	55	44,7	39	36,4	2	16,7	106	39,6		
	Her gün	1	3,8	8	6,5	12	11,2	2	16,7	23	8,6		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	7	26,9	30	24,4	27	25,2	2	16,7	66	24,6	*	0,853
	Yılda 1-2 kez	2	7,7	7	5,7	6	5,6	0	0,0	15	5,6		
	Ayda 1-2 kez	1	3,8	14	11,4	7	6,5	1	8,3	23	8,6		
	Haftada 1-2 kez	6	23,1	28	22,8	17	15,9	3	25,0	54	20,1		
	Her gün	10	38,5	44	35,8	50	46,7	6	50,0	110	41,0		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.1.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	İstanbul					Ki-kare Analizi	
	8 Yaş	9 Yaş	10 Yaş	11-12 Yaş	Toplam	Ki-kare	p

		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
Hentbol	Hiç oynamam	21	80,8	92	74,8	77	72,0	9	75,0	199	74,3	*	0,931
	Yılda 1-2 kez	3	11,5	7	5,7	9	8,4	1	8,3	20	7,5		
	Ayda 1-2 kez	2	7,7	10	8,1	11	10,3	1	8,3	24	9,0		
	Haftada 1-2 kez	0	0,0	9	7,3	5	4,7	1	8,3	15	5,6		
	Her gün	0	0,0	5	4,1	5	4,7	0	0,0	10	3,7		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	9	34,6	39	31,7	39	36,4	4	33,3	91	34,0	*	0,431
	Yılda 1-2 kez	6	23,1	19	15,4	11	10,3	2	16,7	38	14,2		
	Ayda 1-2 kez	5	19,2	23	18,7	21	19,6	0	0,0	49	18,3		
	Haftada 1-2 kez	4	15,4	32	26,0	20	18,7	5	41,7	61	22,8		
	Her gün	2	7,7	10	8,1	16	15,0	1	8,3	29	10,8		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol" ve "Voleybol" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	23	88,5	105	85,4	85	79,4	7	58,3	220	82,1	*	0,357
	Yılda 1-2 kez	1	3,8	6	4,9	3	2,8	1	8,3	11	4,1		
	Ayda 1-2 kez	1	3,8	3	2,4	4	3,7	2	16,7	10	3,7		
	Haftada 1-2 kez	0	0,0	5	4,1	8	7,5	1	8,3	14	5,2		
	Her gün	1	3,8	4	3,3	7	6,5	1	8,3	13	4,9		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	4	15,4	7	5,7	6	5,6	3	25,0	20	7,5	*	0,044
	Yılda 1-2 kez	2	7,7	8	6,5	14	13,1	0	0,0	24	9,0		
	Ayda 1-2 kez	1	3,8	21	17,1	9	8,4	0	0,0	31	11,6		
	Haftada 1-2 kez	11	42,3	50	40,7	41	38,3	3	25,0	105	39,2		
	Her gün	8	30,8	37	30,1	37	34,6	6	50,0	88	32,8		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale Kuşatması" oyununun oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-Ebelemece" oyununun oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir.(p<0,05). "Yakalamaca-ebelemece" oyununun hiç oynanmama oranlarının 8 yaş (%15,4) ve 11-12 yaş grubunda (%25) diğer yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 4.2.2.1.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
Hırsız p.	Hiç oynamam	9	34,6	44	35,8	32	29,9	4	33,3	89	33,2	*	0,661
	Yılda 1-2 kez	4	15,4	23	18,7	20	18,7	2	16,7	49	18,3		
	Ayda 1-2 kez	3	11,5	19	15,4	18	16,8	2	16,7	42	15,7		
	Haftada 1-2 kez	9	34,6	22	17,9	17	15,9	3	25,0	51	19,0		
	Her gün	1	3,8	15	12,2	20	18,7	1	8,3	37	13,8		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Mendil k.	Hiç oynamam	7	26,9	35	28,5	29	27,1	1	8,3	72	26,9	*	0,262
	Yılda 1-2 kez	3	11,5	26	21,1	20	18,7	1	8,3	50	18,7		
	Ayda 1-2 kez	10	38,5	23	18,7	17	15,9	2	16,7	52	19,4		
	Haftada 1-2 kez	4	15,4	27	22,0	27	25,2	5	41,7	63	23,5		
	Her gün	2	7,7	12	9,8	14	13,1	3	25,0	31	11,6		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hırsız polis" ve "Mendil kapmaca" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		KayKare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
Saklambaç	Hiç oynamam	1	3,8	6	4,9	10	9,3	2	16,7	19	7,1	*	0,879
	Yılda 1-2 kez	3	11,5	10	8,1	6	5,6	1	8,3	20	7,5		
	Ayda 1-2 kez	4	15,4	20	16,3	18	16,8	1	8,3	43	16,0		
	Haftada 1-2 kez	11	42,3	54	43,9	39	36,4	4	33,3	108	40,3		
	Her gün	7	26,9	33	26,8	34	31,8	4	33,3	78	29,1		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	21	80,8	85	69,1	83	77,6	7	58,3	196	73,1	*	0,084
	Yılda 1-2 kez	2	7,7	14	11,4	10	9,3	0	0,0	26	9,7		
	Ayda 1-2 kez	1	3,8	5	4,1	3	2,8	3	25,0	12	4,5		
	Haftada 1-2 kez	1	3,8	14	11,4	6	5,6	2	16,7	23	8,6		
	Her gün	1	3,8	5	4,1	5	4,7	0	0,0	11	4,1		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Saklambaç" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
İp atlama	Hiç oynamam	8	30,8	49	39,8	54	50,5	7	58,3	118	44,0	*	0,483
	Yılda 1-2 kez	3	11,5	11	8,9	8	7,5	1	8,3	23	8,6		
	Ayda 1-2 kez	5	19,2	20	16,3	7	6,5	1	8,3	33	12,3		
	Haftada 1-2 kez	5	19,2	25	20,3	22	20,6	3	25,0	55	20,5		
	Her gün	5	19,2	18	14,6	16	15,0	0	0,0	39	14,6		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	22	84,6	88	71,5	82	76,6	7	58,3	199	74,3	*	0,654
	Yılda 1-2 kez	1	3,8	7	5,7	2	1,9	1	8,3	11	4,1		
	Ayda 1-2 kez	1	3,8	8	6,5	9	8,4	0	0,0	18	6,7		
	Haftada 1-2 kez	1	3,8	12	9,8	8	7,5	2	16,7	23	8,6		
	Her gün	1	3,8	8	6,5	6	5,6	2	16,7	17	6,3		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "İp Atlama" ve "Haftanın Günler" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul										Ki-kare Analizi	
	8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki-Kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
Kurtbaba	Hiç oynamam	10	38,5	34	27,6	26	24,3	4	33,3	74	27,6	*	0,962
	Yılda 1-2 kez	4	15,4	22	17,9	16	15,0	2	16,7	44	16,4		
	Ayda 1-2 kez	5	19,2	28	22,8	28	26,2	3	25,0	64	23,9		
	Haftada 1-2 kez	6	23,1	22	17,9	22	20,6	2	16,7	52	19,4		
	Her gün	1	3,8	17	13,8	15	14,0	1	8,3	34	12,7		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	9	34,6	28	22,8	34	31,8	2	16,7	73	27,2	*	0,331
	Yılda 1-2 kez	3	11,5	24	19,5	18	16,8	0	0,0	45	16,8		
	Ayda 1-2 kez	8	30,8	29	23,6	19	17,8	4	33,3	60	22,4		
	Haftada 1-2 kez	4	15,4	24	19,5	18	16,8	5	41,7	51	19,0		
	Her gün	2	7,7	18	14,6	18	16,8	1	8,3	39	14,6		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt Baba" ve "Sıcak Soğuk" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul										Ki-kare Analizi	
	8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	15	57,7	67	54,5	51	47,7	7	58,3	140	52,2	*	0,741
	Yılda 1-2 kez	1	3,8	13	10,6	8	7,5	1	8,3	23	8,6		
	Ayda 1-2 kez	4	15,4	16	13,0	17	15,9	0	0,0	37	13,8		
	Haftada 1-2 kez	2	7,7	18	14,6	21	19,6	2	16,7	43	16,0		
	Her gün	4	15,4	9	7,3	10	9,3	2	16,7	25	9,3		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	7	26,9	28	22,8	15	14,0	2	16,7	52	19,4	*	0,125
	Yılda 1-2	2	7,7	11	8,9	10	9,3	2	16,7	25	9,3		

	kez												
	Ayda 1-2 kez	4	15,4	18	14,6	5	4,7	1	8,3	28	10,4		
	Haftada 1-2 kez	8	30,8	35	28,5	33	30,8	5	41,7	81	30,2		
	Her gün	5	19,2	31	25,2	44	41,1	2	16,7	82	30,6		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	11	42,3	56	45,5	54	50,5	5	41,7	126	47,0	*	0,626
	Yılda 1-2 kez	4	15,4	18	14,6	12	11,2	1	8,3	35	13,1		
	Ayda 1-2 kez	6	23,1	11	8,9	13	12,1	1	8,3	31	11,6		
	Haftada 1-2 kez	3	11,5	25	20,3	14	13,1	4	33,3	46	17,2		
	Her gün	2	7,7	13	10,6	14	13,1	1	8,3	30	11,2		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Bilgisayar oyunları", "Şarkılı Yerden Yüksek" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.1.9: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul										Ki-kare Analizi	
	8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
Puzzle	Hiç oynamam	13	50,0	59	48,0	46	43,0	6	50,0	124	46,3	*	0,932
	Yılda 1-2 kez	4	15,4	16	13,0	19	17,8	2	16,7	41	15,3		
	Ayda 1-2 kez	2	7,7	13	10,6	17	15,9	1	8,3	33	12,3		
	Haftada 1-2 kez	4	15,4	23	18,7	15	14,0	3	25,0	45	16,8		
	Her gün	3	11,5	12	9,8	10	9,3	0	0,0	25	9,3		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Evcilik	Hiç oynamam	16	61,5	71	57,7	67	62,6	7	58,3	161	60,1	*	0,148
	Yılda 1-2 kez	1	3,8	8	6,5	3	2,8	0	0,0	12	4,5		
	Ayda 1-2 kez	3	11,5	11	8,9	2	1,9	2	16,7	18	6,7		
	Haftada 1-2 kez	4	15,4	22	17,9	17	15,9	0	0,0	43	16,0		
	Her gün	2	7,7	11	8,9	18	16,8	3	25,0	34	12,7		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Puzzle" ve "Evcilik"oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.10: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
Parkta oyun	Hiç oynamam	7	26,9	25	20,3	19	17,8	1	8,3	52	19,4	*	0,794
	Yılda 1-2 kez	2	7,7	15	12,2	10	9,3	1	8,3	28	10,4		
	Ayda 1-2 kez	4	15,4	20	16,3	22	20,6	1	8,3	47	17,5		
	Haftada 1-2 kez	12	46,2	47	38,2	39	36,4	6	50,0	104	38,8		
	Her gün	1	3,8	16	13,0	17	15,9	3	25,0	37	13,8		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	14	53,8	46	37,4	45	42,1	8	66,7	113	42,2	*	0,711
	Yılda 1-2 kez	2	7,7	14	11,4	11	10,3	1	8,3	28	10,4		
	Ayda 1-2 kez	2	7,7	19	15,4	10	9,3	0	0,0	31	11,6		
	Haftada 1-2 kez	4	15,4	30	24,4	26	24,3	2	16,7	62	23,1		
	Her gün	4	15,4	14	11,4	15	14,0	1	8,3	34	12,7		
	Toplam	26	100,0	123	100,0	107	100,0	12	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Parkta Oyun" ve "Kutu Oyunları"oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	Mardin					Ki-Kare Analizi	
	8 Yaş	9 Yaş	10 Yaş	11-12 Yaş	Toplam	Ki-Kare	p

		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	11	64,7	31	37,3	74	30,1	7	24,1	123	32,8	*	0,006
	Yılda 1-2 kez	2	11,8	10	12,0	34	13,8	3	10,3	49	13,1		
	Ayda 1-2 kez	3	17,6	2	2,4	34	13,8	5	17,2	44	11,7		
	Haftada 1-2 kez	1	5,9	36	43,4	81	32,9	9	31,0	127	33,9		
	Her gün	0	0,0	4	4,8	23	9,3	5	17,2	32	8,5		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	5	29,4	27	32,5	83	33,7	2	6,9	117	31,2	*	0,044
	Yılda 1-2 kez	2	11,8	7	8,4	17	6,9	1	3,4	27	7,2		
	Ayda 1-2 kez	3	17,6	6	7,2	13	5,3	2	6,9	24	6,4		
	Haftada 1-2 kez	4	23,5	23	27,7	52	21,1	7	24,1	86	22,9		
	Her gün	3	17,6	20	24,1	81	32,9	17	58,6	121	32,3		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol"oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğugörülmektedir($p<0,05$).Mardin örnekleminde Basketbol hiç oynamama oranının (%64,7) 8 yaş grubunda diğer yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Mardin örnekleminde Futbol her gün oynama oranının (%58,6) 11-12 yaş grubunda diğer yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.2.1.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Hentbol	Hiç oynamam	15	88,2	68	81,9	205	83,7	21	72,4	309	82,6	*	0,284
	Yılda 1-2 kez	1	5,9	2	2,4	12	4,9	5	17,2	20	5,3		
	Ayda 1-2 kez	1	5,9	5	6,0	9	3,7	1	3,4	16	4,3		
	Haftada 1-2 kez	0	0,0	7	8,4	13	5,3	1	3,4	21	5,6		

	Her gün	0	0,0	1	1,2	6	2,4	1	3,4	8	2,1		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	245	100,0	29	100,0	374	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	9	52,9	37	44,6	88	35,8	13	44,8	147	39,2	*	0,283
	Yılda 1-2 kez	2	11,8	2	2,4	27	11,0	4	13,8	35	9,3		
	Ayda 1-2 kez	2	11,8	11	13,3	45	18,3	5	17,2	63	16,8		
	Haftada 1-2 kez	4	23,5	24	28,9	65	26,4	7	24,1	100	26,7		
	Her gün	0	0,0	9	10,8	21	8,5	0	0,0	30	8,0		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	12	70,6	72	86,7	218	88,6	21	72,4	323	86,1	*	0,051
	Yılda 1-2 kez	2	11,8	2	2,4	7	2,8	0	0,0	11	2,9		
	Ayda 1-2 kez	1	5,9	4	4,8	7	2,8	1	3,4	13	3,5		
	Haftada 1-2 kez	1	5,9	2	2,4	9	3,7	3	10,3	15	4,0		
	Her gün	1	5,9	3	3,6	5	2,0	4	13,8	13	3,5		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol ","Voleybol" ve "Kale Kuşatması"oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	0	0,0	5	6,0	20	8,1	4	13,8	29	7,7	*	0,662
	Yılda 1-2 kez	1	5,9	2	2,4	17	6,9	2	6,9	22	5,9		
	Ayda 1-2 kez	3	17,6	9	10,8	30	12,2	1	3,4	43	11,5		
	Haftada 1-2 kez	6	35,3	35	42,2	93	37,8	14	48,3	148	39,5		
	Her gün	7	41,2	32	38,6	86	35,0	8	27,6	133	35,5		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	7	41,2	34	41,0	78	31,7	10	34,5	129	34,4	*	0,349
	Yılda 1-2 kez	1	5,9	10	12,0	28	11,4	0	0,0	39	10,4		
	Ayda 1-2 kez	3	17,6	13	15,7	53	21,5	5	17,2	74	19,7		

	Haftada 1-2 kez	5	29,4	16	19,3	57	23,2	6	20,7	84	22,4
	Her gün	1	5,9	10	12,0	30	12,2	8	27,6	49	13,1
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-Ebelemece" ve "Hırsız Polis"oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	4	23,5	17	20,5	58	23,6	15	51,7	94	25,1	*	0,016
	Yılda 1-2 kez	2	11,8	10	12,0	36	14,6	2	6,9	50	13,3		
	Ayda 1-2 kez	1	5,9	15	18,1	60	24,4	3	10,3	79	21,1		
	Haftada 1-2 kez	7	41,2	32	38,6	78	31,7	5	17,2	122	32,5		
	Her gün	3	17,6	9	10,8	14	5,7	4	13,8	30	8,0		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	0	0,0	2	2,4	20	8,1	8	27,6	30	8,0	*	0,001
	Yılda 1-2 kez	1	5,9	4	4,8	15	6,1	0	0,0	20	5,3		
	Ayda 1-2 kez	5	29,4	15	18,1	41	16,7	5	17,2	66	17,6		
	Haftada 1-2 kez	1	5,9	35	42,2	104	42,3	7	24,1	147	39,2		
	Her gün	10	58,8	27	32,5	66	26,8	9	31,0	112	29,9		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	14	82,4	63	75,9	170	69,1	14	48,3	261	69,6	*	0,011
	Yılda 1-2 kez	2	11,8	9	10,8	24	9,8	1	3,4	36	9,6		
	Ayda 1-2 kez	1	5,9	6	7,2	21	8,5	7	24,1	35	9,3		
	Haftada 1-2 kez	0	0,0	5	6,0	23	9,3	3	10,3	31	8,3		
	Her gün	0	0,0	0	0,0	8	3,3	4	13,8	12	3,2		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Mendil Kapmaca", "Saklambaç" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$). "Mendil kapmaca" ve "Saklambaç" oyunlarının her gün oynanma oranlarının 8 yaş grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$). "Tenisin" oyununun ayda 1-2 kez, haftada 1-2 kez ve her gün oynanma oranları diğer yaş gruplarına göre daha yüksek görülmektedir.($p<0,05$)

Tablo 4.2.2.1.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
İp atlama	Hiç oynamam	4	23,5	27	32,5	110	44,9	18	62,1	159	42,5		
	Yılda 1-2 kez	2	11,8	6	7,2	16	6,5	3	10,3	27	7,2		
	Ayda 1-2 kez	5	29,4	13	15,7	28	11,4	3	10,3	49	13,1	*	0,017
	Haftada 1-2 kez	5	29,4	28	33,7	50	20,4	1	3,4	84	22,5		
	Her gün	1	5,9	9	10,8	41	16,7	4	13,8	55	14,7		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	245	100,0	29	100,0	374	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	6	35,3	38	45,8	143	58,4	16	55,2	203	54,3		
	Yılda 1-2 kez	4	23,5	5	6,0	14	5,7	2	6,9	25	6,7		
	Ayda 1-2 kez	2	11,8	11	13,3	25	10,2	3	10,3	41	11,0	*	0,106
	Haftada 1-2 kez	2	11,8	19	22,9	45	18,4	3	10,3	69	18,4		
	Her gün	3	17,6	10	12,0	18	7,3	5	17,2	36	9,6		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	245	100,0	29	100,0	374	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin

"Haftanın Günleri" oyununun oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "İp atlama" oyununun oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). İp atlama oyununun hiç oynanmama oranının 8 yaş grubunda diğer yaş gruplarına göre daha düşük olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.1.16: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
Kurtbaba	Hiç oynamam	5	29,4	29	34,9	89	36,3	18	62,1	141	37,7	*	0,178
	Yılda 1-2 kez	4	23,5	8	9,6	42	17,1	6	20,7	60	16,0		
	Ayda 1-2 kez	4	23,5	18	21,7	44	18,0	1	3,4	67	17,9		
	Haftada 1-2 kez	3	17,6	20	24,1	48	19,6	3	10,3	74	19,8		
	Her gün	1	5,9	8	9,6	22	9,0	1	3,4	32	8,6		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	245	100,0	29	100,0	374	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	3	17,6	15	18,1	70	28,5	12	41,4	100	26,7	*	0,062
	Yılda 1-2 kez	6	35,3	8	9,6	27	11,0	4	13,8	45	12,0		
	Ayda 1-2 kez	2	11,8	20	24,1	59	24,0	3	10,3	84	22,4		
	Haftada 1-2 kez	4	23,5	30	36,1	64	26,0	6	20,7	104	27,7		
	Her gün	2	11,8	10	12,0	26	10,6	4	13,8	42	11,2		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	6	35,3	45	54,2	144	58,5	19	65,5	214	57,1	*	0,348
	Yılda 1-2 kez	2	11,8	2	2,4	18	7,3	2	6,9	24	6,4		
	Ayda 1-2 kez	5	29,4	11	13,3	25	10,2	4	13,8	45	12,0		
	Haftada 1-2 kez	3	17,6	16	19,3	38	15,4	2	6,9	59	15,7		
	Her gün	1	5,9	9	10,8	21	8,5	2	6,9	33	8,8		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba", "Sıcak soğuk" ve "Şarkılı Yerden Yüksek" oyunlarının oynama

sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.1.17: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin										Ki-kare Analizi	
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		KiKare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%	n	%		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	5	29,4	30	36,1	48	19,5	6	20,7	89	23,7		
	Yılda 1-2 kez	1	5,9	6	7,2	30	12,2	2	6,9	39	10,4		
	Ayda 1-2 kez	1	5,9	12	14,5	42	17,1	7	24,1	62	16,5	*	0,071
	Haftada 1-2 kez	9	52,9	25	30,1	76	30,9	7	24,1	117	31,2		
	Her gün	1	5,9	10	12,0	50	20,3	7	24,1	68	18,1		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	3	17,6	27	32,5	116	47,3	21	72,4	167	44,7		
	Yılda 1-2 kez	2	11,8	7	8,4	28	11,4	3	10,3	40	10,7		
	Ayda 1-2 kez	3	17,6	13	15,7	29	11,8	2	6,9	47	12,6	*	0,001
	Haftada 1-2 kez	2	11,8	25	30,1	47	19,2	3	10,3	77	20,6		
	Her gün	7	41,2	11	13,3	25	10,2	0	0,0	43	11,5		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	245	100,0	29	100,0	374	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	7	41,2	39	47,0	96	39,0	16	55,2	158	42,1		
	Yılda 1-2 kez	4	23,5	6	7,2	33	13,4	5	17,2	48	12,8		
	Ayda 1-2 kez	0	0,0	15	18,1	39	15,9	1	3,4	55	14,7	*	0,255
	Haftada 1-2 kez	5	29,4	17	20,5	51	20,7	4	13,8	77	20,5		
	Her gün	1	5,9	6	7,2	27	11,0	3	10,3	37	9,9		
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Bilgisayar oyunlarının" ve "Puzzle" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Seksek" oyununun oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu

görülmektedir (p<0,05). Seksek oyununun hiç oynanmama oranlarının 8 yaş grubunda diğer yaş gruplarına göre daha düşük olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.1.18: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Yaş Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin										Ki-Kare Analizi		
		8 Yaş		9 Yaş		10 Yaş		11-12 Yaş		Toplam		Ki Kare		p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%			
Evcilik	Hiç oynamam	8	47,1	44	53,0	138	56,1	23	79,3	213	56,8			
	Yılda 1-2 kez	1	5,9	4	4,8	14	5,7	0	0,0	19	5,1			
	Ayda 1-2 kez	1	5,9	4	4,8	18	7,3	1	3,4	24	6,4	*		0,351
	Haftada 1-2 kez	3	17,6	21	25,3	43	17,5	1	3,4	68	18,1			
	Her gün	4	23,5	10	12,0	33	13,4	4	13,8	51	13,6			
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0			
Parkta oyun	Hiç oynamam	3	17,6	20	24,1	49	19,9	11	37,9	83	22,1			
	Yılda 1-2 kez	5	29,4	2	2,4	14	5,7	0	0,0	21	5,6			
	Ayda 1-2 kez	5	29,4	17	20,5	55	22,4	5	17,2	82	21,9	*		0,001
	Haftada 1-2 kez	1	5,9	34	41,0	79	32,1	5	17,2	119	31,7			
	Her gün	3	17,6	10	12,0	49	19,9	8	27,6	70	18,7			
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0			
Kutu oyunları	Hiç oynamam	10	58,8	52	62,7	131	53,3	16	55,2	209	55,7			
	Yılda 1-2 kez	1	5,9	4	4,8	19	7,7	0	0,0	24	6,4			
	Ayda 1-2 kez	2	11,8	9	10,8	31	12,6	4	13,8	46	12,3	*		0,417
	Haftada 1-2 kez	2	11,8	10	12,0	47	19,1	3	10,3	62	16,5			
	Her gün	2	11,8	8	9,6	18	7,3	6	20,7	34	9,1			
	Toplam	17	100,0	83	100,0	246	100,0	29	100,0	375	100,0			

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kutu oyunları" ve "Evcilik" oyunlarının oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). Parkta oyunun " oyununun oynama sıklıklarında yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu

görülmektedir (p<0,05). Parkta oyununun hiç oynanmama oranlarının 8 yaş grubunda diğer yaş gruplarına göre daha düşük olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.2.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	34	26,2	31	22,5	65	24,3	13,7	0,008
	Yılda 1-2 kez	20	15,4	16	11,6	36	13,4		
	Ayda 1-2 kez	11	8,5	27	19,6	38	14,2		
	Haftada 1-2 kez	59	45,4	47	34,1	106	39,6		
	Her gün	6	4,6	17	12,3	23	8,6		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	62	47,7	4	2,9	66	24,6	113,1	0,0001
	Yılda 1-2 kez	13	10,0	2	1,4	15	5,6		
	Ayda 1-2 kez	16	12,3	7	5,1	23	8,6		
	Haftada 1-2 kez	20	15,4	34	24,6	54	20,1		
	Her gün	19	14,6	91	65,9	110	41,0		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir. Basketbol ve futbol oyunlarının hiç oynamama oranlarının kızlarda, her gün oynama oranlarının ise erkeklerde daha yüksek olduğu görülmektedir.(p<0,05)

Tablo 4.2.2.2.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Hentbol	Hiç oynamam	98	75,4	101	73,2	199	74,3	1,7	0,783
	Yılda 1-2 kez	8	6,2	12	8,7	20	7,5		
	Ayda 1-2 kez	10	7,7	14	10,1	24	9,0		
	Haftada 1-2 kez	8	6,2	7	5,1	15	5,6		
	Her gün	6	4,6	4	2,9	10	3,7		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	16	12,3	75	54,3	91	34,0	67,1	0,0001
	Yılda 1-2 kez	20	15,4	18	13,0	38	14,2		
	Ayda 1-2 kez	26	20,0	23	16,7	49	18,3		
	Haftada 1-2 kez	41	31,5	20	14,5	61	22,8		

	Her gün	27	20,8	2	1,4	29	10,8		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	113	86,9	107	77,5	220	82,1	6,3	0,174
	Yılda 1-2 kez	5	3,8	6	4,3	11	4,1		
	Ayda 1-2 kez	5	3,8	5	3,6	10	3,7		
	Haftada 1-2 kez	4	3,1	10	7,2	14	5,2		
	Her gün	3	2,3	10	7,2	13	4,9		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale Kuşatması" ve "Hentbol" oyunlarının oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Voleybol" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir. (p<0,05). Voleybol oyununun hiç oynamama oranlarının erkeklerde, her gün oynama oranının ise kızlarda daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 4.2.2.2.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Yakalamaca-E.	Hiç oynamam	9	6,9	11	8,0	20	7,5	6,1	0,194
	Yılda 1-2 kez	8	6,2	16	11,6	24	9,0		
	Ayda 1-2 kez	11	8,5	20	14,5	31	11,6		
	Haftada 1-2 kez	57	43,8	48	34,8	105	39,2		
	Her gün	45	34,6	43	31,2	88	32,8		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	56	43,1	33	23,9	89	33,2	12,9	0,012
	Yılda 1-2 kez	24	18,5	25	18,1	49	18,3		
	Ayda 1-2 kez	17	13,1	25	18,1	42	15,7		
	Haftada 1-2 kez	20	15,4	31	22,5	51	19,0		
	Her gün	13	10,0	24	17,4	37	13,8		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-Ebelemece"oyununun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Hırsız Polis" oyunun

oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Hırsız polis oyununun hiç oynanmama oranının kızlarda daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.2.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	14	10,8	58	42,0	72	26,9	42,1	0,0001
	Yılda 1-2 kez	22	16,9	28	20,3	50	18,7		
	Ayda 1-2 kez	32	24,6	20	14,5	52	19,4		
	Haftada 1-2 kez	45	34,6	18	13,0	63	23,5		
	Her gün	17	13,1	14	10,1	31	11,6		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	6	4,6	13	9,4	19	7,1	6,3	0,175
	Yılda 1-2 kez	7	5,4	13	9,4	20	7,5		
	Ayda 1-2 kez	21	16,2	22	15,9	43	16,0		
	Haftada 1-2 kez	51	39,2	57	41,3	108	40,3		
	Her gün	45	34,6	33	23,9	78	29,1		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	96	73,8	100	72,5	196	73,1	0,8	0,937
	Yılda 1-2 kez	12	9,2	14	10,1	26	9,7		
	Ayda 1-2 kez	7	5,4	5	3,6	12	4,5		
	Haftada 1-2 kez	10	7,7	13	9,4	23	8,6		
	Her gün	5	3,8	6	4,3	11	4,1		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Tenis" ve "Saklambaç" oyunlarını oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Mendil Kapmaca" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Mendil kapmaca oyununun hiç oynanmama oranlarının erkeklerde, daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.2.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Kız		Erkek		Toplam		Ki-Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
İp atlama	Hiç oynamam	15	11,5	103	74,6	118	44,0	121,1	0,0001
	Yılda 1-2 kez	11	8,5	12	8,7	23	8,6		
	Ayda 1-2 kez	22	16,9	11	8,0	33	12,3		
	Haftada 1-2 kez	48	36,9	7	5,1	55	20,5		
	Her gün	34	26,2	5	3,6	39	14,6		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Haftanın G.	Hiç oynamam	93	71,5	106	76,8	199	74,3	4,9	0,141
	Yılda 1-2 kez	5	3,8	6	4,3	11	4,1		
	Ayda 1-2 kez	7	5,4	11	8,0	18	6,7		
	Haftada 1-2 kez	17	13,1	6	4,3	23	8,6		
	Her gün	8	6,2	9	6,5	17	6,3		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Haftanın günleri" oyununun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). "İp atlama" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir. ($p<0,05$). İp atlama oyununun hiç oynanmama oranlarının erkeklerde, daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.2.2.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kurt baba	Hiç oynamam	21	16,2	53	38,4	74	27,6	35,3	0,0001
	Yılda 1-2 kez	17	13,1	27	19,6	44	16,4		
	Ayda 1-2 kez	30	23,1	34	24,6	64	23,9		
	Haftada 1-2 kez	34	26,2	18	13,0	52	19,4		
	Her gün	28	21,5	6	4,3	34	12,7		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	31	23,8	42	30,4	73	27,2	19,4	0,001
	Yılda 1-2 kez	13	10,0	32	23,2	45	16,8		
	Ayda 1-2 kez	37	28,5	23	16,7	60	22,4		
	Haftada 1-2 kez	22	16,9	29	21,0	51	19,0		
	Her gün	27	20,8	12	8,7	39	14,6		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Sarkılı Y.Y	Hiç oynamam	58	44,6	82	59,4	140	52,2	8,1	0,091
	Yılda 1-2 kez	11	8,5	12	8,7	23	8,6		
	Ayda 1-2 kez	21	16,2	16	11,6	37	13,8		

Haftada 1-2 kez	23	17,7	20	14,5	43	16,0
Her gün	17	13,1	8	5,8	25	9,3
Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Şarkılı yerden yüksek" oyununun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Kurt baba" ve "Sıcak soğuk" oyunlarını oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir. (p<0,05). Kurt baba ve Sıcak soğuk oyunlarını hiç oynanmama oranlarının erkeklerde, daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.2.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Bilgisayar O.	Hiç oynamam	37	28,5	15	10,9	52	19,4	43,6	0,0001
	Yılda 1-2 kez	17	13,1	8	5,8	25	9,3		
	Ayda 1-2 kez	20	15,4	8	5,8	28	10,4		
	Haftada 1-2 kez	38	29,2	43	31,2	81	30,2		
	Her gün	18	13,8	64	46,4	82	30,6		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	32	24,6	94	68,1	126	47,0	56,5	0,0001
	Yılda 1-2 kez	19	14,6	16	11,6	35	13,1		
	Ayda 1-2 kez	21	16,2	10	7,2	31	11,6		
	Haftada 1-2 kez	33	25,4	13	9,4	46	17,2		
	Her gün	25	19,2	5	3,6	30	11,2		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	55	42,3	69	50,0	124	46,3	3,5	0,475
	Yılda 1-2 kez	22	16,9	19	13,8	41	15,3		
	Ayda 1-2 kez	14	10,8	19	13,8	33	12,3		
	Haftada 1-2 kez	24	18,5	21	15,2	45	16,8		
	Her gün	15	11,5	10	7,2	25	9,3		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Puzzle" oyununun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Bilgisayar" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu

görülmektedir. (p<0,05). Bilgisayar oyunlarını hiç oynanmama oranlarının kızlarda, daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05). Seksek oyununun hiç oynanmama oranlarının ise erkeklerde daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05.)

Tablo 4.2.2.2.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Evcilik	Hiç oynamam	36	27,7	125	90,6	161	60,1	113,7	0,0001
	Yılda 1-2 kez	8	6,2	4	2,9	12	4,5		
	Ayda 1-2 kez	16	12,3	2	1,4	18	6,7		
	Haftada 1-2 kez	37	28,5	6	4,3	43	16,0		
	Her gün	33	25,4	1	,7	34	12,7		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	28	21,5	24	17,4	52	19,4	4,6	0,325
	Yılda 1-2 kez	12	9,2	16	11,6	28	10,4		
	Ayda 1-2 kez	28	21,5	19	13,8	47	17,5		
	Haftada 1-2 kez	47	36,2	57	41,3	104	38,8		
	Her gün	15	11,5	22	15,9	37	13,8		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	51	39,2	62	44,9	113	42,2	6,1	0,187
	Yılda 1-2 kez	11	8,5	17	12,3	28	10,4		
	Ayda 1-2 kez	19	14,6	12	8,7	31	11,6		
	Haftada 1-2 kez	28	21,5	34	24,6	62	23,1		
	Her gün	21	16,2	13	9,4	34	12,7		
	Toplam	130	100,0	138	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Parkta Oyun" ve "Kutu Oyunlarının" oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05)."Evcilik" oyunlarının oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir. (p<0,05). Evcilik oyununun hiç oynanmama oranlarının ise erkeklerde daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05.)

Tablo 4.2.2.2.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	Mardin			Ki-kare Analizi	
	Kız	Erkek	Toplam	Ki-kare	p

		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	76	39,6	47	25,7	123	32,8	13,1	0,011
	Yılda 1-2 kez	22	11,5	27	14,8	49	13,1		
	Ayda 1-2 kez	26	13,5	18	9,8	44	11,7		
	Haftada 1-2 kez	57	29,7	70	38,3	127	33,9		
	Her gün	11	5,7	21	11,5	32	8,5		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	105	54,7	12	6,6	117	31,2	148,8	0,0001
	Yılda 1-2 kez	19	9,9	8	4,4	27	7,2		
	Ayda 1-2 kez	16	8,3	8	4,4	24	6,4		
	Haftada 1-2 kez	36	18,8	50	27,3	86	22,9		
	Her gün	16	8,3	105	57,4	121	32,3		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	152	79,2	157	86,3	309	82,6	4,6	0,331
	Yılda 1-2 kez	11	5,7	9	4,9	20	5,3		
	Ayda 1-2 kez	11	5,7	5	2,7	16	4,3		
	Haftada 1-2 kez	14	7,3	7	3,8	21	5,6		
	Her gün	4	2,1	4	2,2	8	2,1		
	Toplam	192	100,0	182	100,0	374	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	62	32,3	85	46,4	147	39,2	14,9	0,005
	Yılda 1-2 kez	17	8,9	18	9,8	35	9,3		
	Ayda 1-2 kez	30	15,6	33	18,0	63	16,8		
	Haftada 1-2 kez	61	31,8	39	21,3	100	26,7		
	Her gün	22	11,5	8	4,4	30	8,0		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$)."Futbol", "Basketbol" ve "Voleybol" oyunlarının oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir. ($p<0,05$). Basketbol ve Futbol oyunlarının hiç oynamama oranlarının kızlarda, her gün oynama oranlarının ise erkeklerde daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$) Voleybol oyununun hiç oynamama oranlarının erkeklerde, her gün oynama oranının ise kızlarda daha yüksek oldukları görülmektedir.($p<0,05$).

Tablo 4.2.2.2.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kale kuşatması	Hiç	175	91,1	148	80,9	323	86,1	10,7	0,051

	oynamam								
	Yılda 1-2 kez	5	2,6	6	3,3	11	2,9		
	Ayda 1-2 kez	5	2,6	8	4,4	13	3,5		
	Haftada 1-2 kez	5	2,6	10	5,5	15	4,0		
	Her gün	2	1,0	11	6,0	13	3,5		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	9	4,7	20	10,9	29	7,7	22,5	0,0001
	Yılda 1-2 kez	8	4,2	14	7,7	22	5,9		
	Ayda 1-2 kez	16	8,3	27	14,8	43	11,5		
	Haftada 1-2 kez	71	37,0	77	42,1	148	39,5		
	Her gün	88	45,8	45	24,6	133	35,5		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale Kuşatması" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir($p>0,05$)."Yakalamaca-ebelemece" oyunlarının oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir($p<0,05$).Yakalamaca-ebelemece oyununun hiç oynamama oranlarının erkeklerde daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.2.2.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Hırsız polis	Hiç oynamam	73	38,0	56	30,6	129	34,4	5,5	0,236
	Yılda 1-2 kez	18	9,4	21	11,5	39	10,4		
	Ayda 1-2 kez	36	18,8	38	20,8	74	19,7		
	Haftada 1-2 kez	46	24,0	38	20,8	84	22,4		
	Her gün	19	9,9	30	16,4	49	13,1		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	20	10,4	74	40,4	94	25,1	67,1	0,0001
	Yılda 1-2 kez	20	10,4	30	16,4	50	13,3		
	Ayda 1-2 kez	40	20,8	39	21,3	79	21,1		
	Haftada 1-2 kez	89	46,4	33	18,0	122	32,5		
	Her gün	23	12,0	7	3,8	30	8,0		

	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	8	4,2	22	12,0	30	8,0	16,1	0,003
	Yılda 1-2 kez	10	5,2	10	5,5	20	5,3		
	Ayda 1-2 kez	25	13,0	41	22,4	66	17,6		
	Haftada 1-2 kez	84	43,8	63	34,4	147	39,2		
	Her gün	65	33,9	47	25,7	112	29,9		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hırsız polis" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Mendil Kapmaca" ve "Saklambaç oyunlarının oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Mendil kapmaca ve Saklambaç oyunlarının hiç oynanmama oranlarının erkeklerde daha yüksek oldukları görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.2.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Tenis	Hiç oynamam	136	70,8	125	68,3	261	69,6	3,8	0,423
	Yılda 1-2 kez	18	9,4	18	9,8	36	9,6		
	Ayda 1-2 kez	15	7,8	20	10,9	35	9,3		
	Haftada 1-2 kez	19	9,9	12	6,6	31	8,3		
	Her gün	4	2,1	8	4,4	12	3,2		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	27	14,1	132	72,5	159	42,5	141,9	0,0001
	Yılda 1-2 kez	15	7,8	12	6,6	27	7,2		
	Ayda 1-2 kez	33	17,2	16	8,8	49	13,1		
	Haftada 1-2 kez	67	34,9	17	9,3	84	22,5		
	Her gün	50	26,0	5	2,7	55	14,7		
	Toplam	192	100,0	182	100,0	374	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Tenis" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05)."İp atlama" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). İp atlama oyununun hiç oynanmama oranlarının erkeklerde daha yüksek oldukları görülmektedir.(p<0,05) İp atlama,

Tablo 4.2.2.2.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	89	46,4	114	62,6	203	54,3	18,6	0,0001
	Yılda 1-2 kez	11	5,7	14	7,7	25	6,7		
	Ayda 1-2 kez	20	10,4	21	11,5	41	11,0		
	Haftada 1-2 kez	45	23,4	24	13,2	69	18,4		
	Her gün	27	14,1	9	4,9	36	9,6		
	Toplam	192	100,0	182	100,0	374	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	42	21,9	99	54,4	141	37,7	54,9	0,0001
	Yılda 1-2 kez	27	14,1	33	18,1	60	16,0		
	Ayda 1-2 kez	45	23,4	22	12,1	67	17,9		
	Haftada 1-2 kez	55	28,6	19	10,4	74	19,8		
	Her gün	23	12,0	9	4,9	32	8,6		
	Toplam	192	100,0	182	100,0	374	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	43	22,4	57	31,1	100	26,7	20,4	0,0001
	Yılda 1-2 kez	19	9,9	26	14,2	45	12,0		
	Ayda 1-2 kez	34	17,7	50	27,3	84	22,4		
	Haftada 1-2 kez	69	35,9	35	19,1	104	27,7		
	Her gün	27	14,1	15	8,2	42	11,2		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Tenis" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Haftanın günleri", "kurt baba" ve "sıcak-soğuk" oyunun oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Haftanın günleri, kurt baba ve sıcak-soğuk oyunlarının hiç oynanmama oranlarının erkeklerde daha yüksek oldukları görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.2.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	91	47,4	123	67,2	214	57,1	13,4	0,002
	Yılda 1-2 kez	16	8,3	8	4,4	24	6,4		
	Ayda 1-2 kez	25	13,0	20	10,9	45	12,0		
	Haftada 1-2 kez	36	18,8	23	12,6	59	15,7		
	Her gün	24	12,5	9	4,9	33	8,8		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	61	31,8	28	15,3	89	23,7	29,5	0,0001
	Yılda 1-2 kez	25	13,0	14	7,7	39	10,4		
	Ayda 1-2 kez	37	19,3	25	13,7	62	16,5		
	Haftada 1-2 kez	45	23,4	72	39,3	117	31,2		
	Her gün	24	12,5	44	24,0	68	18,1		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	38	19,9	129	70,5	167	44,7	103,1	0,0001
	Yılda 1-2 kez	24	12,6	16	8,7	40	10,7		
	Ayda 1-2 kez	32	16,8	15	8,2	47	12,6		
	Haftada 1-2 kez	61	31,9	16	8,7	77	20,6		
	Her gün	36	18,8	7	3,8	43	11,5		
	Toplam	191	100,0	183	100,0	374	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. “Şarkılı yerden yüksek”, “Seksek” ve “Bilgisayar oyunları” oyunlarının oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Şarkılı yerden yüksek ve seksek oyunlarının hiç oynanmama oranlarının erkeklerde daha yüksek olduğu, bilgisayar oyunlarının hiç oynanmama oranlarının ise kızlarda daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.2.2.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin						Ki-kare Analizi	
		Kız		Erkek		Toplam		KayKare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Puzzle	Hiç oynamam	70	36,5	88	48,1	158	42,1	19,3	0,001
	Yılda 1-2 kez	18	9,4	30	16,4	48	12,8		
	Ayda 1-2 kez	28	14,6	27	14,8	55	14,7		
	Haftada 1-2 kez	48	25,0	29	15,8	77	20,5		
	Her gün	28	14,6	9	4,9	37	9,9		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Evcilik	Hiç oynamam	53	27,6	160	87,4	213	56,8	139,2	0,0001
	Yılda 1-2 kez	14	7,3	5	2,7	19	5,1		
	Ayda 1-2 kez	22	11,5	2	1,1	24	6,4		
	Haftada 1-2 kez	56	29,2	12	6,6	68	18,1		
	Her gün	47	24,5	4	2,2	51	13,6		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	39	20,3	44	24,0	83	22,1	2,2	0,691
	Yılda 1-2 kez	11	5,7	10	5,5	21	5,6		
	Ayda 1-2 kez	42	21,9	40	21,9	82	21,9		
	Haftada 1-2 kez	59	30,7	60	32,8	119	31,7		
	Her gün	41	21,4	29	15,8	70	18,7		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	103	53,6	106	57,9	209	55,7	3,5	0,467
	Yılda 1-2 kez	11	5,7	13	7,1	24	6,4		
	Ayda 1-2 kez	26	13,5	20	10,9	46	12,3		
	Haftada 1-2 kez	37	19,3	25	13,7	62	16,5		
	Her gün	15	7,8	19	10,4	34	9,1		
	Toplam	192	100,0	183	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Parkta Oyun" oyunun ve "Kutu oyunlarının" oynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05)."Evcilik" ve "Puzzle" oyunlarınınoynama sıklıklarında cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir

farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Puzzle ve evcilik oyunlarının hiç oynanmama oranlarının erkeklerde, daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.3.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	65	25,3	0	0,0	65	24,3	*	0,053
	Yılda 1-2 kez	36	14,0	0	0,0	36	13,4		
	Ayda 1-2 kez	36	14,0	2	18,2	38	14,2		
	Haftada 1-2 kez	100	38,9	6	54,5	106	39,6		
	Her gün	20	7,8	3	27,3	23	8,6		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	63	24,5	3	27,3	66	24,6	*	0,546
	Yılda 1-2 kez	15	5,8	0	0,0	15	5,6		
	Ayda 1-2 kez	23	8,9	0	0,0	23	8,6		
	Haftada 1-2 kez	50	19,5	4	36,4	54	20,1		
	Her gün	106	41,2	4	36,4	110	41,0		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumunagöre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Futbol" ve "Basketbol" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Hentbol	Hiç oynamam	191	74,3	8	72,7	199	74,3	*	1
	Yılda 1-2 kez	19	7,4	1	9,1	20	7,5		
	Ayda 1-2 kez	23	8,9	1	9,1	24	9,0		
	Haftada 1-2 kez	14	5,4	1	9,1	15	5,6		
	Her gün	10	3,9	0	0,0	10	3,7		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	88	34,2	3	27,3	91	34,0	*	0,416
	Yılda 1-2 kez	37	14,4	1	9,1	38	14,2		
	Ayda 1-2 kez	45	17,5	4	36,4	49	18,3		

	Haftada 1-2 kez	60	23,3	1	9,1	61	22,8		
	Her gün	27	10,5	2	18,2	29	10,8		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	211	82,1	9	81,8	220	82,1	*	0,643
	Yılda 1-2 kez	11	4,3	0	0,0	11	4,1		
	Ayda 1-2 kez	9	3,5	1	9,1	10	3,7		
	Haftada 1-2 kez	14	5,4	0	0,0	14	5,2		
	Her gün	12	4,7	1	9,1	13	4,9		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol", "Kale Kuşatması" ve "Voleybol" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	20	7,8	0	0,0	20	7,5	*	0,675
	Yılda 1-2 kez	24	9,3	0	0,0	24	9,0		
	Ayda 1-2 kez	30	11,7	1	9,1	31	11,6		
	Haftada 1-2 kez	100	38,9	5	45,5	105	39,2		
	Her gün	83	32,3	5	45,5	88	32,8		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	86	33,5	3	27,3	89	33,2	*	0,944
	Yılda 1-2 kez	46	17,9	3	27,3	49	18,3		
	Ayda 1-2 kez	40	15,6	2	18,2	42	15,7		
	Haftada 1-2 kez	49	19,1	2	18,2	51	19,0		
	Her gün	36	14,0	1	9,1	37	13,8		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-ebelemece" ve "Hırsız Polis" oyunlarının oynama

sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	72	28,0	0	0,0	72	26,9	*	0,075
	Yılda 1-2 kez	49	19,1	1	9,1	50	18,7		
	Ayda 1-2 kez	47	18,3	5	45,5	52	19,4		
	Haftada 1-2 kez	60	23,3	3	27,3	63	23,5		
	Her gün	29	11,3	2	18,2	31	11,6		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	18	7,0	1	9,1	19	7,1	*	0,172
	Yılda 1-2 kez	20	7,8	0	0,0	20	7,5		
	Ayda 1-2 kez	43	16,7	0	0,0	43	16,0		
	Haftada 1-2 kez	100	38,9	8	72,7	108	40,3		
	Her gün	76	29,6	2	18,2	78	29,1		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	191	74,3	5	45,5	196	73,1	*	0,061
	Yılda 1-2 kez	24	9,3	2	18,2	26	9,7		
	Ayda 1-2 kez	10	3,9	2	18,2	12	4,5		
	Haftada 1-2 kez	21	8,2	2	18,2	23	8,6		
	Her gün	11	4,3	0	0,0	11	4,1		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Mendil kapmaca", "Saklambaç" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
İp atlama	Hiç oynamam	113	44,0	5	45,5	118	44,0	*	0,413

	Yılda 1-2 kez	22	8,6	1	9,1	23	8,6		
	Ayda 1-2 kez	31	12,1	2	18,2	33	12,3		
	Haftada 1-2 kez	55	21,4	0	0,0	55	20,5		
	Her gün	36	14,0	3	27,3	39	14,6		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	190	73,9	9	81,8	199	74,3	*	0,904
	Yılda 1-2 kez	11	4,3	0	0,0	11	4,1		
	Ayda 1-2 kez	18	7,0	0	0,0	18	6,7		
	Haftada 1-2 kez	22	8,6	1	9,1	23	8,6		
	Her gün	16	6,2	1	9,1	17	6,3		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "İp Atlama" ve "Haftanın günleri" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kurtbaba	Hiç oynamam	71	27,6	3	27,3	74	27,6	*	0,991
	Yılda 1-2 kez	42	16,3	2	18,2	44	16,4		
	Ayda 1-2 kez	62	24,1	2	18,2	64	23,9		
	Haftada 1-2 kez	50	19,5	2	18,2	52	19,4		
	Her gün	32	12,5	2	18,2	34	12,7		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	70	27,2	3	27,3	73	27,2	*	0,918
	Yılda 1-2 kez	42	16,3	3	27,3	45	16,8		
	Ayda 1-2 kez	58	22,6	2	18,2	60	22,4		
	Haftada 1-2 kez	49	19,1	2	18,2	51	19,0		
	Her gün	38	14,8	1	9,1	39	14,6		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Şarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	133	51,8	7	63,6	140	52,2	*	0,855
	Yılda 1-2 kez	22	8,6	1	9,1	23	8,6		
	Ayda 1-2 kez	36	14,0	1	9,1	37	13,8		
	Haftada 1-2 kez	41	16,0	2	18,2	43	16,0		
	Her gün	25	9,7	0	0,0	25	9,3		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba", "Şarkılı Yerden Yüksek" ve "Sıcak soğuk" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	51	19,8	1	9,1	52	19,4	*	0,537
	Yılda 1-2 kez	25	9,7	0	0,0	25	9,3		
	Ayda 1-2 kez	26	10,1	2	18,2	28	10,4		
	Haftada 1-2 kez	78	30,4	3	27,3	81	30,2		
	Her gün	77	30,0	5	45,5	82	30,6		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	121	47,1	5	45,5	126	47,0	*	0,844
	Yılda 1-2 kez	34	13,2	1	9,1	35	13,1		
	Ayda 1-2 kez	29	11,3	2	18,2	31	11,6		
	Haftada 1-2 kez	45	17,5	1	9,1	46	17,2		
	Her gün	28	10,9	2	18,2	30	11,2		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	123	47,9	1	9,1	124	46,3	*	0,006
	Yılda 1-2 kez	40	15,6	1	9,1	41	15,3		
	Ayda 1-2 kez	28	10,9	5	45,5	33	12,3		
	Haftada 1-2 kez	43	16,7	2	18,2	45	16,8		
	Her gün	23	8,9	2	18,2	25	9,3		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Seksek" ve "Bilgisayar Oyunları" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin"Puzzle" oyununun oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir

farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05 Puzzle oyununun hiç oynamama oranının anne-baba birlikte olanlarda daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.3.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Evcilik	Hiç oynamam	155	60,3	6	54,5	161	60,1	*	0,961
	Yılda 1-2 kez	12	4,7	0	0,0	12	4,5		
	Ayda 1-2 kez	17	6,6	1	9,1	18	6,7		
	Haftada 1-2 kez	41	16,0	2	18,2	43	16,0		
	Her gün	32	12,5	2	18,2	34	12,7		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	51	19,8	1	9,1	52	19,4	*	0,859
	Yılda 1-2 kez	26	10,1	2	18,2	28	10,4		
	Ayda 1-2 kez	45	17,5	2	18,2	47	17,5		
	Haftada 1-2 kez	100	38,9	4	36,4	104	38,8		
	Her gün	35	13,6	2	18,2	37	13,8		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	111	43,2	2	18,2	113	42,2	*	0,096
	Yılda 1-2 kez	28	10,9	0	0,0	28	10,4		
	Ayda 1-2 kez	28	10,9	3	27,3	31	11,6		
	Haftada 1-2 kez	57	22,2	5	45,5	62	23,1		
	Her gün	33	12,8	1	9,1	34	12,7		
	Toplam	257	100,0	11	100,0	268	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Parkta Oyun" ve "Kutu Oyunları" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		KayKare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	119	32,9	4	30,8	123	32,8	*	0,311
	Yılda 1-2 kez	45	12,4	4	30,8	49	13,1		

	Ayda 1-2 kez	44	12,2	0	0,0	44	11,7		
	Haftada 1-2 kez	123	34,0	4	30,8	127	33,9		
	Her gün	31	8,6	1	7,7	32	8,5		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	115	31,8	2	15,4	117	31,2	*	0,471
	Yılda 1-2 kez	25	6,9	2	15,4	27	7,2		
	Ayda 1-2 kez	23	6,4	1	7,7	24	6,4		
	Haftada 1-2 kez	84	23,2	2	15,4	86	22,9		
	Her gün	115	31,8	6	46,2	121	32,3		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	300	83,1	9	69,2	309	82,6	*	0,185
	Yılda 1-2 kez	20	5,5	0	0,0	20	5,3		
	Ayda 1-2 kez	15	4,2	1	7,7	16	4,3		
	Haftada 1-2 kez	19	5,3	2	15,4	21	5,6		
	Her gün	7	1,9	1	7,7	8	2,1		
	Toplam	361	100,0	13	100,0	374	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	145	40,1	2	15,4	147	39,2	*	0,216
	Yılda 1-2 kez	32	8,8	3	23,1	35	9,3		
	Ayda 1-2 kez	61	16,9	2	15,4	63	16,8		
	Haftada 1-2 kez	96	26,5	4	30,8	100	26,7		
	Her gün	28	7,7	2	15,4	30	8,0		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol", "Futbol", "Voleybol" ve "Hentbol" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	313	86,5	10	76,9	323	86,1	*	0,125
	Yılda 1-2 kez	10	2,8	1	7,7	11	2,9		
	Ayda 1-2 kez	13	3,6	0	0,0	13	3,5		
	Haftada 1-2 kez	15	4,1	0	0,0	15	4,0		
	Her gün	11	3,0	2	15,4	13	3,5		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		

Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	28	7,7	1	7,7	29	7,7	*	0,584
	Yılda 1-2 kez	20	5,5	2	15,4	22	5,9		
	Ayda 1-2 kez	41	11,3	2	15,4	43	11,5		
	Haftada 1-2 kez	143	39,5	5	38,5	148	39,5		
	Her gün	130	35,9	3	23,1	133	35,5		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale kuşatmaca" ve "Yakalamaca" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Hırsız polis	Hiç oynamam	125	34,5	4	30,8	129	34,4	*	0,358
	Yılda 1-2 kez	36	9,9	3	23,1	39	10,4		
	Ayda 1-2 kez	72	19,9	2	15,4	74	19,7		
	Haftada 1-2 kez	80	22,1	4	30,8	84	22,4		
	Her gün	49	13,5	0	0,0	49	13,1		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	91	25,1	3	23,1	94	25,1	*	0,832
	Yılda 1-2 kez	49	13,5	1	7,7	50	13,3		
	Ayda 1-2 kez	77	21,3	2	15,4	79	21,1		
	Haftada 1-2 kez	117	32,3	5	38,5	122	32,5		
	Her gün	28	7,7	2	15,4	30	8,0		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	28	7,7	2	15,4	30	8,0	*	0,681
	Yılda 1-2 kez	19	5,2	1	7,7	20	5,3		
	Ayda 1-2 kez	64	17,7	2	15,4	66	17,6		
	Haftada 1-2 kez	144	39,8	3	23,1	147	39,2		
	Her gün	107	29,6	5	38,5	112	29,9		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Mendil kapmaca", "Hırsız Polis" ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıklarında anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-Kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki-Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Tenis	Hiç oynamam	252	69,6	9	69,2	261	69,6	*	0,512
	Yılda 1-2 kez	36	9,9	0	0,0	36	9,6		
	Ayda 1-2 kez	33	9,1	2	15,4	35	9,3		
	Haftada 1-2 kez	29	8,0	2	15,4	31	8,3		
	Her gün	12	3,3	0	0,0	12	3,2		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	158	43,8	1	7,7	159	42,5	*	0,003
	Yılda 1-2 kez	23	6,4	4	30,8	27	7,2		
	Ayda 1-2 kez	45	12,5	4	30,8	49	13,1		
	Haftada 1-2 kez	81	22,4	3	23,1	84	22,5		
	Her gün	54	15,0	1	7,7	55	14,7		
	Toplam	361	100,0	13	100,0	374	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Tenis" oyununun oynama sıklıkları ile anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05)."İp atlama" oyununun oynama sıklıkları ile anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05).İp atlama oyununun hiç oynanmama oranının anne-baba birlikte olanlarda daha yüksek olduğu görülmektedir.(p<0,05)

Tablo 4.2.2.3.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	Mardin	
	Anne -Baba Birlikte Olma Durumu	Ki-Kare

		Birlikte		Ayrı		Toplam		Analizi	
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Ki-Kare	p
Haftanıngünleri	Hiç oynamam	198	54,8	5	38,5	203	54,3	*	0,006
	Yılda 1-2 kez	23	6,4	2	15,4	25	6,7		
	Ayda 1-2 kez	41	11,4	0	0,0	41	11,0		
	Haftada 1-2 kez	68	18,8	1	7,7	69	18,4		
	Her gün	31	8,6	5	38,5	36	9,6		
	Toplam	361	100,0	13	100,0	374	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	137	38,0	4	30,8	141	37,7	*	0,601
	Yılda 1-2 kez	59	16,3	1	7,7	60	16,0		
	Ayda 1-2 kez	63	17,5	4	30,8	67	17,9		
	Haftada 1-2 kez	72	19,9	2	15,4	74	19,8		
	Her gün	30	8,3	2	15,4	32	8,6		
	Toplam	361	100,0	13	100,0	374	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	96	26,5	4	30,8	100	26,7	*	0,284
	Yılda 1-2 kez	42	11,6	3	23,1	45	12,0		
	Ayda 1-2 kez	83	22,9	1	7,7	84	22,4		
	Haftada 1-2 kez	102	28,2	2	15,4	104	27,7		
	Her gün	39	10,8	3	23,1	42	11,2		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba" ve "Sıcak soğuk" oyunlarının oynama sıklıkları ileanne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05)."Haftanın günleri" oyununun oynama sıklıkları ile anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05).Haftanın günleri oyununun hiç oynanmama oranının anne-baba birlikte olanlarda daha yüksek olduğu görülmektedir.(p<0,05)

Tablo 4.2.2.3.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Şarkılı y.y	Hiç oynamam	207	57,2	7	53,8	214	57,1	*	0,169
	Yılda 1-2 kez	23	6,4	1	7,7	24	6,4		
	Ayda 1-2 kez	41	11,3	4	30,8	45	12,0		
	Haftada 1-2 kez	59	16,3	0	0,0	59	15,7		
	Her gün	32	8,8	1	7,7	33	8,8		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		

Bilgisayar o.	Hiç oynamam	86	23,8	3	23,1	89	23,7		
	Yılda 1-2 kez	39	10,8	0	0,0	39	10,4		
	Ayda 1-2 kez	59	16,3	3	23,1	62	16,5	*	0,777
	Haftada 1-2 kez	113	31,2	4	30,8	117	31,2		
	Her gün	65	18,0	3	23,1	68	18,1		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	163	45,2	4	30,8	167	44,7		
	Yılda 1-2 kez	38	10,5	2	15,4	40	10,7		
	Ayda 1-2 kez	44	12,2	3	23,1	47	12,6	*	0,709
	Haftada 1-2 kez	75	20,8	2	15,4	77	20,6		
	Her gün	41	11,4	2	15,4	43	11,5		
	Toplam	361	100,0	13	100,0	374	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	151	41,7	7	53,8	158	42,1		
	Yılda 1-2 kez	45	12,4	3	23,1	48	12,8		
	Ayda 1-2 kez	55	15,2	0	0,0	55	14,7	*	0,443
	Haftada 1-2 kez	75	20,7	2	15,4	77	20,5		
	Her gün	36	9,9	1	7,7	37	9,9		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Şarkılı yerden yüksek", "Bilgisayar oyunları", "Seksek" ve "Puzzle" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.3.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne-Baba Birlikte Olma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Anne -Baba Birlikte Olma Durumu						Ki-kare Analizi	
		Birlikte		Ayrı		Toplam		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	207	57,2	6	46,2	213	56,8	*	0,205
	Yılda 1-2 kez	17	4,7	2	15,4	19	5,1		
	Ayda 1-2 kez	24	6,6	0	0,0	24	6,4		
	Haftada 1-2 kez	64	17,7	4	30,8	68	18,1		
	Her gün	50	13,8	1	7,7	51	13,6		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	81	22,4	2	15,4	83	22,1	*	0,821
	Yılda 1-2 kez	20	5,5	1	7,7	21	5,6		
	Ayda 1-2 kez	80	22,1	2	15,4	82	21,9		
	Haftada 1-2 kez	115	31,8	4	30,8	119	31,7		
	Her gün	66	18,2	4	30,8	70	18,7		
	Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	201	55,5	8	61,5	209	55,7	*	0,571
	Yılda 1-2 kez	23	6,4	1	7,7	24	6,4		
	Ayda 1-2 kez	44	12,2	2	15,4	46	12,3		

Haftada 1-2 kez	62	17,1	0	0,0	62	16,5
Her gün	32	8,8	2	15,4	34	9,1
Toplam	362	100,0	13	100,0	375	100,0

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne baba birlikte olma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Kutu oyunları" ve "Parkta Oyun" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne baba birlikte olma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	20	25,0	15	19,2	16	29,6	14	25,0	0,524	0,524
	Yılda 1-2 kez	8	10,0	9	11,5	9	16,7	10	17,9		
	Ayda 1-2 kez	12	15,0	10	12,8	9	16,7	7	12,5		
	Haftada 1-2 kez	34	42,5	37	47,4	18	33,3	17	30,4		
	Her gün	6	7,5	7	9,0	2	3,7	8	14,3		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	22	27,5	25	32,1	10	18,5	9	16,1	0,604	0,604
	Yılda 1-2 kez	3	3,8	5	6,4	2	3,7	5	8,9		
	Ayda 1-2 kez	8	10,0	4	5,1	7	13,0	4	7,1		
	Haftada 1-2 kez	16	20,0	14	17,9	12	22,2	12	21,4		
	Her gün	31	38,8	30	38,5	23	42,6	26	46,4		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	58	72,5	58	74,4	44	81,5	39	69,6	0,316	0,316
	Yılda 1-2 kez	6	7,5	9	11,5	2	3,7	3	5,4		
	Ayda 1-2 kez	8	10,0	2	2,6	5	9,3	9	16,1		
	Haftada 1-2 kez	5	6,3	4	5,1	2	3,7	4	7,1		
	Her gün	3	3,8	5	6,4	1	1,9	1	1,8		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		

Voleybol	Hiç oynamam	33	41,3	25	32,1	14	25,9	19	33,9	0,571	0,571
	Yılda 1-2 kez	10	12,5	10	12,8	11	20,4	7	12,5		
	Ayda 1-2 kez	14	17,5	11	14,1	13	24,1	11	19,6		
	Haftada 1-2 kez	14	17,5	20	25,6	12	22,2	15	26,8		
	Her gün	9	11,3	12	15,4	4	7,4	4	7,1		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin Basketbol", "Futbol", "Voleybol" ve "Hentbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	63	78,8	61	78,2	49	90,7	47	83,9	*	0,583
	Yılda 1-2 kez	4	5,0	2	2,6	2	3,7	3	5,4		
	Ayda 1-2 kez	3	3,8	5	6,4	0	0,0	2	3,6		
	Haftada 1-2 kez	6	7,5	5	6,4	0	0,0	3	5,4		
	Her gün	4	5,0	5	6,4	3	5,6	1	1,8		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	6	7,5	6	7,7	4	7,4	4	7,1	*	0,017
	Yılda 1-2 kez	9	11,3	4	5,1	5	9,3	6	10,7		
	Ayda 1-2 kez	12	15,0	4	5,1	3	5,6	12	21,4		
	Haftada 1-2 kez	23	28,8	32	41,0	31	57,4	19	33,9		
	Her gün	30	37,5	32	41,0	11	20,4	15	26,8		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	24	30,0	27	34,6	18	33,3	20	35,7	*	0,243
	Yılda 1-2 kez	20	25,0	7	9,0	12	22,2	10	17,9		
	Ayda 1-2	11	13,8	11	14,1	13	24,1	7	12,5		

	kez										
	Haftada 1-2 kez	15	18,8	20	25,6	5	9,3	11	19,6		
	Her gün	10	12,5	13	16,7	6	11,1	8	14,3		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	16	20,0	14	17,9	22	40,7	20	35,7	*	0,018
	Yılda 1-2 kez	11	13,8	14	17,9	13	24,1	12	21,4		
	Ayda 1-2 kez	17	21,3	20	25,6	8	14,8	7	12,5		
	Haftada 1-2 kez	24	30,0	20	25,6	10	18,5	9	16,1		
	Her gün	12	15,0	10	12,8	1	1,9	8	14,3		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale Kuşatması" ve "Hırsız Polis" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). "Mendil Kapmaca" ve "Yakalamaca-ebelemece" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Yakalamaca-ebeleme oyununun her gün oynama oranının ortaokul ve altındaki grupta daha yüksek olduğu görülürken, mendil kapmaca oyununun hiç oynamama oranının lise ve üstündeki grupta daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.2.4.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	İstanbul										
	Anne eğitim									Ki-kare Analizi	
	İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü			Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%		
Saklambaç	Hiç oynamam	6	7,5	3	3,8	4	7,4	6	10,7	*	0,442
	Yılda 1-2 kez	6	7,5	4	5,1	6	11,1	4	7,1		
	Ayda 1-2 kez	19	23,8	10	12,8	7	13,0	7	12,5		
	Haftada 1-2 kez	24	30,0	37	47,4	24	44,4	23	41,1		
	Her gün	25	31,3	24	30,8	13	24,1	16	28,6		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	61	76,3	56	71,8	45	83,3	34	60,7	*	0,557
	Yılda 1-2 kez	6	7,5	9	11,5	3	5,6	8	14,3		
	Ayda 1-2 kez	2	2,5	3	3,8	3	5,6	4	7,1		
	Haftada 1-2 kez	8	10,0	7	9,0	2	3,7	6	10,7		
	Her gün	3	3,8	3	3,8	1	1,9	4	7,1		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		

İp atlama	Hiç oynamam	35	43,8	28	35,9	25	46,3	30	53,6	*	0,535
	Yılda 1-2 kez	7	8,8	5	6,4	6	11,1	5	8,9		
	Ayda 1-2 kez	9	11,3	11	14,1	8	14,8	5	8,9		
	Haftada 1-2 kez	14	17,5	23	29,5	10	18,5	8	14,3		
	Her gün	15	18,8	11	14,1	5	9,3	8	14,3		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Haftanın g.	Hiç oynamam	61	76,3	52	66,7	44	81,5	42	75,0	*	0,475
	Yılda 1-2 kez	2	2,5	3	3,8	1	1,9	5	8,9		
	Ayda 1-2 kez	5	6,3	7	9,0	3	5,6	3	5,4		
	Haftada 1-2 kez	5	6,3	9	11,5	4	7,4	5	8,9		
	Her gün	7	8,8	7	9,0	2	3,7	1	1,8		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Haftanın günleri", "İp atlama", "Tenis ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	İstanbul										
	Anne eğitim									Ki-kare Analizi	
	İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü			Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%		
Kurtbaba	Hiç oynamam	19	23,8	18	23,1	17	31,5	20	35,7	*	0,161
	Yılda 1-2 kez	11	13,8	9	11,5	11	20,4	13	23,2		
	Ayda 1-2 kez	21	26,3	21	26,9	16	29,6	6	10,7		
	Haftada 1-2 kez	16	20,0	19	24,4	6	11,1	11	19,6		
	Her gün	13	16,3	11	14,1	4	7,4	6	10,7		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	20	25,0	21	26,9	15	27,8	17	30,4	*	0,567
	Yılda 1-2 kez	15	18,8	7	9,0	9	16,7	14	25,0		
	Ayda 1-2 kez	16	20,0	20	25,6	15	27,8	9	16,1		
	Haftada 1-2 kez	16	20,0	19	24,4	8	14,8	8	14,3		
	Her gün	13	16,3	11	14,1	7	13,0	8	14,3		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Sarkılı y.y.	Hiç oynamam	43	53,8	39	50,0	28	51,9	30	53,6	*	0,524
	Yılda 1-2 kez	7	8,8	5	6,4	4	7,4	7	12,5		
	Ayda 1-2 kez	8	10,0	9	11,5	12	22,2	8	14,3		
	Haftada 1-2 kez	14	17,5	18	23,1	6	11,1	5	8,9		
	Her gün	8	10,0	7	9,0	4	7,4	6	10,7		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba", "Şarkılı Yerden Yüksek", ve "Sıcak soğuk" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%		
Bilgisayar o.	Hiç oynamam	20	25,0	14	17,9	7	13,0	11	19,6	*	0,785
	Yılda 1-2 kez	7	8,8	8	10,3	4	7,4	6	10,7		
	Ayda 1-2 kez	10	12,5	5	6,4	8	14,8	5	8,9		
	Haftada 1-2 kez	23	28,8	26	33,3	18	33,3	14	25,0		
	Her gün	20	25,0	25	32,1	17	31,5	20	35,7		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	35	43,8	35	44,9	27	50,0	29	51,8	*	0,424
	Yılda 1-2 kez	8	10,0	8	10,3	10	18,5	9	16,1		
	Ayda 1-2 kez	11	13,8	7	9,0	7	13,0	6	10,7		
	Haftada 1-2 kez	13	16,3	20	25,6	6	11,1	7	12,5		
	Her gün	13	16,3	8	10,3	4	7,4	5	8,9		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Bilgisayar Oyunları", ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%		
Puzzle	Hiç oynamam	43	53,8	31	39,7	24	44,4	26	46,4	*	0,591
	Yılda 1-2 kez	11	13,8	11	14,1	11	20,4	8	14,3		
	Ayda 1-2 kez	9	11,3	9	11,5	5	9,3	10	17,9		

	Haftada 1-2 kez	10	12,5	20	25,6	8	14,8	7	12,5		
	Her gün	7	8,8	7	9,0	6	11,1	5	8,9		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Evcilik	Hiç oynamam	47	58,8	44	56,4	33	61,1	37	66,1	*	0,636
	Yılda 1-2 kez	5	6,3	2	2,6	3	5,6	2	3,6		
	Ayda 1-2 kez	7	8,8	6	7,7	4	7,4	1	1,8		
	Haftada 1-2 kez	14	17,5	12	15,4	10	18,5	7	12,5		
	Her gün	7	8,8	14	17,9	4	7,4	9	16,1		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	11	13,8	11	14,1	15	27,8	15	26,8	*	0,152
	Yılda 1-2 kez	9	11,3	8	10,3	8	14,8	3	5,4		
	Ayda 1-2 kez	19	23,8	12	15,4	9	16,7	7	12,5		
	Haftada 1-2 kez	30	37,5	31	39,7	19	35,2	24	42,9		
	Her gün	11	13,8	16	20,5	3	5,6	7	12,5		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		
Kutu o.	Hiç oynamam	43	53,8	38	48,7	11	20,4	21	37,5	*	0,012
	Yılda 1-2 kez	8	10,0	4	5,1	10	18,5	6	10,7		
	Ayda 1-2 kez	5	6,3	6	7,7	12	22,2	8	14,3		
	Haftada 1-2 kez	16	20,0	19	24,4	13	24,1	14	25,0		
	Her gün	8	10,0	11	14,1	8	14,8	7	12,5		
	Toplam	80	100,0	78	100,0	54	100,0	56	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Puzzle", "Evcilik" ve "Parkta Oyun" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05)."Kutu oyunlarının" oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Kutu oyunlarının hiç oynanmama oranlarının lise ve üstü grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir.(p<0,05)

Tablo 4.2.2.4.7: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin								Ki-kare Analizi	
		Anne eğitim									
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	48	36,1	37	35,2	21	28,8	17	26,6	*	0,262
	Yılda 1-2 kez	14	10,5	19	18,1	9	12,3	7	10,9		
	Ayda 1-2 kez	12	9,0	9	8,6	9	12,3	14	21,9		
	Haftada	44	33,1	33	31,4	28	38,4	22	34,4		

	1-2 kez										
	Her gün	15	11,3	7	6,7	6	8,2	4	6,3		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	44	33,1	30	28,6	25	34,2	18	28,1	*	0,909
	Yılda 1-2 kez	8	6,0	7	6,7	7	9,6	5	7,8		
	Ayda 1-2 kez	10	7,5	5	4,8	6	8,2	3	4,7		
	Haftada 1-2 kez	31	23,3	28	26,7	11	15,1	16	25,0		
	Her gün	40	30,1	35	33,3	24	32,9	22	34,4		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	110	82,7	86	82,7	64	87,7	49	76,6	*	0,415
	Yılda 1-2 kez	5	3,8	5	4,8	5	6,8	5	7,8		
	Ayda 1-2 kez	4	3,0	7	6,7	0	0,0	5	7,8		
	Haftada 1-2 kez	11	8,3	4	3,8	3	4,1	3	4,7		
	Her gün	3	2,3	2	1,9	1	1,4	2	3,1		
	Toplam	133	100,0	104	100,0	73	100,0	64	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	49	36,8	36	34,3	36	49,3	26	40,6	*	0,213
	Yılda 1-2 kez	12	9,0	8	7,6	9	12,3	6	9,4		
	Ayda 1-2 kez	17	12,8	22	21,0	9	12,3	15	23,4		
	Haftada 1-2 kez	43	32,3	27	25,7	16	21,9	14	21,9		
	Her gün	12	9,0	12	11,4	3	4,1	3	4,7		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin Basketbol", "Futbol", "Voleybol" ve "Hentbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.8: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kale	Hiç	113	85,0	89	84,8	63	86,3	58	90,6	*	0,747

kuşatması	oynamam										
	Yılda 1-2 kez	4	3,0	3	2,9	2	2,7	2	3,1		
	Ayda 1-2 kez	3	2,3	6	5,7	4	5,5	0	0,0		
	Haftada 1-2 kez	7	5,3	4	3,8	3	4,1	1	1,6		
	Her gün	6	4,5	3	2,9	1	1,4	3	4,7		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	12	9,0	5	4,8	5	6,8	7	10,9	*	0,837
	Yılda 1-2 kez	8	6,0	5	4,8	5	6,8	4	6,3		
	Ayda 1-2 kez	15	11,3	13	12,4	11	15,1	4	6,3		
	Haftada 1-2 kez	47	35,3	46	43,8	30	41,1	25	39,1		
	Her gün	51	38,3	36	34,3	22	30,1	24	37,5		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	51	38,3	34	32,4	29	39,7	15	23,4	*	0,749
	Yılda 1-2 kez	13	9,8	11	10,5	8	11,0	7	10,9		
	Ayda 1-2 kez	25	18,8	22	21,0	12	16,4	15	23,4		
	Haftada 1-2 kez	25	18,8	23	21,9	16	21,9	20	31,3		
	Her gün	19	14,3	15	14,3	8	11,0	7	10,9		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	39	29,3	19	18,1	13	17,8	23	35,9	*	0,111
	Yılda 1-2 kez	14	10,5	17	16,2	13	17,8	6	9,4		
	Ayda 1-2 kez	26	19,5	26	24,8	17	23,3	10	15,6		
	Haftada 1-2 kez	44	33,1	38	36,2	20	27,4	20	31,3		
	Her gün	10	7,5	5	4,8	10	13,7	5	7,8		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale kuşatması", "Yakalamaca-ebelemece", "Hırsız Polis" ve "Mendil kapmaca" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.4.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%		
Saklambaç	Hiç oynamam	15	11,3	5	4,8	6	8,2	4	6,3	*	0,577
	Yılda 1-2 kez	7	5,3	7	6,7	5	6,8	1	1,6		
	Ayda 1-2 kez	23	17,3	15	14,3	17	23,3	11	17,2		
	Haftada 1-2 kez	53	39,8	45	42,9	24	32,9	25	39,1		
	Her gün	35	26,3	33	31,4	21	28,8	23	35,9		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	103	77,4	69	65,7	52	71,2	37	57,8	*	0,077
	Yılda 1-2 kez	11	8,3	14	13,3	6	8,2	5	7,8		
	Ayda 1-2 kez	7	5,3	13	12,4	7	9,6	8	12,5		
	Haftada 1-2 kez	8	6,0	6	5,7	5	6,8	12	18,8		
	Her gün	4	3,0	3	2,9	3	4,1	2	3,1		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Saklambaç" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%		
İp atlama	Hiç oynamam	58	43,6	40	38,5	32	43,8	29	45,3	*	0,976
	Yılda 1-2 kez	9	6,8	9	8,7	6	8,2	3	4,7		
	Ayda 1-2 kez	15	11,3	14	13,5	12	16,4	8	12,5		
	Haftada 1-2 kez	29	21,8	25	24,0	16	21,9	14	21,9		
	Her gün	22	16,5	16	15,4	7	9,6	10	15,6		
	Toplam	133	100,0	104	100,0	73	100,0	64	100,0		
Haftanın g.	Hiç oynamam	69	51,9	59	56,7	43	58,9	32	50,0	*	0,451
	Yılda 1-2 kez	8	6,0	9	8,7	3	4,1	5	7,8		
	Ayda 1-2 kez	13	9,8	8	7,7	9	12,3	11	17,2		
	Haftada 1-2 kez	30	22,6	21	20,2	11	15,1	7	10,9		

	Her gün	13	9,8	7	6,7	7	9,6	9	14,1		
	Toplam	133	100,0	104	100,0	73	100,0	64	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	57	42,9	41	39,4	20	27,4	23	35,9	*	0,278
	Yılda 1-2 kez	15	11,3	16	15,4	13	17,8	16	25,0		
	Ayda 1-2 kez	23	17,3	21	20,2	15	20,5	8	12,5		
	Haftada 1-2 kez	27	20,3	15	14,4	18	24,7	14	21,9		
	Her gün	11	8,3	11	10,6	7	9,6	3	4,7		
	Toplam	133	100,0	104	100,0	73	100,0	64	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba", "Haftanın günleri" ve "İp atlama" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	43	32,3	26	24,8	18	24,7	13	20,3	*	0,248
	Yılda 1-2 kez	9	6,8	16	15,2	14	19,2	6	9,4		
	Ayda 1-2 kez	30	22,6	27	25,7	12	16,4	15	23,4		
	Haftada 1-2 kez	34	25,6	28	26,7	21	28,8	21	32,8		
	Her gün	17	12,8	8	7,6	8	11,0	9	14,1		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	78	58,6	52	49,5	44	60,3	40	62,5	*	0,443
	Yılda 1-2 kez	5	3,8	10	9,5	3	4,1	6	9,4		
	Ayda 1-2 kez	16	12,0	16	15,2	7	9,6	6	9,4		
	Haftada 1-2 kez	23	17,3	18	17,1	9	12,3	9	14,1		
	Her gün	11	8,3	9	8,6	10	13,7	3	4,7		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Sıcak

soğuk" ve "Şarkılı yerden yüksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.4.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü			
		n	%	n	%	n	%	n	%	Ki-kare	p
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	36	27,1	22	21,0	17	23,3	14	21,9		
	Yılda 1-2 kez	12	9,0	13	12,4	10	13,7	4	6,3		
	Ayda 1-2 kez	21	15,8	20	19,0	11	15,1	10	15,6	*	0,827
	Haftada 1-2 kez	45	33,8	30	28,6	22	30,1	20	31,3		
	Her gün	19	14,3	20	19,0	13	17,8	16	25,0		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	57	42,9	40	38,5	33	45,2	37	57,8		
	Yılda 1-2 kez	11	8,3	13	12,5	5	6,8	11	17,2		
	Ayda 1-2 kez	17	12,8	13	12,5	12	16,4	5	7,8	*	0,167
	Haftada 1-2 kez	29	21,8	25	24,0	16	21,9	7	10,9		
	Her gün	19	14,3	13	12,5	7	9,6	4	6,3		
	Toplam	133	100,0	104	100,0	73	100,0	64	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	68	51,1	42	40,0	29	39,7	19	29,7		
	Yılda 1-2 kez	20	15,0	9	8,6	9	12,3	10	15,6		
	Ayda 1-2 kez	10	7,5	19	18,1	16	21,9	10	15,6	*	0,018
	Haftada 1-2 kez	23	17,3	25	23,8	16	21,9	13	20,3		
	Her gün	12	9,0	10	9,5	3	4,1	12	18,8		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Bilgisayar oyunları" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Puzzle" oyununun oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın

olduğu görülmektedir (p<0,05). Puzzle oyununun hiç oynanmama oranının ortaokul ve altındaki grupta daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.4.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Anne eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	83	62,4	57	54,3	36	49,3	37	57,8	*	0,161
	Yılda 1-2 kez	4	3,0	7	6,7	2	2,7	6	9,4		
	Ayda 1-2 kez	4	3,0	6	5,7	8	11,0	6	9,4		
	Haftada 1-2 kez	28	21,1	19	18,1	14	19,2	7	10,9		
	Her gün	14	10,5	16	15,2	13	17,8	8	12,5		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	36	27,1	16	15,2	20	27,4	11	17,2	*	0,291
	Yılda 1-2 kez	10	7,5	7	6,7	1	1,4	3	4,7		
	Ayda 1-2 kez	27	20,3	27	25,7	12	16,4	16	25,0		
	Haftada 1-2 kez	34	25,6	35	33,3	26	35,6	24	37,5		
	Her gün	26	19,5	20	19,0	14	19,2	10	15,6		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	90	67,7	55	52,4	42	57,5	22	34,4	*	0,006
	Yılda 1-2 kez	9	6,8	6	5,7	4	5,5	5	7,8		
	Ayda 1-2 kez	12	9,0	13	12,4	11	15,1	10	15,6		
	Haftada 1-2 kez	13	9,8	18	17,1	14	19,2	17	26,6		
	Her gün	9	6,8	13	12,4	2	2,7	10	15,6		
	Toplam	133	100,0	105	100,0	73	100,0	64	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Parkta Oyun" ve "Evcilik" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Kutu oyunlarını" oynama sıklıkları ile anne eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir

(p<0,05). Kutu oyunlarının hiç oynanmama oranının lise ve altındaki grupta daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.4.14: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul									
		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	19	27,9	19	25,3	14	22,6	13	20,6	7,4	0,812
	Yılda 1-2 kez	5	7,4	11	14,7	10	16,1	10	15,9		
	Ayda 1-2 kez	13	19,1	8	10,7	8	12,9	9	14,3		
	Haftada 1-2 kez	23	33,8	32	42,7	26	41,9	25	39,7		
	Her gün	8	11,8	5	6,7	4	6,5	6	9,5		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	19	27,9	19	25,3	16	25,8	12	19,0	7,6	0,813
	Yılda 1-2 kez	3	4,4	4	5,3	3	4,8	5	7,9		
	Ayda 1-2 kez	6	8,8	5	6,7	6	9,7	6	9,5		
	Haftada 1-2 kez	16	23,5	12	16,0	16	25,8	10	15,9		
	Her gün	24	35,3	35	46,7	21	33,9	30	47,6		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	51	75,0	56	74,7	49	79,0	43	68,3	*	0,652
	Yılda 1-2 kez	5	7,4	6	8,0	3	4,8	6	9,5		
	Ayda 1-2 kez	6	8,8	6	8,0	3	4,8	9	14,3		
	Haftada 1-2 kez	5	7,4	2	2,7	5	8,1	3	4,8		
	Her gün	1	1,5	5	6,7	2	3,2	2	3,2		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	25	36,8	31	41,3	18	29,0	17	27,0	17,1	0,143
	Yılda 1-2 kez	10	14,7	10	13,3	10	16,1	8	12,7		
	Ayda 1-2 kez	13	19,1	6	8,0	13	21,0	17	27,0		
	Haftada 1-2 kez	11	16,2	16	21,3	17	27,4	17	27,0		
	Her gün	9	13,2	12	16,0	4	6,5	4	6,3		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin Basketbol", "Futbol", "Voleybol" ve "Hentbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.15: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul									
		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	53	77,9	58	77,3	56	90,3	53	84,1	*	0,292
	Yılda 1-2 kez	4	5,9	3	4,0	1	1,6	3	4,8		
	Ayda 1-2 kez	2	2,9	5	6,7	1	1,6	2	3,2		
	Haftada 1-2 kez	7	10,3	2	2,7	2	3,2	3	4,8		
	Her gün	2	2,9	7	9,3	2	3,2	2	3,2		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	6	8,8	6	8,0	4	6,5	4	6,3	17,3	0,137
	Yılda 1-2 kez	5	7,4	5	6,7	11	17,7	3	4,8		
	Ayda 1-2 kez	8	11,8	9	12,0	2	3,2	12	19,0		
	Haftada 1-2 kez	24	35,3	27	36,0	26	41,9	28	44,4		
	Her gün	25	36,8	28	37,3	19	30,6	16	25,4		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale kuşatması" ve "Yakalamaca-ebelemece" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.16: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

İstanbul

		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Hırsız polis	Hiç oynamam	24	35,3	25	33,3	21	33,9	19	30,2	9,9	0,616
	Yılda 1-2 kez	15	22,1	11	14,7	12	19,4	11	17,5		
	Ayda 1-2 kez	10	14,7	7	9,3	11	17,7	14	22,2		
	Haftada 1-2 kez	11	16,2	21	28,0	9	14,5	10	15,9		
	Her gün	8	11,8	11	14,7	9	14,5	9	14,3		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	15	22,1	20	26,7	19	30,6	18	28,6	10,8	0,542
	Yılda 1-2 kez	10	14,7	11	14,7	15	24,2	14	22,2		
	Ayda 1-2 kez	12	17,6	17	22,7	13	21,0	10	15,9		
	Haftada 1-2 kez	20	29,4	19	25,3	12	19,4	12	19,0		
	Her gün	11	16,2	8	10,7	3	4,8	9	14,3		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	4	5,9	7	9,3	3	4,8	5	7,9	*	0,881
	Yılda 1-2 kez	5	7,4	5	6,7	6	9,7	4	6,3		
	Ayda 1-2 kez	15	22,1	12	16,0	9	14,5	7	11,1		
	Haftada 1-2 kez	22	32,4	29	38,7	28	45,2	29	46,0		
	Her gün	22	32,4	22	29,3	16	25,8	18	28,6		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hırsız polis", "Mendil kapmaca" ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.17: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul									
		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki-Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		

Tenis	Hiç oynamam	52	76,5	53	70,7	52	83,9	39	61,9	*	0,179
	Yılda 1-2 kez	6	8,8	6	8,0	4	6,5	10	15,9		
	Ayda 1-2 kez	1	1,5	4	5,3	1	1,6	6	9,5		
	Haftada 1-2 kez	8	11,8	7	9,3	3	4,8	5	7,9		
	Her gün	1	1,5	5	6,7	2	3,2	3	4,8		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	28	41,2	30	40,0	30	48,4	30	47,6	11,3	0,497
	Yılda 1-2 kez	6	8,8	5	6,7	6	9,7	6	9,5		
	Ayda 1-2 kez	4	5,9	13	17,3	10	16,1	6	9,5		
	Haftada 1-2 kez	15	22,1	17	22,7	9	14,5	14	22,2		
	Her gün	15	22,1	10	13,3	7	11,3	7	11,1		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	51	75,0	57	76,0	44	71,0	47	74,6	*	0,533
	Yılda 1-2 kez	1	1,5	2	2,7	4	6,5	4	6,3		
	Ayda 1-2 kez	6	8,8	4	5,3	5	8,1	3	4,8		
	Haftada 1-2 kez	3	4,4	7	9,3	5	8,1	8	12,7		
	Her gün	7	10,3	5	6,7	4	6,5	1	1,6		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	17	25,0	24	32,0	10	16,1	23	36,5	15,7	0,202
	Yılda 1-2 kez	7	10,3	12	16,0	14	22,6	11	17,5		
	Ayda 1-2 kez	16	23,5	16	21,3	21	33,9	11	17,5		
	Haftada 1-2 kez	16	23,5	13	17,3	12	19,4	11	17,5		
	Her gün	12	17,6	10	13,3	5	8,1	7	11,1		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Tenis", "İp atlama", "Haftanın günleri" ve "Kurt baba" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.4.18: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul									
		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	14	20,6	27	36,0	17	27,4	15	23,8	15,2	0,228
	Yılda 1-2 kez	13	19,1	8	10,7	9	14,5	15	23,8		
	Ayda 1-2 kez	13	19,1	12	16,0	20	32,3	15	23,8		
	Haftada 1-2 kez	16	23,5	15	20,0	10	16,1	10	15,9		
	Her gün	12	17,6	13	17,3	6	9,7	8	12,7		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Sarkılı y.y.	Hiç oynamam	37	54,4	34	45,3	39	62,9	30	47,6	10,1	0,608
	Yılda 1-2 kez	5	7,4	6	8,0	4	6,5	8	12,7		
	Ayda 1-2 kez	10	14,7	9	12,0	6	9,7	12	19,0		
	Haftada 1-2 kez	10	14,7	17	22,7	8	12,9	8	12,7		
	Her gün	6	8,8	9	12,0	5	8,1	5	7,9		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	17	25,0	16	21,3	11	17,7	8	12,7	15,9	0,194
	Yılda 1-2 kez	5	7,4	11	14,7	2	3,2	7	11,1		
	Ayda 1-2 kez	8	11,8	8	10,7	8	12,9	4	6,3		
	Haftada 1-2 kez	24	35,3	20	26,7	19	30,6	18	28,6		
	Her gün	14	20,6	20	26,7	22	35,5	26	41,3		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Sıcak soğuk", "Bilgisayar Oyunları" ve "Şarkılı yerden yüksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.19: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	İstanbul	
	Baba eğitim	Ki-kare Analizi

		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Seksek	Hiç oynamam	29	42,6	36	48,0	28	45,2	33	52,4	8,4	0,782
	Yılda 1-2 kez	6	8,8	10	13,3	12	19,4	7	11,1		
	Ayda 1-2 kez	11	16,2	8	10,7	4	6,5	8	12,7		
	Haftada 1-2 kez	12	17,6	13	17,3	12	19,4	9	14,3		
	Her gün	10	14,7	8	10,7	6	9,7	6	9,5		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	38	55,9	29	38,7	31	50,0	26	41,3	16,1	0,188
	Yılda 1-2 kez	6	8,8	13	17,3	9	14,5	13	20,6		
	Ayda 1-2 kez	6	8,8	6	8,0	11	17,7	10	15,9		
	Haftada 1-2 kez	10	14,7	19	25,3	7	11,3	9	14,3		
	Her gün	8	11,8	8	10,7	4	6,5	5	7,9		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Seksek" ve "Puzzle" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.20: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul									
		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Evcilik	Hiç oynamam	39	57,4	48	64,0	36	58,1	38	60,3	*	0,946
	Yılda 1-2 kez	3	4,4	3	4,0	3	4,8	3	4,8		
	Ayda 1-2 kez	5	7,4	5	6,7	6	9,7	2	3,2		
	Haftada 1-2 kez	9	13,2	12	16,0	11	17,7	11	17,5		
	Her gün	12	17,6	7	9,3	6	9,7	9	14,3		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	13	19,1	13	17,3	13	21,0	13	20,6	11	0,529

	Yılda 1-2 kez	6	8,8	10	13,3	7	11,3	5	7,9		
	Ayda 1-2 kez	11	16,2	18	24,0	12	19,4	6	9,5		
	Haftada 1-2 kez	30	44,1	21	28,0	23	37,1	30	47,6		
	Her gün	8	11,8	13	17,3	7	11,3	9	14,3		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	36	52,9	37	49,3	18	29,0	22	34,9	26,2	0,011
	Yılda 1-2 kez	9	13,2	4	5,3	8	12,9	7	11,1		
	Ayda 1-2 kez	2	2,9	5	6,7	13	21,0	11	17,5		
	Haftada 1-2 kez	15	22,1	16	21,3	13	21,0	18	28,6		
	Her gün	6	8,8	13	17,3	10	16,1	5	7,9		
	Toplam	68	100,0	75	100,0	62	100,0	63	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik" ve "Parkta oyun" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). "Kutu oyunlarının" oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Kutu oyunları hiç oynamama oranlarının ortaokul ve altı grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir.($p<0,05$)

Tablo 4.2.2.4.21: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin								Ki-kare Analizi	
		Baba eğitim									
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Basketbol	Hiç oynamam	18	38,3	41	46,1	28	28,9	36	25,4	20,7	0,055
	Yılda 1-2 kez	2	4,3	15	16,9	12	12,4	20	14,1		
	Ayda 1-2 kez	5	10,6	5	5,6	12	12,4	22	15,5		
	Haftada 1-2 kez	17	36,2	21	23,6	36	37,1	53	37,3		
	Her gün	5	10,6	7	7,9	9	9,3	11	7,7		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	18	38,3	30	33,7	27	27,8	42	29,6	11,8	0,456

	Yılda 1-2 kez	3	6,4	4	4,5	7	7,2	13	9,2		
	Ayda 1-2 kez	3	6,4	3	3,4	12	12,4	6	4,2		
	Haftada 1-2 kez	10	21,3	23	25,8	20	20,6	33	23,2		
	Her gün	13	27,7	29	32,6	31	32,0	48	33,8		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	42	89,4	72	81,8	83	85,6	112	78,9	*	0,833
	Yılda 1-2 kez	2	4,3	4	4,5	4	4,1	10	7,0		
	Ayda 1-2 kez	2	4,3	3	3,4	3	3,1	8	5,6		
	Haftada 1-2 kez	1	2,1	6	6,8	4	4,1	10	7,0		
	Her gün	0	0,0	3	3,4	3	3,1	2	1,4		
	Toplam	47	100,0	88	100,0	97	100,0	142	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	21	44,7	32	36,0	38	39,2	56	39,4	10,2	0,597
	Yılda 1-2 kez	2	4,3	8	9,0	12	12,4	13	9,2		
	Ayda 1-2 kez	11	23,4	12	13,5	13	13,4	27	19,0		
	Haftada 1-2 kez	9	19,1	26	29,2	27	27,8	38	26,8		
	Her gün	4	8,5	11	12,4	7	7,2	8	5,6		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol", "Futbol", "Voleybol" ve "Hentbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.22: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin								Ki-kare Analizi	
		Baba eğitim									
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	40	85,1	75	84,3	83	85,6	125	88,0		
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	4	4,5	4	4,1	3	2,1	*	0,821
	Ayda 1-2 kez	2	4,3	3	3,4	4	4,1	4	2,8		
	Haftada	4	8,5	3	3,4	4	4,1	4	2,8		

	1-2 kez										
	Her gün	1	2,1	4	4,5	2	2,1	6	4,2		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	6	12,8	7	7,9	6	6,2	10	7,0	12,9	0,371
	Yılda 1-2 kez	4	8,5	4	4,5	2	2,1	12	8,5		
	Ayda 1-2 kez	6	12,8	7	7,9	16	16,5	14	9,9		
	Haftada 1-2 kez	15	31,9	37	41,6	35	36,1	61	43,0		
	Her gün	16	34,0	34	38,2	38	39,2	45	31,7		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-ebelemece" ve "Kale kuşatması" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.23: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki- Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Hırsız polis	Hiç oynamam	19	40,4	42	47,2	30	30,9	38	26,8	21,4	0,055
	Yılda 1-2 kez	6	12,8	8	9,0	9	9,3	16	11,3		
	Ayda 1-2 kez	13	27,7	12	13,5	20	20,6	29	20,4		
	Haftada 1-2 kez	4	8,5	14	15,7	24	24,7	42	29,6		
	Her gün	5	10,6	13	14,6	14	14,4	17	12,0		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	15	31,9	18	20,2	24	24,7	37	26,1	10,5	0,571
	Yılda 1-2 kez	2	4,3	11	12,4	11	11,3	26	18,3		
	Ayda 1-2 kez	10	21,3	19	21,3	23	23,7	27	19,0		
	Haftada 1-2 kez	16	34,0	32	36,0	30	30,9	44	31,0		
	Her gün	4	8,5	9	10,1	9	9,3	8	5,6		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	5	10,6	6	6,7	7	7,2	12	8,5	13,2	0,355

Yılda 1-2 kez	4	8,5	5	5,6	5	5,2	6	4,2
Ayda 1-2 kez	11	23,4	13	14,6	10	10,3	32	22,5
Haftada 1-2 kez	15	31,9	33	37,1	41	42,3	58	40,8
Her gün	12	25,5	32	36,0	34	35,1	34	23,9
Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hırsız polis", "Mendil kapmaca" ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.24: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Tenis	Hiç oynamam	38	80,9	66	74,2	69	71,1	88	62,0	*	0,164
	Yılda 1-2 kez	2	4,3	11	12,4	5	5,2	18	12,7		
	Ayda 1-2 kez	3	6,4	5	5,6	13	13,4	14	9,9		
	Haftada 1-2 kez	4	8,5	5	5,6	6	6,2	16	11,3		
	Her gün	0	0,0	2	2,2	4	4,1	6	4,2		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	24	51,1	34	38,2	35	36,5	66	46,5	16,7	0,158
	Yılda 1-2 kez	6	12,8	5	5,6	8	8,3	8	5,6		
	Ayda 1-2 kez	4	8,5	15	16,9	13	13,5	17	12,0		
	Haftada 1-2 kez	12	25,5	16	18,0	25	26,0	31	21,8		
	Her gün	1	2,1	19	21,3	15	15,6	20	14,1		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	96	100,0	142	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Tenis"

ve “İp atlama” oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05

Tablo 4.2.2.4.25: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	25	53,2	55	61,8	44	45,8	79	55,6	19,3	0,081
	Yılda 1-2 kez	2	4,3	8	9,0	3	3,1	12	8,5		
	Ayda 1-2 kez	4	8,5	5	5,6	15	15,6	17	12,0		
	Haftada 1-2 kez	14	29,8	12	13,5	21	21,9	22	15,5		
	Her gün	2	4,3	9	10,1	13	13,5	12	8,5		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	96	100,0	142	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	24	51,1	41	46,1	30	31,3	46	32,4	26,5	0,009
	Yılda 1-2 kez	6	12,8	10	11,2	9	9,4	35	24,6		
	Ayda 1-2 kez	8	17,0	13	14,6	25	26,0	21	14,8		
	Haftada 1-2 kez	7	14,9	16	18,0	20	20,8	31	21,8		
	Her gün	2	4,3	9	10,1	12	12,5	9	6,3		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	96	100,0	142	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	14	29,8	30	33,7	24	24,7	32	22,5	9,9	0,617
	Yılda 1-2 kez	4	8,5	9	10,1	14	14,4	18	12,7		
	Ayda 1-2 kez	14	29,8	17	19,1	19	19,6	34	23,9		
	Haftada 1-2 kez	11	23,4	23	25,8	25	25,8	45	31,7		
	Her gün	4	8,5	10	11,2	15	15,5	13	9,2		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin “Sıcak soğuk” ve “Haftanın günleri” oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). “Haftanın günleri” oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın

olduğu görülmektedir (p<0,05). Kurt baba oyununun hiç oynanmama oranının ortaokul ve altında daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.4.26: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin									
		Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	27	57,4	48	53,9	50	51,5	89	62,7	10,2	0,592
	Yılda 1-2 kez	4	8,5	6	6,7	4	4,1	10	7,0		
	Ayda 1-2 kez	4	8,5	14	15,7	12	12,4	15	10,6		
	Haftada 1-2 kez	8	17,0	12	13,5	18	18,6	21	14,8		
	Her gün	4	8,5	9	10,1	13	13,4	7	4,9		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	12	25,5	30	33,7	15	15,5	32	22,5	15,1	0,232
	Yılda 1-2 kez	3	6,4	10	11,2	13	13,4	13	9,2		
	Ayda 1-2 kez	11	23,4	12	13,5	18	18,6	21	14,8		
	Haftada 1-2 kez	11	23,4	23	25,8	36	37,1	47	33,1		
	Her gün	10	21,3	14	15,7	15	15,5	29	20,4		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Şarkılı yerden yüksek" ve "Bilgisayar oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.27: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	Mardin									
	Baba eğitim								Ki-kare Analizi	
	İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		

Seksek	Hiç oynamam	21	44,7	35	39,3	38	39,2	73	51,8	19,4	0,078
	Yılda 1-2 kez	3	6,4	10	11,2	7	7,2	20	14,2		
	Ayda 1-2 kez	6	12,8	11	12,4	18	18,6	12	8,5		
	Haftada 1-2 kez	12	25,5	19	21,3	18	18,6	28	19,9		
	Her gün	5	10,6	14	15,7	16	16,5	8	5,7		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	141	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	22	46,8	47	52,8	43	44,3	46	32,4	19,5	0,076
	Yılda 1-2 kez	7	14,9	7	7,9	10	10,3	24	16,9		
	Ayda 1-2 kez	4	8,5	12	13,5	18	18,6	21	14,8		
	Haftada 1-2 kez	12	25,5	14	15,7	20	20,6	31	21,8		
	Her gün	2	4,3	9	10,1	6	6,2	20	14,1		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		
Evcilik	Hiç oynamam	34	72,3	49	55,1	53	54,6	77	54,2	12,5	0,405
	Yılda 1-2 kez	2	4,3	6	6,7	2	2,1	9	6,3		
	Ayda 1-2 kez	0	0,0	5	5,6	6	6,2	13	9,2		
	Haftada 1-2 kez	7	14,9	16	18,0	22	22,7	23	16,2		
	Her gün	4	8,5	13	14,6	14	14,4	20	14,1		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Puzzle" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.4.28: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Eğitim Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin								Ki-kare Analizi	
		Baba eğitim									
		İlkokul ve altı		Ortaokul		Lise		Üniversite ve üstü		Ki Kare	p
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%		
Parkta oyun	Hiç oynamam	12	25,5	22	24,7	24	24,7	25	17,6	8,3	0,758
	Yılda 1-2 kez	4	8,5	6	6,7	3	3,1	8	5,6		
	Ayda 1-	9	19,1	22	24,7	21	21,6	30	21,1		

	2 kez										
	Haftada 1-2 kez	14	29,8	22	24,7	29	29,9	54	38,0		
	Her gün	8	17,0	17	19,1	20	20,6	25	17,6		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	39	83,0	56	62,9	50	51,5	64	45,1	32,1	0,001
	Yılda 1-2 kez	3	6,4	7	7,9	5	5,2	9	6,3		
	Ayda 1-2 kez	2	4,3	9	10,1	15	15,5	20	14,1		
	Haftada 1-2 kez	2	4,3	7	7,9	18	18,6	35	24,6		
	Her gün	1	2,1	10	11,2	9	9,3	14	9,9		
	Toplam	47	100,0	89	100,0	97	100,0	142	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Parkta Oyun" oyununun oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). "Kutu oyunları" oynama sıklıkları ile baba eğitim düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Kutu oyunları oyununun hiç oynanmama oranının ortaokul ve altında bulunan grupta daha yüksek olduğu görülmektedir.($p<0,05$)

Tablo 4.2.2.5.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	18	22,0	47	25,3	3,5	0,469
	Yılda 1-2 kez	14	17,1	22	11,8		
	Ayda 1-2 kez	13	15,9	25	13,4		
	Haftada 1-2 kez	33	40,2	73	39,2		
	Her gün	4	4,9	19	10,2		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	13	15,9	53	28,5	7,9	0,095
	Yılda 1-2 kez	5	6,1	10	5,4		
	Ayda 1-2 kez	6	7,3	17	9,1		
	Haftada 1-2 kez	15	18,3	39	21,0		
	Her gün	43	52,4	67	36,0		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık

Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Hentbol	Hiç oynamam	57	69,5	142	76,3	6,4	0,168
	Yılda 1-2 kez	4	4,9	16	8,6		
	Ayda 1-2 kez	10	12,2	14	7,5		
	Haftada 1-2 kez	8	9,8	7	3,8		
	Her gün	3	3,7	7	3,8		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	28	34,1	63	33,9	0,74	0,946
	Yılda 1-2 kez	12	14,6	26	14,0		
	Ayda 1-2 kez	17	20,7	32	17,2		
	Haftada 1-2 kez	17	20,7	44	23,7		
	Her gün	8	9,8	21	11,3		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Kale k.	Hiç oynamam	65	79,3	155	83,3	*	0,497
	Yılda 1-2 kez	3	3,7	8	4,3		
	Ayda 1-2 kez	4	4,9	6	3,2		
	Haftada 1-2 kez	7	8,5	7	3,8		
	Her gün	3	3,7	10	5,4		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol", "Voleybol" ve "Kale kuşatması" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Yakalamaca e.	Hiç oynamam	4	4,9	16	8,6	4,6	0,322
	Yılda 1-2 kez	11	13,4	13	7,0		

	Ayda 1-2 kez	7	8,5	24	12,9		
	Haftada 1-2 kez	32	39,0	73	39,2		
	Her gün	28	34,1	60	32,3		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	23	28,0	66	35,5	8,3	0,081
	Yılda 1-2 kez	14	17,1	35	18,8		
	Ayda 1-2 kez	20	24,4	22	11,8		
	Haftada 1-2 kez	12	14,6	39	21,0		
	Her gün	13	15,9	24	12,9		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-ebelemece" ve "Hırsız polis" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	23	28,0	49	26,3	0,6	0,955
	Yılda 1-2 kez	16	19,5	34	18,3		
	Ayda 1-2 kez	17	20,7	35	18,8		
	Haftada 1-2 kez	18	22,0	45	24,2		
	Her gün	8	9,8	23	12,4		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	4	4,9	15	8,1	2,3	0,675
	Yılda 1-2 kez	4	4,9	16	8,6		
	Ayda 1-2 kez	13	15,9	30	16,1		
	Haftada 1-2 kez	36	43,9	72	38,7		
	Her gün	25	30,5	53	28,5		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	57	69,5	139	74,7	5,8	0,208
	Yılda 1-2 kez	11	13,4	15	8,1		
	Ayda 1-2 kez	3	3,7	9	4,8		
	Haftada 1-2 kez	5	6,1	18	9,7		
	Her gün	6	7,3	5	2,7		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin

"Saklambaç"."Mendil kapmaca" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
İp atlama	Hiç oynamam	34	41,5	84	45,2	2,3	0,604
	Yılda 1-2 kez	8	9,8	15	8,1		
	Ayda 1-2 kez	13	15,9	20	10,8		
	Haftada 1-2 kez	14	17,1	41	22,0		
	Her gün	13	15,9	26	14,0		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	62	75,6	137	73,7	0,55	0,968
	Yılda 1-2 kez	3	3,7	8	4,3		
	Ayda 1-2 kez	6	7,3	12	6,5		
	Haftada 1-2 kez	7	8,5	16	8,6		
	Her gün	4	4,9	13	7,0		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	25	30,5	49	26,3	8,4	0,076
	Yılda 1-2 kez	20	24,4	24	12,9		
	Ayda 1-2 kez	13	15,9	51	27,4		
	Haftada 1-2 kez	15	18,3	37	19,9		
	Her gün	9	11,0	25	13,4		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba","İp atlama" ve "Haftanın günleri" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	21	25,6	52	28,0	0,4	0,982
	Yılda 1-2 kez	13	15,9	32	17,2		

	Ayda 1-2 kez	20	24,4	40	21,5		
	Haftada 1-2 kez	16	19,5	35	18,8		
	Her gün	12	14,6	27	14,5		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	43	52,4	97	52,2	1,1	0,883
	Yılda 1-2 kez	6	7,3	17	9,1		
	Ayda 1-2 kez	13	15,9	24	12,9		
	Haftada 1-2 kez	14	17,1	29	15,6		
	Her gün	6	7,3	19	10,2		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	7	8,5	45	24,2	12,1	0,016
	Yılda 1-2 kez	9	11,0	16	8,6		
	Ayda 1-2 kez	6	7,3	22	11,8		
	Haftada 1-2 kez	32	39,0	49	26,3		
	Her gün	28	34,1	54	29,0		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Sıcak soğuk" ve "Şarkılı yerden yüksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). "Bilgisayar oyunlarının" oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Bilgisayar oyunlarının hiç oynanmama oranının anne çalışma durumuna hayır diyen öğrencilerde daha yüksek görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.2.5.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Seksek	Hiç oynamam	39	47,6	87	46,8	11,8	0,051
	Yılda 1-2 kez	18	22,0	17	9,1		
	Ayda 1-2 kez	8	9,8	23	12,4		
	Haftada 1-2 kez	13	15,9	33	17,7		
	Her gün	4	4,9	26	14,0		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	34	41,5	90	48,4	5,7	0,216
	Yılda 1-2 kez	19	23,2	22	11,8		
	Ayda 1-2 kez	10	12,2	23	12,4		
	Haftada 1-2 kez	12	14,6	33	17,7		

Her gün	7	8,5	18	9,7	
Toplam	82	100,0	186	100,0	

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Seksek" ve "Puzzle" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	50	61,0	111	59,7	2,7	0,601
	Yılda 1-2 kez	3	3,7	9	4,8		
	Ayda 1-2 kez	7	8,5	11	5,9		
	Haftada 1-2 kez	15	18,3	28	15,1		
	Her gün	7	8,5	27	14,5		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	19	23,2	33	17,7	1,5	0,824
	Yılda 1-2 kez	7	8,5	21	11,3		
	Ayda 1-2 kez	14	17,1	33	17,7		
	Haftada 1-2 kez	32	39,0	72	38,7		
	Her gün	10	12,2	27	14,5		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		
Kutu O.	Hiç oynamam	33	40,2	80	43,0	1,1	0,881
	Yılda 1-2 kez	9	11,0	19	10,2		
	Ayda 1-2 kez	12	14,6	19	10,2		
	Haftada 1-2 kez	18	22,0	44	23,7		
	Her gün	10	12,2	24	12,9		
	Toplam	82	100,0	186	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Parkta oyun" ve "Kutu oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin

		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	33	37,5	90	31,4	5,4	0,241
	Yılda 1-2 kez	6	6,8	43	15,0		
	Ayda 1-2 kez	8	9,1	36	12,5		
	Haftada 1-2 kez	32	36,4	95	33,1		
	Her gün	9	10,2	23	8,0		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	18	20,5	99	34,5	6,6	0,154
	Yılda 1-2 kez	6	6,8	21	7,3		
	Ayda 1-2 kez	7	8,0	17	5,9		
	Haftada 1-2 kez	23	26,1	63	22,0		
	Her gün	34	38,6	87	30,3		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Hentbol	Hiç oynamam	70	79,5	239	83,6	2,8	0,579
	Yılda 1-2 kez	4	4,5	16	5,6		
	Ayda 1-2 kez	6	6,8	10	3,5		
	Haftada 1-2 kez	5	5,7	16	5,6		
	Her gün	3	3,4	5	1,7		
	Toplam	88	100,0	286	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	35	39,8	112	39,0	6,7	0,151
	Yılda 1-2 kez	3	3,4	32	11,1		
	Ayda 1-2 kez	20	22,7	43	15,0		
	Haftada 1-2 kez	23	26,1	77	26,8		
	Her gün	7	8,0	23	8,0		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	72	81,8	251	87,5	1,9	0,751
	Yılda 1-2 kez	3	3,4	8	2,8		
	Ayda 1-2 kez	4	4,5	9	3,1		
	Haftada 1-2 kez	5	5,7	10	3,5		
	Her gün	4	4,5	9	3,1		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Voleybol", "Hentbol" ve "Kale kuşatması" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin				Ki-kare Analizi	
		Anne çalışma durumu					
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	7	8,0	22	7,7	4,8	0,303
	Yılda 1-2 kez	2	2,3	20	7,0		
	Ayda 1-2 kez	7	8,0	36	12,5		
	Haftada 1-2 kez	40	45,5	108	37,6		
	Her gün	32	36,4	101	35,2		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	28	31,8	101	35,2	0,8	0,931
	Yılda 1-2 kez	11	12,5	28	9,8		
	Ayda 1-2 kez	17	19,3	57	19,9		
	Haftada 1-2 kez	21	23,9	63	22,0		
	Her gün	11	12,5	38	13,2		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-ebelemece" ve "Hırsız polis" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin				Kay-Kare Analizi	
		Anne çalışma durumu					
		Evet		Hayır		Kay-Kare	p
		n	%	n	%		
Mendil	Hiç oynamam	21	23,9	73	25,4	3,9	0,416

	Yılda 1-2 kez	8	9,1	42	14,6		
	Ayda 1-2 kez	17	19,3	62	21,6		
	Haftada 1-2 kez	32	36,4	90	31,4		
	Her gün	10	11,4	20	7,0		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	6	6,8	24	8,4		
	Yılda 1-2 kez	3	3,4	17	5,9		
	Ayda 1-2 kez	12	13,6	54	18,8	5,1	0,281
	Haftada 1-2 kez	33	37,5	114	39,7		
	Her gün	34	38,6	78	27,2		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	61	69,3	200	69,7		
	Yılda 1-2 kez	5	5,7	31	10,8		
	Ayda 1-2 kez	9	10,2	26	9,1	4,7	0,315
	Haftada 1-2 kez	11	12,5	20	7,0		
	Her gün	2	2,3	10	3,5		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Mendil kapmaca", "Saklambaç" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
İp atlama	Hiç oynamam	35	39,8	124	43,4	2,9	0,568
	Yılda 1-2 kez	6	6,8	21	7,3		
	Ayda 1-2 kez	12	13,6	37	12,9		
	Haftada 1-2 kez	25	28,4	59	20,6		
	Her gün	10	11,4	45	15,7		
	Toplam	88	100,0	286	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	39	44,3	164	57,3	12,9	0,012
	Yılda 1-2 kez	6	6,8	19	6,6		
	Ayda 1-2 kez	7	8,0	34	11,9		
	Haftada 1-2 kez	20	22,7	49	17,1		
	Her gün	16	18,2	20	7,0		
	Toplam	88	100,0	286	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "İp atlama" oyununun oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Haftanın günleri" oyununun oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir. (p<0,05). Haftanın günleri oyununun hiç oynanmama oranının anne çalışma durumuna hayır diyenlerde daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.2.5.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Kurtbaba	Hiç oynamam	31	35,2	110	38,5	1,6	0,804
	Yılda 1-2 kez	13	14,8	47	16,4		
	Ayda 1-2 kez	18	20,5	49	17,1		
	Haftada 1-2 kez	20	22,7	54	18,9		
	Her gün	6	6,8	26	9,1		
	Toplam	88	100,0	286	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	19	21,6	81	28,2	2,3	0,669
	Yılda 1-2 kez	11	12,5	34	11,8		
	Ayda 1-2 kez	24	27,3	60	20,9		
	Haftada 1-2 kez	24	27,3	80	27,9		
	Her gün	10	11,4	32	11,1		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		
Sarkılı y.y.	Hiç oynamam	54	61,4	160	55,7	2,6	0,617
	Yılda 1-2 kez	4	4,5	20	7,0		
	Ayda 1-2 kez	12	13,6	33	11,5		
	Haftada 1-2 kez	10	11,4	49	17,1		
	Her gün	8	9,1	25	8,7		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba", "Şarkılı yerden yüksek" ve "Sıcak soğuk" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Bilgisayar O.	Hiç oynamam	24	27,3	65	22,6	3,9	0,416
	Yılda 1-2 kez	6	6,8	33	11,5		
	Ayda 1-2 kez	11	12,5	51	17,8		
	Haftada 1-2 kez	28	31,8	89	31,0		
	Her gün	19	21,6	49	17,1		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	40	45,5	127	44,4	1,1	0,888
	Yılda 1-2 kez	11	12,5	29	10,1		
	Ayda 1-2 kez	12	13,6	35	12,2		
	Haftada 1-2 kez	17	19,3	60	21,0		
	Her gün	8	9,1	35	12,2		
	Toplam	88	100,0	286	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	39	44,3	119	41,5	3,3	0,497
	Yılda 1-2 kez	15	17,0	33	11,5		
	Ayda 1-2 kez	13	14,8	42	14,6		
	Haftada 1-2 kez	14	15,9	63	22,0		
	Her gün	7	8,0	30	10,5		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Bilgisayar oyunları", "Puzzle" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.5.16: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Anne Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	54	61,4	159	55,4	1,8	0,757
	Yılda 1-2 kez	5	5,7	14	4,9		
	Ayda 1-2 kez	5	5,7	19	6,6		
	Haftada 1-2 kez	12	13,6	56	19,5		
	Her gün	12	13,6	39	13,6		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	18	20,5	65	22,6	3,8	0,452

	Yılda 1-2 kez	6	6,8	15	5,2		
	Ayda 1-2 kez	25	28,4	57	19,9		
	Haftada 1-2 kez	26	29,5	93	32,4		
	Her gün	13	14,8	57	19,9		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	46	52,3	163	56,8	7,5	0,111
	Yılda 1-2 kez	8	9,1	16	5,6		
	Ayda 1-2 kez	11	12,5	35	12,2		
	Haftada 1-2 kez	10	11,4	52	18,1		
	Her gün	13	14,8	21	7,3		
	Toplam	88	100,0	287	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Parkta oyun" ve "Kutu oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.17: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	64	24,9	1	9,1		0,624
	Yılda 1-2 kez	35	13,6	1	9,1		
	Ayda 1-2 kez	36	14,0	2	18,2		
	Haftada 1-2 kez	101	39,3	5	45,5		
	Her gün	21	8,2	2	18,2		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	61	23,7	5	45,5		0,466
	Yılda 1-2 kez	15	5,8	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	22	8,6	1	9,1		
	Haftada 1-2 kez	53	20,6	1	9,1		
	Her gün	106	41,2	4	36,4		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.18: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Hentbol	Hiç oynamam	192	74,7	7	63,6		0,233
	Yılda 1-2 kez	20	7,8	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	23	8,9	1	9,1		
	Haftada 1-2 kez	13	5,1	2	18,2		
	Her gün	9	3,5	1	9,1		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	88	34,2	3	27,3		0,901
	Yılda 1-2 kez	37	14,4	1	9,1		
	Ayda 1-2 kez	47	18,3	2	18,2		
	Haftada 1-2 kez	58	22,6	3	27,3		
	Her gün	27	10,5	2	18,2		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	211	82,1	9	81,8		0,631
	Yılda 1-2 kez	11	4,3	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	9	3,5	1	9,1		
	Haftada 1-2 kez	14	5,4	0	0,0		
	Her gün	12	4,7	1	9,1		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol", "Voleybol" ve "Kale kuşatması" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.19: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	19	7,4	1	9,1		0,948
	Yılda 1-2 kez	23	8,9	1	9,1		
	Ayda 1-2 kez	30	11,7	1	9,1		
	Haftada 1-2 kez	102	39,7	3	27,3		
	Her gün	83	32,3	5	45,5		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	86	33,5	3	27,3		0,969
	Yılda 1-2 kez	47	18,3	2	18,2		

Ayda 1-2 kez	40	15,6	2	18,2
Haftada 1-2 kez	48	18,7	3	27,3
Her gün	36	14,0	1	9,1
Toplam	257	100,0	11	100,0

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-ebelemece" ve "Hırsız Polis" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.20: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	70	27,2	2	18,2		0,511
	Yılda 1-2 kez	49	19,1	1	9,1		
	Ayda 1-2 kez	50	19,5	2	18,2		
	Haftada 1-2 kez	60	23,3	3	27,3		
	Her gün	28	10,9	3	27,3		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	17	6,6	2	18,2		0,638
	Yılda 1-2 kez	19	7,4	1	9,1		
	Ayda 1-2 kez	41	16,0	2	18,2		
	Haftada 1-2 kez	105	40,9	3	27,3		
	Her gün	75	29,2	3	27,3		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	190	73,9	6	54,5		0,208
	Yılda 1-2 kez	25	9,7	1	9,1		
	Ayda 1-2 kez	10	3,9	2	18,2		
	Haftada 1-2 kez	22	8,6	1	9,1		
	Her gün	10	3,9	1	9,1		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Saklambaç", "Mendil kapmaca" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.21: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
İp atlama	Hiç oynamam	113	44,0	5	45,5		0,828
	Yılda 1-2 kez	22	8,6	1	9,1		
	Ayda 1-2 kez	33	12,8	0	0,0		
	Haftada 1-2 kez	52	20,2	3	27,3		
	Her gün	37	14,4	2	18,2		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	192	74,7	7	63,6		0,056
	Yılda 1-2 kez	11	4,3	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	17	6,6	1	9,1		
	Haftada 1-2 kez	23	8,9	0	0,0		
	Her gün	14	5,4	3	27,3		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	71	27,6	3	27,3		0,632
	Yılda 1-2 kez	42	16,3	2	18,2		
	Ayda 1-2 kez	62	24,1	2	18,2		
	Haftada 1-2 kez	51	19,8	1	9,1		
	Her gün	31	12,1	3	27,3		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "İp atlama", "Haftanın günleri" ve "Kurt baba" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.5.22: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	71	27,6	2	18,2		0,161
	Yılda 1-2 kez	43	16,7	2	18,2		
	Ayda 1-2 kez	57	22,2	3	27,3		
	Haftada 1-2 kez	51	19,8	0	0,0		
	Her gün	35	13,6	4	36,4		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		

Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	135	52,5	5	45,5	0,408
	Yılda 1-2 kez	23	8,9	0	0,0	
	Ayda 1-2 kez	34	13,2	3	27,3	
	Haftada 1-2 kez	42	16,3	1	9,1	
	Her gün	23	8,9	2	18,2	
	Toplam	257	100,0	11	100,0	
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	52	20,2	0	0,0	0,222
	Yılda 1-2 kez	24	9,3	1	9,1	
	Ayda 1-2 kez	26	10,1	2	18,2	
	Haftada 1-2 kez	79	30,7	2	18,2	
	Her gün	76	29,6	6	54,5	
	Toplam	257	100,0	11	100,0	

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Sıcak soğuk", "Şarkılı yerden yüksek" ve "Bilgisayar oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.23: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Seksek	Hiç oynamam	121	47,1	5	45,5		0,665
	Yılda 1-2 kez	35	13,6	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	29	11,3	2	18,2		
	Haftada 1-2 kez	44	17,1	2	18,2		
	Her gün	28	10,9	2	18,2		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	120	46,7	4	36,4		0,881
	Yılda 1-2 kez	39	15,2	2	18,2		
	Ayda 1-2 kez	32	12,5	1	9,1		
	Haftada 1-2 kez	43	16,7	2	18,2		
	Her gün	23	8,9	2	18,2		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Seksek" ve "Puzzle" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.24: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	157	61,1	4	36,4		0,353
	Yılda 1-2 kez	11	4,3	1	9,1		
	Ayda 1-2 kez	16	6,2	2	18,2		
	Haftada 1-2 kez	41	16,0	2	18,2		
	Her gün	32	12,5	2	18,2		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	51	19,8	1	9,1		0,935
	Yılda 1-2 kez	27	10,5	1	9,1		
	Ayda 1-2 kez	45	17,5	2	18,2		
	Haftada 1-2 kez	99	38,5	5	45,5		
	Her gün	35	13,6	2	18,2		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	110	42,8	3	27,3		0,243
	Yılda 1-2 kez	26	10,1	2	18,2		
	Ayda 1-2 kez	31	12,1	0	0,0		
	Haftada 1-2 kez	57	22,2	5	45,5		
	Her gün	33	12,8	1	9,1		
	Toplam	257	100,0	11	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Parkta oyun" ve "Kutu oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.25: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	113	31,7	10	52,6		0,347
	Yılda 1-2 kez	48	13,5	1	5,3		
	Ayda 1-2 kez	43	12,1	1	5,3		
	Haftada 1-2 kez	122	34,3	5	26,3		
	Her gün	30	8,4	2	10,5		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	109	30,6	8	42,1		0,218
	Yılda 1-2 kez	27	7,6	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	23	6,5	1	5,3		

Haftada 1-2 kez	79	22,2	7	36,8	
Her gün	118	33,1	3	15,8	
Toplam	356	100,0	19	100,0	

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.26: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki Kare	p
		n	%	n	%		
Hentbol	Hiç oynamam	293	82,5	16	84,2		0,801
	Yılda 1-2 kez	19	5,4	1	5,3		
	Ayda 1-2 kez	16	4,5	0	0,0		
	Haftada 1-2 kez	20	5,6	1	5,3		
	Her gün	7	2,0	1	5,3		
	Toplam	355	100,0	19	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	136	38,2	11	57,9		0,364
	Yılda 1-2 kez	34	9,6	1	5,3		
	Ayda 1-2 kez	61	17,1	2	10,5		
	Haftada 1-2 kez	95	26,7	5	26,3		
	Her gün	30	8,4	0	0,0		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	309	86,8	14	73,7		0,376
	Yılda 1-2 kez	10	2,8	1	5,3		
	Ayda 1-2 kez	11	3,1	2	10,5		
	Haftada 1-2 kez	14	3,9	1	5,3		
	Her gün	12	3,4	1	5,3		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol", "Voleybol" ve "Kale kuşatması" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.27: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	25	7,0	4	21,1		0,153
	Yılda 1-2 kez	20	5,6	2	10,5		
	Ayda 1-2 kez	42	11,8	1	5,3		
	Haftada 1-2 kez	142	39,9	6	31,6		
	Her gün	127	35,7	6	31,6		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	122	34,3	7	36,8		0,321
	Yılda 1-2 kez	39	11,0	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	72	20,2	2	10,5		
	Haftada 1-2 kez	78	21,9	6	31,6		
	Her gün	45	12,6	4	21,1		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-ebelemece" ve "Hırsız polis" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.5.28: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	88	24,7	6	31,6		0,265
	Yılda 1-2 kez	49	13,8	1	5,3		
	Ayda 1-2 kez	78	21,9	1	5,3		
	Haftada 1-2 kez	113	31,7	9	47,4		
	Her gün	28	7,9	2	10,5		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	28	7,9	2	10,5		0,209
	Yılda 1-2 kez	18	5,1	2	10,5		
	Ayda 1-2 kez	65	18,3	1	5,3		
	Haftada 1-2 kez	142	39,9	5	26,3		
	Her gün	103	28,9	9	47,4		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	245	68,8	16	84,2		0,186
	Yılda 1-2 kez	36	10,1	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	32	9,0	3	15,8		
	Haftada 1-2 kez	31	8,7	0	0,0		
	Her gün	12	3,4	0	0,0		

Toplam	356	100,0	19	100,0	

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Mendil kapmaca", "Saklambaç" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.29: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
İp atlama	Hiç oynamam	152	42,8	7	36,8		0,883
	Yılda 1-2 kez	26	7,3	1	5,3		
	Ayda 1-2 kez	45	12,7	4	21,1		
	Haftada 1-2 kez	80	22,5	4	21,1		
	Her gün	52	14,6	3	15,8		
	Toplam	355	100,0	19	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	195	54,9	8	42,1		0,431
	Yılda 1-2 kez	23	6,5	2	10,5		
	Ayda 1-2 kez	39	11,0	2	10,5		
	Haftada 1-2 kez	66	18,6	3	15,8		
	Her gün	32	9,0	4	21,1		
	Toplam	355	100,0	19	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Haftanın günleri" ve "İp atlama" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.30: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Kurtbaba	Hiç oynamam	132	37,2	9	47,4		0,763

	Yılda 1-2 kez	58	16,3	2	10,5	
	Ayda 1-2 kez	63	17,7	4	21,1	
	Haftada 1-2 kez	72	20,3	2	10,5	
	Her gün	30	8,5	2	10,5	
	Toplam	355	100,0	19	100,0	
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	92	25,8	8	42,1	0,411
	Yılda 1-2 kez	44	12,4	1	5,3	
	Ayda 1-2 kez	80	22,5	4	21,1	
	Haftada 1-2 kez	101	28,4	3	15,8	
	Her gün	39	11,0	3	15,8	
	Toplam	356	100,0	19	100,0	
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	204	57,3	10	52,6	0,069
	Yılda 1-2 kez	24	6,7	0	0,0	
	Ayda 1-2 kez	43	12,1	2	10,5	
	Haftada 1-2 kez	57	16,0	2	10,5	
	Her gün	28	7,9	5	26,3	
	Toplam	356	100,0	19	100,0	

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba", "Sıcak soğuk" ve "Şarkılı yerden yüksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.5.31: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	83	23,3	6	31,6		0,581
	Yılda 1-2 kez	36	10,1	3	15,8		
	Ayda 1-2 kez	59	16,6	3	15,8		
	Haftada 1-2 kez	111	31,2	6	31,6		
	Her gün	67	18,8	1	5,3		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	159	44,8	8	42,1		0,855
	Yılda 1-2 kez	38	10,7	2	10,5		
	Ayda 1-2 kez	43	12,1	4	21,1		
	Haftada 1-2 kez	74	20,8	3	15,8		
	Her gün	41	11,5	2	10,5		
	Toplam	355	100,0	19	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	148	41,6	10	52,6		0,633
	Yılda 1-2 kez	46	12,9	2	10,5		

Ayda 1-2 kez	52	14,6	3	15,8	
Haftada 1-2 kez	73	20,5	4	21,1	
Her gün	37	10,4	0	0,0	
Toplam	356	100,0	19	100,0	

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Puzzle", "Bilgisayar oyunlar" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.5.32: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunlar Baba Çalışma Durumuna Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba çalışma durumu				Ki-kare Analizi	
		Evet		Hayır		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	201	56,5	12	63,2		0,601
	Yılda 1-2 kez	17	4,8	2	10,5		
	Ayda 1-2 kez	24	6,7	0	0,0		
	Haftada 1-2 kez	65	18,3	3	15,8		
	Her gün	49	13,8	2	10,5		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	77	21,6	6	31,6		0,101
	Yılda 1-2 kez	18	5,1	3	15,8		
	Ayda 1-2 kez	77	21,6	5	26,3		
	Haftada 1-2 kez	117	32,9	2	10,5		
	Her gün	67	18,8	3	15,8		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	196	55,1	13	68,4		0,239
	Yılda 1-2 kez	24	6,7	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	46	12,9	0	0,0		
	Haftada 1-2 kez	59	16,6	3	15,8		
	Her gün	31	8,7	3	15,8		
	Toplam	356	100,0	19	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar baba çalışma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Kutu oyunları" ve "Parkta oyun" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba çalışma durumu arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL- Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	30	26,3	23	22,1	12	24,0	2,5	0,958
	Yılda 1-2 kez	16	14,0	14	13,5	6	12,0		
	Ayda 1-2 kez	18	15,8	12	11,5	8	16,0		
	Haftada 1-2 kez	42	36,8	44	42,3	20	40,0		
	Her gün	8	7,0	11	10,6	4	8,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	30	26,3	28	26,9	8	16,0	7,3	0,505
	Yılda 1-2 kez	3	2,6	8	7,7	4	8,0		
	Ayda 1-2 kez	12	10,5	7	6,7	4	8,0		
	Haftada 1-2 kez	24	21,1	21	20,2	9	18,0		
	Her gün	45	39,5	40	38,5	25	50,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	93	81,6	71	68,3	35	70,0	*	0,123
	Yılda 1-2 kez	6	5,3	11	10,6	3	6,0		
	Ayda 1-2 kez	6	5,3	14	13,5	4	8,0		
	Haftada 1-2 kez	7	6,1	4	3,8	4	8,0		
	Her gün	2	1,8	4	3,8	4	8,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	44	38,6	32	30,8	15	30,0	8,7	0,368
	Yılda 1-2 kez	17	14,9	16	15,4	5	10,0		
	Ayda 1-2 kez	17	14,9	18	17,3	14	28,0		
	Haftada 1-2 kez	28	24,6	24	23,1	9	18,0		
	Her gün	8	7,0	14	13,5	7	14,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol", "Futbol", "Hentbol" ve "Voleybol" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL- Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	93	81,6	86	82,7	41	82,0	*	0,803
	Yılda 1-2 kez	6	5,3	3	2,9	2	4,0		

	Ayda 1-2 kez	6	5,3	3	2,9	1	2,0		
	Haftada 1-2 kez	6	5,3	6	5,8	2	4,0		
	Her gün	3	2,6	6	5,8	4	8,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	10	8,8	9	8,7	1	2,0	6,1	0,649
	Yılda 1-2 kez	11	9,6	7	6,7	6	12,0		
	Ayda 1-2 kez	14	12,3	12	11,5	5	10,0		
	Haftada 1-2 kez	39	34,2	42	40,4	24	48,0		
	Her gün	40	35,1	34	32,7	14	28,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	41	36,0	33	31,7	15	30,0	6,9	0,541
	Yılda 1-2 kez	21	18,4	19	18,3	9	18,0		
	Ayda 1-2 kez	16	14,0	13	12,5	13	26,0		
	Haftada 1-2 kez	22	19,3	23	22,1	6	12,0		
	Her gün	14	12,3	16	15,4	7	14,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale kuşatması", "Yakalamaca-ebelemece" ve "Hırsız polis" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.6.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL- Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	30	26,3	26	25,0	16	32,0	5,6	0,692
	Yılda 1-2 kez	19	16,7	23	22,1	8	16,0		
	Ayda 1-2 kez	19	16,7	21	20,2	12	24,0		
	Haftada 1-2 kez	29	25,4	23	22,1	11	22,0		
	Her gün	17	14,9	11	10,6	3	6,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	10	8,8	9	8,7	0	0,0	8,3	0,396
	Yılda 1-2 kez	11	9,6	7	6,7	2	4,0		
	Ayda 1-2 kez	17	14,9	19	18,3	7	14,0		
	Haftada 1-2 kez	45	39,5	41	39,4	22	44,0		
	Her gün	31	27,2	28	26,9	19	38,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale kuşatması", "Mendil kapmaca" ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Tenis	Hiç oynamam	89	78,1	73	70,2	34	68,0	*	0,478
	Yılda 1-2 kez	11	9,6	10	9,6	5	10,0		
	Ayda 1-2 kez	2	1,8	8	7,7	2	4,0		
	Haftada 1-2 kez	9	7,9	9	8,7	5	10,0		
	Her gün	3	2,6	4	3,8	4	8,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	49	43,0	46	44,2	23	46,0	4,8	0,773
	Yılda 1-2 kez	10	8,8	10	9,6	3	6,0		
	Ayda 1-2 kez	15	13,2	9	8,7	9	18,0		
	Haftada 1-2 kez	26	22,8	21	20,2	8	16,0		
	Her gün	14	12,3	18	17,3	7	14,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	82	71,9	79	76,0	38	76,0	*	0,194
	Yılda 1-2 kez	6	5,3	3	2,9	2	4,0		
	Ayda 1-2 kez	5	4,4	9	8,7	4	8,0		
	Haftada 1-2 kez	8	7,0	10	9,6	5	10,0		
	Her gün	13	11,4	3	2,9	1	2,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Haftanın günleri", "İp atlama" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL- Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Kurtbaba	Hiç oynamam	33	28,9	26	25,0	15	30,0	3,7	0,877
	Yılda 1-2 kez	21	18,4	16	15,4	7	14,0		
	Ayda 1-2 kez	24	21,1	30	28,8	10	20,0		
	Haftada 1-2 kez	20	17,5	20	19,2	12	24,0		
	Her gün	16	14,0	12	11,5	6	12,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	29	25,4	30	28,8	14	28,0	5,6	0,684
	Yılda 1-2 kez	21	18,4	14	13,5	10	20,0		
	Ayda 1-2 kez	26	22,8	21	20,2	13	26,0		
	Haftada 1-2 kez	18	15,8	24	23,1	9	18,0		
	Her gün	20	17,5	15	14,4	4	8,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba" ve "Sıcak soğuk" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	61	53,5	54	51,9	25	50,0	2,7	0,949
	Yılda 1-2 kez	10	8,8	9	8,7	4	8,0		
	Ayda 1-2 kez	14	12,3	13	12,5	10	20,0		
	Haftada 1-2 kez	18	15,8	19	18,3	6	12,0		
	Her gün	11	9,6	9	8,7	5	10,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	29	25,4	18	17,3	5	10,0	10,7	0,218
	Yılda 1-2 kez	8	7,0	12	11,5	5	10,0		
	Ayda 1-2 kez	12	10,5	9	8,7	7	14,0		
	Haftada 1-2 kez	28	24,6	38	36,5	15	30,0		
	Her gün	37	32,5	27	26,0	18	36,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	58	50,9	46	44,2	22	44,0	11,9	0,155

	Yılda 1-2 kez	8	7,0	15	14,4	12	24,0		
	Ayda 1-2 kez	12	10,5	15	14,4	4	8,0		
	Haftada 1-2 kez	21	18,4	19	18,3	6	12,0		
	Her gün	15	13,2	9	8,7	6	12,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	55	48,2	49	47,1	20	40,0	4,14	0,816
	Yılda 1-2 kez	19	16,7	12	11,5	10	20,0		
	Ayda 1-2 kez	11	9,6	15	14,4	7	14,0		
	Haftada 1-2 kez	20	17,5	18	17,3	7	14,0		
	Her gün	9	7,9	10	9,6	6	12,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Şarkılı yerden yüksek", "Puzzle", "Bilgisayar oyunları" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	70	61,4	60	57,7	31	62,0	5,3	0,725
	Yılda 1-2 kez	6	5,3	3	2,9	3	6,0		
	Ayda 1-2 kez	9	7,9	7	6,7	2	4,0		
	Haftada 1-2 kez	15	13,2	22	21,2	6	12,0		
	Her gün	14	12,3	12	11,5	8	16,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	22	19,3	19	18,3	11	22,0	4,9	0,762
	Yılda 1-2 kez	10	8,8	12	11,5	6	12,0		
	Ayda 1-2 kez	17	14,9	20	19,2	10	20,0		
	Haftada 1-2 kez	44	38,6	41	39,4	19	38,0		
	Her gün	21	18,4	12	11,5	4	8,0		
	Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	54	47,4	43	41,3	16	32,0	11,2	0,187
	Yılda 1-2 kez	14	12,3	10	9,6	4	8,0		
	Ayda 1-2 kez	7	6,1	16	15,4	8	16,0		
	Haftada 1-2 kez	24	21,1	21	20,2	17	34,0		

Her gün	15	13,2	14	13,5	5	10,0	
Toplam	114	100,0	104	100,0	50	100,0	

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Parkta oyun", "Kutu oyunları" ve "Evcilik" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.8: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	37	31,1	61	40,1	25	24,0	15,1	0,057
	Yılda 1-2 kez	20	16,8	17	11,2	12	11,5		
	Ayda 1-2 kez	12	10,1	14	9,2	18	17,3		
	Haftada 1-2 kez	36	30,3	52	34,2	39	37,5		
	Her gün	14	11,8	8	5,3	10	9,6		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	33	27,7	56	36,8	28	26,9	8,4	0,395
	Yılda 1-2 kez	8	6,7	13	8,6	6	5,8		
	Ayda 1-2 kez	9	7,6	10	6,6	5	4,8		
	Haftada 1-2 kez	26	21,8	35	23,0	25	24,0		
	Her gün	43	36,1	38	25,0	40	38,5		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	97	82,2	132	86,8	80	76,9	*	0,056
	Yılda 1-2 kez	5	4,2	10	6,6	5	4,8		
	Ayda 1-2 kez	2	1,7	4	2,6	10	9,6		
	Haftada 1-2 kez	11	9,3	4	2,6	6	5,8		
	Her gün	3	2,5	2	1,3	3	2,9		
	Toplam	118	100,0	152	100,0	104	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol", "Futbol" ve "Hentbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Voleybol	Hiç oynamam	48	40,3	62	40,8	37	35,6	15,5	0,051
	Yılda 1-2 kez	5	4,2	16	10,5	14	13,5		
	Ayda 1-2 kez	22	18,5	20	13,2	21	20,2		
	Haftada 1-2 kez	28	23,5	45	29,6	27	26,0		
	Her gün	16	13,4	9	5,9	5	4,8		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	98	82,4	131	86,2	94	90,4	*	0,559
	Yılda 1-2 kez	5	4,2	6	3,9	0	0,0		
	Ayda 1-2 kez	5	4,2	5	3,3	3	2,9		
	Haftada 1-2 kez	5	4,2	5	3,3	5	4,8		
	Her gün	6	5,0	5	3,3	2	1,9		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Voleybol" ve "Kale kuşatması" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	10	8,4	11	7,2	8	7,7	1,9	0,984
	Yılda 1-2 kez	7	5,9	10	6,6	5	4,8		
	Ayda 1-2 kez	13	10,9	18	11,8	12	11,5		
	Haftada 1-2 kez	43	36,1	64	42,1	41	39,4		
	Her gün	46	38,7	49	32,2	38	36,5		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	37	31,1	58	38,2	34	32,7	8,1	0,428
	Yılda 1-2 kez	13	10,9	16	10,5	10	9,6		
	Ayda 1-2 kez	21	17,6	28	18,4	25	24,0		

	Haftada 1-2 kez	26	21,8	37	24,3	21	20,2		
	Her gün	22	18,5	13	8,6	14	13,5		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	30	25,2	40	26,3	24	23,1	3,8	0,872
	Yılda 1-2 kez	15	12,6	19	12,5	16	15,4		
	Ayda 1-2 kez	25	21,0	27	17,8	27	26,0		
	Haftada 1-2 kez	39	32,8	54	35,5	29	27,9		
	Her gün	10	8,4	12	7,9	8	7,7		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	9	7,6	12	7,9	9	8,7	6,1	0,628
	Yılda 1-2 kez	5	4,2	12	7,9	3	2,9		
	Ayda 1-2 kez	20	16,8	24	15,8	22	21,2		
	Haftada 1-2 kez	44	37,0	60	39,5	43	41,3		
	Her gün	41	34,5	44	28,9	27	26,0		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-ebelemece", "Hırsız polis", "Mendil kapmaca" ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Tenis	Hiç oynamam	85	71,4	113	74,3	63	60,6	11,3	0,186
	Yılda 1-2 kez	9	7,6	13	8,6	14	13,5		
	Ayda 1-2 kez	12	10,1	12	7,9	11	10,6		
	Haftada 1-2 kez	7	5,9	13	8,6	11	10,6		
	Her gün	6	5,0	1	,7	5	4,8		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	60	50,4	56	37,1	43	41,3	9,2	0,321
	Yılda 1-2 kez	6	5,0	12	7,9	9	8,7		
	Ayda 1-2 kez	17	14,3	18	11,9	14	13,5		
	Haftada 1-2 kez	18	15,1	42	27,8	24	23,1		
	Her gün	18	15,1	23	15,2	14	13,5		
	Toplam	119	100,0	151	100,0	104	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Tenis" ve "İp atlama" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	68	57,1	82	54,3	53	51,0	2,3	0,9791
	Yılda 1-2 kez	6	5,0	10	6,6	9	8,7		
	Ayda 1-2 kez	14	11,8	17	11,3	10	9,6		
	Haftada 1-2 kez	20	16,8	27	17,9	22	21,2		
	Her gün	11	9,2	15	9,9	10	9,6		
	Toplam	119	100,0	151	100,0	104	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	47	39,5	58	38,4	36	34,6	8,4	0,393
	Yılda 1-2 kez	17	14,3	21	13,9	22	21,2		
	Ayda 1-2 kez	21	17,6	32	21,2	14	13,5		
	Haftada 1-2 kez	20	16,8	29	19,2	25	24,0		
	Her gün	14	11,8	11	7,3	7	6,7		
	Toplam	119	100,0	151	100,0	104	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	35	29,4	39	25,7	26	25,0	2,9	0,938
	Yılda 1-2 kez	14	11,8	18	11,8	13	12,5		
	Ayda 1-2 kez	22	18,5	37	24,3	25	24,0		
	Haftada 1-2 kez	36	30,3	42	27,6	26	25,0		
	Her gün	12	10,1	16	10,5	14	13,5		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Haftanın günleri", "Kurt baba" ve "Sıcak soğuk" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.6.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	63	52,9	92	60,5	59	56,7	3,9	0,858
	Yılda 1-2 kez	8	6,7	7	4,6	9	8,7		
	Ayda 1-2 kez	16	13,4	16	10,5	13	12,5		
	Haftada 1-2 kez	22	18,5	22	14,5	15	14,4		
	Her gün	10	8,4	15	9,9	8	7,7		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	34	28,6	33	21,7	22	21,2	5,1	0,751
	Yılda 1-2 kez	9	7,6	17	11,2	13	12,5		
	Ayda 1-2 kez	20	16,8	28	18,4	14	13,5		
	Haftada 1-2 kez	35	29,4	49	32,2	33	31,7		
	Her gün	21	17,6	25	16,4	22	21,2		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	56	47,1	63	41,4	48	46,6	10,3	0,244
	Yılda 1-2 kez	11	9,2	14	9,2	15	14,6		
	Ayda 1-2 kez	14	11,8	18	11,8	15	14,6		
	Haftada 1-2 kez	20	16,8	41	27,0	16	15,5		
	Her gün	18	15,1	16	10,5	9	8,7		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	103	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	64	53,8	61	40,1	33	31,7	16,5	0,035
	Yılda 1-2 kez	10	8,4	17	11,2	21	20,2		
	Ayda 1-2 kez	13	10,9	27	17,8	15	14,4		
	Haftada 1-2 kez	23	19,3	31	20,4	23	22,1		
	Her gün	9	7,6	16	10,5	12	11,5		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Şarkılı yerden yüksek", "Bilgisayar oyunlar" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). "Puzzle" oyunun oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Puzzle oyununun hiç oynanmama oranının düşük gelir (0-1000 Tl) grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.2.6.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Gelir Düzeyine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Ailenizin aylık geliri						Ki-kare Analizi	
		0-1000 TL		1000-3000		3000 TL-Üzeri		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	77	64,7	78	51,3	58	55,8	21,4	0,006
	Yılda 1-2 kez	10	8,4	3	2,0	6	5,8		
	Ayda 1-2 kez	4	3,4	14	9,2	6	5,8		
	Haftada 1-2 kez	12	10,1	39	25,7	17	16,3		
	Her gün	16	13,4	18	11,8	17	16,3		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	24	20,2	36	23,7	23	22,1	3,6	0,883
	Yılda 1-2 kez	9	7,6	9	5,9	3	2,9		
	Ayda 1-2 kez	26	21,8	34	22,4	22	21,2		
	Haftada 1-2 kez	38	31,9	48	31,6	33	31,7		
	Her gün	22	18,5	25	16,4	23	22,1		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	83	69,7	84	55,3	42	40,4	25,5	0,001
	Yılda 1-2 kez	3	2,5	10	6,6	11	10,6		
	Ayda 1-2 kez	11	9,2	18	11,8	17	16,3		
	Haftada 1-2 kez	14	11,8	30	19,7	18	17,3		
	Her gün	8	6,7	10	6,6	16	15,4		
	Toplam	119	100,0	152	100,0	104	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Parkta oyun" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). "Evcilik" ve "Kutu oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile gelir düzeyi arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$)."Evcilik" ve "Kutu oyunları" oyunlarının hiç oynanmama oranının düşük gelir (0-1000 Tl) grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.2.7.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	İstanbul	
	Kardeş sayınız: (siz hariç)	Ki-kare Analizi

		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	10	28,6	43	24,7	12	20,3	5,7	0,671
	Yılda 1-2 kez	5	14,3	22	12,6	9	15,3		
	Ayda 1-2 kez	7	20,0	25	14,4	6	10,2		
	Haftada 1-2 kez	12	34,3	70	40,2	24	40,7		
	Her gün	1	2,9	14	8,0	8	13,6		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	9	25,7	40	23,0	17	28,8	9,3	0,317
	Yılda 1-2 kez	3	8,6	10	5,7	2	3,4		
	Ayda 1-2 kez	5	14,3	11	6,3	7	11,9		
	Haftada 1-2 kez	8	22,9	32	18,4	14	23,7		
	Her gün	10	28,6	81	46,6	19	32,2		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	26	74,3	132	75,9	41	69,5	*	0,182
	Yılda 1-2 kez	4	11,4	14	8,0	2	3,4		
	Ayda 1-2 kez	3	8,6	15	8,6	6	10,2		
	Haftada 1-2 kez	0	0,0	10	5,7	5	8,5		
	Her gün	2	5,7	3	1,7	5	8,5		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	13	37,1	59	33,9	19	32,2	16,1	0,051
	Yılda 1-2 kez	2	5,7	29	16,7	7	11,9		
	Ayda 1-2 kez	12	34,3	32	18,4	5	8,5		
	Haftada 1-2 kez	6	17,1	37	21,3	18	30,5		
	Her gün	2	5,7	17	9,8	10	16,9		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol", "Futbol", "Hentbol" ve "Voleybol" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.7.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Kardeş sayınız: (siz hariç)						Ki-kare Analizi	
		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	29	82,9	148	85,1	43	72,9	*	0,178
	Yılda 1-2 kez	2	5,7	4	2,3	5	8,5		
	Ayda 1-2 kez	0	0,0	6	3,4	4	6,8		
	Haftada 1-2 kez	3	8,6	9	5,2	2	3,4		
	Her gün	1	2,9	7	4,0	5	8,5		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	2	5,7	12	6,9	6	10,2	*	0,531
	Yılda 1-2 kez	3	8,6	19	10,9	2	3,4		
	Ayda 1-2 kez	2	5,7	20	11,5	9	15,3		
	Haftada 1-2 kez	17	48,6	68	39,1	20	33,9		
	Her gün	11	31,4	55	31,6	22	37,3		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	14	40,0	52	29,9	23	39,0	4,4	0,818
	Yılda 1-2 kez	5	14,3	33	19,0	11	18,6		
	Ayda 1-2 kez	6	17,1	30	17,2	6	10,2		
	Haftada 1-2 kez	5	14,3	36	20,7	10	16,9		
	Her gün	5	14,3	23	13,2	9	15,3		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	11	31,4	52	29,9	9	15,3	15,4	0,052
	Yılda 1-2 kez	7	20,0	35	20,1	8	13,6		
	Ayda 1-2 kez	8	22,9	34	19,5	10	16,9		
	Haftada 1-2 kez	4	11,4	38	21,8	21	35,6		
	Her gün	5	14,3	15	8,6	11	18,6		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale kuşatması", "Yakalamaca-ebelemece", "Mendil kapmaca" ve "Hırsız polis" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.7.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Kardeş sayınız: (siz hariç)						Ki-kare Analizi	
		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Saklambaç	Hiç oynamam	2	5,7	11	6,3	6	10,2	*	0,291
	Yılda 1-2 kez	6	17,1	13	7,5	1	1,7		
	Ayda 1-2 kez	7	20,0	26	14,9	10	16,9		
	Haftada 1-2 kez	12	34,3	71	40,8	25	42,4		
	Her gün	8	22,9	53	30,5	17	28,8		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	27	77,1	127	73,0	42	71,2	*	0,901
	Yılda 1-2 kez	2	5,7	20	11,5	4	6,8		
	Ayda 1-2 kez	2	5,7	7	4,0	3	5,1		
	Haftada 1-2 kez	3	8,6	14	8,0	6	10,2		
	Her gün	1	2,9	6	3,4	4	6,8		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	16	45,7	76	43,7	26	44,1	4,9	0,759
	Yılda 1-2 kez	5	14,3	12	6,9	6	10,2		
	Ayda 1-2 kez	6	17,1	21	12,1	6	10,2		
	Haftada 1-2 kez	4	11,4	39	22,4	12	20,3		
	Her gün	4	11,4	26	14,9	9	15,3		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Saklambaç", "Tenis" ve "İp atlama" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.7.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	İstanbul	
	Kardeş sayınız: (siz hariç)	Ki-kare Analizi

		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	24	68,6	133	76,4	42	71,2	*	0,366
	Yılda 1-2 kez	1	2,9	8	4,6	2	3,4		
	Ayda 1-2 kez	5	14,3	9	5,2	4	6,8		
	Haftada 1-2 kez	4	11,4	15	8,6	4	6,8		
	Her gün	1	2,9	9	5,2	7	11,9		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	9	25,7	50	28,7	15	25,4	4,6	0,977
	Yılda 1-2 kez	6	17,1	30	17,2	8	13,6		
	Ayda 1-2 kez	11	31,4	35	20,1	18	30,5		
	Haftada 1-2 kez	5	14,3	37	21,3	10	16,9		
	Her gün	4	11,4	22	12,6	8	13,6		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Haftanın günleri" ve "Kurt baba" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.7.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Kardeş sayınız: (siz hariç)						Ki-kare Analizi	
		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	8	22,9	46	26,4	19	32,2	6,7	0,563
	Yılda 1-2 kez	5	14,3	30	17,2	10	16,9		
	Ayda 1-2 kez	7	20,0	42	24,1	11	18,6		
	Haftada 1-2 kez	10	28,6	34	19,5	7	11,9		
	Her gün	5	14,3	22	12,6	12	20,3		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	17	48,6	95	54,6	28	47,5	8,6	0,371
	Yılda 1-2 kez	1	2,9	17	9,8	5	8,5		
	Ayda 1-2	8	22,9	23	13,2	6	10,2		

	kez								
	Haftada 1-2 kez	5	14,3	27	15,5	11	18,6		
	Her gün	4	11,4	12	6,9	9	15,3		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	4	11,4	34	19,5	14	23,7	3,5	0,897
	Yılda 1-2 kez	4	11,4	17	9,8	4	6,8		
	Ayda 1-2 kez	5	14,3	16	9,2	7	11,9		
	Haftada 1-2 kez	10	28,6	54	31,0	17	28,8		
	Her gün	12	34,3	53	30,5	17	28,8		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	20	57,1	78	44,8	28	47,5	14,1	0,077
	Yılda 1-2 kez	5	14,3	28	16,1	2	3,4		
	Ayda 1-2 kez	2	5,7	24	13,8	5	8,5		
	Haftada 1-2 kez	4	11,4	29	16,7	13	22,0		
	Her gün	4	11,4	15	8,6	11	18,6		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Şarkılı yerden yüksek", "Seksek", "Bilgisayar oyunları" ve "Sıcak soğuk" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.7.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul							
		Kardeş sayınız: (siz hariç)						Ki-kare Analizi	
		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Puzzle	Hiç oynamam	17	48,6	77	44,3	30	50,8	6,2	0,615
	Yılda 1-2 kez	3	8,6	33	19,0	5	8,5		
	Ayda 1-2 kez	6	17,1	19	10,9	8	13,6		
	Haftada 1-2 kez	5	14,3	30	17,2	10	16,9		
	Her gün	4	11,4	15	8,6	6	10,2		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		

Evcilik	Hiç oynamam	24	68,6	102	58,6	35	59,3	*	0,958
	Yılda 1-2 kez	1	2,9	9	5,2	2	3,4		
	Ayda 1-2 kez	2	5,7	12	6,9	4	6,8		
	Haftada 1-2 kez	3	8,6	30	17,2	10	16,9		
	Her gün	5	14,3	21	12,1	8	13,6		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	4	11,4	37	21,3	11	18,6	12,3	0,107
	Yılda 1-2 kez	8	22,9	14	8,0	6	10,2		
	Ayda 1-2 kez	4	11,4	32	18,4	11	18,6		
	Haftada 1-2 kez	12	34,3	72	41,4	20	33,9		
	Her gün	7	20,0	19	10,9	11	18,6		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	11	31,4	72	41,4	30	50,8	5,9	0,612
	Yılda 1-2 kez	5	14,3	18	10,3	5	8,5		
	Ayda 1-2 kez	4	11,4	22	12,6	5	8,5		
	Haftada 1-2 kez	9	25,7	43	24,7	10	16,9		
	Her gün	6	17,1	19	10,9	9	15,3		
	Toplam	35	100,0	174	100,0	59	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Puzzle", "Evcilik", "Parkta oyun" ve "Kutu oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.7.7: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin						Ki-kare Analizi	
		Kardeş sayınız: (siz hariç)							
		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	6	33,3	74	34,1	43	30,7	2,7	0,947
	Yılda 1-2 kez	3	16,7	29	13,4	17	12,1		
	Ayda 1-2 kez	1	5,6	25	11,5	18	12,9		
	Haftada 1-2	7	38,9	73	33,6	47	33,6		

	kez								
	Her gün	1	5,6	16	7,4	15	10,7		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	7	38,9	60	27,6	50	35,7	7,1	0,522
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	15	6,9	12	8,6		
	Ayda 1-2 kez	2	11,1	15	6,9	7	5,0		
	Haftada 1-2 kez	3	16,7	50	23,0	33	23,6		
	Her gün	6	33,3	77	35,5	38	27,1		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	16	88,9	181	83,4	112	80,6	*	0,945
	Yılda 1-2 kez	1	5,6	10	4,6	9	6,5		
	Ayda 1-2 kez	0	0,0	9	4,1	7	5,0		
	Haftada 1-2 kez	1	5,6	11	5,1	9	6,5		
	Her gün	0	0,0	6	2,8	2	1,4		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	139	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	6	33,3	86	39,6	55	39,3	*	0,134
	Yılda 1-2 kez	2	11,1	24	11,1	9	6,4		
	Ayda 1-2 kez	3	16,7	43	19,8	17	12,1		
	Haftada 1-2 kez	7	38,9	50	23,0	43	30,7		
	Her gün	0	0,0	14	6,5	16	11,4		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol", "Futbol", "Hentbol" ve "Voleybol" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.7.8: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Kardeş sayınız: (siz hariç)						Ki-kare Analizi	
		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	16	88,9	193	88,9	114	81,4	*	0,161
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	4	1,8	7	5,0		

	Ayda 1-2 kez	2	11,1	6	2,8	5	3,6		
	Haftada 1-2 kez	0	0,0	9	4,1	6	4,3		
	Her gün	0	0,0	5	2,3	8	5,7		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	4	22,2	13	6,0	12	8,6	11,1	0,199
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	13	6,0	9	6,4		
	Ayda 1-2 kez	1	5,6	26	12,0	16	11,4		
	Haftada 1-2 kez	10	55,6	87	40,1	51	36,4		
	Her gün	3	16,7	78	35,9	52	37,1		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	9	50,0	73	33,6	47	33,6	*	0,594
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	22	10,1	17	12,1		
	Ayda 1-2 kez	2	11,1	41	18,9	31	22,1		
	Haftada 1-2 kez	4	22,2	49	22,6	31	22,1		
	Her gün	3	16,7	32	14,7	14	10,0		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	4	22,2	53	24,4	37	26,4	*	0,148
	Yılda 1-2 kez	2	11,1	29	13,4	19	13,6		
	Ayda 1-2 kez	6	33,3	55	25,3	18	12,9		
	Haftada 1-2 kez	5	27,8	67	30,9	50	35,7		
	Her gün	1	5,6	13	6,0	16	11,4		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kale kuşatması", "Yakalamaca-ebelemece", "Hırsız polis" ve "Mendil kapmaca" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.2.7.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	Mardin				
	Kardeş sayınız: (siz hariç)			Ki-kare Analizi	
	1 kardeş	2-3 kardeş	3+ kardeş	Ki-kare	p

		n	%	n	%	n	%		
Saklambaç	Hiç oynamam	1	5,6	13	6,0	16	11,4	6,4	0,595
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	10	4,6	10	7,1		
	Ayda 1-2 kez	4	22,2	40	18,4	22	15,7		
	Haftada 1-2 kez	7	38,9	89	41,0	51	36,4		
	Her gün	6	33,3	65	30,0	41	29,3		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	13	72,2	145	66,8	103	73,6	*	0,303
	Yılda 1-2 kez	1	5,6	23	10,6	12	8,6		
	Ayda 1-2 kez	4	22,2	23	10,6	8	5,7		
	Haftada 1-2 kez	0	0,0	18	8,3	13	9,3		
	Her gün	0	0,0	8	3,7	4	2,9		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	7	38,9	97	44,9	55	39,3	6,4	0,718
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	18	8,3	9	6,4		
	Ayda 1-2 kez	4	22,2	24	11,1	21	15,0		
	Haftada 1-2 kez	5	27,8	46	21,3	33	23,6		
	Her gün	2	11,1	31	14,4	22	15,7		
	Toplam	18	100,0	216	100,0	140	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Saklambaç", "Tenis" ve "İp atlama" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.7.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Kardeş sayınız: (siz hariç)						Ki-kare Analizi	
		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	8	44,4	122	56,5	73	52,1	*	0,458
	Yılda 1-2 kez	2	11,1	12	5,6	11	7,9		
	Ayda 1-2 kez	0	0,0	27	12,5	14	10,0		

	Haftada 1-2 kez	6	33,3	37	17,1	26	18,6		
	Her gün	2	11,1	18	8,3	16	11,4		
	Toplam	18	100,0	216	100,0	140	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	8	44,4	77	35,6	56	40,0	*	0,512
	Yılda 1-2 kez	5	27,8	37	17,1	18	12,9		
	Ayda 1-2 kez	4	22,2	39	18,1	24	17,1		
	Haftada 1-2 kez	1	5,6	43	19,9	30	21,4		
	Her gün	0	0,0	20	9,3	12	8,6		
	Toplam	18	100,0	216	100,0	140	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Haftanın günleri" ve "Kurt baba" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.7.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Kardeş sayınız: (siz hariç)						Ki-kare Analizi	
		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	5	27,8	51	23,5	44	31,4	*	0,138
	Yılda 1-2 kez	3	16,7	30	13,8	12	8,6		
	Ayda 1-2 kez	6	33,3	53	24,4	25	17,9		
	Haftada 1-2 kez	3	16,7	64	29,5	37	26,4		
	Her gün	1	5,6	19	8,8	22	15,7		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	11	61,1	138	63,6	65	46,4	*	0,052
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	15	6,9	9	6,4		
	Ayda 1-2 kez	4	22,2	23	10,6	18	12,9		
	Haftada 1-2 kez	1	5,6	28	12,9	30	21,4		
	Her gün	2	11,1	13	6,0	18	12,9		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	5	27,8	44	20,3	40	28,6	*	0,097
	Yılda 1-2	3	16,7	16	7,4	20	14,3		

	kez								
	Ayda 1-2 kez	2	11,1	41	18,9	19	13,6		
	Haftada 1-2 kez	3	16,7	73	33,6	41	29,3		
	Her gün	5	27,8	43	19,8	20	14,3		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	7	38,9	102	47,0	58	41,7	*	0,856
	Yılda 1-2 kez	2	11,1	25	11,5	13	9,4		
	Ayda 1-2 kez	2	11,1	29	13,4	16	11,5		
	Haftada 1-2 kez	4	22,2	39	18,0	34	24,5		
	Her gün	3	16,7	22	10,1	18	12,9		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	139	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Sıcak soğuk", "Şarkılı yerden yüksek", "Bilgisayar oyunları" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.2.7.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oynadıkları Oyunların Kardeş Sayısına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin							
		Kardeş sayınız: (siz hariç)						Ki-kare Analizi	
		1 kardeş		2-3 kardeş		3+ kardeş		Ki-kare	p
		n	%	n	%	n	%		
Puzzle	Hiç oynamam	12	66,7	74	34,1	72	51,4	*	0,015
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	35	16,1	13	9,3		
	Ayda 1-2 kez	2	11,1	37	17,1	16	11,4		
	Haftada 1-2 kez	2	11,1	47	21,7	28	20,0		
	Her gün	2	11,1	24	11,1	11	7,9		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Evcilik	Hiç oynamam	7	38,9	126	58,1	80	57,1	*	0,436
	Yılda 1-2 kez	1	5,6	11	5,1	7	5,0		
	Ayda 1-2 kez	2	11,1	15	6,9	7	5,0		
	Haftada 1-2 kez	3	16,7	34	15,7	31	22,1		
	Her gün	5	27,8	31	14,3	15	10,7		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	1	5,6	42	19,4	40	28,6	*	0,091
	Yılda 1-2 kez	2	11,1	11	5,1	8	5,7		
	Ayda 1-2 kez	1	5,6	50	23,0	31	22,1		

	Haftada 1-2 kez	9	50,0	70	32,3	40	28,6		
	Her gün	5	27,8	44	20,3	21	15,0		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	11	61,1	110	50,7	88	62,9	*	0,059
	Yılda 1-2 kez	1	5,6	14	6,5	9	6,4		
	Ayda 1-2 kez	5	27,8	30	13,8	11	7,9		
	Haftada 1-2 kez	0	0,0	45	20,7	17	12,1		
	Her gün	1	5,6	18	8,3	15	10,7		
	Toplam	18	100,0	217	100,0	140	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir kardeş sayısına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Parkta oyun" ve "Kutu oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Puzzle" oyununun oynama sıklıkları ile kardeş sayısı arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Puzzle oyununun hiç oynanmama oranının 1 kardeş grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

4.2.3.Mardin ve İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarında anlamlı bir farklılık var mıdır?

Araştırmanın üçüncü amacı doğrultusunda Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları incelenmiş ve bulgular aşağıda verilmiştir.

Tablo 4.2.3.1: Mardin ve İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne- Baba tutumları Mardin ve İstanbul Örneklemlerin Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi ve Anne Baba Tutumlarına İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

		İl						Ki-Kare Analizi	
		İstanbul		Mardin		Toplam			
		Frekans	%	Frekans	%	Frekans	%	Ki-Kare	p
Anne Tutum	Demokratik Anne	170	63,4	251	66,9	421	65,5	0,847	0,357
	Otoriter anne	98	36,6	124	33,1	222	34,5		
Baba Tutum	Demokratik Baba	85	31,7	110	29,3	195	30,3	0,42	0,517
	Otoriter Baba	183	68,3	265	70,7	448	69,7		
	Toplam	268	100,0	375	100,0	643	100,0		

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne-baba tutumları Mardin ve İstanbul örneklemlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için

uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi sonucunda İstanbul ve Mardin örnekleminde annelerin demokratik olma oranları açısından anlamlı bir farklılık görülmemektedir.(p>0,05). İstanbul örnekleminden 170'inin(%63,4) ve Mardin örnekleminden de 251'inin (%66,9) annesinin demokratik oldukları görülmektedir. İstanbul örnekleminden 98'inin(%36,6) ve Mardin örnekleminden de 124'ünün (%33,1) annesinin otoriter oldukları görülmektedir. İstanbul örnekleminden 85'inin(%31,7) ve Mardin örnekleminden de 110'unun (%29,3) babasını demokratik oldukları görülmektedir. İstanbul örnekleminden 183'ünün(%68,3) ve Mardin örnekleminden de 265'inin(%70,7) babasının otoriter oldukları görülmektedir. Genel anlamda bakıldığında annelerin ağırlıklı olarak demokratik, babaların ise otoriter oldukları görülmektedir.

4.2.4. Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne-baba tutumları, yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, gelir düzeyi, çocuk sayısı gibi demografik değişkenlere göre farklılaşmaktamıdır?

Araştırmanın bu bölümünde öncelikle Anne baba tutum ölçek puanı açısından değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olup olmadığı incelenmiş daha sonra araştırmanın dördüncü amacı doğrultusunda Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları cinsiyet, yaş, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, kardeş sayısı, gelir düzeyi gibi demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiş ve bulgular aşağıda verilmiştir.

Tablo 4.2.4.1: ABTÖ Puanlarına İlişkin Frekans Dağılım Tablosu

	n	Mean	Median	Minimum	Maximum	ss
Baba tutum puanı	643	6,53	6,00	0,00	21,00	3,87
Anne tutum puanı	643	6,82	6,00	0,00	21,00	4,06

ABTÖ puanlarına ilişkin frekans dağılım tablosu incelendiğinde anne tutum puanının ortalama değeri 6,82 olduğu görülmektedir. Baba tutum puanın ortalama değeri ise 6,82'dir.

Tablo 4.2.4.2: Baba Tutum ABTÖ Puanına İlişkin Frekans Dağılım Tablosu

Baba tutum puanı	Baba tutumu					
	n	Mean	Median	Minimum	Maximum	ss
Demokratik(6 ve altı)	379	3,87	4,00	0,00	6,00	1,54
Otoriter(7+ puan)	264	10,35	10,00	7,00	21,00	2,88
Toplam	643	6,53	6,00	0,00	21,00	3,87

Baba tutum ABTÖ puanına ilişkin frekans dağılım tablosu incelendiğinde baba demokratik tutum puanının ortalama değeri 3,87 iken otoriter tutum puanının ortalama değeri 10,35 olduğu görülmektedir.

Tablo 4.2.4.3: Anne Tutum ABTÖ Puanına İlişkin Frekans Dağılım Tablosu

Anne tutum puanı	Anne tutumu					
	n	Mean	Median	Minimum	Maximum	ss
Demokratik(5 ve altı)	293	3,38	3,00	0,00	5,00	1,28
Otoriter(6 ve üstü)	350	9,70	9,00	6,00	21,00	3,27
Toplam	643	6,82	6,00	0,00	21,00	4,06

Anne tutum ABTÖ puanına ilişkin frekans dağılım tablosu incelendiğinde anne demokratik tutum puanının ortalama değeri 3,38 iken otoriter tutum puanının ortalama değeri 9,70 olduğu görülmektedir.

Tablo 4.2.4.4: Cinsiyet İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Student T Testi Sonucu

	Cinsiyet						Student t testi	
		n	Mean	Median	Minimum	Maximum	ss	t	p
Baba tutum puanı	**Kız**	322	6,12	5,00	0,00	21,00	3,93	-2,7	**0,007**
	Erkek	321	6,94	6,00	0,00	21,00	3,76		
Anne tutum puanı	**Kız**	322	6,40	5,00	0,00	21,00	4,19	-2,66	**0,008**
	Erkek	321	7,25	7,00	0,00	19,00	3,89		

Baba tutum ölçek puanı açısından cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). Erkeklerin baba tutum puanı ($X=6,94$) anlamlı derecede yüksektir. Kız öğrencilerin baba tutumu, erkek öğrencilerin baba tutumuna göre daha demokratik olduğu görülmektedir.

Anne tutum ölçek puanı açısından cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). Erkeklerin anne tutum puanı ($X=7,25$) anlamlı derecede yüksektir. Erkek öğrencilerin anne tutumu, kız öğrencilerin anne tutumuna göre daha otoriter olduğu görülmektedir.

Tablo 4.2.4.5: Anne Baba Birlikte Olma Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Mann Whitney U Testi Sonucu

	Anne Baba birlikte olma durumu							Mann-Whitney U testi		
		n	Mean	Median	Minimum	Maximum	ss	Sıra Ort.	z	p
Baba tutum puanı	**Birlikte**	619	6,47	6,00	0,00	21,00	3,87	318,63	-2,3	**0,019**
	Ayrı	24	8,13	8,00	3,00	14,00	3,48	408,94		
Anne tutum puanı	**Birlikte**	619	6,74	6,00	0,00	20,00	4,03	318,63	-2,34	**0,019**
	Ayrı	24	8,83	8,00	3,00	21,00	4,51	408,94		

Baba tutum ölçek puanı açısından anne baba birlikte olma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). Anne babası ayrı olanların baba tutum puanı ($X=8,13$) anlamlı derecede yüksektir. Anne babası ayrı olan öğrencilerin baba tutumu, otoriter olduğu anne babası birlikte olan öğrencilerin baba tutumu demokratik olduğu görülmektedir.

Anne tutum ölçek puanı açısından anne baba birlikte olma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). Anne babası ayrı olanların anne tutum puanları ($X=8,83$) anlamlı derecede yüksektir. Anne babası ayrı olan öğrencilerin anne tutumu, anne babası birlikte olan öğrencilerin anne tutumuna göre daha otoriter olduğu görülmektedir.

Tablo 4.2.4.6: Anne Eğitim Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin ANOVA Testi Sonucu

	Anne Eğitim							ANOVA Testi		
		n	Mean	Median	Min	Max	ss	F	p	Scheffe
Baba tutum puanı	**İlkokul ve altı**	213	7,43	7,00	0,00	21,00	4,12	8,716	**0,0001**	1-3 1-4
	Ortaokul	183	6,68	6,00	0,00	17,00	3,78			
	Lise	127	5,46	4,00	0,00	17,00	3,59			
	Üniversite ve üstü	120	5,85	5,00	0,00	17,00	3,45			
Anne tutum puanı	**İlkokul ve altı**	213	7,81	7,00	0,00	21,00	4,29	10,027	**0,0001**	1-3 1-4 2-3 2-4
	Ortaokul	183	7,01	6,00	0,00	18,00	3,95			
	Lise	127	5,56	4,00	0,00	18,00	3,64			

Üniversite ve üstü	120	6,12	5,00	0,00	18,00	3,77	

Baba tutum ölçek puanı açısından anne eğitim durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). İlkokul ve altı mezunu annelerin baba tutum puanları, lise ve üniversite üstü mezunu annelerin puanlarına göre anlamlı derecede yüksektir.

Anne tutum ölçek puanı açısından anne eğitim durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$).İlkokul ve altı mezunu annelerin anne tutum puanları, lise ve üniversite üstü mezunu annelerin puanlarına göre anlamlı derecede yüksektir. Ortaokul mezunu annelerin anne tutum puanları, lise ve üniversite üstü mezunu annelerin puanlarına göre anlamlı derecede yüksektir.

Tablo 4.2.4.7: Baba Eğitim Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin ANOVA Testi Sonucu

	Baba Eğitim						**ANOVA Testi**		
		n	**Mean**	**Median**	**Min**	**Max**	**ss**	**F**	**p**	**Scheffe**
Baba tutum puanı	**İlkokul ve altı**	115	7,30	6,00	0,00	21,00	3,99	5,785	**0,0001**	4-1 4-2
	Ortaokul	164	7,14	6,00	0,00	21,00	4,05			
	Lise	159	6,34	6,00	0,00	16,00	3,83			
	Üniversite ve üstü	205	5,77	5,00	0,00	17,00	3,54			
Anne tutum puanı	**İlkokul ve altı**	115	7,66	7,00	0,00	19,00	4,07	7,338	**0,0001**	4-1 4-2
	Ortaokul	164	7,56	7,00	0,00	20,00	4,25			
	Lise	159	6,65	6,00	0,00	17,00	3,95			
	Üniversite ve üstü	205	5,89	5,00	0,00	21,00	3,79			

Baba tutum ölçek puanı açısından baba eğitim durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). Üniversite ve üstü mezun annelerin baba tutum puanları, ilkokul ve altı ve ortaokul mezunu annelerin puanlarına göre anlamlı derecede düşüktür.

Anne tutum ölçek puanı açısından baba eğitim durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$).Üniversite ve üstü mezun annelerin anne tutum puanları, ilkokul ve altı ve ortaokul mezunu babaların puanlarına göre anlamlı derecede düşüktür.

Tablo 4.2.4.8: Anne Çalışma Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Student t Testi Sonucu

	Anne Çalışma Durumu						Student t testi	
		n	Mean	Median	Min	Max	ss	t	p
Baba tutum puanı	**Evet**	170	6,54	6,00	0,00	21,00	3,99	0,013	0,989
	Hayır	473	6,53	6,00	0,00	21,00	3,83		
Anne tutum puanı	**Evet**	170	6,71	6,00	0,00	19,00	4,21	-0,409	0,682
	Hayır	473	6,86	6,00	0,00	21,00	4,01		

Anne çalışma durumları arasında ölçek puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır (p>0,05).

Tablo 4.2.4.9: Baba Çalışma Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Mann Whitney U Testi Sonucu

	Baba Çalışma Durumu							Mann-Whitney U testi		
		n	Mean	Median	Min	Max	ss	Sıra Ort.	z	p
Baba tutum puanı	**Evet**	613	6,44	6,00	0,00	21,00	3,82	318,01	-2,4	**0,013**
	Hayır	30	8,47	8,50	2,00	15,00	4,36	403,58		
Anne tutum puanı	**Evet**	613	6,76	6,00	0,00	21,00	4,06	318,80	-1,9	**0,047**
	Hayır	30	8,13	8,00	1,00	15,00	3,99	387,38		

Baba tutum ölçek puanı açısından baba çalışma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır(p<0,05). Babası çalışmayan öğrencilerin, baba tutum puanı (X=8,47) anlamlı derecede yüksektir. Babası çalışmayan öğrencilerin, baba tutumu otoriter, babası çalışan öğrencilerin baba tutumu demokratik olduğu görülmektedir.

Anne tutum ölçek puanı açısından baba çalışma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır(p<0,05). Babası çalışmayan öğrencilerin, anne tutum puanı (X=8,13) anlamlı derecede yüksektir. Babası çalışmayan öğrencilerin, anne tutumu babası çalışan öğrencilere göre daha otoriter olduğu görülmektedir.

Tablo 4.2.4.10: Aylık Ortalama Gelir Durumları İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin ANOVA Testi Sonucu

	Aylık Ortalama Geliriniz	Aylık Ortalama Geliriniz						ANOVA Testi		
		n	Mean	Median	Minimum	Maximum	ss	F	p	Scheffe
Baba tutum puanı	0-1000 tl	233	7,12	6,00	0,00	21,00	4,08			
	1000-3000 tl	256	6,32	5,00	1,00	18,00	3,80	4,667	**0,01**	1-3
	3000 tl ve üzeri	154	5,99	5,00	0,00	17,00	3,55			
Anne tutum puanı	0-1000 tl	233	7,29	7,00	0,00	17,00	3,86			
	1000-3000 tl	256	6,82	6,00	0,00	21,00	4,37	3,89	**0,021**	1-3
	3000 tl ve üzeri	154	6,12	5,00	0,00	20,00	3,73			

Çalışma grubunun algıladıkları anne baba tutumlarının anne eğitim aylık ortalama gelire göre farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek için tek yönlü varyans analizine bakılmıştır. Baba tutum ölçek puanı açısından aylık ortalama gelir durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). Geliri 0-1000 tl arasında olanların baba tutum puanı (X=7,12), geliri 1000-3000 tl (X=6,32), ve 3000 tl ve üzeri (X=5,39), olanların baba tutum puanlarına göre anlamlı derecede yüksektir.

Anne tutum ölçek puanı açısından aylık ortalama gelir durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). Geliri 0-1000 tl arasında olanların anne tutum puanı (X=7,29), geliri 1000-3000 tl (X=6,82), ve geliri 3000 tl ve üzeri (X=6,12), olanların anne tutum puanlarına göre anlamlı derecede yüksektir. Bu sonuca göre aylık ortalama gelir yükseldikçe anne baba tutumu daha demokratik, aylık ortalama gelir düştükçe anne baba tutumu daha otoriter olduğu görülmektedir.

Tablo 4.2.4.11. Kardeş Sayısı İle ABTÖ Puanları Arasındaki Farklılığa İlişkin Kruskall Wallis H Testi Sonucu

	Kardeş sayısı	Kardeş Sayınız						Kruskall-Wallis H testi		
		n	Mean	Median	Minimum	Maximum	ss	Sıra ort.	H	p	İkili Karşılaştırma
Baba tutum puanı	**0**	53	7,26	6,00	1,00	14,00	3,99	357,5	15,1	**0,001**	2-1 2-3
	1-2	391	6,14	5,00	0,00	21,00	3,91	299,3			
	3 veya daha fazlası	199	7,12	6,00	0,00	18,00	3,67	357,1			
Anne tutum puanı	**0**	53	7,77	7,00	1,00	18,00	4,36	363,2	14,6	**0,001**	2-1 2-3
	1-2	391	6,34	5,00	0,00	19,00	3,89	299,6			
	3 veya daha fazlası	199	7,52	7,00	0,00	21,00	4,18	355,0			

Baba tutum ölçek puanı açısından kardeş sayıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). Kardeş sayısına bakıldığında 1-2 kardeşe sahip olanların baba tutum puanı (X=6,14), hiç kardeşe sahip olmayanların ve 3 veya daha fazla kardeşe sahip olanların baba tutum puanlarına göre anlamlı derecede düşüktür.

Anne tutum ölçek puanı açısından kardeş sayıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır($p<0,05$). 1-2 kardeşe sahip olanların anne tutum puanı (X=6,34), hiç kardeşe sahip olmayanların ve 3 veya daha fazla kardeşe sahip olanların anne tutum puanlarına göre anlamlı derecede düşüktür.

Tablo 4.2.4.12: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Yaş	8 Yaş	19	73,1	7	26,9	5,3	0,151
	9 Yaş	83	67,5	40	32,5		
	10 Yaş	63	58,9	44	41,1		
	11-12 Yaş	5	41,7	7	58,3		
	Toplam	170	63,4	98	36,6		
Cinsiyet	Kız	89	68,5	41	31,5	2,7	0,097
	Erkek	81	58,7	57	41,3		

	Toplam	170	63,4	98	36,6		
Anne -Baba Birlikte Olma Durumu	Birlikte	164	63,8	93	36,2	*	0,537
	Ayrı	6	54,5	5	45,5		
	Toplam	170	63,4	98	36,6		
Anne eğitim	İlkokul ve altı	45	56,3	35	43,8	8,2	0,041
	Ortaokul	47	60,3	31	39,7		
	Lise	43	79,6	11	20,4		
	Üniversite ve üstü	35	62,5	21	37,5		
	Toplam	170	63,4	98	36,6		

İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumlarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları, çocuğun yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları anne baba birlikte olma durumuna göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları anne eğitim düzeyinegöre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir (p<0,05). Anne eğitimi lise üstünde olan grupta anne demokratik tutumu sergileme oranı daha yüksek görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.4.13: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Baba eği tim	İlkokul ve altı	38	55,9	30	44,1	3,2	0,351
	Ortaokul	47	62,7	28	37,3		
	Lise	44	71,0	18	29,0		

	Üniversite ve üstü	41	65,1	22	34,9		
	Toplam	170	63,4	98	36,6		
Anne çalışma durumu	Evet	51	62,2	31	37,8	0,7	0,781
	Hayır	119	64,0	67	36,0		
	Toplam	170	63,4	98	36,6		
Baba çalışma durumu	Evet	167	65,0	90	35,0	*	0,021
	Hayır	3	27,3	8	72,7		
	Toplam	170	63,4	98	36,6		
Ailenizin aylık geliri	0-1000 TL	69	60,5	45	39,5	0,7	0,695
	1000-3000	68	65,4	36	34,6		
	3000 TL- Üzeri	33	66,0	17	34,0		
	Toplam	170	63,4	98	36,6		
Kardeş sayınız: (siz hariç)	1 kardeş	19	54,3	16	45,7	2,4	0,291
	2-3 kardeş	116	66,7	58	33,3		
	3+ kardeş	35	59,3	24	40,7		
	Toplam	170	63,4	98	36,6		

İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumlarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları, baba eğitim değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları anne çalışma durumuna göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları baba çalışma durumuna göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Baba çalışma durumuna evet diyen öğrencilerin annesinde demokratik olma oranı daha yüksek görülmektedir ($p<0,05$). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları aylık gelir düzeyine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları çocuk sayısına göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.4.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Yaş	8 Yaş	6	35,3	11	64,7	10,4	0,015
	9 Yaş	51	61,4	32	38,6		
	10 Yaş	174	70,7	72	29,3		
	11-12 Yaş	20	69,0	9	31,0		
	Toplam	251	66,9	124	33,1		
Cinsiyet	Kız	137	71,4	55	28,6	3,4	0,062
	Erkek	114	62,3	69	37,7		
	Toplam	251	66,9	124	33,1		
Anne -Baba Birlikte Olma Durumu	Birlikte	247	68,2	115	31,8	*	0,012
	Ayrı	4	30,8	9	69,2		
	Toplam	251	66,9	124	33,1		
Anne eğitim	İlkokul ve altı	77	57,9	56	42,1	13,1	0,004
	Ortaokul	67	63,8	38	36,2		
	Lise	57	78,1	16	21,9		
	Üniversite ve üstü	50	78,1	14	21,9		
	Toplam	251	66,9	124	33,1		

Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumlarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları, çocuğun yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Çocukların yaşı arttıkça anne tutumunun demokratik olma oranı daha yüksek görülmektedir ($p<0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları anne baba birlikte olma durumuna göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Anne baba birlikte olma durumunda annenin demokratik tutuma sahip olma oranı daha yüksek görülmektedir (p<0,05). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları anne eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir (p<0,05). Anne eğitimi lise üstünde olan grupta anne demokratik tutumu sergileme oranı daha yüksek görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.4.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Baba eğitim	İlkokul ve altı	29	61,7	18	38,3	11,7	0,008
	Ortaokul	52	58,4	37	41,6		
	Lise	60	61,9	37	38,1		
	Üniversite ve üstü	110	77,5	32	22,5		
	Toplam	251	66,9	124	33,1		
Anne çalışma durumu	Evet	58	65,9	30	34,1	0,055	0,815
	Hayır	193	67,2	94	32,8		
	Toplam	251	66,9	124	33,1		
Baba çalışma durumu	Evet	242	68,0	114	32,0	3,4	0,063
	Hayır	9	47,4	10	52,6		
	Toplam	251	66,9	124	33,1		
Ailenizin aylık geliri	0-1000 TL	70	58,8	49	41,2	5,6	0,061
	1000-3000	105	69,1	47	30,9		
	3000 TL- Üzeri	76	73,1	28	26,9		
	Toplam	251	66,9	124	33,1		
Kardeş sayınız: (siz hariç)	1 kardeş	12	66,7	6	33,3	6,1	0,051
	2-3 kardeş	156	71,9	61	28,1		
	3+ kardeş	83	59,3	57	40,7		

Toplam	251	66,9	124	33,1	

Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumlarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları, baba eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$).Baba eğitimi düzeyi arttıkça anne demokratik tutumu sergileme oranı daha yüksek görülmektedir ($p<0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları anne baba çalışma durumuna göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları gelir düzeyine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları kardeş sayısına göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.4.16: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Baba tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Yaş	8 Yaş	8	30,8	18	69,2	1,9	0,578
	9 Yaş	35	28,5	88	71,5		
	10 Yaş	39	36,4	68	63,6		
	11-12 Yaş	3	25,0	9	75,0		
	Toplam	85	31,7	183	68,3		
Cinsiyet	Kız	38	29,2	92	70,8	0,7	0,396
	Erkek	47	34,1	91	65,9		
	Toplam	85	31,7	183	68,3		
Anne -Baba Birlikte Olma Durumu	Birlikte	81	31,5	176	68,5	Fisher'sExact	0,747
	Ayrı	4	36,4	7	63,6		
	Toplam	85	31,7	183	68,3		

Anne eğitim	İlkokul ve altı	30	37,5	50	62,5	4,1	0,257
	Ortaokul	27	34,6	51	65,4		
	Lise	12	22,2	42	77,8		
	Üniversite ve üstü	16	28,6	40	71,4		
	Toplam	85	31,7	183	68,3		

İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumlarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları, çocuğun yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları anne baba birlikte olma durumuna göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları anne eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.4.17: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Baba eğitim	İlkokul ve altı	26	38,2	42	61,8	2,4	0,492
	Ortaokul	24	32,0	51	68,0		
	Lise	16	25,8	46	74,2		
	Üniversite ve üstü	19	30,2	44	69,8		
	Toplam	85	31,7	183	68,3		
Anne çalışma durumu	Evet	25	30,5	57	69,5	0,1	0,774
	Hayır	60	32,3	126	67,7		
	Toplam	85	31,7	183	68,3		

Baba çalışma durumu	Evet	81	31,5	176	68,5	Fisher'sExact	0,735
	Hayır	4	36,4	7	63,6		
	Toplam	85	31,7	183	68,3		
Ailenizin aylık geliri	0-1000 TL	38	33,3	76	66,7	0,9	0,626
	1000-3000	34	32,7	70	67,3		
	3000 TL- Üzeri	13	26,0	37	74,0		
	Toplam	85	31,7	183	68,3		
Kardeş sayınız: (siz hariç)	1 kardeş	14	40,0	21	60,0	2,2	0,328
	2-3 kardeş	50	28,7	124	71,3		
	3+ kardeş	21	35,6	38	64,4		
	Toplam	85	31,7	183	68,3		

İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumlarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları, anne ve baba çalışma durumuna göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları gelir düzeyine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05). İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları kardeş sayısına göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.4.18: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Baba tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		KayKare	p
		n	%	n	%		
Yaş	8 Yaş	9	52,9	8	47,1	10,4	0,015
	9 Yaş	31	37,3	52	62,7		
	10 Yaş	60	24,4	186	75,6		
	11-12 Yaş	10	34,5	19	65,5		

	Toplam	110	29,3	265	70,7		
Cinsiyet	Kız	46	24,0	146	76,0	5,4	0,019
	Erkek	64	35,0	119	65,0		
	Toplam	110	29,3	265	70,7		
Anne -Baba Birlikte Olma Durumu	Birlikte	103	28,5	259	71,5	Fisher'sExact	0,063
	Ayrı	7	53,8	6	46,2		
	Toplam	110	29,3	265	70,7		
Anne eğitim	İlkokul ve altı	53	39,8	80	60,2	18	0,001
	Ortaokul	34	32,4	71	67,6		
	Lise	13	17,8	60	82,2		
	Üniversite ve üstü	10	15,6	54	84,4		
	Toplam	110	29,3	265	70,7		

Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumlarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları, çocuğun yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Çocukların yaşı arttıkça baba tutumunun demokratik olma oranı daha azaldığı görülmektedir ($p<0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Erkeklerde baba tutumu demokratik olma oranları kızlara göre daha yüksek görülmektedir ($p<0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları anne baba birlikte olma durumuna göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları anne eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Anne eğitim düzeyi arttıkça baba demokratik tutumu sergileme oranı azaldığı görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.4.19: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Anne tutumlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

Mardin			
Baba Tutum		Ki-kare Analizi	
Demokratik Baba	Otoriter Baba	KayKare	p

		n	%	n	%		
Baba eğitim	İlkokul ve altı	18	38,3	29	61,7	15,6	0,001
	Ortaokul	34	38,2	55	61,8		
	Lise	33	34,0	64	66,0		
	Üniversite ve üstü	25	17,6	117	82,4		
	Toplam	110	29,3	265	70,7		
Anne çalışma durumu	Evet	27	30,7	61	69,3	0,101	0,751
	Hayır	83	28,9	204	71,1		
	Toplam	110	29,3	265	70,7		
Baba çalışma durumu	Evet	101	28,4	255	71,6	2,2	0,131
	Hayır	9	47,4	10	52,6		
	Toplam	110	29,3	265	70,7		
Ailenizin aylık geliri	0-1000 TL	39	32,8	80	67,2	2,1	0,341
	1000-3000	46	30,3	106	69,7		
	3000 TL- Üzeri	25	24,0	79	76,0		
	Toplam	110	29,3	265	70,7		
Kardeş sayınız: (siz hariç)	1 kardeş	6	33,3	12	66,7	6,1	0,051
	2-3 kardeş	53	24,4	164	75,6		
	3+ kardeş	51	36,4	89	63,6		
	Toplam	110	29,3	265	70,7		

Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumlarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için uygulanan Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin baba tutumları, baba eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$).Baba eğitimi düzeyi arttıkça babanın demokratik tutumu sergileme oranı azaldığı görülmektedir ($p<0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları anne baba çalışma durumuna göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları gelir düzeyine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Mardin örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne tutumları kardeş sayısına göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

4.2.5.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri, anne baba tutumuna göre farklılaşmakta mıdır?

Araştırmanın beşinci amacı doğrultusunda Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri, anne baba tutumlarına göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiş ve bulgular aşağıda verilmiştir.

Tablo 4.2.5.1: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	38	22,4	27	27,6	4,4	0,375
	Yılda 1-2 kez	25	14,7	11	11,2		
	Ayda 1-2 kez	28	16,5	10	10,2		
	Haftada 1-2 kez	67	39,4	39	39,8		
	Her gün	12	7,1	11	11,2		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	44	25,9	22	22,4	1,9	0,754
	Yılda 1-2 kez	11	6,5	4	4,1		
	Ayda 1-2 kez	15	8,8	8	8,2		
	Haftada 1-2 kez	35	20,6	19	19,4		
	Her gün	65	38,2	45	45,9		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.2: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Hentbol	Hiç oynamam	128	75,3	71	72,4	6,7	0,153
	Yılda 1-2 kez	11	6,5	9	9,2		
	Ayda 1-2 kez	17	10,0	7	7,1		
	Haftada 1-2 kez	11	6,5	4	4,1		
	Her gün	3	1,8	7	7,1		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	57	33,5	34	34,7	0,5	0,968
	Yılda 1-2 kez	23	13,5	15	15,3		
	Ayda 1-2 kez	31	18,2	18	18,4		
	Haftada 1-2 kez	39	22,9	22	22,4		
	Her gün	20	11,8	9	9,2		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Kale k.	Hiç oynamam	149	87,6	71	72,4	*	0,004

Yılda 1-2 kez	8	4,7	3	3,1	
Ayda 1-2 kez	3	1,8	7	7,1	
Haftada 1-2 kez	6	3,5	8	8,2	
Her gün	4	2,4	9	9,2	
Toplam	170	100,0	98	100,0	

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol" ve "Voleybol" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Kale kuşatması" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Kale kuşatması oyununun hiç oynanmama oranının demokratik tutuma sahip annelerde daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.5.3: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	16	9,4	4	4,1	7,2	0,122
	Yılda 1-2 kez	13	7,6	11	11,2		
	Ayda 1-2 kez	19	11,2	12	12,2		
	Haftada 1-2 kez	73	42,9	32	32,7		
	Her gün	49	28,8	39	39,8		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	61	35,9	28	28,6	1,8	0,735
	Yılda 1-2 kez	31	18,2	18	18,4		
	Ayda 1-2 kez	24	14,1	18	18,4		
	Haftada 1-2 kez	31	18,2	20	20,4		
	Her gün	23	13,5	14	14,3		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-ebelemece" ve "Hırsız polis" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.4: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	50	29,4	22	22,4	3,7	0,436
	Yılda 1-2 kez	29	17,1	21	21,4		
	Ayda 1-2 kez	34	20,0	18	18,4		
	Haftada 1-2 kez	41	24,1	22	22,4		
	Her gün	16	9,4	15	15,3		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	14	8,2	5	5,1	3,9	0,418
	Yılda 1-2 kez	12	7,1	8	8,2		
	Ayda 1-2 kez	24	14,1	19	19,4		
	Haftada 1-2 kez	74	43,5	34	34,7		
	Her gün	46	27,1	32	32,7		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	122	71,8	74	75,5	3,7	0,443
	Yılda 1-2 kez	15	8,8	11	11,2		
	Ayda 1-2 kez	9	5,3	3	3,1		
	Haftada 1-2 kez	18	10,6	5	5,1		
	Her gün	6	3,5	5	5,1		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Mendil kapmaca", "Saklambaç" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4.2.5.5: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
İp atlama	Hiç oynamam	70	41,2	48	49,0	6,3	0,173
	Yılda 1-2 kez	12	7,1	11	11,2		
	Ayda 1-2 kez	20	11,8	13	13,3		
	Haftada 1-2 kez	42	24,7	13	13,3		
	Her gün	26	15,3	13	13,3		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Haftanın	Hiç oynamam	133	78,2	66	67,3	4,8	0,305

günleri	Yılda 1-2 kez	7	4,1	4	4,1		
	Ayda 1-2 kez	9	5,3	9	9,2		
	Haftada 1-2 kez	13	7,6	10	10,2		
	Her gün	8	4,7	9	9,2		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	45	26,5	29	29,6	5,3	0,253
	Yılda 1-2 kez	30	17,6	14	14,3		
	Ayda 1-2 kez	37	21,8	27	27,6		
	Haftada 1-2 kez	39	22,9	13	13,3		
	Her gün	19	11,2	15	15,3		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "İp atlama", "Haftanın Günleri" ve "Kurt baba" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.6: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	49	28,8	24	24,5	3,1	0,529
	Yılda 1-2 kez	25	14,7	20	20,4		
	Ayda 1-2 kez	37	21,8	23	23,5		
	Haftada 1-2 kez	36	21,2	15	15,3		
	Her gün	23	13,5	16	16,3		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	88	51,8	52	53,1	3,7	0,443
	Yılda 1-2 kez	16	9,4	7	7,1		
	Ayda 1-2 kez	24	14,1	13	13,3		
	Haftada 1-2 kez	30	17,6	13	13,3		
	Her gün	12	7,1	13	13,3		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Sıcak soğuk" ve "Şarkılı yerden yüksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.7: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Bilgisayar o.	Hiç oynamam	29	17,1	23	23,5	8,5	0,072
	Yılda 1-2 kez	18	10,6	7	7,1		
	Ayda 1-2 kez	22	12,9	6	6,1		
	Haftada 1-2 kez	56	32,9	25	25,5		
	Her gün	45	26,5	37	37,8		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	78	45,9	48	49,0	0,7	0,948
	Yılda 1-2 kez	24	14,1	11	11,2		
	Ayda 1-2 kez	19	11,2	12	12,2		
	Haftada 1-2 kez	29	17,1	17	17,3		
	Her gün	20	11,8	10	10,2		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	74	43,5	50	51,0	3,3	0,504
	Yılda 1-2 kez	29	17,1	12	12,2		
	Ayda 1-2 kez	19	11,2	14	14,3		
	Haftada 1-2 kez	32	18,8	13	13,3		
	Her gün	16	9,4	9	9,2		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Bilgisayar oyunları", "Puzzle" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.8: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	99	58,2	62	63,3	0,992	0,911
	Yılda 1-2 kez	8	4,7	4	4,1		
	Ayda 1-2 kez	13	7,6	5	5,1		
	Haftada 1-2 kez	28	16,5	15	15,3		
	Her gün	22	12,9	12	12,2		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	37	21,8	15	15,3	4,1	0,394

	Yılda 1-2 kez	15	8,8	13	13,3		
	Ayda 1-2 kez	30	17,6	17	17,3		
	Haftada 1-2 kez	68	40,0	36	36,7		
	Her gün	20	11,8	17	17,3		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	63	37,1	50	51,0	8,3	0,081
	Yılda 1-2 kez	19	11,2	9	9,2		
	Ayda 1-2 kez	25	14,7	6	6,1		
	Haftada 1-2 kez	43	25,3	19	19,4		
	Her gün	20	11,8	14	14,3		
	Toplam	170	100,0	98	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Parkta oyun" ve "Kutu oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.9: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	79	31,5	44	35,5	3,11	0,544
	Yılda 1-2 kez	31	12,4	18	14,5		
	Ayda 1-2 kez	32	12,7	12	9,7		
	Haftada 1-2 kez	90	35,9	37	29,8		
	Her gün	19	7,6	13	10,5		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	76	30,3	41	33,1	3,1	0,531
	Yılda 1-2 kez	22	8,8	5	4,0		
	Ayda 1-2 kez	15	6,0	9	7,3		
	Haftada 1-2 kez	56	22,3	30	24,2		
	Her gün	82	32,7	39	31,5		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.10: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Hentbol	Hiç oynamam	206	82,4	103	83,1	0,3	0,991
	Yılda 1-2 kez	13	5,2	7	5,6		
	Ayda 1-2 kez	11	4,4	5	4,0		
	Haftada 1-2 kez	14	5,6	7	5,6		
	Her gün	6	2,4	2	1,6		
	Toplam	250	100,0	124	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	97	38,6	50	40,3	1,6	0,805
	Yılda 1-2 kez	26	10,4	9	7,3		
	Ayda 1-2 kez	42	16,7	21	16,9		
	Haftada 1-2 kez	68	27,1	32	25,8		
	Her gün	18	7,2	12	9,7		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	231	92,0	92	74,2	*	0,0001
	Yılda 1-2 kez	3	1,2	8	6,5		
	Ayda 1-2 kez	4	1,6	9	7,3		
	Haftada 1-2 kez	8	3,2	7	5,6		
	Her gün	5	2,0	8	6,5		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hentbol" ve "Voleybol" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). "Kale kuşatması" oyununun

oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (p<0,05). Kale kuşatması oyununun hiç oynanmama oranının demokratik tutuma sahip annelerde daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.5.11: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	20	8,0	9	7,3	6,9	0,141
	Yılda 1-2 kez	10	4,0	12	9,7		
	Ayda 1-2 kez	26	10,4	17	13,7		
	Haftada 1-2 kez	106	42,2	42	33,9		
	Her gün	89	35,5	44	35,5		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	91	36,3	38	30,6	1,8	0,771
	Yılda 1-2 kez	24	9,6	15	12,1		
	Ayda 1-2 kez	48	19,1	26	21,0		
	Haftada 1-2 kez	54	21,5	30	24,2		
	Her gün	34	13,5	15	12,1		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	64	25,5	30	24,2	2,7	0,604
	Yılda 1-2 kez	34	13,5	16	12,9		
	Ayda 1-2 kez	54	21,5	25	20,2		
	Haftada 1-2 kez	83	33,1	39	31,5		
	Her gün	16	6,4	14	11,3		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hırsız

polis", "Yakalamca-ebelemece" ve "Mendil kapmaca" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.12: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Saklambaç	Hiç oynamam	17	6,8	13	10,5	3,03	0,552
	Yılda 1-2 kez	12	4,8	8	6,5		
	Ayda 1-2 kez	45	17,9	21	16,9		
	Haftada 1-2 kez	104	41,4	43	34,7		
	Her gün	73	29,1	39	31,5		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	175	69,7	86	69,4	0,538	0,971
	Yılda 1-2 kez	25	10,0	11	8,9		
	Ayda 1-2 kez	23	9,2	12	9,7		
	Haftada 1-2 kez	21	8,4	10	8,1		
	Her gün	7	2,8	5	4,0		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	103	41,2	56	45,2	5,4	0,246
	Yılda 1-2 kez	17	6,8	10	8,1		
	Ayda 1-2 kez	39	15,6	10	8,1		
	Haftada 1-2 kez	58	23,2	26	21,0		
	Her gün	33	13,2	22	17,7		
	Toplam	250	100,0	124	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "İp atlama", "Tenis" ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.13: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	142	56,8	61	49,2	4,4	0,343
	Yılda 1-2 kez	18	7,2	7	5,6		
	Ayda 1-2 kez	23	9,2	18	14,5		

	Haftada 1-2 kez	46	18,4	23	18,5		
	Her gün	21	8,4	15	12,1		
	Toplam	250	100,0	124	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	88	35,2	53	42,7	3,1	0,527
	Yılda 1-2 kez	45	18,0	15	12,1		
	Ayda 1-2 kez	46	18,4	21	16,9		
	Haftada 1-2 kez	50	20,0	24	19,4		
	Her gün	21	8,4	11	8,9		
	Toplam	250	100,0	124	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Haftanın günleri" ve "Kurt baba" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.14: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	67	26,7	33	26,6	4,1	0,398
	Yılda 1-2 kez	25	10,0	20	16,1		
	Ayda 1-2 kez	57	22,7	27	21,8		
	Haftada 1-2 kez	75	29,9	29	23,4		
	Her gün	27	10,8	15	12,1		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
Sarkılı y.y.	Hiç oynamam	146	58,2	68	54,8	5,1	0,282
	Yılda 1-2 kez	17	6,8	7	5,6		
	Ayda 1-2 kez	34	13,5	11	8,9		
	Haftada 1-2 kez	36	14,3	23	18,5		
	Her gün	18	7,2	15	12,1		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
Bilgisayar o.	Hiç oynamam	51	20,3	38	30,6	7,1	0,132
	Yılda 1-2 kez	31	12,4	8	6,5		
	Ayda 1-2 kez	42	16,7	20	16,1		
	Haftada 1-2 kez	82	32,7	35	28,2		

Her gün	45	17,9	23	18,5	
Toplam	251	100,0	124	100,0	

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Şarkılı yerden yüksek", "Bilgisayar oyunları" ve "Sıcak soğuk" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.15: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Seksek	Hiç oynamam	111	44,2	56	45,5	2,5	0,641
	Yılda 1-2 kez	30	12,0	10	8,1		
	Ayda 1-2 kez	34	13,5	13	10,6		
	Haftada 1-2 kez	49	19,5	28	22,8		
	Her gün	27	10,8	16	13,0		
	Toplam	251	100,0	123	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	93	37,1	65	52,4	11,3	0,023
	Yılda 1-2 kez	34	13,5	14	11,3		
	Ayda 1-2 kez	44	17,5	11	8,9		
	Haftada 1-2 kez	57	22,7	20	16,1		
	Her gün	23	9,2	14	11,3		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
Evcilik	Hiç oynamam	136	54,2	77	62,1	12,8	0,012
	Yılda 1-2 kez	11	4,4	8	6,5		
	Ayda 1-2 kez	23	9,2	1	,8		
	Haftada 1-2 kez	50	19,9	18	14,5		
	Her gün	31	12,4	20	16,1		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ileanne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Puzzle" oyununun oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir

(p<0,05). Puzzle oyununun hiç oynanmama oranının otoriter annelerde daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.5.16: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Anne Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Anne Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Anne		Otoriter anne		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Parkta oyun	Hiç oynamam	48	19,1	35	28,2	5,7	0,215
	Yılda 1-2 kez	12	4,8	9	7,3		
	Ayda 1-2 kez	57	22,7	25	20,2		
	Haftada 1-2 kez	83	33,1	36	29,0		
	Her gün	51	20,3	19	15,3		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	130	51,8	79	63,7	6,4	0,168
	Yılda 1-2 kez	18	7,2	6	4,8		
	Ayda 1-2 kez	33	13,1	13	10,5		
	Haftada 1-2 kez	48	19,1	14	11,3		
	Her gün	22	8,8	12	9,7		
	Toplam	251	100,0	124	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerianne tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Parkta oyun" ve "Kutu oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile anne tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.17: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	28	32,9	37	20,2	8,1	0,087
	Yılda 1-2 kez	9	10,6	27	14,8		
	Ayda 1-2 kez	11	12,9	27	14,8		
	Haftada 1-2 kez	27	31,8	79	43,2		
	Her gün	10	11,8	13	7,1		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	25	29,4	41	22,4	3,4	0,483
	Yılda 1-2 kez	3	3,5	12	6,6		

	Ayda 1-2 kez	6	7,1	17	9,3
	Haftada 1-2 kez	14	16,5	40	21,9
	Her gün	37	43,5	73	39,9
	Toplam	85	100,0	183	100,0

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.18: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Hentbol	Hiç oynamam	67	78,8	132	72,1	9,3	0,052
	Yılda 1-2 kez	8	9,4	12	6,6		
	Ayda 1-2 kez	4	4,7	20	10,9		
	Haftada 1-2 kez	1	1,2	14	7,7		
	Her gün	5	5,9	5	2,7		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	35	41,2	56	30,6	3,9	0,419
	Yılda 1-2 kez	13	15,3	25	13,7		
	Ayda 1-2 kez	14	16,5	35	19,1		
	Haftada 1-2 kez	15	17,6	46	25,1		
	Her gün	8	9,4	21	11,5		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	69	81,2	151	82,5	*	0,071
	Yılda 1-2 kez	0	0,0	11	6,0		
	Ayda 1-2 kez	4	4,7	6	3,3		
	Haftada 1-2 kez	5	5,9	9	4,9		
	Her gün	7	8,2	6	3,3		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin

"Hentbol", "Voleybol" ve "Kale kuşatması" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.19: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Test

		İstanbul					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	4	4,7	16	8,7	3,4	0,487
	Yılda 1-2 kez	10	11,8	14	7,7		
	Ayda 1-2 kez	8	9,4	23	12,6		
	Haftada 1-2 kez	32	37,6	73	39,9		
	Her gün	31	36,5	57	31,1		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	25	29,4	64	35,0	0,8	0,929
	Yılda 1-2 kez	16	18,8	33	18,0		
	Ayda 1-2 kez	14	16,5	28	15,3		
	Haftada 1-2 kez	17	20,0	34	18,6		
	Her gün	13	15,3	24	13,1		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	25	29,4	47	25,7	4,9	0,297
	Yılda 1-2 kez	16	18,8	34	18,6		
	Ayda 1-2 kez	15	17,6	37	20,2		
	Haftada 1-2 kez	15	17,6	48	26,2		
	Her gün	14	16,5	17	9,3		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Yakalamaca-ebelemece", "Hırsız Polis" ve "Mendil kapmaca" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.20: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

	İstanbul			
	Baba Tutum		Ki-kare Analizi	
	Demokratik Baba	Otoriter Baba	Ki-kare	p

		n	%	n	%		
Saklambaç	Hiç oynamam	5	5,9	14	7,7		
	Yılda 1-2 kez	6	7,1	14	7,7		
	Ayda 1-2 kez	16	18,8	27	14,8		
	Haftada 1-2 kez	29	34,1	79	43,2	3,1	0,535
	Her gün	29	34,1	49	26,8		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Tenis	Hiç oynamam	68	80,0	128	69,9		
	Yılda 1-2 kez	10	11,8	16	8,7		
	Ayda 1-2 kez	2	2,4	10	5,5		
	Haftada 1-2 kez	3	3,5	20	10,9	7,2	0,124
	Her gün	2	2,4	9	4,9		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	42	49,4	76	41,5		
	Yılda 1-2 kez	9	10,6	14	7,7		
	Ayda 1-2 kez	11	12,9	22	12,0		
	Haftada 1-2 kez	12	14,1	43	23,5	4,1	0,386
	Her gün	11	12,9	28	15,3		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Tenis", "İp atlama" ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.21: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	61	71,8	138	75,4	3,1	0,557
	Yılda 1-2 kez	2	2,4	9	4,9		
	Ayda 1-2 kez	8	9,4	10	5,5		
	Haftada 1-2 kez	9	10,6	14	7,7		
	Her gün	5	5,9	12	6,6		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	27	31,8	47	25,7	2,2	0,691
	Yılda 1-2 kez	13	15,3	31	16,9		
	Ayda 1-2 kez	22	25,9	42	23,0		
	Haftada 1-2 kez	13	15,3	39	21,3		
	Her gün	10	11,8	24	13,1		

	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	24	28,2	49	26,8	1,3	0,857
	Yılda 1-2 kez	15	17,6	30	16,4		
	Ayda 1-2 kez	19	22,4	41	22,4		
	Haftada 1-2 kez	13	15,3	38	20,8		
	Her gün	14	16,5	25	13,7		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kurt baba", "Sıcak soğuk" ve "Haftanın günleri" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.22: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	45	52,9	95	51,9	0,6	0,962
	Yılda 1-2 kez	6	7,1	17	9,3		
	Ayda 1-2 kez	12	14,1	25	13,7		
	Haftada 1-2 kez	13	15,3	30	16,4		
	Her gün	9	10,6	16	8,7		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	21	24,7	31	16,9	5,2	0,265
	Yılda 1-2 kez	6	7,1	19	10,4		
	Ayda 1-2 kez	5	5,9	23	12,6		
	Haftada 1-2 kez	25	29,4	56	30,6		
	Her gün	28	32,9	54	29,5		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Bilgisayar oyunları" ve "Şarkılı yerden yüksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.23: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Seksek	Hiç oynamam	47	55,3	79	43,2	5,2	0,266
	Yılda 1-2 kez	8	9,4	27	14,8		
	Ayda 1-2 kez	8	9,4	23	12,6		
	Haftada 1-2 kez	11	12,9	35	19,1		
	Her gün	11	12,9	19	10,4		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	46	54,1	78	42,6	6,5	0,161
	Yılda 1-2 kez	7	8,2	34	18,6		
	Ayda 1-2 kez	12	14,1	21	11,5		
	Haftada 1-2 kez	12	14,1	33	18,0		
	Her gün	8	9,4	17	9,3		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Puzzle" ve "Seksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.24: İstanbul Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		İstanbul					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	52	61,2	109	59,6	2,7	0,606
	Yılda 1-2 kez	3	3,5	9	4,9		
	Ayda 1-2 kez	4	4,7	14	7,7		
	Haftada 1-2 kez	12	14,1	31	16,9		
	Her gün	14	16,5	20	10,9		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	17	20,0	35	19,1	4,7	0,319
	Yılda 1-2 kez	11	12,9	17	9,3		
	Ayda 1-2 kez	14	16,5	33	18,0		
	Haftada 1-2 kez	27	31,8	77	42,1		

	Her gün	16	18,8	21	11,5		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	45	52,9	68	37,2	6,9	0,136
	Yılda 1-2 kez	6	7,1	22	12,0		
	Ayda 1-2 kez	7	8,2	24	13,1		
	Haftada 1-2 kez	16	18,8	46	25,1		
	Her gün	11	12,9	23	12,6		
	Toplam	85	100,0	183	100,0		

İstanbul örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Evcilik", "Parkta oyun" ve "Kutu oyunları" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.25: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Basketbol	Hiç oynamam	38	34,5	85	32,1	4,8	0,304
	Yılda 1-2 kez	15	13,6	34	12,8		
	Ayda 1-2 kez	11	10,0	33	12,5		
	Haftada 1-2 kez	32	29,1	95	35,8		
	Her gün	14	12,7	18	6,8		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
Futbol	Hiç oynamam	32	29,1	85	32,1	1,4	0,844
	Yılda 1-2 kez	6	5,5	21	7,9		
	Ayda 1-2 kez	7	6,4	17	6,4		
	Haftada 1-2 kez	28	25,5	58	21,9		
	Her gün	37	33,6	84	31,7		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
Hentbol	Hiç oynamam	92	83,6	217	82,2	0,4	0,979
	Yılda 1-2 kez	6	5,5	14	5,3		
	Ayda 1-2 kez	5	4,5	11	4,2		
	Haftada 1-2 kez	5	4,5	16	6,1		
	Her gün	2	1,8	6	2,3		
	Toplam	110	100,0	264	100,0		
Voleybol	Hiç oynamam	43	39,1	104	39,2	1,5	0,822
	Yılda 1-2 kez	8	7,3	27	10,2		
	Ayda 1-2 kez	18	16,4	45	17,0		
	Haftada 1-2 kez	30	27,3	70	26,4		

	Her gün	11	10,0	19	7,2		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Basketbol", "Futbol", "Voleybol" ve "Hentbol" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.26: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Kale kuşatması	Hiç oynamam	81	73,6	242	91,3	*	0,0001
	Yılda 1-2 kez	8	7,3	3	1,1		
	Ayda 1-2 kez	7	6,4	6	2,3		
	Haftada 1-2 kez	7	6,4	8	3,0		
	Her gün	7	6,4	6	2,3		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
Yakalamaca-ebelemece	Hiç oynamam	12	10,9	17	6,4	13,3	0,051
	Yılda 1-2 kez	13	11,8	9	3,4		
	Ayda 1-2 kez	13	11,8	30	11,3		
	Haftada 1-2 kez	37	33,6	111	41,9		
	Her gün	35	31,8	98	37,0		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
Hırsız polis	Hiç oynamam	33	30,0	96	36,2	2,4	0,645
	Yılda 1-2 kez	15	13,6	24	9,1		
	Ayda 1-2 kez	22	20,0	52	19,6		
	Haftada 1-2 kez	25	22,7	59	22,3		
	Her gün	15	13,6	34	12,8		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Hırsız Polis" ve "Yakalamaca-ebelemece" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05). "Kale kuşatması" oyununun oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olduğu

görülmektedir (p<0,05). Kale kuşatması oyununun hiç oynanmama oranının otoriter babalarda daha yüksek olduğu görülmektedir (p<0,05).

Tablo 4.2.5.27: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Mendil kapmaca	Hiç oynamam	28	25,5	66	24,9	1,5	0,809
	Yılda 1-2 kez	16	14,5	34	12,8		
	Ayda 1-2 kez	20	18,2	59	22,3		
	Haftada 1-2 kez	35	31,8	87	32,8		
	Her gün	11	10,0	19	7,2		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
Saklambaç	Hiç oynamam	12	10,9	18	6,8	2,1	0,705
	Yılda 1-2 kez	5	4,5	15	5,7		
	Ayda 1-2 kez	18	16,4	48	18,1		
	Haftada 1-2 kez	41	37,3	106	40,0		
	Her gün	34	30,9	78	29,4		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Mendil kapmaca" ve "Saklambaç" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.28: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Tenis	Hiç oynamam	75	68,2	186	70,2	1,03	0,905
	Yılda 1-2 kez	12	10,9	24	9,1		
	Ayda 1-2 kez	12	10,9	23	8,7		
	Haftada 1-2 kez	8	7,3	23	8,7		
	Her gün	3	2,7	9	3,4		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
İp atlama	Hiç oynamam	47	42,7	112	42,4	8,7	0,069

	Yılda 1-2 kez	13	11,8	14	5,3
	Ayda 1-2 kez	8	7,3	41	15,5
	Haftada 1-2 kez	26	23,6	58	22,0
	Her gün	16	14,5	39	14,8
	Toplam	110	100,0	264	100,0

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "İp atlama" ve "Tenis" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.29: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Haftanın günleri	Hiç oynamam	50	45,5	153	58,0	8,4	0,078
	Yılda 1-2 kez	7	6,4	18	6,8		
	Ayda 1-2 kez	14	12,7	27	10,2		
	Haftada 1-2 kez	22	20,0	47	17,8		
	Her gün	17	15,5	19	7,2		
	Toplam	110	100,0	264	100,0		
Kurtbaba	Hiç oynamam	50	45,5	91	34,5	4,3	0,363
	Yılda 1-2 kez	15	13,6	45	17,0		
	Ayda 1-2 kez	18	16,4	49	18,6		
	Haftada 1-2 kez	20	18,2	54	20,5		
	Her gün	7	6,4	25	9,5		
	Toplam	110	100,0	264	100,0		
Sıcaksoğuk	Hiç oynamam	31	28,2	69	26,0	3,7	0,444
	Yılda 1-2 kez	12	10,9	33	12,5		
	Ayda 1-2 kez	28	25,5	56	21,1		
	Haftada 1-2 kez	24	21,8	80	30,2		
	Her gün	15	13,6	27	10,2		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin

"Haftanın günleri", "Kurt baba" ve "Sıcak Soğuk" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Tablo 4.2.5.30: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Sarkılı yerden yüksek	Hiç oynamam	61	55,5	153	57,7	2,4	0,657
	Yılda 1-2 kez	5	4,5	19	7,2		
	Ayda 1-2 kez	12	10,9	33	12,5		
	Haftada 1-2 kez	21	19,1	38	14,3		
	Her gün	11	10,0	22	8,3		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
Bilgisayar oyunları	Hiç oynamam	32	29,1	57	21,5	3,6	0,455
	Yılda 1-2 kez	10	9,1	29	10,9		
	Ayda 1-2 kez	14	12,7	48	18,1		
	Haftada 1-2 kez	33	30,0	84	31,7		
	Her gün	21	19,1	47	17,7		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
Seksek	Hiç oynamam	49	45,0	118	44,5	4,1	0,388
	Yılda 1-2 kez	8	7,3	32	12,1		
	Ayda 1-2 kez	11	10,1	36	13,6		
	Haftada 1-2 kez	25	22,9	52	19,6		
	Her gün	16	14,7	27	10,2		
	Toplam	109	100,0	265	100,0		
Puzzle	Hiç oynamam	59	53,6	99	37,4	11,4	0,022
	Yılda 1-2 kez	15	13,6	33	12,5		
	Ayda 1-2 kez	9	8,2	46	17,4		
	Haftada 1-2 kez	17	15,5	60	22,6		
	Her gün	10	9,1	27	10,2		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi

uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Bilgisayar oyunları", "Seksek" ve "Şarkılı yerden yüksek" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir($p>0,05$). Puzzle oyununun oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Puzzle oyununun hiçoynanmama oranlarının demokratik babalarda daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4.2.5.31: Mardin Örnekleminde 4.Sınıf Öğrencilerinin Oyun Tercihleri, Baba Tutumlarına Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığını Test Etmek İçin Uygulanan Ki-Kare Bağımsızlık Testi

		Mardin					
		Baba Tutum				Ki-kare Analizi	
		Demokratik Baba		Otoriter Baba		Ki-kare	p
		n	%	n	%		
Evcilik	Hiç oynamam	70	63,6	143	54,0	8,5	0,073
	Yılda 1-2 kez	6	5,5	13	4,9		
	Ayda 1-2 kez	2	1,8	22	8,3		
	Haftada 1-2 kez	15	13,6	53	20,0		
	Her gün	17	15,5	34	12,8		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
Parkta oyun	Hiç oynamam	34	30,9	49	18,5	10,1	0,039
	Yılda 1-2 kez	8	7,3	13	4,9		
	Ayda 1-2 kez	24	21,8	58	21,9		
	Haftada 1-2 kez	30	27,3	89	33,6		
	Her gün	14	12,7	56	21,1		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		
Kutu oyunları	Hiç oynamam	69	62,7	140	52,8	4,4	0,345
	Yılda 1-2 kez	6	5,5	18	6,8		
	Ayda 1-2 kez	11	10,0	35	13,2		
	Haftada 1-2 kez	13	11,8	49	18,5		
	Her gün	11	10,0	23	8,7		
	Toplam	110	100,0	265	100,0		

Mardin örnekleminde 4 sınıf öğrencilerinin oyun tercihleribaba tutumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için Ki- Kare Bağımsızlık Testi uygulanmıştır. Bunun sonucunda Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin "Kutu oyunları" ve "Evcilik" oyunlarının oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Parkta oyununun oynama sıklıkları ile baba tutumları arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir

($p<0,05$). Parkta oyununun hiç oynanmama oranlarının demokratik babalarda daha yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

BÖLÜM V: TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1.TARTIŞMA

Bu bölümde Mardin ve İstanbul örnekleminde ilkokul 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumlarına ilişkin bulgular, Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumları demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığına yönelik elde edilen veriler literatür kapsamında tartışılmış ve yorumlanmıştır.

5.1.1.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerine ilişkin tartışma ve yorum

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerine ilişkin bulgular incelendiğinde, İstanbul örnekleminde "Haftanın günleri" oyununun hiç oynanma oranı Mardin örneklemine göre daha yüksek oranda olduğu incelenmiştir. Haftanın günleri" oyununun haftada 1-2 kez oynama oranı Mardin örnekleminde İstanbul örneklemine göre daha yüksek olduğu incelenmiştir. "Kurt baba" oyununun ve "Bilgisayar oyunlarının" hiç oynanmama oranı İstanbul örneklemine göre Mardin örnekleminde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir." Bilgisayar oyunlarının" her gün oynama oranı İstanbul örnekleminde Mardin örneklemine göre daha yüksek olduğu saptanmıştır."Kutu oyunlarının" hiç oynanmama oranı Mardin örnekleminde İstanbul örneklemine göre anlamlı derecede yüksek olduğu incelenmiştir.

Mardin ve İstanbul şehirleri çeşitli özelliklerine göre kıyaslandığında nüfus, büyükşehir ve gelişmişlik açısından İstanbul nerdeyse başlı başına bir ülke konumundayken Mardin oldukça küçük bir şehir ve nüfusu az olan bir şehirdir. İstanbul modern yaşamla daha iç içeyken Mardin geleneksel özelliklerini koruyan bir şehir konumundadır. İki şehirde bulunan insanların yaşam tarzları arasında kültürel farklılıklar söz konusudur. Vygotsky (1978), ileri sürmüş olduğu sosyo-kültürel bilişim kuramında oyunu, kültürel bir olgu olarak kabul etmesiyle birlikte işaret ve nesnelerin öğrenilmesini sağlayan, çocuğun yakınsak gelişim alanında var olan

gelişimini destekleten "yol açıcı eylemler" olarak ifade etmektedir. İlgili literatür incelendiğinde kültürün örtük ve açık yönleri çocuk oyununu etkilediği ifade edilmektedir.(Ramsey, 2006). Çocuklar, oyunlarına kültürlerinde gördükleri özellikleri eklerler. Bu özellikler en çok yetişkinlerden model alınan davranışları kapsamaktadır (Smith, 2009). Mardin'de bir anaokuluna devam eden bir erkek öğrencinin sembolik oyunda içli köftenin nasıl yapıldığını detaylarıyla göstermesi bu duruma örnek verilebilir. Farklı kültürdeki çocuk oyunlarının nasıl olduğu bilinmezse bireyler kendi çocuklarının oyunlarını tam olarak anlayamayacağı ifade edilmektedir (Hughes, 1995).

Çoğunlukla endüstriyel olmayan toplumlarda, kırsal kesimlerde bulunan veya düşük gelirli ailelerde bulunan yetişkinler oyunu teşvik etmemektedirler ve çocuklarıyla oynamak için zaman ayırmamaktadırlar. Bu toplumlarda oyun yetişkinin ilgilendiği bir konu değildir. Yetişkin günlük rutin işleriyle ilgilenmektedir ve oyunu diğer çocukların sorumluluğuna bırakmaktadır. Bundan dolayı çocuklar daha çok diğer çocuklarla, yetişkin gözetiminde olmadan ve oyun için ayrılmış bir alan olmadan oynamaktadırlar (Göncü, Mistry ve Moise, 2000; Roopnarine ve ark., 1994). Buna benzer toplumlarda bir yetişkin, çocukla oyun oynadığı zaman, endüstriyel batı toplumlarında olduğu gibi çocuğun gelişimi için oyunun yararlı olduğu fikrinden kaynaklanmamaktadır, oyun zevkli geldiği için ve çocuk mutlu olduğu için oynamaktadırlar Hindistan örneğinde olduğu gibi (Roopnarine ve ark., 1994).

5.1.2.Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerinin yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, gelir düzeyi, kardeş sayısı gibi demografik değişkenlere ilişkin tartışma ve yorumu

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri yaş değişkenine göre incelendiğinde İstanbul örneklemi için "Yakalamaca-ebelemece" oyununun hiç oynanmama oranlarının 8 yaş ve 11-12 yaş grubunda 9 ve 10 yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Mardin örneklemi için "Basketbol" hiç oynamama oranının 8 yaş grubunda 9,10, 11-12 yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Mardin örneklemi için "Futbol"her gün oynama oranının 11-12

yaş grubunda 8,9,10 yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu incelenmiştir. “Mendil kapmaca” ve “Saklambaç” oyunlarının her gün oynanma oranlarının 8 yaş grubunda daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. “Tenisin” ayda 1-2 kez, haftada 1-2 kez ve her gün oynanma oranları 10 yaş grubunda 8,9,11-12 yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu incelenmiştir. “İp atlama” oyununun hiç oynanmama oranının 8 yaş grubunda 9,10,11-12 yaş gruplarına göre daha düşük olduğu incelenmiştir. “Seksek” ve “Parkta”oyunlarının hiç oynanmama oranlarının 8 yaş grubunda 9,10,11-12 yaş gruplarına göre daha düşük olduğu incelenmiştir.

Çocuklar yeni motor ve bilişsel beceriler kazandıkça daha komplike biçimde oynama potansiyeline erişmektedir ve bu yeni becerilerle zamanla daha karmaşık oyun tercih etmelerine neden olmaktadır. Çocuklar çevresindeki dünyayı keşfetmek ve öğrenmek amacıyla nesne oyununu oynamaktadırlar. (Baranak vd., 2005; Flavell, Miller ve Miller, 2002; Pierce, 2000; Scarlett, Nadeau, Salonius-Pasternak ve Ponte, 2005; Siegler, 1991). Ardından çoklu nesnelerle ilişkisel oyun dönemi, daha sonra da sembolik ve hayali oyun dönemi başlamaktadır (Baranak vd., 2005; Pellegrini ve Bjorklund, 2004; Scarlett vd., 2005). Açık hava oyun tercihleri ve itiş kakış oyun tercihleri, sembolik ve sosyal oyunlar gibi yaşla birlikte değişmektedir (Pellegrini, 1992; Scarlettet vd., 2005).

Çocukların yaşının büyümesiyle birlikte fiziksel, duygusal, zihinsel, sosyal gelişim alanlarında da gelişme göstermektedir. Çocukta gerçekleşen bu gelişmeyle beraber oynadıkları oyunlarda bir takım değişmeler ve gelişmeler gözlemlenmektedir. Çocuk Piaget’in kuramına göre çocuk oyna amaçsız tesadüfî alıştırma oyunlarıyla başlamaktadır. Alıştırmanın oyunlarının yerini zamanla sembolik oyunlar almaktadır. Daha sonra kurallı oyunlar çocuğun oyunlarına yansımaya başlamaktadır. Elde edilen veriler Piaget’in kuramıyla paralellik göstermektedir. Çocuklar 8 yaşına doğru somut işlemler dönemine girerler ve kurallı oyunlara daha fazla ilgi göstermeye başlarlar. Bu dönemde çocukların arkadaşlarıyla oynadıkları oyun sayısı ve çeşidi artar ve oyunlarda işbirliği ve rekabet ön plana çıkmaktadır. Bu sebeple okullarda yapılan sınıf içi ve sınıf dışı etkinliklerde çocuklar rekabetten çok işbirliği içerisinde çalışmaları, oynamaları teşvik edilmelidir. Yapılan etkinliklerde sonuçtan çok süreç üzerinde durulursa çocuk da rekabetten çok işbirliği içinde etkinliklere katılımda bulunur.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde kız ve erkek öğrencilerin oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir. İstanbul örnekleminde "Basketbol ve "Futbol" oyunlarının hiç oynamama oranlarının kız öğrencilerde, her gün oynama oranlarının ise erkek öğrencilerde daha yüksek olduğu incelenmiştir. "Voleybol" oyununun hiç oynamama oranlarının erkek öğrencilerde, her gün oynama oranının ise kız öğrencilerde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. "Hırsız polis" oyununun hiç oynanmama oranının kız öğrencilerde, "Mendil kapmaca" oyununun hiç oynanmama oranının ise erkek öğrencilerde daha yüksek olduğu incelenmiştir. "İp atlama", "Kurt baba" ve "Sıcak-soğuk" oyunlarının hiç oynanmama oranlarının erkek öğrencilerde daha yüksek olduğu saptanmıştır. "Bilgisayar" oyununun hiç oynanmama oranının kız öğrencilerde, "Seksek" ve "Evcilik" oyunlarının hiç oynanmama oranlarının ise erkek öğrencilerde daha yüksek olduğu incelenmiştir. Mardin örnekleminde oyun tercihleri cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde "Basketbol" ve "Futbol" oyunlarının hiç oynamama oranlarının kız öğrencilerde, her gün oynama oranlarının ise erkeköğrencilerde daha yüksek olduğu incelenmiştir. "Voleybol oyununun hiç oynamama oranlarının erkek öğrencilerde, her gün oynama oranının ise kız öğrencilerde daha yüksek olduğu incelenmiştir. "Yakalamaca ebeleme", Mendil kapmaca" ve "Saklambaç" oyunlarının hiç oynanmama oranlarının erkek öğrencilerde daha yüksek olduğu saptanmıştır. "İp atlama", "Haftanın günleri", "Kurt baba" ve "Sıcak-soğuk" oyunlarının hiç oynanmama oranlarının erkek öğrencilerde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. "Şarkılı yerden yüksek", "Seksek", "Puzzle" ve "Evcilik" oyunlarının hiç oynanmama oranlarının erkek öğrencilerde, bilgisayar oyunlarının hiç oynanmama oranlarının ise kız öğrencilerde daha yüksek olduğu incelenmiştir.

İlgili literatür incelendiğinde benzer sonuçlar elde edildiği görülmüştür (Arnold, 1979; Bedirhanoğlu, 2011;Campbell, 1999;Çiftçi ve Özgün, 2010;Fagot, 1973, 1974, 1978a 1978b;Galen ve Underwood, 1997; Göncü, Patt ve Kouba, 2002; Güder, 2014; Güder ve Alabay, 2016; Holland, 2003; Pellegrini, 1993, 2003; Sherry ve Lucas, 2004;Smith ve Connolly, 1972; Smith, 1977;Todd, Barry ve Thomessen, 2016; Tezel Şahin, 1993; Yıldız ve Kayılı, 2014).

Çocuklar temel cinsiyet kimliklerini bilerek, cinsiyetlerine ilişkin birçok stereotipi öğrenmiş olarak, cinsiyetine uygun davranışlar sergileyerek, okula başlamış olmaktadırlar. Orta çocukluk döneminde bu durum artarak devam etmektedir ve özellikle erkek çocuklarda cinsiyetine özgü tutum daha çok gözlemlenebilir hale gelmektedir (Sigelman ve Schaffer, 1995, s.307). Bu cinsiyet stereotipleri, "erkek" olarak(aktif, agresif, hırslı, rekabetçi, baskın, üstün, bağımsız ve kendine güvenen) ve "kadın" olarak (düşünceli, kendini başkalarına adar, duygusal, kibar, evcil, çocukları sever, pasif) nasıl davranacağını, neyin uygun olduğunu okulda, oyun alanında karar vermektedir (Honig, 2006).

Yıllar boyunca var olan oyun araştırmaları incelendiğinde oyun stillerindeki cinsiyet farklılıkların değişmediği görülmüştür. Kızlar daha çok bebeklerle, evcilik, bebek giydirme gibi oyunlar oynamaktadır ve sanat aktivitelerine katılmakta, erkekler ise bloklarla, ahşap oyuncaklarla oynamaya devam etmektedir. Erkekler daha çok oyun oynamaktadırlar ve daha agresif faaliyetlerde bulunmaktadırlar. Kızlar erkeklere göre daha çok konuşmakta ve öğretmenleriyle daha çok vakit geçirmektedirler (Fagot, 1988, s. 134).

Kız ve erkeğin cinsel içgüdüleri, onları anne veya baba taklidi yapmaya iter, fakat çocukların büyüme ve gelişme için gereksinim duydukları beceri ve deneyimler büyük ölçüde aynıdır. Bundan dolayı kız ve erkek çocukları için farklı oyuncaklar konusu esnetilmelidir. Çünkü erkeklerin bebeklerle, kızların da arabalarla oynaması gelecekteki yaşamlarında ev ortamında çoğu şeyi birlikte yapmaları ve paylaşmaları için birer ön hazırlıktır (Arnold, 1979, s. 80).

Cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde kız ve erkek öğrencilerin oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılığın olmasının birçok nedeni olabilir. Çocuk dünyaya geldiği andan itibaren cinsiyet rolü hem örtük olarak hem açık bir biçimdeaile ortamında, okulda, akran grubunda, toplumda, medyada kısaca her yerde benimsetilmektedir. Geleneksel olan toplumlarda modern toplumlara göre cinsiyet rolleri daha keskin çizgilerle ayrılmıştır. Modern toplumlarda cinsiyet rolü daha az belirgin görünmekle birlikte her toplumda kızların ve erkeklerin alacağı rol tamamen biçimlenmemiş de olsa belirlenmiştir. Cinsiyet rollerinin dışına çıkan birey toplum tarafından dışlanabilmekte, bebeklerle oynayan bir erkek çocuk anne ve babası

tarafından tepki görebilmekte ve akranları tarafından alay konusu olabilmektedir. Oysa çocukların hayata hazırlıklı olmaları için gereken beceriler ve deneyimler büyük oranda aynıdır. Modern yaşamla kadın çalışma hayatına girdiğinden ev ile ilgili işler, çocuk bakımı gibi konular artık sadece kadının sorumluluğunda değildir. Artık bir anne araba sürebilir ve bir baba çocuğunun bakımını üstlenebilir yani çocukların ilerde bürünmesi gereken rollerine hazırlıklı olabilmek için, bir kız çocuğu arabayla oynayabilir bir erkek çocuğu da bebekle oynayabilir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne baba birlikte olma durumuna göre oyun tercihleri incelendiğinde bazı oyunlarda anlamlı bir farklılık görülürken bazı oyunlarda anlamlı bir farklılık görülmemiştir. İstanbul örnekleminde "Puzzle" oyununu hiç oynanmama oranının anne baba birlikte olanlarda anne baba ayrı olanlara göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Mardin örnekleminde anne baba birlikte olma durumuna göre "İp atlama" ve "Haftanın günleri" oyununun hiç oynamama oranının anne-baba birlikte olanlarda daha yüksek olduğu görülmektedir.

İstanbul örnekleminde Puzzle oyunu anne baba birlikte olma durumu, anne baba ayrı olma durumuna göre daha az oynanmaktadır. Puzzle oyununda anlamlı farklılık görülmesinin nedeni şu şekilde belirtilebilir. Anne baba ayrıldığında tek ebeveyn kalmaktadır ve bununla birlikte ebeveynin sorumluluğu artmaktadır. Sorumluluğu artan ebeveyn çocuğun oyununa çok fazla katılma şansı bulmamış olabilir. Bu yüzden çocuk tek başına Puzzle oynamak zorunda kalmış olabilir.

Mardin örnekleminde İp atlama ve Haftanın günleri oyunlarında anne baba ayrı olanlar daha çok oynamaktadır. İp atlama ve Haftanın günleri oyunlarında anlamlı farklılık görülmesinin nedeni şu şekilde belirtilebilir. Mardin kırsal bir şehir olduğu için bu oyunları oynamak için çocuk dışarıda ve arkadaşlarıyla oynaması gerekir. Tek ebeveyn sorumluluğu arttığı için çocukla evde oynanan oyunları daha az oynadığı düşünülebilir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin anne ve babanın eğitim düzeyine göre oyun tercihlerine bakıldığında İstanbul örnekleminde anne eğitim durumuna göre "Yakalamaca-ebelemece" oyununun her gün oynama oranının ortaokul ve altında bulunan eğitim düzeyinde daha yüksek olduğu görülürken,

“Mendil kapmaca” oyununun hiç oynanmama oranının lise ve üstünde bulunan eğitim düzeyinde daha yüksek olduğu görülmektedir. “Kutu oyunlarının” hiç oynanmama oranlarının lise ve üstü grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir. Mardin örnekleminde anne eğitim durumu “Puzzle” oyununun hiç oynanmama oranının ortaokul ve altında bulunan eğitim düzeyinde daha yüksek olduğu görülmektedir. “Kutu oyununun” hiç oynanmama oranının lise ve altında bulunan eğitim düzeyi grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir.

İstanbul örnekleminde baba eğitim düzeyine göre “Kutu oyunları” hiç oynanmama oranlarının ortaokul ve altı grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir. Mardin örneklemindebaba eğitim düzeyine göre “Kurt baba” oyununun hiç oynanmama oranının ortaokul ve altında bulunan grupta daha yüksek olduğu görülmektedir. “Kutu oyunları” oyununun hiç oynanmama oranının ortaokul ve altı grupta yüksek olduğu görülmektedir.

Literatür incelendiğinde daha yüksek eğitim seviyesine sahip ebeveynlerin çocuklarının oyunlarına daha fazla katılım gösterdikleri incelenmiştir (Craig, 2006; Lindsey ve Mize, 2001). Işıkoğlu ve İvrendi’nin (2008), yapmış olduğu çalışmada eğitim düzeyi yüksek olan anne babaların akademik, sosyo-dramatik ve hareketli oyunlara ilköğretim düzeyine sahip olan anne babalara göre daha çok katılım gösterdikleri ve çocuklarının oyunlarını daha çok teşvik ettikleri, destekledikleri incelenmiştir.

Eğitim düzeyine göre oyun tercihlerinde farklılığın görülmesinin nedeni şu şekilde ifade edilebilir. Eğitim düzeyinin artmasıyla ebeveyn oyunun çocuğun gelişimi için yararlı olduğunun bilincinde olduğundan çocuğun oyununa daha fazla katılım gösterdiği ve oyun oynaması için çocuğu daha çok teşvik ettiği düşünülebilir. Eğitim düzeyi yüksek anne babalar çocuğun oynaması için gerekli materyali temin etmede ve oyun oynaması için gerekli oyun alanı oluşturmada daha çok duyarlıdavrandığı düşünülebilir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne ve babanın çalışma durumuna göre incelendiğinde, İstanbul örnekleminde anne çalışma durumu “Bilgisayar oyunlarının” hiç oynanmama oranının hayır diyenlerde daha yüksek görülmektedir. Mardin örnekleminde anne çalışma durumu “Haftanın

günleri" oyununun hiç oynanmama oranının hayır diyenlerde daha yüksek olduğu görülmektedir.

Mardin ve İstanbul örneklemindebaba çalışma durumuna göre oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Oyunların oynanma sıklıkları açısından çalışma durumlarına göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir.

İlgili literatür incelendiğinde, Çankaya (2014), tarafından yapılan araştırmada çalışan anne babaya sahip çocukların, çalışmayan anne babaya sahip olan çocuklara oranla daha fazla bilgisayar oynadıkları incelenmiştir. Anne babası çalışan çocukların evde daha çok oyun oynadıkları gözlemlenmiştir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar anne ve babanın çalışma durumuna göre anlamlı bir farklılık görülmesinin nedeni şu şekilde ifade edilebilir. Çalışan anne baba daha yoğun olduğundan çocuğuyla birlikte dışarıda bir etkinlik oluşturmak daha zor olmaktadır. Sokaklar güvenli olmadığından çocuğun dışarıda tek başına oyun oynama şansı yoktur. Bundan dolayı çocuk evde vakit geçirmek durumunda kalmaktadır. Evde bilgisayarla oynamak dışında pek fazla alternatif üretilmediğinden ve bilgisayar oyunu daha çok eğlenceli geldiğinden çocukların daha çok bilgisayar oyunu oynadıkları düşünülebilir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre incelendiğinde, İstanbul örnekleminde gelir düzeyine göre oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Mardin örnekleminde gelir düzeyine göre oyun tercihleri incelendiğinde"Puzzle", "Evcilik" ve "Kutu oyunlarının" hiç oynanmama oranının 0-1000 TL grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir.

İlgili literatür incelendiğinde öğrencilerin sokakta oynamayı tercih ettikleri oyunlarda ailelerinin sosyo-ekonomik düzeyleri ortalamanın üstünde olan öğrencilerin oynadıkları oyun sayısı daha fazla olduğu, ortalama ve ortalamanın altında olan ailelere sahip öğrencilerde ise oyun sayısının eşit olduğu incelenmiştir. Sosyo-ekonomik düzeyleri ortalamanın altında ve ortalamanın üstünde öğrencilerin bilinen oyunları oynadığı gözlenirken ortalama gelir düzeyine sahip ailelerinin öğrencileri ise bilinen oyunlardan daha farklı oyunlar oynadığı incelenmiştir

(Bedirhanoğlu, 2011). Gelir düzeyleri yüksek olan öğrencilerin daha çok bilgisayar oyunu oynadığı görülmüştür (İnal ve Çağıltay, 2005).

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar gelir düzeyine göre anlamlı farklılık olmasının nedeni şu şekilde ifade edilebilir. Düşük gelirli ailelere sahip çocukların özellikle materyal gerektiren oyunları oynamaması düşük gelirli ailelerin çocuklarına oyun materyali sunamadığı, bunun için alım gücünün olmadığı ifade edilebilir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar kardeş sayısına göre bakıldığında İstanbul örnekleminde anlamlı bir farklılık görülmezken Mardin örnekleminde ise "Puzzle" oyununun hiç oynanmama oranının 1 kardeş grubunda daha yüksek olduğu görülmektedir.

Literatür incelendiğinde, tek çocukların kardeşi olan çocuklara göre daha çok yalnız oyun tercih ettiği, kardeşi olan çocukların tek çocuklara göre daha çok işbirlikçi ve birlikte oynadığı incelenmiştir (Taylı, 2007). Ailede birden çok çocuğun olması kardeşlerle oyun oynama şansı oluşturacağından anne babanın oyuna katılımı daha az görülebileceği ifade edilmiştir. (Haight, ve ark., 1999). Kardeş sayısı bir olanlar ya da tek çocuklu olanlar, iki ve daha fazla kardeşi olanlara göre daha fazla evde oyun oynamakta olduğu incelenmiştir. Evde annesi veya babası ile birlikte oyun oynayan çocuklar, hiç kimseyle oyun oynamayanlara veya kardeşleriyle oyun oynayanlara göre daha çok evde oyun oynamakta olduğu belirlenmiştir (Çankaya, 2014).

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar kardeş sayısına göre bakıldığında İstanbul örnekleminde anlamlı bir farklılık görülmemesinin nedeni şu şekilde ifade edilebilir. Tek çocuk olan ve çok kardeşi olan çocukların oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık görülmemesinin nedeni tek olan çocukların okuldaki arkadaşlarıyla oyun oynaması veya evde anne babasıyla oyun oynaması olabilir. Tek çocuğu olan anne babalar çocuğunun oyununa daha fazla katılım göstermiş olabilir.

5.1.3. Mardin ve İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarına ilişkin tartışma ve yorum

Mardin ve İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarına bakıldığında annelerin demokratik olma oranları açısından anlamlı bir farklılık görülmemektedir. İstanbul ve Mardin örnekleminde babaların demokratik olma oranları açısından anlamlı bir farklılık görülmemektedir. Genel anlamda bakıldığında annelerin ağırlıklı olarak demokratik, babaların ise otoriter oldukları görülmektedir.

Literatür incelendiğinde anne baba tutumuyla ilgili birçok araştırmanın olduğu görülmektedir (Akça, 2012; Aydın, 2017; Aydoğdu ve Dilekmen, 2016; Baumrind, 1966, 1991,2013; Bartholomeu, 2016; Coşkun ve Baş, 2015; Darling ve Steinberg, 1993; Demiriz ve Öğretir, 2007; Dursun, 2010; Ersin, 2010; Kuzgun ve Eldeklioğlu, 2012; Lie ve Xie, 2017; Ogelman ve ark., 2013; Özyürek ve Tezel Şahin, 2005; Sümer, Gündoğdu Aktürk ve Helvacı, 2010; Yıldız, 2003). İlgili literatür incelendiğinde benzer sonuçlar mevcuttur, demokratiklik boyutunda annelerin babalardan anlamlı derecede daha yüksek puan aldıkları incelenmiştir (Özyürek ve Tezel Şahin, 2005; Sak ve ark., 2015; Şendil ve Demir, 2008). Anne ve babanın demokratik tutumlarının 14-16 yaş grubu ergenlerin kişisel, sosyal yönlerini, uyum düzeyini, olumlu anlamda etkilediği; otoriter ve ilgisiz tutumların ergenlerin uyum düzeyini olumsuz anlamda etkilediği gözlemlenmiştir (Bostan, 1993). Demokratik ebeveynler çocuğun ihtiyaçlarına karşı ilgili ve düşünceli davrandıkları incelenmiştir (Sclafani, 2004).

Mardin ve İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarınabakıldığında, demokratik boyutunda annelerin babalardan anlamlı derecede daha demokratik olma nedeni şu şekilde ifade edilebilir. Geleneksel kültürlerde disiplin, otoriteye saygı ve kontrol mekanizmaları daha çok ön plandadır. Ailelerde genellikle baba otorite, olarak görülür. Otorite sorgulanmaz, otoritenin istediklerine aile bireyleri uymak zorundadır, otoritenin söylediklerinin dışına çıkıldığında belirli bir yaptırım söz konusudur.

5.1.4. Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerininanne-baba tutumlarının yaş, cinsiyet, anne-baba birlikteliği, anne-baba eğitim düzeyi, anne-baba çalışma durumu, gelir düzeyi, çocuk sayısı gibi demografik değişkenlere ilişkin tartışma ve yorumu

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları yaş değişkenine göre incelendiğinde, İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarında yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Mardin örnekleminde anne tutumu yaşın artmasıyla demokratik olma oranı daha yüksek görülmektedir. Mardin örnekleminde baba tutumu yaşın artmasıyla demokratik olma oranı azalmaktadır.

İlgili literatür incelendiğinde, 2. sınıf öğrencilerinin 3, 4 ve 5, sınıf öğrencilerine göre babalarını daha otoriter olarak algıladıkları saptanmıştır. 2, 3 ve 4. sınıf öğrencilerinin annelerini 5. Sınıf öğrencilerine göre daha otoriter olarak algıladıkları incelenmiştir (Alpoğuz ve Şahin, 2014).

Mardin örnekleminde anne tutumu yaşın artmasıyla demokratik olma oranı daha yüksek görülmesinin nedeni anne çocuk küçükken belirli kuralları çocuğa öğretmeye çalıştığı için daha otoriter olarak algılanmış olabilir. Çocuk büyüdükçe yapması gerekenleri artık kendisi yaptığı için anne tutumunu daha demokratik olarak algılamış olabilir. Mardin örnekleminde baba tutumu yaşın artmasıyla demokratik olma oranı azalmasının nedeni çocuk küçükken babanın daha sevecen yaklaşım tarzı olabilir. Çocuğun büyümesiyle bu sevecen yaklaşım tarzının daha ciddileşerek otoriter tutuma dönüşmesi çocuğun baba tutumunu daha otoriter olarak algılamasına neden olmuş olabilir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde, İstanbul örnekleminde anne baba tutumunda anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Mardin örnekleminde anne tutumunda cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Mardin örnekleminde erkeklerde baba tutumu demokratik olma boyutu daha yüksek görülmüştür.

İlgili literatür incelendiğinde, anne baba tutumlarının çocuğun cinsiyeti değişkeninden önemli ölçüde etkilenmediği belirlenmiştir (Başal ve ark., 2014; Gelir, 2009; UyanıkBalat, 2010). Bazı araştırmalarda ise çocuğun cinsiyetinin anne baba

tutumu üzerinde etkili olduğu ifade edilmiştir (Argun, 1995; Dinçer, 2008; Fincham ve diğ., 1998; Güneysu, 1982; Mızrakçı, 1984;Nimsi, 2006; Özcan, 1996).

Demokratik tutuma sahip annelerin kız çocuklarının anneleri daha çok örnek aldıkları, demokratik tutuma sahip ebeveynlerin erkek çocuklarının, baba rolünü daha çok tercih ettikleri incelenmiştir (Başal ve ark., 2014).

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları cinsiyet değişkenine göre Mardin örnekleminde erkeklerde baba tutumu demokratik olma boyutu daha yüksek görülmesinin nedeni şu şekilde ifade edilebilir. Anne babanın yetiştirilme şekli, toplumun kültürel değerleri, çocuğun cinsiyeti anne babanın çocuğa olan tutumunu biçimlendiren faktörlerdir (Çağdaş ve Seçer, 2005; Grusec, 2002; Özyürek ve Tezel Şahin, 2010; Yavuzer, 2000).Mardin örneklemi geleneksel kültür özelliklerine sahip olduğu için erkek çocuğu daha ön plandadır. Bu tip aile yapılarında erkek çocuğu daha bağımsız bir şekilde, aktif, baskın özellikte yetiştirilirken kız çocuklardan beklenen davranışlar ise itaatkâr, pasif, kibar olması gibi özelliklerdir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları anne baba birlikteliği değişkenine göre incelendiğinde, İstanbul örnekleminde anne baba tutumları anne baba birlikteliği değişkenine göre anlamlı bir farklılık incelenmemiştir. Mardin örnekleminde anne tutumu anne baba birlikte olanlarda demokratik tutuma sahip olma oranı daha yüksek görülmektedir. Mardin örnekleminde baba tutumları anne baba birlikteliği değişkenine göre anlamlı bir farklılık incelenmemiştir.

İlgili literatür incelendiğinde anne baba ayrıldıktan sonra çocukların çoğunlukla anneleri ile birlikte kaldıkları göz önüne alındığında ergenlerin annelerinin baskıcı-otoriter tutumuna karşı daha tepkili ve öfkeli oldukları belirtilebilir (Amato ve Booth, 1991)

Mardin örnekleminde anne tutumu anne baba birlikte olanlarda demokratik tutuma sahip olma oranı daha yüksek görülmesinin nedeni şu şekilde ifade edilebilir. Anne baba ayrılma durumunda babanın yokluğunda anne, baba rolünü de üstlenerek

daha otoriter bir role bürünmüş olabilir. Anne, daha demokratik davranarak çocukları kontrol edemeyeceği, yönetemeyeceği kaygısına düşmüş olabilir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları anne baba eğitim düzeyine göre incelendiğinde, İstanbul örnekleminde anne eğitimi lise ve üstündeki eğitim düzeyinde olan grupta annenin demokratik tutumu sergileme oranı daha yüksek görülmüştür. İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin baba tutumları baba eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Mardin örnekleminde ise anne eğitimi lise ve üstündeki eğitim düzeyinde olan grupta annenin demokratik tutumu sergileme oranı daha yüksek görülmüştür.Mardin örnekleminde baba eğitim düzeyi arttıkça babanın demokratik tutuma sahip olma oranının azaldığı saptanmıştır.

İlgili literatür incelendiğinde anne babaların eğitim düzeyi yükseldikçe demokratik tutumlarının arttığı, eğitim düzeyi düştükçe daha çok baskı ve disiplini benimsedikleri görülmüştür (Arı, Bayhan ve Artan, 1995; Ayyıldız, 2005; Demiriz ve Öğretir, 2007; Mızrakçı, 1994;Özyürek ve Poyraz, 2005; Özyürek ve Tezel Şahin, 2005; Sak ve ark., 2015; Şanlı ve Öztürk, 2012; Şendoğdu, 2000; Şahin ve Özyürek, 2008).

Anne baba tutumları ile anne babanın eğitim düzeyinin ergenlerin ebeveynleri ile olumlu etkileşim olarak algılamaları açısından anlamlı etki görüldüğü incelenmiştir. (Smetana ve ark., 2002). Annelerin öğrenim düzeyinin aşırı koruyucu ve sıkı disiplin tutumlarıyla ilgili, babaların öğrenim düzeyinin aşırı koruyucu tutumlarıyla ilgili farklılığa sebep olduğu incelenmiştir (Uyanık Balat, 2010).

Eğitim düzeyi yükseldikçe anne baba tutumlarının olumlu anlamda etkilendiği ve geleneksel tutumlardan daha az etkilendikleri ifade edilmektedir. Bunun dışında eğitim seviyesi yüksek ebeveynlerin çocukları için uygun durumları saptama ve uygulamaya geçmede daha istekli davrandıkları, yeni fikirlere açık oldukları belirtilmektedir (Özyürek ve Tezel Şahin, 2005).

İstanbul örnekleminde anne eğitimi lise ve üstündeki eğitim düzeyinde olan grupta annenin demokratik tutumu sergileme oranı daha yüksek görülmesi ve baba tutumları baba eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık görülmemesinin nedeni

annelerin çocuklarla ilgili daha fazla sorumluluk üstlendiği düşünülebilir. İstanbul'un yaşam biçimi düşünülünce akşam eve geç gelen babanın çocukla çok fazla vakit geçirme şansı olmadığından ve çocuğun sorumluluğunu çok fazla yüklenmemiş olduğundan eğitim durumu babanın tutumunda bir farklılığa neden olmamış olabilir. Annenin eğitimle birlikte çocuğun gelişimi, ihtiyaçları, istekleri hakkında daha çok bilgi sahibi olabileceğinden, çocuğa karşı tutumları daha demokratik şekle bürünmüş olabilir. Mardin örnekleminde baba eğitim düzeyi arttıkça babanın demokratik tutuma sahip olma oranının azalmasının nedeni babanın çocuktan akademik anlamda beklentisinin artmasıyla daha baskıcı davranmış olabilir.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları anne baba çalışma durumuna göre incelendiğinde, İstanbul örnekleminde anne tutumu baba çalışma durumuna göre annenin demokratik olma oranı daha yüksek görülmüştür. İstanbul örnekleminde baba tutumu anne baba çalışma değişkeni açısından anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Mardin örnekleminde anne baba tutumu anne baba çalışma değişkeni açısından anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Çalışmayan annelerin çalışan ve emekli olan annelere göre daha fazla aşırı koruyucu ve sıkı disiplin tutum boyutuna sahip oldukları belirlenmiştir. Emekli olan annelerin çalışan ve çalışmayan annelere göre daha fazla rollünü reddetmesi ve geçimsizlik tutum boyutuna sahip oldukları belirlenmiştir.(Demiriz ve Öğretir, 2007).

İstanbul örnekleminde babanın çalışmama durumu annenin tutumunu olumsuz anlamda etkilemiştir. İstanbul Mardin'e göre daha büyük bir şehir ve ekonomik anlamda yaşam koşulları aileleri daha çok zorlayabilir. Bu nedenle baba çalışma değişkeni Mardin'de bulunan annenin tutumunu etkilemezken İstanbul'da bulunan annenin tutumunu etkilemiştir. Ayrıca İstanbul'un yaşam biçiminin daha modern Mardin' de yaşam tarzının daha geleneksel, İstanbul'da bulunan aileler daha çok çekirdek aile, Mardin'de bulunan aileler daha çok geniş aile olmasından dolayı ekonomik zorluk karşısında aileler Mardin'de daha güçlü bir sosyal destek ağına sahip olabilme durumu söz konusudur.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları gelir düzeyine göre incelendiğinde, İstanbul örnekleminde ve Mardin örnekleminde

öğrencilerin anne baba tutumları gelir düzeyine göre anlamlı bir farklılık gözlemlenmemiştir.

İlgili literatür incelendiğinde alt sosyo- ekonomik düzeydeki annelerin daha koruyucu, daha çok reddeden, aile yaşantısında daha uyumsuz ve daha sert bir disiplin uyguladıkları incelenmiştir. Annelerin demokratik tutumunun alt ve üst sosyo-ekonomik düzeyde olmalarından etkilenmediği saptanmıştır (Demiriz ve Öğretir, 2007).

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları çocuk sayısına göre incelendiğinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

İlgili literatür incelendiğinde benzer sonuçlar mevcuttur (Özyürek ve Tezel Şahin, 2005). Bu bulgudan farklı olarak bazı çalışmalarda çocukların kardeş sayısının ebeveyn tutumunda etkili olduğu, çocuk sayısı arttıkça anne babaların daha çok aşırı koruyucu ve daha sıkı disiplin benimsedikleri incelenmiştir (Demiriz ve Öğretir, 2007; Karadeniz, 1994; Mangır ve ark. 1995; Şendoğdu, 2000).

İki çocuğu olan ebeveynlerin 4 ve daha fazla sayıda çocuğu olan ebeveynlerden daha fazla demokratik tutum benimsedikleri incelenmiştir. Çocuk sayısı arttıkça anne babanın daha otoriter bir tutuma büründükleri saptanmıştır. Anne babalar çocuk sayısı arttıkça daha otoriter tutum benimseyerek çocuk üzerinde daha çok kontrol sağlamaya ve istenmeyen davranışlara engel olmaya çalışıldığı şeklinde ifade edilebilir (Sak ve ark., 2015).

5.1.5. Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihlerinin demokratik ve otoriter anne baba tutumuna ilişkin tartışma ve yorumu

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri, demokratik ve otoriter anne baba tutumuna göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. İstanbul örnekleminde anne tutumu bakımından "Kale kuşatması" oyununun oranının demokratik tutuma sahip annelerde daha yüksek olduğu incelenmiştir. İstanbul örneklemi için baba tutumu oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Mardin örneklemi için anne tutumu incelendiğinde "Kale kuşatması" oyununun hiç oynanmama oranının demokratik tutuma sahip annelerde

daha yüksek olduğu görülmüştür. “Puzzle” oyununun hiç oynanmama oranının otoriter annelerde daha yüksek olduğu incelenmiştir. Mardin örnekleminde baba tutumu “Kale kuşatması” oyununun hiç oynanmama oranının otoriter babalarda daha yüksek olduğu görülmüştür. “Puzzle” ve “Parkta” oyunlarının hiç oynanmama oranlarının demokratik babalarda daha yüksek olduğu incelenmiştir.

İlgili literatür incelendiğinde demokratik tutum sergileyen anne babaların erkek çocuklarının otoriter tutum sergileyen anne babaların erkek çocuklarına göre “Yapboz” ve “Masa oyuncakları” ile oynamayı daha fazla tercih ettikleri tespit edilmiştir. Ayrıca demokratik tutum benimseyen ebeveynlerin çocuklarının otoriter tutumu benimseyen ebeveynlerin çocuklarına göre “Matematik kartlarıyla” oynamayı daha fazla tercih ettikleri saptanmıştır. Demokratik ve otoriter tutumu benimseme ile çocukların “Matematik kartlarını” seçme ve “Masa oyuncaklarını” tercih etme arasında anlamlı bir ilişki olduğu incelenmiştir (Başal ve ark., 2014). Aile içi tutumların farklılığı, oyun çeşitliliğini, özgünlüğünü etkilemektedir. “Hoşgörülü ve anlayışlı” olarak tanımlandırılan aileler, çocuklarına kuralların sebeplerini anlatmakta ve gerekli kontrol etme durumunu belirlerken keyfi davranmamaktadırlar. Bu tür ailelerde yetişen çocuklar dışa dönüktürler, kişilikleri ve oyunları yaratıcı ve özgündür. Baskıcı aileler ise çocuklara kurallar koyarken, çocukların soru sormasını engellemektedirler. Bu tür ailelerin çocukları sessiz ve içe dönük bir yapıda olmaktadır (Uluğ, 2013, s. 139).

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri, demokratik ve otoriter anne baba tutumuna göre farklılaşmasının nedenleri şu şekilde ifade edilebilir. Anne baba tutumları çocukların davranışlarını önemli ölçüde etkilemektedir ve rol model olmaktadır. Erkek çocukları daha çok babalarının davranışlarını taklit ederken kız çocuğu ise annesini rol model almaktadır. Bu nedenle anne baba çocuklarının sağlıklı bir şekilde gelişmesi için uygun davranışlar ve tutumlar sergilemesi gerekmektedir. Bazı oyunların oynanması anne baba tarafından desteklenip teşvik edilirken, bazı oyunların oynanması ebeveyn tarafından hoş görülmemektedir. Bu durumda çocukların oyun tercihlerini etkilemektedir.

5.2. SONUÇ VE ÖNERİLER

5.2.1. SONUÇ

Bu araştırma, 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumlarına ilişkin algılarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırma karşılaştırma tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumları saptanmış, Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumları demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Elde edilen veriler literatür kapsamında tartışılarak yorumlanmıştır. Araştırmada Anne Baba Tutum Ölçeği, Oyun Formu, Oyun Anketi ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmaya ilkokul 4. sınıfa devam eden 322 kız, 321 erkek öğrenci olmak üzere toplam 643 öğrenci katılmıştır.

Araştırmada elde edilen veriler ile birçok istatistiksel işlem yapılmıştır. Shapiro Wilk's, Bağımsız Grup t-testi, Tek Boyutlu Varyans Analizi (ANOVA), Tukey HSD Analizi, Ki-Kare Bağımsızlık Testi, Tamhane's Analizi, Mann Whitney-U, Kruskall Wallis-H ve Post-Hoc LSD Karşılaştırma Testleri istatistiki işlemleri kullanılmıştır.

İstanbul örnekleminde "Kurt baba", "Bilgisayar oyunları" ve " Kutu oyunları" daha çok oynanmakta iken Mardin örnekleminde ise "Haftanın günleri" daha çok tercih edildiği sonucuna ulaşılmıştır.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oynadıkları oyunlar cinsiyet değişkenine göre kız ve erkek öğrencilerin oyun tercihlerinde anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. İstanbul örnekleminde "Basketbol, Futbol, Hırsız polis, Bilgisayar" oyunlarının hiç oynanmama oranlarının kız öğrencilerde, daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır."Voleybol, Mendil kapmaca, Seksek, İp atlama, Kurt baba, Sıcak-soğukve Evcilik"oyunlarının hiç oynanmama oranlarının erkek öğrencilerde, daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır."Basketbol ve Futbol" oyunlarınınher gün oynama oranlarının erkek öğrencilerde, "Voleybol ve Mendil kapmaca" oyunlarının her gün oynama oranının ise kız öğrencilerde daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Mardin örnekleminde “Basketbol, Futbol ve Bilgisayar” oyunlarının hiç oynanmama oranlarının kız öğrencilerde daha yüksek olduğu incelenmiştir. “Voleybol, Yakalamaca-ebeleme, Mendil kapmaca, Saklambaç, İp atlama, Haftanın günleri, Kurt baba, Sıcak-soğuk, Seksek, Puzzle, Evcilik ve Şarkılı yerden yüksek” oyunlarının hiç oynamama oranlarının erkek öğrencilerde daha yüksek olduğu incelenmiştir.

İstanbul örnekleminde 4. sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri yaş değişkenine göre “Yakalamaca-ebelemece” oyununun hiç oynanmama oranlarının 8 yaş ve 11-12 yaş grubunda 9 ve 10 yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Mardin örneklemi için “Futbol”her gün oynama oranının 11-12 yaş grubunda 8,9,10 yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu incelenmiştir. “Mendil kapmaca” ve “Saklambaç” oyunlarının her gün oynanma oranlarının 8 yaş grubunda daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Mardin ve İstanbul örnekleminde anne baba tutumlarına bakıldığında annelerinve babaların demokratik olma oranları açısından anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Genel anlamda bakıldığında ise annelerin ağırlıklı olarak demokratik, babaların ise otoriter oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde, erkek öğrencilerde baba tutumu demokratik olma boyutu daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Mardin örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları yaş değişkenine göre incelendiğinde anne tutumu yaşın artmasıyla demokratik olma oranı daha yüksek olduğu incelenmiştir. Mardin örnekleminde baba tutumu yaşın artmasıyla demokratik olma oranı azaldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin anne baba tutumları anne baba eğitim düzeyine göre incelendiğinde, İstanbul örnekleminde anne eğitimi lise ve üstündeki eğitim düzeyinde olan grupta annenin demokratik tutumu sergileme oranı daha yüksek görülmüştür. İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin baba tutumları baba eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Mardin örnekleminde ise anne eğitimi lise ve üstündeki eğitim düzeyinde olan grupta

annenin demokratik tutumu sergileme oranı daha yüksek görülmüştür. Mardin örnekleminde baba eğitim düzeyi arttıkça babanın demokratik tutuma sahip olma oranının azaldığı saptanmıştır.

Mardin ve İstanbul örnekleminde 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri, demokratik ve otoriter anne tutumu bakımından "Kale kuşatması" oyununun hiç oynanmama oranının demokratik tutuma sahip annelerde daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mardin örnekleminde baba tutumu "Kale kuşatması" oyununun hiç oynanmama oranının otoriter babalarda daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. "Puzzle" ve "Parkta" oyunlarının hiç oynanmama oranlarının demokratik babalarda daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

5.2.2. ÖNERİLER

5.2.2.1.Resmi ve Özel Kurumlara Yönelik Öneriler

- Ailelerde oyun oynamanın çocuk için bir ihtiyaç olduğu bilincini oluşturmak için Üniversiteler, Aile Sosyal Politikalar ve Milli Eğitimi işbirliğiyle seminerler, ev ziyaretleri, toplantılar, birebir görüşmeler v.b. aile katılımı etkinlikleri ile aileleri bilgilendirilmelidir.
- Televizyonun en çok izlendiği saatlerde bütün kanallarda anne baba tutumlarıyla ilgili, oyunla ilgili dikkat çekici programlar yapılabilir.
- Ekonomik olarak problem yaşayan ailelerin oyun materyaline ulaşması amacıyla oyuncak kütüphaneleri yaygınlaştırabilir ve oyuncak kütüphaneleri hakkında gerekli bilginin tüm ailelere ulaşması sağlanabilir.

5.2.2.2. Anne-Babalara Yönelik Öneriler

- Anne-babalar kendi çocukluğunda oynadığı oyunları çocuklarına öğretebilir. Bu sayede geleneksel oyunları nesilden nesile aktarımı gerçekleşmiş olur, anne baba ve çocuk arasındaki bağ güçlenmiş olur, aynı zamanda bilgisayar gibi teknolojik araçların olumsuz yönlerinden hem çocuklarını hem de anne-babalar kendilerini korumuş olur.

- Anne-babalar farklı oyunları kitaplardan ve internet aracılığıyla öğrenerek çocuklarıyla ve yakın çevresiyle bu oyunları oynayarak, oyun oynamayı yaygınlaştırabilir ve oyunun yararlarının farkına varabilirler.

5.2.2.3. Psikolojik Danışmanlara ve Öğretmenlere Yönelik Öneriler

- Çocuğun sağlıklı bir şekilde gelişmesi, kendisiyle barışık, mutlu bir çocuk olması için ailesiyle birlikte geçirdiği verimli vakitler oldukça önemlidir. Ebeveyn ve çocuğun birlikte olduğu vakitlerin verimli geçirilmesi açısından oyun çok önemli, işlevsel, pratik, eğlenceli bir seçenektir. Bundan dolayı Psikolojik Danışmanlar ailelere oyunun çocuğun gelişimine olan etkisi konusunda seminerler vererek, anne babaların çocuklarının oyun oynamasını desteklemesi ve anne babanın çocukla oyun oynaması sağlanabilir.
- Anne- babalara aile eğitimi verilerek anne-babaların çocuklarının gelişimi ve ihtiyaçları, aile içi iletişim, olumlu davranış kazandırma, demokratik anne baba tutumu gibi konularda bilgi sahibi olmaları sağlanabilir ve bu bilgileri günlük yaşamda nasıl kullanacağına yönelik beceriler öğretilebilir.
- Aile eğitimi ile ilgili uygulamalar yapılmadan önce ihtiyaç analizi yapılarak okulun çevre koşulları ve kültürel farklılıklar dikkate alınarak aile eğitimi daha verimli hale dönüşmesi sağlanabilir.
- Anneler kadar babaların da çocuğun bakımı ve yetiştirilmesi konusunda sorumlu olduğu dikkate alınarak iki ebeveynin de aile eğitimini alması sağlanmalıdır.
- Öğretmenlere, anne-babalara oyun öğrenmeleri için oturumlar düzenleyebilir.
- Türkiye'de büyükanne, büyükbaba, büyük kardeş, hala ve teyze gibi aile üyelerinin çocuk yetiştirmede rol üstlendikleri dikkate alınarak aile eğitimine bu aile üyeleri de dâhil edilmelidir. Böylece çocuğun yetiştirilmesinde benzer tutumlar sergilenmiş olabilir.
- Öğretmenler kendi alanlarıyla oyunları entegre ederek çocuğun öğrenme sürecini daha eğlenceli hale getirebilir ve o derse karşı tutumunu olumlu yönde değiştirebilir.

5.2.2.4. Araştırmacılara Yönelik Öneriler

- Bu araştırmada ilkokul 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumlarına ilişkin algıları incelemek amacıyla veriler kesitsel yöntemle toplanmıştır. Yapılacak olan çalışmalarda anne baba tutumu ve davranışlarının çocuk üzerindeki etkisi ve oyun tercihleri üzerindeki etkisi boylamsal olarak incelenebilir.

- Bu araştırmada ilkokul 4.sınıf öğrencilerinin oyun tercihleri ve anne baba tutumları İstanbul ve Mardin örnekleminden oluşmuştur. Yapılacak olan çalışmalarda Türkiye'nin yedi farklı bölgesinden örneklem oluşturularak araştırma yapılabilir.

KAYNAKLAR

Adler, A. (2010). *İnsanı Tanıma Sanatı*,(12.Basım). (K. Şipal, Çev.) İstanbul: Say Yay.

Adler, A. (2007). *İnsan Tabiatını Tanıma,* (7.Basım). (A. Yörükan, Çev.) İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

Afari, E., Aldridge, J. M., Fraser, B. J. ve Khine, M. S. (2013). Students' Perceptions of the Learning Environment and Attitudes in Game-Based Mathematics Classrooms. *Learning Environments Research, 16,* 131-150.

Ahmad, S., Ch, A. H., Batool, A., Sittar, K., & Malik, M. (2016). Play and Cognitive Development: Formal Operational Perspective of Piaget's Theory. *Journal of Education and Practice, 7*(28), 72-79.

Akandere, M. (2004). *Eğitici Okul Oyunları.* Ankara: Nobel Yayıncılık.

Akça, P. R. (2012). Ana-Babaların Çocuk Yetiştirmede Aşırı Koruyucu Olmaları. *Akademik Bakış Dergisi, 29,* 1-13.

Akhtar, P., Malik, J. A., & Begeer, S. (2017). The Grandparents' İnfluence: Parenting Styles and Social Competence Among Children of Joint Families. *Journal of Child and Family Studies, 26(*2), 603-611.dicine, 52(1), 44-47.

Akman, B. (2002). Okulöncesi Dönemde Matematik. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 23,* 244-248.

Aksaray, G. (2013). *Aile Psikolojisi ve Eğitimi.* http://docplayer.biz.tr/2453136

Aksoy, A. B. & Dere Çiftçi, H. (2014). *Erken Çocukluk Döneminde Oyun.* Ankara: Pegem.

Aksoy Çelikoğlu, C. (1990). *3-6 Yaş Arası Çocukların Oyuncak Tercihlerinde Cinsiyet Faktörünün Etkisinin İncelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Akyüz, Y. (2007). *Türk Eğitim Tarihi*. Ankara: Pegem.

Alpoğuz, D. ve Şahin, A. (2014). Demokratik veya Otoriter Olarak Algılanan Ana-Baba Tutumlarının İlköğretim Öğrencilerinin Türkçe Dersi Akademik Başarılarına Etkisi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, *2*(3), 53-67.

Altınköprü, T. (2003). *Eğitim Açısından Çocuk Psikolojisi Çocuğun Başarısı Nasıl Sağlanır?* (11. Baskı). İstanbul: Hayat Yayıncılık.

Amato P.R.and Booth A. (1991). Consequences Of Parental Divorce and Marital Unhappinessfor Adult Well-Being, *Social Forces*, 69(3):895-916.

And, M. (2012). *Oyun ve Bügü.* İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Aral, N., *Gürsoy, F.,& Köksal, A. (*2001*). Okul Öncesi Eğitimde Oyun*. *İstanbul:* Ya *Pa* yayınları.

Argun, Y. (1995). *Anne-Babaların Çocuk Yetiştirme Tutumlarının Ortaokul Öğrencilerinin Denetim Odağı Üzerine Etkileri*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.

Arı, R. (Ed.). 2002. *Çocuk ve Ergende Sosyal ve Ahlak Gelişimi.* Ankara: Nobel.

Arı, M., Bayhan P., Artan İ. (1995). Farklı Ana-Baba Tutumlarının 4-11 Yaş Grubu Çocuklarında Görülen Problem Durumlarına Etkisinin Araştırılması. *Ya-Pa Okulöncesi Eğitimi ve Yaygınlaştırılması Seminer Degisi, 10*, 23-38.

Arnas, Y. A. (2007). *Okul öncesi çocuklarda gelişim ve öğrenme, okul öncesi dönemde fen eğitimi.* Ankara: Kök Yayıncılık.

Arnold, A. (1979). Çocuğunuz ve Oyun (R. Mahmudoğlu, Çev.) İstanbul: Ece Yayınları.

Arslan, A. (2017). Geçmişten Günümüze Uzanan Süreçte Oyun ve Oyuncaklardaki Farklılaşmanın İncelenmesi (Sivas İli Örneklemi). *International e-Journal of Educational Studies (IEJES). 1*(2), 69-87.

Aslan, Ö. M. (2013). *Anaokuluna Devam Eden Çocukların Oyun Davranışları ve Oyunlarında Ortaya Çıkan Zorbalık Davranışlarının İncelenmesi*. (Doktora Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Aydın, B. (2002). *Gelişim Psikolojisi*. İstanbul: SFN Baskı.

Aydın, E. (2017). *Ergenlerde Çatışma Çözme ve Anne Baba Tutumlarının İncelenmesi.*(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.

Aydoğdu, F.,& Dilekmen, M. (2016). Ebeveyn Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi, 11*(2), 569-585.

Ayyıldız, T. (2005). *Zonguldak İl Merkezinde 0-6 Yaş Çocuğu Olan Annelerin Çocuk Yetiştirme Tutumları*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Zonguldak.

Aytekin, H. (2001). *Okul Öncesi Eğitim Programları İçinde Oyunun Çocuğun Gelişimine Olan Etkileri.* (Yüksek Lisans Tezi). Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.

Bakhla, A. K.,Sinha, P., Sharan, R., Binay, Y., Verma, V., &Chaudhury, S. (2013). *Anxiety in schoolstudents: Role of parentingandgender*. IndustrialPsychiatryJournal, 22 (2), 131-137

Bal, P. N.,& Metan, H. (2016). Bilgisayar Bağımlılığı ile Baş Etme Eğitimi Programının 9. Sınıf Öğrencileri Üzerindeki Etkisi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, *16*(1).

Balcı, A. (2015). *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntem Teknik ve İlkeler*, (11. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.

Banaerjee, B. ve Khanna, S. (2018). İmpact of Parenting Styles on Social Skills of Adolescent Children in Urban Areas of Ludhiana, India. *Journal Of Humanities And Social Science*, *23*(7), 55-65.

Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive.* Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall. xiii, 617 pages.

Baranak, G., Barnett, C., Adams, E., Wolcott, N., Watson, L.,& Crais, E. (2005). Object Play in İnfants with Autism: Methodological İssues in Retrospective Video Analysis. *AmericanJournal of Occupational Therapy, 59*,20–30

Barblett, L. (2010). Why Play-Based Learning?. *Every Child*, 16(3), 4

Barnes, L.P. (1992).Don't Forget the Play. *The American Journal of Maternal/Child Nursing, 17.*183-184.

Barnes, P. (2004). *Personal, SocialandEmotional Development of Children*. Oxford: Blackwell Publishing.

Bartholomeu, D., Montiel, J. M., Fiamenghi Jr, G. A. and Machado, A. A. (2016). Predictive Power of Parenting Styles on Children's Social Skills: A Brazilian Sample. *SAGE Open*, *6*(2),2158244016638393.

Başal, H. A., Kahraman, P. B., Derman, M. T., Kahraman, Ö., & Sümer, H. (2014).Otoriter ve Demokratik Tutuma Sahip Ebeveynleri Olan 5-6 Yaş Çocuklarının Evcilik Oyunlarında Üstlendikleri Roller. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, *3*(2), 384-409.

Başaran, İ. E. (1982). *Eğitim Psikolojisi*. Ankara: Emel Matbaacılık.

Baumrind, D. (1966). Effects of Authoritative Parental Control on Child Behavior. *Child Development.*887-907.

Baumrind, D. ve Black, A.E. (1967) Socialization Practices Associated with Dimensions of Preschool Boys and Girls. *Child Development, 38,* 291-327.

Baumrind, D. (1991). Parenting Styles and Adolescent Development. In R. Lerner, A. C. Petersen, & J. Brooks-Gunn (Eds.), *Encyclopedia of Adolescence* (pp. 746-758). New York: Garland.

Baumrind, D. (2013). Authoritative Parenting Revisited: History and Current Status. In R. E. Larzelere, A. S. Morris ve A. W. Harrist (Eds.) *Authoritative*

Parenting: Synthesizing Nurturance and Discipline for Optimal Child Development (pp. 11-34). Washington, DC: American Psychological Association Press. doi:10.1037/13948-002

Baumrind, D.,Larzelere, R. E., &Owens, E. B. (2010). Effects of preschool parents' power assertive patterns and practices on adolescent development. *Parenting: Science and Practice, 10,* 156-201.

Bedirhanoğlu, I. (2011). *İlköğretim I. Kademe Öğrencilerinin Serbest Zamanlarında Oynadıkları Yöresel Çocuk Oyunları (Erzurum İli Örneği).* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

Bee, H. (1995). *The Developing Child***,**(7th ed.). New York: Harper Collins College Publishers.

Benjamin, H. (1932). Age and Sex Differences in The Toy Preferences of Young Children. *Journal of Genetic Psychology*, *41,* 417-429.

Benveniste, D. (1998). The İmportance of Play in Adulthood: An İnterview with Joan M. Erikson. *The Psychoanalytic Study of the Child*, *53*(1), 51-64.

Bergen, D. (1988). Play, Technology, and The Authentic Self. In D. Bergen (Ed.), *Play as a Medium for Learning and Development* (pp. 299–301). Portsmouth, NH: Heinemann.

Bergen, D., & Fromberg, D. P. (2006). Emerging and Future Contexts, Perspectives, and Meanings of Play. *Play from Birth to Twelve: Contexts, Perspectives, and Meanings*, 205.

Berk, L. (2009). *Child Development*, (8th ed.). USA: Pearson International Edition.

Berlyne, D. E. (1969). Laughter, Humor, and Play. *The Handbook of Social Psychology*, *3*(2).

Blasi, M., Hurwitz, S. C., & Hurwitz, S. C. (2002). For Parents Particularly: To be Successful—Let Them Play!. *Childhood Education*, *79*(2), 101-102.

Bodrova, E., & Leong, D. J. (1998). Adult Influences on Play. *Play from Birth to Twelve and Beyond: Contexts, Perspectives, and Meanings*, 277-282.

Boehm, H. (2004). Toys and Games To Learn By.*Psychology Today*, 1989,www.findarticles.com.

Bornstein, M.H.,& Zlotnik, D. (2008). Parenting Styles and Their Effects. M. M. Haith ve J.B.Benson (Ed.), *Infant and Early Childhood Development*, 496-509. Elsevier Inc.

Bornstein, M.H.,& Zlotnik, D. (2009). Parenting Styles and Their Effects. In J.B. Benson and M.M. Haith (Eds.), *Social and Emotional Development in Infancy and Early Childhood,* (p.280-292). Oxford: Academic Press.

Bostan, S. (1993). *14-16 Yaş Ergenlerinin Uyum Düzeylerinin ve Ana-Baba Tutumlarının İncelenmesi,* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Bretherton, I., & Beeghly, M. (1989). Pretense: Acting "as if." In J. J. Lockman & N. L. Hazen (Eds.), *Action in Social Context: Perspectives on Early Development* (pp. 239–268). New York: Plenum.

Brooks-Gunn, J., Duncan, G. J. & Maritato, N. (1997). Poor Families, Poor Outcomes: The Well-Being of Children and Youth. In G. J. Duncan & J. Brooks-Gunn (Eds.), *Consequences of Growing up Poor* (pp. 1–17). New York: Russell Sage.

Burger Jerry, M. (2006). *Kişilik (Psikoloji Biliminin İnsan Doğasına Dair Söyledikleri),*(İ. D. Erguvan SarıoğluÇev.) İstanbul: Kaknüs Yayınları.

Büyüköztürk, Ş. vd. (2012). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri,* (11. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.

Caillois, R. (1961). Man, Play, and Games (p. 208). Translated from the French by MeyerBarash (Champaign: University of Illinois Press, 2001), p. 9–10.

Calvert, S. (1999). *Children's Journeys Through The Information Age*. New York: McGraw-Hill.

Carduccı, J.B., & Zimbardo G.P. (1995).Are You Shy?, *Psychology Today*, 28(6), 34-46.

Chan, J. Y., Harlow, A. J., Kinsey, R., Gerstein, L. H., & Fung, A. L. C. (2018). The Examination of Authoritarian Parenting Styles, Specific Forms of Peer-Victimization, and Reactive Aggression in Hong Kong Youth. *School psychology international*, *39*(4), 378-399.

Chen, F. ve Raley J. (2013). Math Stories: Learning and Doing Mathematics Through Fiction Writing. *Journal of Humanistic Mathematics*, *3*(2), 96-101.

Children Now. (2001). Available at http://www.childrennow.org/media/video-games/2001/

Cohen, L. (2002). Promoting Play at Home. *Independent School*, *61*(4), 94–98.

Cole, D. A. (1987). Utility of Confirmatory Factor Analysis in Test Validation Research. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, *55*, 584-594

Cole, M., Cole, S., & Lıghtfoot C. (2005) *The Development of Children* (Fifth ed.).USA: Worth Publishers.

Comenius, H.A. (1954). *Didaktik*. Dusseldorf and Münich.

Coşkun, Y.,& Baş, A. (2015). Okul Öncesi Eğitime Devam Eden Çocukların Anne Babalarının Çocuk Yetiştirmeye Yönelik Görüşlerinin Karşılaştırılması. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, *12*(2), 195-210.

Craig, L. (2006). Parental Education, Time in Paid Work and Time with Children: An Australian Time-Diary Analysis. *The British Journal of Sociology*, 57(4), 553-575.

Csikszentmihalyi, M. (1999). If We Are so Rich, Why Aren't We Happy? *American Psychologist, 54*, 821–827.

Csikszentmihalyi, M., & Schneider, B. (2000). *Becoming Adults: How Teenagers Prepare for The World of Work*. New York: Basic Books.

Cüceloğlu, D. (2002). *İçimizdeki Çocuk,* (30. Basım),İstanbul: Remzi Kitabevi.

Cüceloğlu, D. (2016). *İletişim Donanımları.*(47. Basım).İstanbul: Remzi Kitabevi.

Çağdaş, A., & Seçer, Z. (2005). *Anne Baba Eğitimi.* Ankara: Eğitim Kitabevi.

Çakıroğlu Wilbrandt, E. (2008). *Okul Öncesi Dönem Montessori Yöntemi İle Kaynaştırma Uygulamaları.* Ankara: Poyraz Ofset .

Çankaya, G. (2014). *Çocukların Oyunlara Göre Empati ve Saldırganlık Düzeylerinin İncelenmesi.*(Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Çelen, N. (2004). Ana-Babaların Çocuğun "Oyun Hakkı" na İlişkin Tutumları, B. Onur ve N. Güney (Ed.) Türkiye'de Çocuk Oyunları: Araştırmalar. Ankara: *Ankara Üniversitesi Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayınları. 12,* 84-94.

Çiftçi, M.A. ve Özgün, Ö. (2010).Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Oyuncak Tercihlerinin ve Akran Etkileşimlerinin Ebeveyn Cinsiyet Rolleri Algısı Bağlamında İncelenmesi. *e-Journal of New World Sciences Academy Education Sciences,* 6, (3), 2246-2261.

Çiftçi, F. (2005). *İlköğretim 4. Sınıf Matematik Dersi için Oyunla Öğretim Yöntemiyle Düzenlenen Öğrenme Ortamının Altı Basamaklı Doğal Sayılarda Dört İşlem Kazanımına Etkisi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, SosyalBilimler Enstitüsü, İstanbul.

Dagnew, A. (2015). The Relationship Among Parenting Styles, Academic Self-Concept, Academic Motivation and Students' Academic Achievement in Fasilo Secondary School: Bahir Dar, Ethiopia. *Science, Technology and Arts Research Journal*, *4*(3), 215-221.

Daiute, C. (1989). Play as Thought: Thinking Strategies of Young Writers. *Harvard Educational Review, 59* (1), 1–23.

Darling, N. ve Steinberg, L. (1993). Parenting Style as Context: An Integrative Model. *Psychological Bulletin, 113* (3), 487-496.

Darwish, D., Esquivel, G. B., Houtz, J. C. & Alfonso, V. C. (2001). Play and Social Skills in Maltreated and Non-Maltreated Preschoolers During Peer Interactions. *Child Abuse and Neglect, 25,* 13-31.

Davaslıgil, Ü. (1989). Yaratıcılık ve Oyun. *Eğitim ve Bilim, 13*(71), 24–32.

Demiriz, S. ve Öğretir, A. D. (2007). Alt ve Üst Sosyo-Ekonomik Düzeydeki 10 Yaş Çocuklarının Anne Tutumlarının İncelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, *15*(1), 105-122.

Dewey, J. (2004). *Demokrasi ve Eğitimi, (1. Baskı). (*T. Göbekçin, Çev.) Ankara: Yeryüzü Yayınları.

Dinçer, B. (2008). *Alt ve Üst Sosyo-Ekonomik Düzeyde Lise İkinci Sınıfa Devam Eden Ergenlerin Anne Baba Tutumlarını Algılamaları ile Arkadaşlık İlişkilerinin İncelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Doğanay, J. (1998). *Anasınıfına Devam Eden Çocukların Ebeveynlerinin Çocuk Oyun ve Oyuncakları Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi.*(Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Doyle, A. (1982). Friends, Acquaintances, and Strangers: The Influence of Familiarity and Ethnolinguistic Background on Social Interaction. In K. H. Rubin & H. S. Ross (Eds.), *Peer relationships and social skills in childhood* (pp. 229–252). New York: Springer-Verlag.

Dönmez, N. B. (1999). *Oyun Kitabı*. İstanbul: Esin Yayınevi.

Duch, H., Marti, M., Wu, W., Snow, R., & Garcia, V. (2019). CARING: The Impact of a Parent–Child, Play-Based Intervention to Promote Latino Head Start

Children's Social–Emotional Development. *The journal of primary prevention*, *40*(2), 171-188.

Duman, G. (2010). *Türkiye ve Amerika'da Anasınıfına Devam Eden Çocukların Oyun Davranışlarının İncelenmesi 'Kültürler Arası Bir Çalışma'.*(Yayınlanmamış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Dursun, A. (2010).*Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Davranış Problemleriyle Anne-Baba Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Egemen A, Yılmaz, Ö. ve Akil P. (2004). Oyun, Oyuncak ve Çocuk. *Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi,* 5(2), 39-42.

Elkind, D. (1999). Çocuk ve Toplum (D. Öngen, Çev.)Ankara: Ankara.

Emagnaw, A.B. ve Hong, J.Z. (2018). Relationship Among Parenting Styles, Prosocial Behaviour and School Performance of Students Who Are Attending to Grade Seven and Eight State Schools. *Journal of Sociology and Anthropology, 2*(2), 44-50

Erbay, F., & Saltalı, N. D. (2012). Altı Yaş Çocuklarının Günlük Yaşantılarında Oyunun Yeri ve Annelerin Oyun Algısı. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, *13*(2).

Erdal, K. ve Erdal, G. (2003). Çocuk Oyunlarında Yaratıcılık, *Uludağ ÜniversitesiEğitim Fakültesi Dergisi, 17 (1).*

Erdoğan, Ö. ve Uçukoğlu, H. (2011). İlköğretim Okulu Öğrencilerin Anne-Baba Tutumu Algıları İle Atılganlık ve Olumsuz Değerlendirilmekten Korkma Düzeyleri Arasındaki İlişkiler. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19(1), 51-72.

Ergin, H. (2015). Oyuncağın Serüveni, *Oyun Yaşam ve Eğitim Dergisi,*3, 18-23.

Ergün, M. (1980). Oyun ve oyuncak üzerine. *Milli Eğitim, 1*(1), 102-119.

Erikson, E. (1950). *Childhood and Society*. New York: Norton.

Erikson, E.H. (1968). *Identity: Youth and Crisis*. NewYork: Norton.

Erikson, E. H. (1985). *The Life Cycle Completed*. New York: Norton.

Eroğlu, G. (2009). Geçmişteki Çocukluk Oyunları ve Oyuncakları Üzerine Nitel Araştırma: Malatya Sürgü Kasabası Örneği. *Hikmet Yurdu, 2*(3), 287-316.

Ersin, B. (2010). *Lise Öğrencilerinin Suç Eğilimleri ile Anne Baba Tutumları Arsındaki İlişki (Beyoğlu İlçesi Örneği).*(Yayınlanmış Yüksek LisansTezi). Beykent Üniversitesi, Sosyal BilimlerEnstitüsü, Ankara.

Erşan, Ş. (2006). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Altı Yaş Grubundaki Çocukların Oyun ve Çalışma (iş) ile İlgili Algılarının İncelenmesi.* (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Ertuğrul, H. (2016). *Ailede ve Okulda Çocuk Eğitimi*. İstanbul: Nesil Yayınları.

Esen, M. A. (2008). Geleneksel Çocuk Oyunlarının Eğitimsel Değeri ve Unutulmaya Yüz Tutmuş Ahıska Oyunları. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 21*(2), 357- 367.

Esgin, E., Aksaya, H., Kırçalı, O., Direk, A. ve Kılıç, M. (2011). Elektronik Oyunlara Olan İlginin Etkenlerinin Tespiti ve Piyasadaki Eğitsel Oyunların Özellikleri ile Karşılaştırılması. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 10(*4), 1291-1310.

Fagot, B. (1973).Sex-Related Stereotyping of Toddlers' Behaviors. *Developmental Psychology, 9,* 429.

Fagot, B.I. (1974).Sex Differences in Toddlers' Behavior and Parental Reaction. *Developmental Psychology, 10,* 554-558.

Fagot, B. I. (1978a). Reinforcing Contingencies for Sex- Role Behaviors: Effect of Experience with Children. *Child Development, 49,* 30-36.

Fagot, B. I. (1978b).The influence of Sex of Child on Parental Reactions to Toddler Children. *Child Development, 49,* 459-465.

Fagot, B. I. (1988). Toddlers: Play and Sex Stereotyping. In D. Bergen (Ed.), *Play as a Medium for Learning and Development: A Handbook of Theory and Practice* (pp. 133–135). Portsmouth, NH: Heinemann.

Farver, J. M. (1992). An Analysis of Young American and Mexican Children's Play Dialogues: Illustrative Study No. 3. InC. Howes & C. C. Matheson (Eds.), *The Collaborative Construction of Pretend* (pp. 55–63). Albany: State University of New York Press.

Farver, J. M. & Shin, Y. L. (1997). Social Pretend Play in Korean- and Anglo-American Preschoolers. *Child Development, 68*(3), 544–556.

Fein, G. G. (1981). Pretend Play in Childhood an Integrative Review. *Child Development*, 52, 1095-1118.

Fein, G. G.,& Stork, L. (1981). Sociodramatic Play: Social Class Effects in Integrated Preschool Classrooms.*Journal of Applied DevelopmentalPsychology, 2*, 267-279

Fein, G. G. (1981). Pretend Play in Childhood: An Integrative Review. *Child Development, 52*, 1095–1118.

Fensen, L. (1984). Developmental Trends for Action and Speech in Pretend Play. In I. Bretherton (Ed.), *Symbolic play: The Development of Social Understanding* (pp. 249–270). New York: Academic.

Fincham, D.F., Beach, S.R.H., Arias, I. and Brody, G. (1998).Children's Attributions in the Family: The Children's Relationship Attribution Measure, *Journal of Family Psychology*, *12* (4), 481-493.

Fite, K., & Beck, S. (1993). Using play to alleviate stress in young children. In M. Guddemi & T. Jambor (Eds.), *A Right To Play* (pp. 29 - 32). Little Rock, AR: Southern Early Childhood Association.

Flavell, J. H., Miller, P. H., & Miller, S. A. (2002). *Cognitive development* (4th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Freedmann J.L., Sears D.O., Carlsmith J.M. (1998). *Sosyal Psikoloji*. (A. Dönmez, Çev.). Ankara: İmge Yayınevi

Freud, S. (1938). The Interpretation of Dreams. The Basic Writings of Sigmund Freud (pp. 181-549). New York: Modern Library.

Freud, S. (1961). *Civilization and Its Discontents.* New York: W. W. Norton veCompany.

Friedrich-Cofer, L. K., Huston-Stein, A., Kipnis, D. M., Sussman, E. J., & Clewet, A. S.(1979). Environmental Enhancement of Prosocial Television Content: Effects on Interpersonal Behavior, Imaginative Play and Self-Regulation in a Natural Setting. *Developmental Psychology,* 15, 637-646.

Frobel, F. (1946). *Theorie des Spiels*. Weimar.

Frost, J. L. and Sunderlin, S. (1985). *When Children Play*. Association for ChildhoodEducation International, Circle Pines, MN pp. 215–219.

Frost, J., & Jacobs, P. (1995). Play Deprivation: A Factor in Juvenile Violence. *Dimensions of Early Childhood, 23*, 14-17.

Gander, J. M., & Gardiner, H. W. (2004). *Çocuk ve Ergen Gelişimi, (5. baskı).* (B. Onur Çev.) Ankara: İmge Yayınevi.

Garcia, R. L. (1990). *Teaching in a pluralistic society: Concepts, models, and strategies* (2nd ed.). New York: HarperCollins.

Garner, B. P., & Bergen, D. (2006). Play Development from Birth to Age Four. *Play from Birth to Twelve: Contexts, Perspectives, and Meanings,* 3-12.

Garvey, C. (1990). *Play*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Galligan, A.C. (2000). That Place Where We Live: The Discovery of Self Through The Creative Play Experience. *Journal of Child Adolescent Psychiatric Nursing, 13,* 169-176.

Geçtan, E. (1997). *İnsan Olmak,* (18. Basım).İstanbul:Remzi Kitabevi.

Gelir, E. (2009). *Ana Baba Tutumları, Aile Sosyal Atomu ve Cinsiyete Göre İlköğretim Altıncı Sınıf Öğrencilerinin Öğrenilmiş Çaresizlik ve Akademik Başarılarının İncelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Çukurova Üniversitesi, Adana.

Goldstein, J. H.(1994). Sex Differences in Toy Play And Use of Video Games*Toys, Play andChild Development,* Cambridge University Pres, First Published, Australia, pp. 110–129

Gollnick, D. M., & Chinn, P. C. (1998*). Multicultural education in a pluralistic society*, (5th ed.). Columbus, OH: Merrill.

Göksel, A. B. ve Coskun, G. (2005). *Okullarda Çocukların Eğitiminde Sosyal-Kültürel Aktivitelerin Rolü ve Önemi.* 2. Uluslararası Çocuk ve İletişim Kongresi. İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Yayınları.4-6 Nisan2005..

Greenberg, B. S. (1974). Gratifications of Television Viewing and Their Correlates for British Children. In J. G. Blumler & E. Katz (Eds.), *The Uses of Mass Communications: Current Perspectives on Gratifications* (pp. 71-92).Beverly Hills, CA: Sage

Groos, K. (1927). *The Play of Man.* New York: Appleton.

Grusec, J.E. (2002). Parental Socialization and Children's Acquisition of Values. In: M.H. Bornstein (Ed.), *Handbook of Parenting: Practical Issues in Parenting, pp.*143-168. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.

Güder, S. Y., & Alabay, E. (2016). 3-6 Yaş Arasındaki Çocukların Oyuncak Tercihlerinin Toplumsal Cinsiyet Bağlamında İncelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, *17*(2), 91-111.

Güneysu, S.(1982). *Ana-Babaların Çocuklarına Karşı Tutumları ve Çocuktaki Davranış Problemleri.*(Yayınlanmamış Bilim Uzmanlığı Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Haight, W. L., Wang, X., Fung, H. H., Williams, K. ve Mintz, J. (1999). Universal, Developmental and Variable Aspects of Young Children's Play: A Cross-

Cultural Comparison of Pretending at Home. *Child Development*, 70(6), 1477-1488.

Hazar, M. (2005). *Beden Eğitimi ve Sporda Oyunla Eğitim*. Ankara: Tutibay Yayıncılık.

Hibbard, D. R.,& Walton, G. E. (2014). *Exploring the development of perfectionism: The influence of parenting*, 42 (2), 269- 278.

Hobart, C.,& Frankel, J. (1996). *A Practical Guide to Child-care Employment*. Nelson Thornes.

Honig, A. S. (2006). Sociocultural Influences on Gender-Role Behaviors in Children's Play. *Play from Birth to Twelve: Contexts, Perspectives and Meanings*, 379-393.

Horzum, M. B. (2011). İlköğretim Öğrencilerinin Bilgisayar Oyunu Bağımlılık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Eğitim ve Bilim, 36 (159),* 56-68.

Howes, C., Unger, O.,& Seidner, L. B. (1989). Social Pretend Play in Toddlers: Parallels with Social Play and with Solitary Pretend. *Child Development, 60*, 77–84.

Howes, C.,& Matheson, C. C. (1992). Sequences in the Development of Competent Play with Peers: Social and Social Pretend Play. *Developmental Psychology, 28*, 961–974.

Howes, C. (1992). *The Collaborative Construction of Pretend*. Albany: State University of New York Press.

Hughes, F. P. (1995). *Children, Play, and Development*, (Second ed.). 226p. U.S.A.

Huizinga, J.(2006). *Homo Ludens: Oyunun Toplumsal İşlevi Üzerine Bir Deneme,* (4.Basım).(M. A. Kılıçbay, Çev.) İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

Huston-Stein, A., Friedrich-Cofer, L., & Sussman, E. J. (1977). The Relation of Classroom Structure to Social Behavior, Imaginative Play and Self-

Regulation of Economically Disadvantaged Children. *Child Development*, *48,* 908-916

Illich, I. (2011). *Tüketim Köleliği*(M. Karaşahan, Çev.) İstanbul: Pınar Yay.

Işık Taner Y. (2011). *Ah Bir Büyüse. Çocuk ve Ergen Psikolojisi,* (1. Baskı) İstanbul: Doğan Yayıncılık, s.83-90.

Işıkoğlu, N. ve İvrendi, A. (2008). Anne ve Babaların Oyuna Katılımı. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi,* 24, 47-57.

İnal, Y., & Çağıltay, K. (2005). İlköğretim öğrencilerinin bilgisayar oyunu oynama alışkanlıkları ve oyun tercihlerini etkileyen faktörler. *Ankara Özel Tevfik Fikret Okulları, Eğitimde Yeni Yönelimler II. Eğitimde Oyun Sempozyumu, 14*.

İnan Kaya, G. (2015), Yetişkinlikte Oyun: Ne Kadar Yararlı O Kadar Değerli. *Oyun Yaşam ve Eğitim Dergisi,*3, 32-33.

Jackson, A., Brooks-Gunn, J., Huang, C., & Glassman, M. (2000). Single Mothers in Low-Wage Jobs: Financial Strain, Parenting, and Preschoolers' Outcomes. *Child Development 71*, 1409–1423.

Jago, R., Davison, K. K., Brockman, R., Page, A. S., Thompson, J. L., & Fox, K. R. (2011). Parenting Styles, Parenting Practices and Physical Activity in 10-to 11 Year Olds. *Preventive Me*.

Jersild, A.T., (1979), *Çocuk Psikolojisi* (G.Günçe, Çev.) Ankara: Ankara ÜniversitesiEğitim Fakültesi Yayınları.

Johnson, J. E. (2006). Play development from Ages Four to Eight. *Play from Birth to Twelve: Contexts, Perspectives, and Meanings*, 13-29

Kafai, Y. B. (2006). Revised Realities and Potential Perspectives. *Play from Birth to Twelve: Contexts, Perspectives, and Meanings*. 207-215.

Kail Robert, V. (2004). *Children and Their Development,* (Third Edition). Purdue University.

Kandır, A. (2000). Okul Öncesi Dönemde Oyun ve Oyuncaklar. *Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Dergisi*, *4*, 77-80.

Kara, M. (2010). Oyunlarla Yabancılara Türkçe Öğretimi. *Türklük Bilimi AraştırmalarıDergisi*, 15, 407-415.

Karadeniz, A.(1994). *Lise Son Sınıf Öğrencileri Üzerinde Demokratik ve Otoriter Olarak Algılanan Ana-Baba Tutumlarıyla Çeşitli Mesleki Değerler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Trabzon.

Karaman, G. (2006). Çorum İskilip'te Günümüze Aktarılan Bir Miras: Ahşap Oyuncaklar. *Dergi Karadeniz, 14*(14).

Karasar, N.(2010). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel yayın Dağıtım.

Kaya, D. (2009). Sivas'ta Çocuk Oyunları. *Halk Kültüründe Eğlence Uluslar Arası Sempozyumu,* Kocaeli.

Kaytez, N. ve Durualp, E. (2014). Türkiye'de Okul Öncesinde Oyun ile İlgili Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 2014(*2), 110-122.

Kejanlıoğlu, B. (2005). Medya Çalışmalarında Kamusal Alan Kavramı. Meral Özbek (Ed.), *Kamusal Alan* içinde (s. 689-713). İstanbul: Hil.

Kline, R.B. (2005), *PrinciplesandPractice of StructuralEquationModeling*, (2nd Edition ed.). New York: TheGuilfordPress.

Kohen, D. E., Brooks-Gunn, J., Leventhal, T. & Hertzman, C. (2002). Neighborhood Income and Physical and Social Disorders in Canada: Associations With oYung Children's Competencies. *Child Development 73*(6), 1844–1860.

Kulaksızoğlu, A. (2002). *Ergenlik Psikolojisi,* (5.Baskı). İstanbul: Remzi Kitapevi.

Kuzgun, Y. ve Eldeleklioğlu, J. (2012). *Anne Baba Tutumları Ölçeği*, Y. Kuzgun, F. Bacanlı (Ed.). *PDR'de Kullanılan Ölçekler*, (4. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

LaForett, D. R. & Mendez, J. L. (2017). Play Beliefs and Responsive Parenting Among Low-Income Mothers of Preschoolers in the United States. *Early Child Development and Care*, *187*(8), 1359-1371.

Lagacé-Séguin, D. G., & d'Entremont, M. R. L. (2006). The Role of Child Negative Affect in The Relations Between Parenting Styles and Play. *Early Child Development and Care*, *176*(5), 461-477.

Lai, N. K., Ang, T. F., Por, L. Y., & Liew, C. S. (2018). The Impact of Play on Child Development-a Literature Review. *European Early Childhood Education Research Journal*, *26*(5), 625-643.

Lambert W. E., & Klineberg, O. (1967). *Children's Views of Foreign People*. New York: Appleton-Century-Crofts.

Lamborn, S. D., Mounts, N. S., Steinberg, L. ve Dornbusch, S. M. (1991). Patterns of Competence and Adjustment Among Adolescents from Authoritative, Authoritarian, Indulgent, and Neglectful Families. *Child Development, 62*, 1049-1065.

Landreth, G. (1993). The Emotional Healing Benefit of Play. In M.Guddemi & T. Jambor (Eds.), A Right To Play (pp. 6 - 10). Little Rock, AR: Southern Early Childhood Association.

Lester, S. and Russell, W. (2008). *Play for a Change: Play, Policy and Practice – A Review of Contemporary Perspectives*. London: National Children's Bureau.

Li, X., and Xie, J. (2017). Parenting Styles of Chinese Families and children's Social Emotional and Cognitive Developmental Outcomes. *European Early ChildhoodEducation Research Journal*, 1-14.

Lillemyr, O. F., Søbstad, F., Marder, K., & Flowerday, T. (2011). A multicultural Perspective on Play and Learning in Primary School. *International Journal of Early Childhood*, *43*(1), 43-65.

Lindsey, E. W. ve Mize, J. (2001). Contextual Differences in Parent–Child Play: Implications for Children's Gender Role Development. *Sex Roles,* 44(3/4), 155-176.

Lowe, M. T. (1975). In The Development of Represetational Play in Infants from One to Three Years: An Observational Study. *Journal of Child Psychology and Psychiatry,* 1975, 16, 33-47.

Luthar, S. S., & Becker, B. E. (2002). Privileged But Pressured? A Study of Affluent Youth. *Child Development, 73* (5), 1593–1610.

Maccoby, E. (2002). Parenting Effects: Issues and Controverties. J. G. Borkowski, L. S.Ramey ve M. Bristol-Power, (Ed.), *Parenting and The Child's World: Influenceson Academic, Intellectual and Social-Emotional Development* içinde (35-46). NewJersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

Maccoby, E. E. ve Martin, J. A. (1983). Socialization in the Context of the Family: Parent Child Interaction. In P. H. Mussen (Ed.) ve E. M. Hetherington (Vol. Ed.),*Handbook of Child Psychology: Socialization, Personality, and Social Development* (4th ed., pp. 1-101). New York: Wiley.

Mangır, M. ve Silleli, N. (1987). *Çocuk ve Oyun. Ankara: AÜ Ziraat F. Yayını*, (1014).

Mangır, M., Aral, N., Haktanır, G., Baran, G., Başar, F., Köksal, A. (1995*). Çocuk İhmali Ve İstismarını Önleme Projesi Kapsamında Bilimsel Bir Araştırma.* Ankara: Çankaya Rotary Kulübü Yayını,

Manning, M. L. (2006). Play Development from Ages Eight to Twelve. *Play from Birth to Twelve, 2*, 21-29.

Mayes, L. C., Carter, A. S., & Stubbe, D. (1993). Individual Differences in Exploratory Behavior in the Second Year of Life. *Infant Behavior and Development, 16*, 269–284.

McLoyd. V. C. (1998). Socioeconomic Hardship on Black Families and Children: Psychological Distress, Parenting, and Socioemotional Development. *Child Development, 61*, 311–346.

MEB, (2012). *Okul Öncesi Eğitim Programı ile Bütünleştirilmiş Aile Destek Programı*. Ankara.

Mete, Y.A. (2015). "Üç Muallim" Çocuk eğitimi idealarının çağdaş pedagojiye mirası. *Oyun Yaşam ve Eğitim Dergisi, 3,*34-37.

Mızrakçı, Ş.(1994).*Annelerin Çocuk Yetiştirme Tutumlarına Etki Eden Faktörler: Demografik Özellikleri, Kendi Yetiştiriliş Tarzları, Çocuk Gelişimine İlişkin Bilgi Düzeyleri ve Çocuğun Mizacına İlişkin Algıları*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.

Miah, A. Q. (2016). Experimental Design. In *Applied Statistics for Social and Management Sciences* (pp. 325-351). Springer, Singapore.

Misurcova, V. (1986). The Toy Library – A New Phenomenon. *Prospects*, 16(4): 513–520.

Moghaddam, M.F., Validad, A., Rakhshani, T. ve Assareh, M. (2018). Child Self-Esteem and Different Parenting Styles of Mothers: A Cross-Sectional Study. *Archives of Psychiatry and Psychotherapy, 2017* (1), 37-42.

Montaigne, M. (2017). *Denemeler* (S. Eyuboğlu, Çev.) İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul

Montessori, M. (1965). Dr. Montessori's Own Handbook, New York: Schocken.(Özgün yayın 1914).

Montessori, M. (1967). The Absorbent Mind. New York: Delta.

Naimark, H. (1983). Children's Understanding of Social Class Differences. *Paper Presented at the biennial meeting of theSocietyfor Research in Child Development,* Detroit, MI, April 21-24,

Napier, N. & Sharkey, A. (2004). Play. D. Wyse (Edt.), *Childhood Studies.* AnIntroduction Oxford: Blackwell Publishing.

Navaro, L. (1989). Aşırı Koruyuculuğun Çocuk Eğitimine Etkileri. *Ya-Pa 6. Okulöncesi Eğitimi ve Yaygınlaştırılması Semineri*. İstanbul (12-13 Mayıs). Ya-Pa Yayınları.

NIMF (2005). Computer and Video Game Addiction. National Institute on Media and the Family. http://www.mediafamily.org/facts/facts_gameaddiction. shtml adresinden 10.04.2019 tarihinde erişilmiştir

Nicolopoulou, A. (1993*).* Play, cognitivedevelopment, andthesocialworld: Piaget, Vygotsky, andbeyond. *Human Development, 36,* 1-23.

Nicolopoulou, A. (2004). *Oyun, Bilişsel Gelişim ve Toplumsal Dünya: Piaget, Vygotsky ve Sonrası* (M.T. Bağlı, Çev.)*Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri FakültesiDergisi*, 37(2), 137–169.

Niemann, H, (1991). Oyuncağın Gelişim Tarihi (B. Onur, Çev.)*Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 24*(1), 55-61.

Nimsi, E. (2006). *İlköğretim İkinci Sınıf Öğrencilerinin Ana-Baba Tutumları ile Okul Başarıları ve Sınıf İçi Etkinlik Düzeylerinin Karşılaştırılması.* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Uludağ Üniversitesi, Bursa.

O'Dwyer MV, Fairclough SJ, Knowles Z &Stratton G. (2012). Effect of A Family Focused Active Play Intervention on Sedentary Time and Physical Activity in Preschool Children. *Int J Behav Nutr Phys Act 2012*(9),117-30.

Ogbu, J. U. (1983). Socialization: A cultural Ecological Approach. In K. M. Borman (Ed.), *The social life of children in a changing society* (pp. 253–267). Norwood, NJ: Ablex.

Ogelman, H.G., Önder, A., Seçer, Z. ve Erten, H. (2013). Anne Tutumlarının 5-6 Yaş Çocuklarının Sosyal Becerilerini ve Okula Uyumlarını Yordayıcı etkisi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 29, 143-152

Oktay, A. (2004). *Yaşamın Sihirli Yılları: Okul Öncesi Dönem*. İstanbul: Epsilon.

Oktay, A. (2014). Okul Öncesi Dönemi (3-6 Yaş), H. Yavuzer (Ed.), *Ana baba Okulu* (s.43-56), İstanbul: Remzi Kitabevi.

Onur, B. (2010). *Oyuncaklı Dünya: Oyuncağın Toplumsal Tarihi*. Ankara: İmge Kitabevi Yayınları.

Onur, B. ve Güney, N. (2004). *Türkiye'de Çocuk Oyunları: Araştırma.* Ankara: Kök Yayıncılık.

Öncü, Ç, Özbay, E. (2005). *Okul Öncesi Çocuklar için Oyun*. Ankara: Kök Yayıncılık

Özcan, H. (1996). *İlkokul Öğrencilerinin Özgüvenleri, Akademik Başarıları ve Anne-Baba Tutumları Arasındaki İlişkiler*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Özdoğan, B. (2014). *Çocuk ve Oyun.* Genişletilmiş Üçüncü Baskı. Ankara: Anı Yayıncılık,2000.

Özgüner, H. ve Şahin, C. (2009). Isparta Kent Merkezindeki Çocuk Oyun Alanlarının Mevcut Durumu ve Çocukların Bu Alanlara Karşı Davranış Biçimleri. *Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 1*, 129-143.

Özhan, M. (1997).*Türkiye'de Çocuk Oyunları Kültürü*, Ankara: Feryal Matbaası.

Özkul Fındık, N. (2014). Anadolu Arkeolojisinde Bazı Seramik Oyuncaklar (XII-XV. Yüzyıllar). *Milli Folklor*, *26*(101), 252-264.

Öztürk, A. (2001). *Okul Öncesi Eğitimde Oyun.* İstanbul: Esin Yayınları.

Öztürk, Ayten (2010). *Okul Öncesi Eğitimde Oyun*,(1.Baskı). Ankara: Atalay Matbaası.

Özyeşer Cinel, N. (2006). *Farklı Sosyo Ekonomik Düzeydeki 3-6 Yaş Grubu Çocuğu Olan Anne Babaların Oyuncak ve Oyun Materyalleri Hakkındaki*

Görüşlerinin ve Bu Yaş Grubu Çocukların Sahip Olddukları Oyuncak ve Oyun Materyallerinin İncelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara.

Özyürek, A. ve Poyraz, H. (2005). Okulöncesi 5–6 YaşÇocukların Problem Davranışları ve Ebeveynlerin DisiplinYöntemlerinin İncelenmesi. *Milli Eğitim,* 166, 83–97.

Özyürek, A. ve Tezel Şahin, F. (2005). 5–6 Yaş Grubunda Çocuğu Olan Ebeveynlerin Tutumlarının İncelenmesi.*Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 25(*2), 19–34.

Özyürek, A. ve Tezel Şahin, F. (2010). Anne- baba Olmak ve Anne Babaların Çocuk Yetiştirme Tutumları, (s.35-53), (Editör. Güler, T.), Anne Baba Eğitimi. Pegem Akademi Yayınları, Ankara.

Paley, V. (1988). *The boy who would be a helicopter*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Pantley, E. (2002). *Çocuklarımıza verdiğimiz gizli mesajlar.* (H. Gürel,Çev.) Ankara: Hsb Yayıncılık.

Parten, M. (1933). Social play among preschool children. *Journal of Abnormal andSocial Psychology, 28,* 136-147.

Patrick T. (1996). Play: An İmportant Component Of Prev entative Behavior Management. Arkansas: Archild Inc.

Pehlivan, H. (2005). *Oyun ve Öğrenme.* Ankara: Anı Yayın.

Pehlivan, H. (2016). Oyunun gelişim ve öğrenmedeki rolü. *Journal of Human Sciences, 13*(2), 3280-3292.

Pellegrini, A. D. (1992). Preference for outdoor play during early adolescence. *Journal of Adolescence, 15,* 241–254.

Pellegrini, A. D., & Bjorklund, D. E. (2004). The ontogeny and phylogeny of children's object and fantasy play. *HumanNature, 15,* 23–42.

Peter, O. and Tiffany, M. 1984. Parental toychoice stereotyping and its effects on child toy preference and sex-role typing. *Journal of Social behavior and personality, 12(*2): 213–216.

Platon, (2007). *Yasalar* (C. Şentuna ve S. Babür, Çev.) İstanbul: Kabalcı Yayınları,

Prensky, M. (2001). *Digital Game-Based Learning*. New York, NY: McGraw-Hill.

Piaget, J. (1932). *The moral judgment of the child* (M. Gabain, Trans.). New York: Harcourt, Brace & World.

Piaget, J.& Weil, A. (1951). The development in children of the idea of the homeland and of relations with other countries. *International Social Science Bulletin, 3,* 561–578.

Piaget, J. (1962a). *Play, dreams and imitation in childhood*. London: Routledge & Kegan Paul.

Piaget, J. (1962b). *The origins of intelligence in children*. New York: International Universities Press.

Piaget, J. (1969). *The Mechanisms of Perception*. London: Rutledge ve Kegan Paul.

Piaget, J. (1985). *Equilibration of cognitive structures.* University of Chicago Press

Piaget, J. (1999). *Play, dreams and imitation in childhood*. New York: Norton.

Pierce, D. (2000). Maternal management of the home as a developmental play space for infants and toddlers. *American Journal of Occupational Therapy, 54,* 290–299.

Pilten, P. & Pilten, G. (2013). Okul Çağı Çocuklarının Oyuna İlişkin Algılarının Değerlendirilmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, *9*(2), 15-31.

Polat, S. (1986).*Ana Baba Tutumlarının Çocukların Öğrenilmiş Çaresizlik Düzeyine Etkisi.* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Poyraz, H.(2003). Okul Öncesi Dönemde Oyun ve Oyuncaklar,Ankara: Anı Yayıncılık.

Ramsey, P. G. (1991). Young children's awareness and understanding of social class differences. *Journal of Genetic Psychology, 152,* 71–82.

Ramsey, P. G. (2006). Influences of Race, Culture, Social Class, and Gender. *Play from birth to twelve: Contexts, perspectives, and meanings,* 49.

Razon, N.(1985). Okulöncesi Egitimde Oyunun Oyunda Yetiskinin islevi. *Ya-Pa OkulöncesiEgitimi ve Yaygınlastırılması Semineri II-III*, Ya-Pa Yayınları, İstanbul, ss.57–64.

Rogers, C. and Sawyers, J. (1988). *Play in the lives of children*. Washington, DC: NAEYC.

Rubin, K., Fein, G.& Vandenberg, B. (1983). In E. M. Hetherington (Ed.), *Handbook of child psychology: Vol. 4. Socialization, personality, and social development* (pp. 693–774). New York: Wiley.

Rubin, K. H.; Maioni, T. L.; & Hornung, M. (1976). Free play behaviors and lower-class preschoolers: Parten and Piaget revisited. *Child Development*, *47*, 414-419.

Sääkslahti A, Numminen P, Varstala V, Helenius H, Tammi A, Viikari J, Välimäki I. (2004). Physical activity as a preventive measure for coronary heart disease risk factors in early childhood. *Scandinavian Journal of Medicine & Science In Sports* 2004;14:143-9. http://dx.doi.org/10.1111/j.1600-0838.2004.00347.x

Sağlam, T. (1997). Türk Çocuk Oyunlarında Ritüel Ögeler, *Çocuk Kültürü, I. UlusalÇocuk Kültürü Kongresi Bildirileri.* Ankara: Ankara Üniversitesi ÇocukKültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayınları, 1997, ss. 416-441.

Sak, R., Sak, İ. T. Ş., Atlı, S., & Şahin, B. K. (2015). Okul Öncesi Dönem: Anne Baba Tutumları. *Mersin University Journal of the Faculty of Education, 11*(3),

Salen, K., ve Zimmerman, E. (2004). *Rules of Play: Game Design Fundamentals. MIT Press, Massachusetts*. (p. 672). Cambridge, Mass: MIT Press.

Salzmann, C.G. (2006*). Çocukları yanlış eğitmenin yolları* (A.Çankırılı, Çev.)İstanbul: ZaferYayınları.

Sanoff, H. (1995). *Creating environments for young children***.** Raleigh, NC: Schoolof Design at North Carolina State University. (ED 394 640).

Santrock, J. W. (1988). *Children*. United States Of America: Wm. C. Brown Publishers

Saracho, O.N. ve Spodek, B. (1995), Children's play and early education: Insights from history and theory. *The Journal of Education,* 177(3), Early Education and Care in the U.S.during the Twentieth Century (1995), pp. 129-148

Saracho, O. N. (1996) The relationship between the cognitive style and play behaviors of 3 to 5 yearold children. *Personel Indiviual Diffrent, 21*, 863-876.

Saracho, O. N. and Spodek, B. (1998). Preschool children's cognitive play: A factoranalysis. *International Journal of Early Childhood Education, 3,* 67-76.

Sargın, N. (2001). *Çocuklarda ruh sağlığı*. Ankara: Nobel Yay.

Scarlett, W. G., Nadeau, S., Salonius-Pasternak, D., & Ponte, I. (2005). *Children's play*. London: Sage.

Sclafani, J.D. (2004). *The educated parent: Recent trends in raising children.* Westport, CT: Praeger Publishers.

Sel, R. 1986. *Çocuk ve Oyun Dünyası*, Ankara: Olgun Lisesi Yayınları.

Sertelin, Ç. (2003). *Ebeveyn Tutumlarının Sosyo-Kültürel Yapı Ve Aile Fonksiyonları* İle *İlişkisi***. (**Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Sevim, C. & Gönül, E. (2012). Development of Toys in Historical Process and Ceramics Toys. *Anadolu Üniversitesi Sanat & Tasarım Dergisi, 2*(2), 23-40.

Sevinç, M. (2004). *Erken çocukluk gelişimi ve eğitiminde oyun*. İstanbul: Morpa.

Seyrek, H. ve Sun, M. (2003). *Okul Öncesi Eğitiminde Oyun.* İzmir: Mey Yayınları.

Sezer, Ö. (2010). Ergenlerin Kendilik Algılarının Anne Baba Tutumları ve Bazı Faktörlerle İlişkisi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 7*(1), 1-19.

Sherry, J. L.& Lucas, K. (2004). Sex differences in video game play: A communication-based explanation. *Communication research, 31*(5), 499-523.

Siegler, R. S. (1991). *Children's thinking*.(2nd ed.). Upper SaddleRiver, NJ: Prentice Hall.

Sigelman, C. K., & Shaffer, D. R. (1995). *Life-span human development* (2nd ed.). Pacific Grove, CA: Books/Cole

Smetana, JG., Crean HF, and Daddis C. (2002). Family Processes and Problem Behaviors in Middle-Class African American Adolescents. *Journal of Research on Adolescence, 12*(2), 275–304.

Smilansky, S. (1968). *The effects of sociodramatic play on disadvantaged pre-schoolchildren.* New York: Wiley.

Smilansky, S. (1990). Sociodramatic play: Its relevance to behavior and achievement in school. In E. Klugman & S. Smilansky (Eds.), *Children's play and learning: Perspectives and policy implications* (pp. 18–42). New York: Teachers College Press.

Smith, P. K., & Connolly, K. (1972). Patterns of play and social interaction in preschool children. *Ethological studies of child behaviour*, 65-95.

Smith, P.K. Children and Play: Understanding Children's Worlds, John Wiley & Sons, Incorporated, 2009. ProQuest Ebook Central, https://search.proquest.com/legacydocview/EBC/427984?accountid=11637.

South Australian Curriculum, Standards and Accountability Framework. (2009). Learners and Learning in the early years.

Sutton-Smith, B. (1997). *The Ambiguity of Play* (p. 276). Cambridge, Mass. Harvard University Press.

Sümer, N. (2000). Yapısal eşitlik modelleri: Temel kavramlar ve örnek uygulamar. *Türk Psikoloji Yazıları, 3(6), 49-74.*

Sümer, N., Gündoğdu Aktürk, E., ve Helvacı, E. (2010). Anne-baba tutum ve davranışlarının psikolojik etkileri: Türkiye'de yapılan çalışmalara toplu bakış. *Türk Psikoloji Yazıları, 13* (25), 42-59.

Swindells, D. & Stagnitti, K. (2006). Pretend play and parents' view of social competence: The construct validity of the child-initiated pretend play. *Australian Occupational Therapy Journal, 53,* 314-324.

Sylwester, R. (1995). *A celebration of neurons: An educator's guide to the human brain*. Association for Supervision and Curriculum Development, 1250 N. Pitt St., Alexandria, VA 22314 (ASCD Stock No. 1-95085)..

Şahin, F. T., Balcı, A., Kılıç, Z. N. & Yazar, A. (2015). Erzurum örneklemi şehir merkezive kırsal bölgede yaşayan annelerin çocuklarının oyun ve oyuncakları hakkındagörüşlerin incelenmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi,4*(4), 298-311.

Şahin, F. T., & Özyürek, A. (2008). 5-6 yaş grubu çocuğa sahip ebeveynlerin demografik özelliklerinin çocuk yetiştirme tutumlarina etkisinin incelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, *6*(3), 395-414.

Şanlı, D. ve Öztürk, C. (2012). Annelerin çocuk yetiştirme tutumlarını etkileyen etmenlerin incelenmesi. *Buca Eğitim Fakültesi Dergisi, 32,* 31-48.

Şen M. (2010). Erken çocukluk eğitiminde oyun ve önemi. İçinde: Diken İH (ed). Erken Çocukluk Eğitimi. 1. Baskı. Ankara, Pegem Akademi; s.404-27.

Şendil, G. (2003), *Çocuk, Ergen ve Anne Baba*, İstanbul: Çantay Yayınları.

Şendil, G. ve Demir, K. E. (2008). Ebeveyn tutum ölçeği. *Türk Psikoloji Yazıları, 11* (21), 15-25.

Şendoğdu, M.C. (2000). *Anaokuluna Devam Eden 5-6 Yaş Çocuklarının Anne-Babalarını Algılamaları İle Anne Babaların Kendi Tutumlarını Algılamaları Arasındaki İlişki*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Şerif, M. (1985). *Sosyal Kuralların Psikolojisi* (İ. SandıkçıoğluÇev.)İstanbul: Alan Yayıncılık.

Tandoğan, O.(2014). Çocuk İçin Daha Yaşanılır Bir Kentsel Mekân: Dünyada Gerçekleştirilen Uygulamalar. *Megaron, 9*(1), 19-33.

Taylı, A. (2007). Kardeş sahibi olup olmama durumunun okulöncesi dönemdeki sosyal oyuna etkisi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7, 103-115.

Tezbaşaran, A. (1997). *Likert Tipi Ölçek Geliştirme Kılavuzu.* (2. baskı). Ankara: Türk Psikologlar Derneği Yayını.

Terr, L. (2000). *Sevgi ve çalışmanın ötesinde oyun yetişkinler için neden ihtiyaçtır?* (M. Köseoğlu, Çev.) İstanbul: Literatür Kitabevi

Tezel Şahin, F.(1993). *Üç-altı yaş grubu çocuklarının anne babalarının çocuk oyun ve oyuncakları hakkındaki görüşlerinin incelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Çocuk Sağlığı ve Eğitimi. Ankara

Tezel Şahin, F. (2003). Çocuğun gelişimi ve eğitiminde babanın rolü. *ErkenÇocuklukta Gelişim ve Eğitimde Yeni Yaklaşımlar.(Yay. Haz. Müzeyyen Sevinç).*

Thompson, T. (1992). For the sake of our children: Poverty and disabilities. In T. Thompson, T., & Hupp, S. C. (Eds.), *Saving children at risk: Poverty and disabilities* (pp. 3–10). Newbury Park, CA: Sage.

Tizard, B.; Philps, J.; & Plewis, J. (1976).Play in preschool centres. II. Effects on play of the child's social class and of the educational orientation of the centre. *Journal of Child Psychology and Psychiatry, 1976, 17*, 265- 274.

Todd, B. K., Barry, J. A. & Thommessen, S. A. (2016). Preferences for Gender Type Toys in Boys and Girls Aged to 9 to 32 Months. *Infant and child development:* 1-14.

Tuğrul, B., Ertürk, G ., Özen, Ş., & Güneş, G. (2014). Oyunun üç kuşaktaki değişimi. *The Journal of AcademicSocial Science Studies,27*,1-16

Tuzcuoğlu, N. (2003). *Anne Baba Olmanın Altın Kuralları, Bir Aile Olmak* (1. baskı). İstanbul: Morpa Yayınları.

Tüfekçioğlu, Ü. (2013). *Çocukta Oyun Gelişimi.* Eskisehir: Anadolu Üniversitesi Açıkögretim Fakültesi Yayını.

Tüzün, H. (2004). *Motivating learners ın educational computer games*. (Unpublished Doctoral Dissertation). Indiana University, Bloomington.

Unicef. Çocuk Haklarına Dair Sözleşme. Ankara, 2004,13.

Uluğ OrmanIıoğlu, M. (2013). *Niçin Oyun? Çocuğun Gelişiminde ve Çocuğu Tanımada Oyunun Önemi.*(1. Baskı). İstanbul: İdeal Kültür Yayıncılık.

Uyanık Balat, G. (2010). İlköğretime başlayan çocukların anne babalarının çocuk yetiştirme tutumlarının okul öncesi eğitimden yararlanma düzeylerine göre incelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, *32*(143).

Uzgiris, I., & Hunt, J. M. (1975). *Assessment in infancy*. Urbana: University of Illinois Press.

Varışoğlu, B., Şeref, İ., Gedik, M. ve Yılmaz, İ. (2013). Türkçe Dersinde Uygulanan Eğitsel Oyunlara Yönelik Tutum Ölçeği: Geçerlilik ve Güvenilirlik Çalışması. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Türkçenin Eğitimi Öğretimi*, *6* (11), 1060-1081.

Vanobbergen, B. (2004). Wanted: Real children. About innocence and nostalgia in a commodified childhood. *Studies in Philosophy and Education*, *23*(2-3), 161-176.

Vygotsky, L. S.(1962). *Thought and language*. Cambridge, MA: MIT Press.

Vygotsky, L. S. (1977). Play and its role in the mental development of the child. In M. Cole (Ed.), *Soviet developmental psychology* (pp. 76–99). White Plains, NY: M. E. Sharpe.

Vygotsky, L. (1978). The role of play in development. In M. Cole (Trans.), *Mind in Society* (pp. 92-104). Cambridge, MA: Harvard University Press.

Vygotsky, L. S. (1979). *Mind and society: The development of higher mental processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Vygotsky, L. S. (1997). *The history of the development of higher mental functions* (M. J. Hall, Trans., Vol. 4). New York: Plenum Press.

Vygotsky, L. S. (2016). Play and Its Role in the Mental Development of the Child. *International research in early childhood education*, *7*(2), 3-25.

Xie, L. Y., Duan, Y., Lu, L. H., Li, Y. J., Peng, S., Wu, C., & He, W. M. (2017). Fast, base-free and aqueous synthesis of quinolin-2 (1H)-ones under ambient conditions. *ACS Sustainable Chemistry & Engineering*, *5*(11), 10407-10412.

Yalçınkaya, T. (1993). 0-6 yaş arasında oyun ve oyuncaklar. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi, 5,* 169-174.

Yalçınkaya, T. (1996). *Eğitici oyun ve oyuncak yapımı*. İstanbul: Esin Yayınevi.

Yalçınkaya, T.(2002) "Çocukların Sevinci Eyüp Oyuncaklarıydı", *Eyüp Sultan Sempozyumu V,* Tebligler (11–13 Mayıs 2001), İstanbul, ss.96–99.

Yaprak, B. (2007). *İlköğretim Öğrencilerinin Algıladıkları Anne -Baba Tutumunun Diskriminant Analiziyle Belirlenmesi ve Benlik Saygısı ile Olan İlişkisinin Değerlendirilmesi Üzerine Bir Uygulama*.(Yüksek Lisans Tezi). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, İstatistik Anabilim Dalı, Eskişehir.

Yavuzer, H. (1996). *Çocuk Eğitimi El Kitabı*. (3. Basım). İstanbul: Remzi kitabevi.

Yavuzer, H. (1998). *Çocuk ve suç*. (9. Basım). İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yavuzer, H. (2000). *Çocuğunuzun ilk altı yılı.* (11. Basım).İstanbul: Remzi Kitapevi.

Yavuzer, H. (2003). *Doğal Harika Bir Tedavi: Oyun. Evde ve Okulda Mutlu Çocuk Yetiştirmenin Temelleri*. (4. Baskı). İstanbul: Çocuk ve Aile Kitapları.

Yavuzer, H.(2005). *Ana baba ve Çocuk*. Yedinci Baskı. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yavuzer, H. (2015). *Çocuk psikolojisi*. (19. Baskı). İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yawkey, T.,Silvern, S. (1980). Çocugun Okul ve Aile Çevresinde Yaşam boyu Süreci Olarak Oyun (M. Özyürek, Çev.).*Ankara Üniversitesi Egitim Fakültesi Dergisi, 13,*1-2,

Yıldız, F. Ü. & Kayılı, G.(2014). *An investigation of preschool children's toy preferences according to different variants.* International Conference on Global Trends in Academic Research, June2-3, 2014, Bali, Indonesia.

Yıldız, S. A. (2003). *Ebeveynin problem çözme becerisini geliştirmeye yönelik deneysel bir çalışma*. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Yıldız, S. A. (2004). Ebeveyn tutumları ve saldırganlık. *Polis Bilimleri Dergisi, 6* (3-4), 131-150.

Yılmaz, E., & Çağıltay, K. (2004). Elektronik oyunlar ve Türkiye. *TBD 21. Ulusal Bilişim Kurultayı*.

Yılmazer, Y. (2007). *Anne-baba tutumları ile ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin okul başarısı ve özerkliklerinin gelişimi arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Yörükoğlu, A. (1990). Gençlik çağı (7. Basım). *Özgür Yayın Dağıtım, Ankara*.

Yörükoğlu, A. (2011). *Çocuk ruh sağlığı.* İstanbul: Özgür Yayıncılık.

EKLER

EK 1. KİŞİSEL BİLGİ FORMU

1. Cinsiyetiniz: Kız ( ) Erkek ( )
2. Yaşınız: ……
3. Anne: Sağ ( ) Ölü ( )
4. Baba: Sağ ( ) Ölü ( )
5. Anne -Baba Birlikte Olma Durumu: Birlikte ( ) Ayrı ( )

6. Annenizin Eğitim Durumu:

Hiç okula gitmemiş okuma-yazma bilmiyor ( )

Hiç okula gitmemiş okuma yazma biliyor ( )

İlkokul ( ) Ortaokul ( ) Lise ( ) Üniversite ( ) Yüksek Lisans ()

7. Babanızın Eğitim Durumu:

Hiç okula gitmemiş okuma-yazma bilmiyor ( )

Hiç okula gitmemiş okuma yazma biliyor ( )

İlkokul ( ) Ortaokul ( ) Lise ( ) Üniversite ( ) Yüksek Lisans ()

8. Anneniz çalışıyor mu? Evet ( ) Hayır ( )

9. Babanız çalışıyor mu? Evet ( ) Hayır ( )

10. Aylık Ortalama Geliriniz: 0-1000 TL ( ) 1000-3000 TL ( ) 3000 TL- Üzeri ( )

11. Kardeş sayınız: (siz hariç) 0 ( ) 1 – 2 ( ) 3 veya daha fazla ( )

EK 2. OYUN ANKETİ

1. Oyun oynar mısınız? ( ) Evet ( )Hayır
2. Evde size ait oyuncaklarınız var mı? Evet ( ) Hayır ( )

   Cevabınız evet ise,
3. Size ait oyuncaklar hangileri? (Birden fazla işaretleyebilirsiniz)

   Puzzle ( ) Kutu oyunları ( ) Araba,helikopter, tren vb. ( )

   Bebek ve evcilik ile ilgili oyuncaklar ( ) Hayvanlar ( ) Kartlar ( )

   Top () İp ( )

   Diğer (lütfen belirtiniz) …….
4. Evde en çok kiminle oyun oynarsınız?

   Annem ( ) Babam ( ) Kardeşlerim ( ) Arkadaşlarım( )
5. Günde yaklaşık kaç saat oyun oynarsınız (hafta içi)? : ……saat
6. Günde yaklaşık kaç saat oyun oynarsınız (hafta sonu)? : ……saat
7. Annem ile birlikte daha çok oyun oynamak isterim. Evet ( ) Hayır ( )
8. Babam ile birlikte daha çok oyun oynamak isterim. Evet ( ) Hayır ( )

EK 3 . OYUN FORMU

	Hiç oynamam	Yılda 1-2 kez	Ayda 1-2 kez	Haftada 1-2 kez	Her gün	Nerede			Kiminle			
						Ev	Okul	Sokak	Anne	Baba	Kardeş	Arkadaş
Basketbol												
Futbol												
Hentbol												
Voleybol												
Kale kuşatması												
Yakalamaca												
Ebelemece												
Hırsız polis												
Mendil kapmaca												
Saklambaç												
Tenis												
İp atlama												
Haftanın günleri												
Kurt baba												
Sıcak soğuk												
Şarkılı yerden yüksek												
Bilgisayar oyunları												
Sek sek												
Puzzle												
Evcilik												
Parkta oyun												
Kutu oyunları												
(Bil bakalım, tabu vb												
Diğer …….												

EK 4. ANA –BABA TUTUM ÖLÇEĞİ (A.B.T.Ö.)

Sevgili Öğrenciler,

Bu ölçek, çocukların, ana-babaları ile olan ilişkisini incelemek amacıyla hazırlanmıştır. Ölçekte çocukların anababalarıylaolan ilişkilerini gösteren bazı cümleler verilmiştir. Sizden istenen, bu cümlelerde belirtilen davranışların,ana babalarınıza uygun olup olmadığını düşünmenizdir. Burada önemli olan sizin görüş ve duygularınızdır.

İlk olarak formdaki cümleleri dikkatle okuyun, okuduğunuz cümle babanızın davranışına benziyorsa , "Annemin Davranışına Benziyor" seçeneğine çarpı (X) koyarak işaretleyin. Okuduğunuz cümle babanızın davranışına benzemiyorsa "Annemin Davranışına Benzemiyor" seçeneğine çarpı (X) koyarak işaretleyin. Bu şekilde tüm cümleleri atlamadan yapın.

MADDELER	ANNEMİN DAVRANIŞINA BENZİYOR	ANNEMİN DAVRANIŞINA BENZEMİYOR	BABAMIN DAVRANIŞINA BENZİYOR	BABAMIN DAVRANIŞINA BENZEMİYOR
1-Beni her zaman anlamaya çalışır.				
2.Beni ilgilendiren konulardaki kararları her zaman, kendisi verir.				
3.Kendime ilişkin ufak tefek kararlar almaya beni özendirir.				
4.Kendi koyduğu kurallara uymamı ister.				
5.Ben bir şey anlatırken sözümü kesmez.				
6.Onun istediği gibi davranmazsam, beni cezalandırır.				
7.Kendimi önemli ve değerli bir kişi olarak görmeme yardımcı olur.				
8.Aynı fikirde olmadığımız zaman, kendi fikirlerini kabul etmem için beni zorlar.				
9.Evde fikirlerimi rahatça anlatmamı doğal karşılar.				
10.Beni cezalandırmak yerine, sorunları benimle konuşarak çözümlemeye çalışır.				
11.Okulda çok başarılı olmam için beni öylesine zorlar ki zayıf not almaktan çok korkarım.				
12.Bir güçlükle karşılaştığımda, istediğim yardımı sağlar.				
13.Küçük hatalarımı anlayışla karşılar.				
14.Hiçbir konuda kişisel görüşümü sormaz.				
15.En ufak eşyamı kaybetsem bile, beni cezalandırır.				
16.Bana bir eşya alınırken, birlikle karar veririz.				
17.Bir şeyi yapmamı istediğinde hiçbir mazeretimi dinlemez.				
18.Merak ettiğim konularda sorduğum soruları cevaplandırmaya çalışır.				
19.Gelecekle ilgili planlarımı dikkatle dinler, fakat hiçbir zaman amaçlarım belirlemeye çalışmaz.				
20.Haklı olduğum zaman, bunu bana açıkça söyler.				
21.Beni o kadar çok kontrol eder ki, bazen çok bunalırım.				
22.Beni sık sık döverek cezalandırır.				
23.Ancak istediği gibi davrandığım zaman, bana sevgi gösterir.				
24.Ailemizle ilgili bir karar alınırken, benim fikirlerimi dikkate alır.				
25.Yapabileceğimden fazlasını yapmam için beni zorlar.				
26.Neyi, nasıl yapacağıma her zaman o karar verir.				

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı Soyadı: Hatice HAMZAOĞLU

E posta: marakinoz_74@hotmail.com

EĞİTİM BİLGİLERİ

Yüksek Lisans: 2014-2019 İstanbul Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitimde Psikolojik Hizmetler Anabilim Dalı.

Lisans: 2008-2012 Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı.

MESLEKİ DENEYİM

2012-2014: MEB Kemal Hasoğlu İmam Hatip Ortaokulu- Okul Psikolojik Danışmanı

2014-2016: MEB Beyazıt Ford Otosan İlkokulu - Okul Psikolojik Danışmanı

2016-2017: MEB Sakarya İlkokulu - Okul Psikolojik Danışmanı

2019 Haziran- devam ediyor: MEB Fatih Ortaokulu- Okul Psikolojik Danışmanı